

Doanh Nghiệp Đời Sống

Viet's Business Lifestyle Your Business Partner

kinh tế

Liên Hiệp Quốc báo động
 Một tỷ người sẽ bị đói năm nay
 Suy thoái kinh tế làm tiêu tan
 hi vọng đẩy lùi nạn đói

11

Nga - Mạc Tư Khoa cay đắng
 với McDonald's Mỹ

9

thời sự

24

Bên lề vụ "Utegate" và chuyện Thủ
 Tướng Úc bị tố tham nhũng

Việt Nam

ĐỘC QUYỀN QUỐC DOANH

đồng nghĩa "độc quyền
 tăng giá" để bảo đảm lợi
 nhuận. Một nghịch lý trong
 cơ chế thị trường...

16

23

Hà Nội - Vẽ bóng bán trầu ...

68 **TRÌNH HỘI**
 bên người mới...

RỐI
 ÔM
 VẾT
 THƯƠNG
 TÔI
 QUỠ

67

Ngân hàng HSBC "chê" chứng
 khoán Việt Nam

18

Khởi sinh
 88 **GIANG HỒ**

Trang phụ nữ

73

**UNDO... 28 hạnh phúc
 32 đẹp nhất**

47

góc khuất quê nhà
HỌC SINH
 Vào khách sạn
 làm gì trong giờ
 học?

Sai Gọn
 Một xâm mình
 nơi... hiểm địa

48

giá \$2

MỘC LẠI NHIỀU TÓC CỦA CHÍNH MÌNH HOẶC BẢO ĐẢM HOÀN TIỀN LẠI

NHIỀU NƠI "TRỊ LIỆU TÓC" BẮT ĐẦU LẮM NHỮNG HÌNH ẢNH HỒI ĐẦU VÀ ĐAU ĐÓ ĐỂ BẬC MẶT TÓC. ĐÓ CHỈ LÀ TÓC GIẢ CHO CÁC CHƯƠNG TRÌNH TODAY TONIGHT VÀ CURRENT AFFAIR THÔI

Tia Laser và những máy móc thiết bị xoa bóp trị liệu có nghĩa được gọi là DHT về di truyền hói tóc không? KHÔNG!

Tôi là Sam, một chuyên viên điều trị chứng rụng tóc và cấy tóc với 36 năm kinh nghiệm, kết hợp với vừa dùng thuốc uống và thoa. Hoàn toàn dùng được thảo thiên nhiên. Chúng tôi đã giúp rất nhiều người từ nam, phụ, 130 fu... đã bị chứng "hói di truyền" để họ có được mái tóc tự nhiên. Tôi cũng chuyên chữa nhiều bệnh liên quan đến tóc và da đầu, như ngứa da đầu, tóc khô, hay tóc đứt. Ngoài ra tôi còn tạo nhiều kiểu tóc đa dạng và tự nhiên. Hoàn thành việc cấy tóc và sẵn sàng tư vấn cho mọi hình thức thay tóc. Bảo đảm sẽ mang lại kết quả tốt nếu quý vị sớm điều trị.

Chất DHT đã ảnh hưởng đến các chân tóc (rễ) ẩn mình dưới da đầu sẽ bị hủy trong vòng 4 năm. Trong quá trình trị liệu, quý vị sẽ được theo dõi và tư vấn liên tục và miễn phí của chúng tôi. Hầu hết các nơi chữa trị khác sẽ khiến quý vị tốn kém vô ích cho một số mỹ phẩm không cần thiết và không tác dụng. Hoặc mất thời giờ với các trị liệu mà quý vị không

hiếu là để làm gì như xét nghiệm tóc, dùng tia laser v.v... Nhưng với L.H.R.B thì khác.

Đến với chúng tôi, quý vị sẽ chỉ trả ít hơn và được chữa trị kín đáo, thoải mái, tiện lợi ngay tại nhà của mình. Những ai ở các thành phố tiểu bang khác không thể đến phòng mạch chúng tôi sẽ gửi đến quý vị một chương trình trị liệu, hướng dẫn cận kề chứng rụng tóc cách trị liệu.

Nếu quý vị đã từng chữa nhiều nơi mà không thành công hoặc quá tốn kém. Quý vị nên thảo luận với chúng tôi. Bảo đảm sẽ hoàn tiền nếu không hiệu quả. Quý vị muốn tóc tái mọc, thay cấy tóc, hay mang tóc giả... đến với chúng tôi quý vị sẽ sẽ được nhiều thuận lợi.

Mong được sớm tiếp kiến.

NHỮNG TỶ BẢO NẾ - CHÂN TÓC - KHI ĐÃ CHẾT THÌ KHÔNG THỂ TÁI TẠO - ĐÓ ĐÓ ĐÓNG THÌ NGHIỆM VỚI CÁC THỊ LIỆU KHÔNG MANG LẠI KẾT QUẢ

Thưa ông Sam. Đã nhiều năm bị hói đầu, tôi không còn hi vọng gì, cho đến khi nhìn thấy quảng cáo của ông cũng với những lời xác nhận tôi đã đến và chỉ 6 tháng sau tóc tôi đã mọc đầy lại. Tôi hối tiếc là đã không đến sớm hơn, xin giới thiệu với mọi người bị rụng tóc -
Thân chào Jason Crane

Sam. Chỉ gửi mấy lời với bạn là tôi rất hài lòng chỉ sau 5 tháng áp dụng cách của bạn. Tôi sẽ kể cho mọi người nghe.
Thân tình, John - Sydney Post Officer

Sam thân. Cảm ơn cho việc trị liệu. Tôi nhận được rất nhiều ý từ bạn bè và người thân cho là tôi nhìn trẻ hơn, yêu đời khỏe mạnh hơn. Tôi đã nói với mọi người là Sam đã làm cho tóc mọc lại bằng chính tóc của tôi qua chương trình "Tái tạo tóc nhiều hơn hay hoàn tiền lại"
Buddy Nagi - Nagi Corporate Transport

Sam thân. Lần đầu tôi đã không tin, nhưng chỉ sau 6 tháng tóc tôi bây giờ nhiều hơn trước, cô hairdresser của tôi thật ngạc nhiên và kể với tất cả mọi người về hiệu quả do bạn làm. Cảm ơn bạn nhiều!
Thân chào, Gillian Drew

Suite 1 Level 5, 105 Pitt St, Sydney 2000, Australia

T: 02 9221 5300 F: 0221 5344 E: growth@lhrb.com www.lhrb.com

Office Hours: 9:00am - 6:00pm

FREE CONSULTATION

MIỄN PHÍ TƯ VẤN

Fairfield Auto Cooling

Smithfield NSW

(2376-3009)

Sanh cơ sở sửa chữa chuyên về các loại thùng nước giải nhiệt bằng sắt hoặc nhựa cho các loại máy nổ xe hơi, xe tải, tàu bè đủ các thứ. Shop có luôn sửa chữa máy lạnh, máy sưởi cho các loại xe. Trang thiết bị đầy đủ, shop rộng rãi vị trí tốt tại khu business tấp nập

Giá S Xin gọi để thương lượng

Tel.: 9725 5211 or 0412 550 352 (t/Anh)

FRUIT SHOP

Hills NSW

(2383 1410)

Sang tiệm trái cây rau quả đang bán tấp nập vùng Hills. Vị trí thật tốt, kinh doanh suông sẽ đã lâu năm. Hiện thu \$15,000 tuần, lợi tức rất cao. Shop có đầy đủ trang thiết bị, vào là làm ngay. Nếu chưa rành nghề sẽ được hướng dẫn. Doanh nghiệp thích hợp gia đình cùng làm.

Giá \$99,000

Tel.: Steve 0401 948 883 (t/Anh)

Shoe Repairs & Gift

Guidford NSW

(2384-1410)

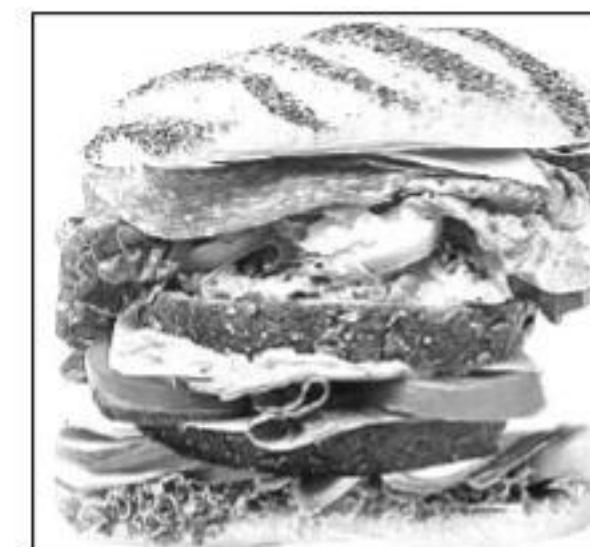
Sang một Gift Shop có Shoe Repairs và luôn Key Cut. Vị trí rất tốt đã 15 năm khách đông quen rất nhiều. Thu nhập cao lease dài hạn giá rẻ. Sang vì lý do gia đình, điều kiện dễ dàng

Giá S Xin gọi để thương lượng

Tel.: 0402 400 602 (t/Anh)

CAFÉ SANDWICH BAR

West Subs Vic.

(2118-1510)

Sang quán cà phê luôn sandwich Bar rất gọn nhẹ, chỉ một người làm. Vị trí rất tốt đang đông khách. Hiện thu \$3500 / tuần, lãi ròng rất cao. Quán có luôn chỗ ở 2 phòng ngủ, 2 car park. Lease rất lâu dài đến 10 năm.

Giá Sang \$75,000

Tel.: 0423 081 527 (t/Anh)

Tạp chí
Doanh Nghiệp Đời Sống
ABN 286 91 497 950
Tòa soạn Sydney NSW
P.O.Box: 308 Villawood 2163
Tel.: 9788 7364 - Fax: 9788 7364
Dzũng Trinh, Media Director
Số trực tiếp 0430 00 6965
eMail: DoanhNghiệpDoiSoang@gmail.com

BIÊN TẬP THƯỜNG TRỰC

AUSTRALIA
Phạm Lâm, Nguyễn Cung,
Nguyễn Đức Hiệp, Nguyễn Đình
Hòa, Phương "N", Vĩnh Trung, Thục
Nghị, Mai DJ, Hoàng Nguyễn, Trang
Nguyễn, Diệp Anh, Hồng Hà

USA
Trần Thị Vĩnh Tường, Tường Yi,
Trịnh Thanh Thủy

UK
Hà Quyên, Nguyệt Hân,
Phước Duy

VIỆT NAM
Hà Thành Long Tử, Khách Sài
Gòn, Khách Hà Nội, Huỳnh Hùng,
Xuân Lộc, Nguyễn Việt, Đức Huy,
Duy Cường, Thanh Trúc, Kiều Mai

ĐẠI DIỆN CÁC THÀNH PHỐ TIỂU BANG

Melbourne, Vic.
Vĩnh Đạt, Mob.: 0405 831 558

Brisbane, Qld
Nhật Hà, Mob.: 0419 653 122

Adelaide, SA
An Khánh Mob.: 0405 134 167

Pert, WA
Thạch H, Mob.: 0418 923 951

trong số này

sự kiện

- Giá đầu
ha, người
dân
Trung
Đông
điều
đứng
- 06 TQ đạt 2000 tỷ USD ngoại hối
07 Goldman gây sóng gió mức lãi
08 Dầu hạ Trung Đông điều đứng
09 Moscow cạnh tranh với McDonalds
10 Nhật bội chi 10 tỷ trong 9 tháng
11 LHQ báo động 1 tỷ người sẽ đói
12 Hollywood phát lớn...
13 Robo cũng nằm chơi...
16 Độc quyền quốc doanh...
17 Đà Lạt mở rộng nội thành
18 HSBC "chế" chứng khoán VN
20 Sài Gòn 4 triệu mét đất sử dụng sai
22 HN 7.2 ha đất "trco" cùng dự án
23 Vẽ bóng bán trầu chung cư cao cấp

Ngành
điện
đinh
Mỹ
phát
lớn
nhờ
suy
thoái

thời sự

24 Bến lữ chuyện tham nhũng Úc

doanh nhân & doanh nghiệp

- 26 Luật sư Mỹ từ 20 năm vì lừa đảo
27 Tỷ phú thấy lừa tự nộp mình FBI
27 Tính cách Nga trong tư bản Mỹ
30 Nữ hoàng game mobile phone

Allen
Stanford tỷ
phú thấy
lừa tự nộp
mình
cho FBI

Tomoko
Namba
nữ hoàng
mobile
Game

Tính chất Nga trong
quản lý theo kiểu Mỹ

sài gòn muôn vạn cách...

Cùng
đếm
ta thao
thức
giữa đất
trời
bao la

- 32 Cùng đếm ta thao thức...
34 Về những ngày xưa
35 Khúc cho em

Đi ăn
ở Hà
Nội,
miếng
nhai tại
nghe
chửi

kể chuyện quê hương

- 36 Dịch vụ cho thuê người yêu
37 Kinh hoàng với kẻ loạn dục
38 Miếng nhai tại nghe chửi
41 Mở đường thu phí tại nhà
42 Xe Honda đang đi gãy cổ
43 Nghĩa trang không đung hàng

Mất xa tắm bùn từ A đến Zét

Gái ngoan
đạt nhà đi
đầu?

góc khuất quê nhà

- 45 Ngủ trưa ồm hay gối đầu ồm?
46 Mất xa tắm bùn từ A đến Zét
47 Học sinh vô khách sạn làm gì
53 Gái ngoan đạt nhà đi đầu?
54 Hát nhép bằng Clip Sexy
55 Gái hàng không cho không...

tìm hiểu

- 57 Ngọc trắng miền Khoran
62 Cơ chế giảm phát rừng...
lan man âm nhạc
65 Những ca khúc...

Những
ca khúc
khuyến
đạo thể
giới
của
Michael
Jackson

Triển
vọng cho
thế giới
Cơ chế
giảm
phát
rừng và
thoái
hóa rừng

77

10 lời khuyên giáo dục em bé

phụ nữ - gia đình - xã hội

- 66 Undo... xóa cờ chơi lại
67 Rối bên vết thương tới quỳ
68 Trịnh Hối Bao lòng chưa tan
71 Johnny Tri Nguyễn & Tony Jaa
73 28 hạnh phúc 32 đẹp nhất
74 Đàn ông nhiều vợ sống lâu hơn
75 10 dòng nước hoa năm 09
79 Khám phá ăn uống

4 mùa tình yêu

- 82 Đường như ta đã...
83 Những mùa Thu buồn

giới tính & tình dục

84 Thống
dâm, Khổ
dâm và hội
chứng biến
thái lệch lạc
tình dục qua
cách "Bạo
dâm với vợ
nhà"

84

Đàn ông nhiều vợ sống lâu hơn...

86 Hưng thủ mầu lạnh mớc mắt (tiếp theo)

88 Khôi Sóng Giang Hồ
Truyện dài xã hội đen Việt Nam
Hấp dẫn ly kỳ gay cấn như phim cine

Đoạn khúc
Những mùa thu buồn
Đường như ta đã...

Cáo lỗi: Vì một số lý do ngoài dự trù số báo trong tháng 7 này đã đến với bạn
đọc bị trễ mấy ngày. Tòa soạn xin thành thật cáo lỗi cùng bạn đọc

kinh tế

THẾ GIỚI QUANH TA

Vĩnh Trung phụ trách

Theo thông tin mà Ngân hàng Trung ương Trung Quốc công bố ngày 15/7, quý 2 vừa qua, dự trữ ngoại hối của nước này tăng kỷ lục 178 tỷ USD lên mức 2.132 tỷ USD. Mức tăng này lớn gấp nhiều lần mức tăng vốn vèn 7,7 tỷ USD trong quý 1.

Trong kho dự trữ ngoại hối của Trung Quốc, hiện có lượng trái phiếu kho bạc Mỹ trị giá 763,5 tỷ USD, chiếm hơn 1/3.

Theo ước tính của ngân hàng UBS tại Bắc Kinh, các tài sản bằng đồng USD chiếm khoảng 65% dự trữ ngoại hối của Trung Quốc. Phần còn lại chủ yếu là các tài sản bằng Euro, Yên Nhật và đồng Bảng Anh.

Cũng theo UBS, nếu Trung Quốc muốn nắm giữ 5% dự trữ ngoại hối bằng vàng, nước này cần mua thêm 3.000 tấn vàng nữa, tương đương với sản lượng vàng của cả thế giới trong vòng 1 năm.

Với lượng tài sản bằng USD lớn như trên, Trung Quốc thời gian qua tỏ rõ thái độ lo ngại về nguy cơ trượt giá của đồng tiền này khi Chính phủ Mỹ thăm hụt ngân sách ở mức khổng lồ.

Tuy nhiên, sau khi liên tiếp đưa ra lời kêu gọi về một "siêu tiền tệ" nhằm thay thế cho USD ở vai trò đồng tiền dự trữ của thế giới, Thống đốc Ngân hàng Trung ương Trung Quốc Chu Tiểu Xuyên vào tháng trước đã loại trừ khả năng nước này thay đổi cách thức quản lý kho dự trữ ngoại hối.

"Với quy mô khổng lồ của kho dự trữ ngoại hối hiện nay, chắc chắn Trung Quốc sẽ tiếp tục đầu tư vào trái phiếu kho bạc Mỹ. Sự đa dạng hóa kênh đầu tư sẽ diễn ra với tốc độ chậm, trong đó các loại hàng hóa cơ bản là một lựa chọn được ưu tiên", nhà kinh tế Ken Peng thuộc ngân hàng Citigroup tại Bắc Kinh nhận xét.

Hãng lọc hóa dầu quốc doanh của Trung Quốc là Sinopec mới đây đã đạt thỏa thuận mua lại hãng dầu lửa Addax có trụ sở ở Geneva, Thụy Sĩ, với giá 7 tỷ USD để tiếp cận nguồn

dầu lửa ở Iraq và Tây Phi. Trong khi đó, quỹ đầu tư lợi ích quốc gia của Trung Quốc đã thua lỗ vì những khoản đầu tư vào quỹ Blackstone và ngân hàng Morgan Stanley của Mỹ.

Ngoài ra, còn có những lý do khác để Trung Quốc tiếp tục đầu tư vào trái phiếu kho bạc Mỹ, đó là thị trường cho các loại tài sản khác còn nhỏ bé và có tính thanh khoản thấp nếu so sánh với kênh đầu tư này.

Trong vòng hai năm trở lại đây, dự trữ ngoại hối của Trung Quốc đã tăng gấp đôi, một phần nhờ mức thặng dư thương mại khổng lồ của nước này. Hiện tại, dự trữ ngoại hối của Trung Quốc đang lớn gấp đôi của Nhật Bản - quốc gia có dự trữ ngoại hối lớn thứ hai thế giới. Trung

Quốc đang chiếm tới 29% tổng dự trữ ngoại hối toàn cầu.

Theo các chuyên gia, sự gia tăng trong dự trữ ngoại hối của Trung Quốc trong quý 2 vừa qua còn có thể bắt nguồn từ sự gia tăng giá trị của những tài sản không phải là USD, do sự suy yếu của tỷ giá USD, và các dòng vốn đầu cơ đổ vào nước này.

Ngân hàng Thế giới (WB) và các định chế tài chính khác như PNP Paribas và Standard Chartered Bank thời gian qua đều tăng dự báo tăng trưởng kinh tế của Trung Quốc. "Trung Quốc là nước có triển vọng kinh tế sáng nhất trong số những nền

kinh tế lớn của thế giới. Do vậy, không có gì là ngạc nhiên khi chúng tôi kiến nghị đồng tiền đầu cơ quay trở lại nước này", nhà kinh tế Sherman Chan thuộc Moody's Economy.com tại Sydney nhận định.

Từ đầu năm tới nay, chỉ số SCI của thị trường chứng khoán Thượng Hải đã tăng tới 74%, giá nhà đất tại Trung Quốc cũng đã khởi sắc trở lại.

"Các dòng vốn ngoại đã đẩy giá chứng khoán và nhà đất lên. Giới đầu cơ đánh giá tốt thị trường Trung Quốc vì gói kích thích kinh tế của Chính phủ nước này đang phát huy tác dụng và sẽ giúp kinh tế Trung Quốc trở thành nền kinh tế đầu tiên phục hồi", nhà phân tích tiền tệ Yang Shengkun thuộc ngân hàng China Citic Bank ở

Trung Quốc

đạt trữ lượng 2000 tỷ USD ngoại hối

Quốc đang chiếm tới 29% tổng dự trữ ngoại hối toàn cầu.

Theo các chuyên gia, sự gia tăng trong dự trữ ngoại hối của Trung Quốc trong quý 2 vừa qua còn có thể bắt nguồn từ sự gia tăng giá trị của những tài sản không phải là USD, do sự suy yếu của tỷ giá USD, và các dòng vốn đầu cơ đổ vào nước này.

Ngân hàng Thế giới (WB) và các định chế tài chính khác như PNP Paribas và Standard Chartered Bank thời gian qua đều tăng dự báo tăng trưởng kinh tế của Trung Quốc.

"Trung Quốc là nước có triển vọng kinh tế sáng nhất trong số những nền

Bắc Kinh nói.

Tuy nhiên, gói kích cầu và hoạt động cho vay được đẩy mạnh lên tốc độ kỷ lục của các ngân hàng Trung Quốc hiện nay cũng làm dấy lên những lo ngại về sự leo thang của các khoản nợ xấu, bong bóng tài sản và sự tái xuất hiện của tốc độ lạm phát cao.

Tuần trước, hai đợt đầu giá trái phiếu Chính phủ Trung Quốc đã không thể thu hút đủ các nhà đầu tư chính, khiến giá trị tài sản của điều hành và nhân viên của tập đoàn (với một phần đáng kể là cổ phiếu) cũng sụt giảm theo. Tới tận quý 4 năm ngoái, Goldman vẫn còn thua lỗ và

ngay ở Wall Street, nơi những khoản thu nhập với 6-7 con số không phải là chuyện gì xa lạ, mức lợi nhuận và lời hứa lương thưởng mà ngân hàng Goldman Sachs công bố hôm 14/7 vẫn là những thông tin gây sốc.

Sau thời kỳ nhận vốn tiếp tế từ Chính phủ Mỹ, Goldman đã trở lại với mức lợi nhuận quý 2 đạt kỷ lục trong lịch sử 140 năm của tập đoàn và chuẩn bị thưởng cho nhân viên những khoản tiền khổng lồ không kém gì ở thời hoàng kim của Wall Street.

Một lần nữa, Goldman lại chứng minh cho ngành tài chính thế giới thấy họ là một định chế tài chính đáng gờm tới mức nào.

Lợi nhuận kỷ lục

Quý 2 vừa qua, Goldman đạt lợi nhuận 3,4 tỷ USD, tăng 65% so với cùng kỳ năm 2008 và tăng 89% so với quý 1/2009, vượt xa dự báo của giới phân tích, đồng thời đánh dấu quý đạt lợi nhuận kỷ lục của tập đoàn. Qua kết quả này Goldman tuyên bố sẽ dành tổng số tiền 11,4 tỷ USD để chi trả lương thưởng cho nhân viên trong năm nay. Như vậy, mỗi nhân viên của Goldman sẽ kiếm bình quân 770.000 USD trong năm 2009 này, gần bằng với những gì mà họ kiếm được ở thời kỳ đỉnh cao của Wall Street trước khi nổ ra khủng hoảng.

Đương nhiên, giới "chức sắc" của Goldman sẽ được trả cao hơn rất nhiều con số bình quân trên. Mới chỉ cách đây 3 năm, Goldman trả cho 50 chức sắc mỗi người 50 triệu USD. Năm 2007, Giám đốc điều hành (CEO) của Goldman là Lloyd C. Blankfein đã hưởng một trong những gói tiền thưởng lớn nhất trong lịch sử doanh nghiệp.

Goldman cho biết, khoản lợi nhuận kỷ lục trong quý 2 của tập đoàn bắt nguồn chủ yếu từ bộ phận giao dịch. "Mặc dù các thị trường còn yếu và chúng tôi nhận thấy những thách thức trong nền kinh tế, kết quả kinh doanh quý 2 của Goldman phản ánh sự cải thiện điều kiện trên các thị trường tài chính", CEO Blankfein nói.

Liệu có thể kết luận lợi nhuận quý 2 của Goldman là một bằng chứng về sự kết thúc của khủng hoảng tài chính? Ở góc nhìn tươi sáng, một số nhà phân tích xem kết quả kinh doanh quý 2 của Goldman như một bằng chứng về sự bình ổn trở lại của hệ thống tài chính. Mùa thu năm ngoái, giá cổ phiếu của Goldman lao dốc thảm hại theo các cổ phiếu khác trong ngành tài chính, khiến giá trị tài sản của điều hành và nhân viên của tập đoàn (với một phần đáng kể là cổ phiếu) cũng sụt giảm theo. Tới tận quý 4 năm ngoái, Goldman vẫn còn thua lỗ và

phải sa thải nhân viên. Hiện Goldman chỉ còn 29.400 nhân viên, so với mức 35.000 nhân viên ở thời điểm cách đây 1 năm.

Tuy nhiên, từ đầu năm tới nay, giá cổ phiếu của Goldman đã tăng 77%, lên mức gần 150 USD/cổ phiếu, dù vẫn thấp hơn nhiều so với mức đỉnh 250 USD/cổ phiếu vào năm 2007.

Giữa lúc nhiều "hàng xóm" khác như Bank of America hay Citibank còn chưa trả lại tiền "cứu trợ" cho Chính phủ Mỹ, thì cách đây 1 tháng, tập đoàn Goldman đã làm được điều này.

Goldman Sachs gây sửng sốt với khoản lãi kỷ lục

phải sa thải nhân viên. Hiện Goldman chỉ còn 29.400 nhân viên, so với mức 35.000 nhân viên ở thời điểm cách đây 1 năm.

Tuy nhiên, từ đầu năm tới nay, giá cổ phiếu của Goldman đã tăng 77%, lên mức gần 150 USD/cổ phiếu, dù vẫn thấp hơn nhiều so với mức đỉnh 250 USD/cổ phiếu vào năm 2007. Giữa lúc nhiều "hàng xóm" khác như Bank of America hay Citibank còn chưa trả lại tiền "cứu trợ" cho Chính phủ Mỹ, thì cách đây 1 tháng, tập đoàn Goldman đã làm được điều này.

Lo nhiều hơn vui?

Mặc dù vậy, một số nhà phân tích khác cho rằng, Goldman chỉ là một trường hợp đặc biệt trong ngành tài chính Mỹ. Trong lần khủng hoảng này, Goldman đã vươn lên trở thành một trong những định chế tài chính vững mạnh nhất tại Mỹ nhờ nhiều yếu tố mang tính may mắn.

Thời thế tạo anh hùng, Goldman đã

được lợi từ sự đổ vỡ của những đối thủ trong lĩnh vực ngân hàng đầu tư như Bear Stearns và L. Brothers, từ đợt phục hồi vừa qua trên thị trường tài chính Mỹ, từ một môi trường lãi suất thấp, những đợt rút vốn của Chính phủ, và cả những đợt phát hành trái phiếu lãi suất thấp với sự hậu thuẫn của Cơ quan Bảo hiểm tiền gửi Liên bang Mỹ (FDIC).

Tuy nhiên, "vận may" bất ngờ xuất hiện chỉ 1 tháng sau khi Goldman trả lại 10 tỷ USD tiền cứu trợ của Chính phủ Mỹ đang khiến nhiều nhà chức trách của nước này phải đặt câu hỏi. Giới phân tích cảnh báo, Goldman đang ôm vào nhiều rủi ro tài chính mà các đối thủ không dám bén mảng tới gần. Họ cho rằng, ở thời điểm hiện nay, Goldman quản lý được những rủi ro trên, nhưng chiến lược này có thể phản tác dụng nếu thị trường không thuận buồm xuôi gió.

Ở Goldman có một chỉ số được gọi là Value at Risk (tạm dịch: Giá trị ở

trạng thái rủi ro) để cân bằng xem tập đoàn có thể thua lỗ mất bao nhiêu tiền trong một ngày. Trong quý 2 vừa qua, Value at Risk đã tăng 33%, đạt tới mức cao kỷ lục. Điều này có nghĩa là Goldman đang tiếp tục đặt nhiều hơn nữa tiền của họ vào thế may rủi.

Một lo ngại nữa là khoản lợi nhuận béo bở của Goldman có thể sẽ khuyến khích các đối thủ của ngân hàng này đua theo để có tiền lãi trả thưởng lớn cho nhân viên. Nhiều người cho rằng, văn hóa tiền thưởng ở Wall Street đã bị xem là khích lệ sự liều lĩnh chấp nhận mức rủi ro cao - một trong những nguyên nhân dẫn tới cuộc khủng hoảng tài chính này.

"Tôi cho rằng mức lợi nhuận và tiền thưởng của Goldman không phải không đáng ngại. Một lo chính của tôi là việc những khoản tiền này dường như là trở lại của những cấu trúc lương thưởng ngắn hạn đầy rẫy những sai lầm đã góp tay tạo ra khủng hoảng tài chính", Giáo sư luật học Lucian A. Bebchuk thuộc Đại học Harvard nhận xét.

Nguy cơ từ mức thưởng cao

Thậm chí, ngay cả ở bên trong Goldman, giới điều hành cũng thừa nhận rằng, xuất hiện ở thời điểm mà người Mỹ đang phải đương đầu với một giai đoạn suy thoái nghiêm trọng, mức lợi nhuận và tiền thưởng gây bất ngờ của ngân hàng này sẽ dẫn tới những thách thức trong vấn đề quản lý công chúng.

"Ở đây tồn tại hai quy tắc đối nghịch nhau. Một mặt, khi những người làm việc trong một công ty tài chính làm ra tiền cho công ty đó, họ cảm thấy xứng đáng phải được hưởng một phần. Nhưng mặt khác, các ngân hàng đã phải được giúp đỡ mới vượt qua cuộc khủng hoảng nghiêm trọng, và sẽ là không hợp lý nếu điều hành và nhân viên ở đó kiếm được quá nhiều", ông Douglas J. Elliot, một chuyên gia của Viện Brookings, nhận xét.

"Chúng tôi biết rõ chứ. Chúng tôi hiểu là mình đang sống trong một thế giới bấp bênh, nơi có rất nhiều người thất nghiệp", Giám đốc tài chính (CFO) David A. Viniar của Goldman nói.

Goldman cho biết, năm ngoái, lương thưởng ở tập đoàn này giảm do lợi nhuận giảm. Trong đó, CEO Blankfein chỉ kiếm được 1,1 triệu USD và tiền thưởng trong toàn tập đoàn giảm bình quân 50%.

Theo CFO Viniar, tiền thưởng tại Goldman năm nay cao xuất phát từ sự trở lại của mức lợi nhuận hấp dẫn. "Chúng tôi thưởng theo kết quả làm việc", Viniar cho biết, nhưng cũng nhấn mạnh rằng tới cuối năm, Goldman mới ấn định mức thưởng cuối cùng và không loại trừ khả năng lợi nhuận trong nửa sau của năm không tốt như nửa đầu năm.

Giá dầu hạ làm mệt Trung Đông

1 tỷ USD mỗi ngày là số tiền mà Saudi Arabia thu về khi giá dầu còn ở mức cao. Hiện nay, khi giá dầu giảm về mức quanh 60 USD/thùng, mức doanh thu này chỉ còn có 700 triệu USD. Tương chừng, sự giảm sút này chưa có gì nghiêm trọng, nhưng đối với

những quốc gia xuất khẩu dầu ở Trung Đông, đây thực sự là một cú sốc!

Trong bối cảnh nhu cầu tiêu thụ dầu của thế giới suy giảm vì suy thoái kinh tế, so với mức đỉnh gần 150 USD/thùng của năm ngoái, giá dầu hiện đã giảm mất hơn một nửa. Đó là một tin tốt đối với người tiêu dùng, nhưng đối với các nước sản xuất dầu, đó thực sự là một cơn "ác mộng".

"Nếu giá dầu còn giảm hơn nữa, những mối lo về chi tiêu công sẽ lại nổi lên", nhà phân tích Mohammed Ali Yasin, Giám đốc điều hành của công ty chứng khoán Shuaa Securities ở Abu Dhabi, thủ đô của Các tiểu vương quốc Arab thống nhất (UAE) nhận định. "Dầu lửa chiếm 75-95% thu nhập của các chính phủ ở Trung Đông. Do vậy, sự thay đổi của giá dầu có ảnh hưởng rất lớn tới tình hình ngân sách công ở đây", chuyên gia này cho biết.

Tuy nhiên, Trung Đông từ lâu đã quen với việc giá dầu cao kỷ lục và những khoản thu kỷ lục mà "vàng đen" đem lại, việc bị buộc phải cắt giảm chi tiêu công là một khái niệm xa lạ. Bởi thế, nhiều chính phủ ở khu vực này thời gian qua đã phải dùng tới nguồn dự trữ ngoại hối để đầu tư cho những dự án cơ sở hạ tầng lớn như đường xá, sân bay và hệ thống giao thông công cộng.

Mặc dù dự trữ ngoại hối sẽ tạo tấm đệm cho các quốc gia Trung Đông trước sự trượt giảm hiện nay của giá dầu, suy thoái kinh tế kéo dài đồng nghĩa với việc những kho dự trữ này đến lúc nào đó sẽ chẳng còn dư dả.

"Saudi Arabia và Kuwait là những nước dễ tổn thương nhất trước những biến động của giá dầu", ông Farouk Soussa, một chuyên gia của hãng xếp hạng tín nhiệm Standard and Poor ở Dubai. "Khoảng 90% thu nhập quốc gia của những nước này đến từ xuất khẩu dầu lửa. Tuy nhiên, đây cũng là hai nước có dự trữ tiền mặt lớn nhất ở Trung Đông, nên có khả năng vượt qua được sự sụt giảm tồi tệ nhất của giá dầu" ông Soussa nói.

Chuyên gia này cho biết thêm: "Khó khăn thực sự sẽ xảy ra ở những nước như Oman và Bahrain. Những nước này có thể phải chịu nhiều tác động nhất vì họ có ít dự trữ ngoại hối hơn và có nguồn tài nguyên dầu lửa hạn hẹp hơn".

Ở thời điểm hiện nay, nguồn dự trữ ngoại hối, dù lớn hay nhỏ, của các nước Trung Đông đã trở nên quan trọng hơn bao giờ hết đối với các quốc gia này. Mới chỉ 6 năm trước đây, các nước vùng Vịnh bán dầu ở mức giá 20 USD/thùng và ngân sách của họ vẫn ở trạng thái cân bằng. Nhưng hiện nay, với chi tiêu công gia tăng, những dự án xây dựng đầy tham vọng

và hoạt động phát triển mạnh mẽ cơ sở hạ tầng, mức giá dầu mà vùng Vịnh cần ít nhất phải là 50 USD/thùng. Ở mức giá này, phần lớn các chính phủ trong khu vực cũng chỉ vừa đủ thu để cân bằng ngân sách.

"Giá dầu và hoạt động chi tiêu của chính phủ luôn song hành", ông Imad Al Jamal, Chủ tịch Hiệp hội Nhà thầu UAE, nhận xét. "Điều này có nghĩa là một số dự án lớn sẽ bình ổn lại do giá dầu giảm và chính phủ cạn ngân sách. Những dự án gần xong sẽ được hoàn thành, nhưng nhiều dự án mới có thể sẽ bị trì hoãn hoặc thậm chí là hủy bỏ", ông Jamal nói.

Việc trì hoãn hoặc hủy những dự án lớn cũng sẽ có ảnh hưởng tới toàn bộ nền kinh tế. "Cần hiểu rằng, các hoạt động kinh tế của Trung Đông có liên quan trực tiếp tới chi tiêu chính phủ. Các chính phủ ở đây là những chủ sử dụng lao động lớn nhất và là đối tượng chi tiêu nhiều nhất trong nền kinh tế. Họ kiếm càng nhiều thì chi càng nhiều, và ngược lại", ông Soussa cho biết.

Chuyên gia này nhận định thêm: "Hiện đã có sự gián đoạn nhất định trong mối quan hệ giữa giá dầu thô và tăng trưởng kinh tế ở Trung Đông do các quốc gia trong khu vực nỗ lực đa dạng hóa nền kinh tế. Nhưng xét cho cùng, nguồn thu từ dầu lửa vẫn là động lực tăng trưởng kinh tế chính ở đây".

Vì vậy, thời gian này ở Trung Đông, giá dầu là thông tin được theo dõi chặt chẽ hơn bao giờ hết. Trong vòng một năm qua, giá dầu đã có lúc lên tới gần 150 USD/thùng và có lúc giảm còn có 40 USD/thùng, đánh dấu một thời kỳ biến động hiếm gặp.

Năm qua thật là một năm đầy sóng gió của giá dầu. Nhưng quan điểm chung của hầu hết mọi người lúc này là giá dầu khó sẽ chưa phục hồi chừng nào chưa xuất hiện những bằng chứng xác thực về sự phục hồi kinh tế. Vấn đề bây giờ không phải là chuyện giá dầu có thể tăng đến đâu, mà là sẽ giảm đến đâu", ông John Cross, một nhà giao dịch dầu lửa ở Sở Giao dịch hàng hóa Dubai, nhận xét.

Lo ngại sự "nắng mưa" của giá dầu, nhiều nước vùng Vịnh đã vội lên kế hoạch cho một tương lai "hậu dầu lửa" bằng cách đa dạng hóa nền kinh tế, dù tiến trình này tới nay vẫn diễn ra khá chậm chạp. Các quốc gia trong khu vực đã nỗ lực thúc đẩy các lĩnh vực từ du lịch tới dịch vụ tài chính, từ bất động sản tới năng lượng tái sinh nhằm giảm sự phụ thuộc từ nguồn thu vào dầu lửa và tìm kiếm những nguồn thu thay thế.

"Các chính phủ Trung Đông đang tìm cách cân bằng ngân sách cho họ trong tương lai. Do vậy, nếu giá dầu

tiếp tục giảm, họ sẽ chi tiêu ít đi hoặc tìm cách khác để có tiền. Chẳng hạn như Dubai, họ đang tăng thu từ du lịch, ngân hàng, hoặc thậm chí là thu phí đường bộ. Các nước trong khu vực đã nhận thức được rằng, bằng con đường đa dạng hóa, họ sẽ sẵn sàng hơn để đối phó với sự thất thường của giá dầu", ông Yasin nói.

Thế giới phụ thuộc vào dầu của Trung Đông, nhưng các chính phủ ở Trung Đông cũng phụ thuộc cả vào nguồn thu từ dầu. Người tiêu dùng đã dần hiểu ra là cần phải giảm.

ĐẮNG CAY Moskva với McDonalds

"Tình yêu" của chính quyền thành phố Moskva (Nga) đối với hệ thống cửa hàng ăn nhanh lớn nhất thế giới đã phải trả giá quá đắt.

Trong khi trên thị trường hiện nay giá thuê một mét vuông đất ở trung tâm thành phố là trên 800 USD/năm, thậm chí 1.200 USD/năm thì McDonalds chỉ phải trả... 1 Rúp, tức 0,0258 USD/năm. Nghĩa là rẻ hơn hàng nghìn lần.

Bản hợp đồng hơ hênh

Năm 1992, Liên Xô vừa tan rã, trong trào lưu chung "hương về phía Tây" ở Nga và cơn sốt cùng bãi lối sống Mỹ của những thị dân giàu có, tòa thị chính Moskva đã ký một hợp đồng cho McDonalds thuê mặt bằng ở trung tâm với những điều kiện rất hơ hênh.

"Hơ hênh" là nhìn từ góc độ của hiện tại và ngó tới tương lai, còn lúc đó những người điều hành của thành phố chỉ chăm chăm nghĩ đến việc mời chào hệ thống ăn nhanh nổi tiếng của Mỹ phát triển ở Nga càng nhanh càng tốt.

McDonald's thuê mặt bằng rộng 1.557m² ở đường phố "tứ kinh" của Moskva là Arbat và 859.200m² ở ngõ Nikolopetrovsky Lớn cũng thuộc trung tâm thành phố. Địa điểm trên phố Arbat là để bán hàng, còn trong ngõ là trung tâm đào tạo nhân viên. Gọi là thuê nhưng thực sự là "tình cho không, biểu không", với giá tương trưng: Một Rúp một mét vuông trong một năm.

Một Rúp vào thời điểm đó đổi được 0,017 USD! Do đồng Đô la Mỹ trượt giá so với đồng Rúp (tháng 2/1992 tỷ giá là 57,76 Rúp/USD, tháng 7/2009 tỷ giá là 32,99 Rúp/USD) nên quy ra mỗi mét vuông ở một trong những địa thế đẹp nhất, hái ra tiền nhất Moskva hiện tại được thuê với giá 0,0258 USD/năm.

Giá thuê mặt bằng trung bình ở trung tâm Moskva thuộc loại đắt đỏ trên thế giới - 800 USD/m²/năm. Ở vị trí đắc địa thì giá có thể lên tới 1.200 USD/m²/năm. Nếu "quy ra thóc" thì từ năm 1992 đến nay ngân khố Moskva đã chịu thiệt hại

rất lớn cho "tình yêu" đối với anh chàng fast food McDonalds. Với giá thuê có phần vu vơ là 18.800 Rúp (gần 600 USD)/m2/năm (như chính quyền Moskva đã từng nêu yêu sách vào năm 2007) thì ngân sách thành phố thường niên cũng thu được chỉ riêng ở ngõ Nikolopeskovsky Lớn 13,9 triệu Rúp (420.000 USD). Con số này không nhỏ nếu nhân lên 49 năm theo hợp đồng.

Năm 1990, khi cửa hàng McDonalds đầu tiên khai trương ở quảng trường Pushkin, người dân Moskva kéo đến ăn bánh Big Mac như đi hội, xếp hàng rồng rắn kéo dài cả cây số. Đối với người dân Liên Xô hồi bấy giờ Big Mac là biểu tượng của lối sống Mỹ, còn hết sức lạ lẫm và gây tò mò. Bấy giờ "ăn nhanh kiểu Mỹ" không còn mới mẻ đối với người dân Moskva nữa, song McDonalds vẫn rất hút khách. Người ta đến đây không chỉ để "ăn vội" như tiêu chí "fast food" mà còn để hẹn hò, trao đổi công việc, liên hoan và cả tổ chức sinh nhật.

Hiện tại trên toàn lãnh thổ LB Nga có 222 cửa hàng ăn nhanh Mỹ, riêng năm 2009 McDonalds có kế hoạch mở thêm 40 cửa hàng.

Bút sa gà chết

Thấy quá thiệt thòi, mới đây Sở Tài sản Moskva (DIGM) đã đệ lên Tòa án Trung tài thành phố hai đơn kiện đối với "Moskva - McDonalds" (công ty con của hệ thống fast food McDonalds Mỹ).

Bà Natalya Bykova, đại diện của DIGM, cho biết chính quyền thành phố muốn thông qua tòa án để thay đổi các điều khoản của bản hợp đồng ký năm 1992 với McDonalds về việc thuê mặt bằng. Theo bà, mặt bằng mà McDonalds thuê ở phố Arbat và ngõ Nikolopeskovsky Lớn là hai điểm ở quận trung tâm còn giữ giá thuê cũ trong khi các nơi khác đã chuyển sang giá mới. Tòa tài chính Moskva sẵn sàng ký lại hợp đồng với McDonalds với giá cho thuê "bằng mức tối thiểu hiện nay trong thành phố".

Năm ngoái tòa tài chính Moskva cũng đã đâm đơn kiện McDonalds, đòi hệ thống cửa hàng ăn nhanh này trả tiền thuê mặt bằng theo giá thị trường chứ không phải theo kiểu "ăn không". Nhưng một điều không ngờ là tòa án đã xử cho McDonalds thắng, hợp đồng năm 1992 còn nguyên giá trị. Rút kinh nghiệm, năm nay chính quyền thành phố hạ yêu sách xuống còn 1.000 Rúp (300 USD)/m2/năm, tức bằng giá thuê tối thiểu ở Moskva, chỉ bằng khoảng 1/3 giá thị trường đối với quận trung tâm và phố đẹp.

Tuy nhiên, theo tờ báo điện tử BFM.ru, ngay với cả mức đó McDonalds cũng không chấp thuận. Không chỉ vì chuyện tài chính, McDonalds không

thiếu tiền bởi dù có thể giới bị tác động của cơn khủng hoảng kinh tế toàn cầu thì hệ thống ăn nhanh Mỹ vẫn ăn nên làm ra.

Quý I năm 2009 lãi ròng của tập đoàn McDonalds tăng 4% so với cùng kỳ năm ngoái, đạt 979,5 triệu USD. Hiện tại hệ thống ăn nhanh Mỹ đã có mặt ở 119 quốc gia với hơn 31.000 cửa hàng. Sở dĩ McDonalds không chịu trả cho ngân khố Moskva quá 1 Rúp/m2/năm dù giá này được cho là khá "nực cười", bởi chỉ là quan niệm về danh dự. Một "ông lớn" toàn cầu, dù là chỉ lớn trong ngành ăn uống không dễ để cho người khác lật lọng bản giao kèo đã có đủ các chữ ký và con dấu.

Thư ký báo chí của McDonalds tại Moskva, bà Nina Prazolova, nói trên tờ Kommersant rằng hợp đồng 49 năm thì cứ để hết từng ấy năm rồi mới tính đến việc xem xét lại. Bà nói McDonalds có đầy đủ lý lẽ để bảo vệ quyền lợi của mình.

Các chuyên gia pháp lý ở Moskva cũng nhận định "cuộc chiến giá thuê

bội chi 1000 tỷ trong 9 tháng

Chiếm tăng chi, giảm thu đã đẩy thâm hụt ngân sách tại Mỹ lần đầu tiên vượt mức 1.000 tỷ trong 9 tháng đầu của năm tài khóa này.

Theo số liệu do Bộ Tài chính Mỹ công bố ngày 13/7, riêng trong tháng 6 vừa qua, thâm hụt ngân sách Chính phủ nước này đã lên tới 94,3 tỷ USD, từ mức thặng dư 33,5 tỷ USD cùng kỳ năm ngoái. Tuy nhiên, mức thâm hụt này vẫn khiêm tốn hơn nhiều so với mức thâm hụt lên tới 189,7 tỷ USD trong tháng 5 vừa qua.

Theo một quan chức Chính phủ Mỹ, đây là mức thâm hụt ngân sách tháng 6 lớn chưa từng có ở nước này, đồng thời, đây cũng là lần đầu tiên, Chính phủ Mỹ thâm hụt ngân sách tháng 6 kể từ năm 1991 tới nay. Mức thâm hụt ngân sách kỷ lục trong một tháng ở Mỹ được ghi nhận vào tháng 2/2009, ở mức 193,9 tỷ USD.

Trong 9 tháng đầu tiên của năm tài khóa bắt đầu vào tháng 10 năm ngoái, thâm hụt ngân sách của Mỹ

đã lên tới 1.009 tỷ USD, so với mức 285,9 tỷ USD cùng kỳ của năm tài khóa trước. Trong cả năm tài khóa trước, Chính phủ Mỹ bội chi 454,8 tỷ USD.

Lý do đáng suy mức thâm hụt ngân sách ngày càng phình to của Chính phủ Mỹ chính là tốc độ chi tiêu kỷ lục để cứu nền kinh tế ra khỏi giai đoạn suy thoái hiện nay, trong khi doanh thu thuế doanh nghiệp và cá nhân sa sút nghiêm trọng. Những khoản tiền lớn đổ vào cuộc chiến ở Iraq và Afghanistan cũng là một nguyên nhân quan trọng nữa.

Tính tới thời điểm này của năm tài khóa 2009, Chính phủ Mỹ đã chi 2.760 tỷ USD, nhưng chỉ thu về có 1.590 tỷ USD.

Trong đó, doanh thu thuế thu nhập cá nhân đạt mức 685,5 tỷ USD, giảm 22% so với mức 877,8 tỷ USD cùng kỳ năm 2008. Doanh thu thuế thu nhập doanh nghiệp sụt giảm "kinh hoàng" hơn, với mức giảm 57%, còn 101,9

tỷ USD từ mức 236,5 tỷ USD cùng kỳ năm trước.

Bộ Tài chính Mỹ dự kiến, Chính phủ nước này sẽ còn ở trong tình trạng chi vượt thu cho tới hết năm tài khóa này và trong cả năm tài khóa tiếp theo.

Dự báo, tới cuối năm tài khóa 2009, Chính phủ Mỹ sẽ thâm hụt ngân sách tới 1.840 tỷ USD. Tổng chi của Chính phủ Mỹ trong năm tài khóa này được Bộ Tài chính dự báo sẽ lên tới 4.000 tỷ USD, trong khi thu nhập sẽ chỉ đạt 2.160 tỷ USD.

Bộ Tài chính Mỹ hy vọng, sang năm 2010, mức thâm hụt ngân sách sẽ được cải thiện, giảm còn 1.260 tỷ USD, do chỉ ước đạt 3.590 tỷ USD, trong khi thu chỉ đạt 2.330 tỷ USD.

Thâm hụt ngân sách khổng lồ của Mỹ đang khiến những nhà đầu tư vào trái phiếu kho bạc của nước này, trong đó phải kể tới Trung Quốc, cảm thấy lo lắng. Vì vậy, để tạo sức hút cho nợ mới phát hành, nhiều khả năng Bộ Tài chính Mỹ sẽ phải đưa ra những mức lãi suất hấp dẫn hơn.

Liên hiệp quốc báo động

1 tỷ người sẽ đói trong năm nay

Sau khi Liên hiệp quốc cho biết, năm nay hơn 1 tỷ người trên thế giới thiếu đói, các cơ quan quốc tế đặc trách về lương thực lại vừa cảnh báo, suy thoái kinh tế đang làm tiêu tan nỗ lực đẩy lùi nạn đói. Trong khi đó, giá lương thực vẫn tăng mạnh và viện trợ lương thực thì chậm trễ.

Cơ quan đặc trách vấn đề lương thực của Liên hiệp quốc gồm: Tổ chức nông lương LHQ (FAO), Chương trình lương thực thế giới (WFP) và Quỹ phát triển nông nghiệp quốc tế cho rằng, khủng hoảng tài chính hiện là nguyên nhân dẫn đến hiện tượng số người nghèo đói không ngừng gia tăng.

Giá thực phẩm ngoài tầm tay

Trong báo cáo mới nhất, FAO ghi nhận một nghịch lý là trong vụ mùa 2008, sản lượng lương thực thế giới

được coi là bội thu, song giá lương thực không giảm. So với mùa xuân năm 2008, thời gian xảy ra nhiều biến động liên quan tới tình trạng thiếu lương thực, giờ đây người ta không còn nói đến các "cơn sốt" lương thực, thực phẩm. Thế nhưng, giá lương thực vẫn tăng và so với thời giá năm 2006, giá 1 tấn lúa mì hiện nay đã cao hơn đến 24%.

Trong khoảng 1 tỷ người trên thế giới đang bị đói gần 2/3 sống ở vùng châu Á-Thái Bình Dương với 642 triệu. Tiểu sa mạc Sahara, châu Phi có số người đói lớn thứ nhì, là 265 triệu. Còn trong các nước phát triển, chỉ có 15 triệu người bị đói.

Hội nghị về Thương mại và phát triển của Liên hiệp quốc (UNCTAD) mới đây cho rằng, khoảng 1/3 dân số của châu lục này, thường xuyên

bị thiếu ăn. Giá lương thực hiện vẫn cao hơn so với trước khi xảy ra khủng hoảng lương thực, trong khi các nước châu Phi đang phải nhập khoảng 25% nhu cầu lương thực của mình. Theo UNCTAD, khả năng lấp lại khủng hoảng lương thực như năm 2008 ở châu Phi là rất cao.

Giám đốc FAO, ông Jacques Diouf mới đây cho rằng: "cuộc khủng hoảng thiếu ăn, ẩm thực không tạo ra hàng

tít lớn trên báo chí, hiện đang tác động một phần sâu sắc nhân loại. Nó gây ra đe dọa nghiêm trọng đối với hòa bình và an ninh thế giới".

Nạn đói không phải là định mệnh

Một nghịch lý là có đến 1/3 nông dân trên trái đất phải mua nông phẩm để bảo đảm ngày hai bữa cho gia đình. Nói cách khác, số này là những người "trồng nên cây lúa nhưng lại không đủ gạo để nuôi thân". Đó là chưa kể, đến nay, trên tổng số 1,3 tỷ nông dân, vẫn còn có đến hơn 1 tỷ người chỉ có thể trồng cây vào hai bàn tay để trồng nên lúa gạo, ngũ cốc... Chỉ có khoảng 280 triệu nông dân trên thế giới có thể sử dụng máy cày để năng cao năng suất.

Trong khi đó, việc thực hiện cam kết viện trợ nông nghiệp, lương thực giúp các nước nghèo của các nước giàu rất chậm trễ. Đầu tháng 7 vừa qua, Chương trình lương thực thế giới (WFP) đã buộc phải thu hẹp hoạt động cứu trợ ở Triều Tiên do thiếu

hạt nghiêm trọng nguồn tài chính. Phó Giám đốc điều hành WFP, Amir Abdulla, cho biết, đến nay mới chỉ nhận được 75 triệu USD trong tổng số 504 triệu USD cần thiết để thực hiện chương trình cứu trợ ở Triều Tiên.

Tháng 6/2008, tại Hội nghị cấp cao

về an ninh lương thực thế giới Italy, hơn 40 nguyên thủ quốc gia đã công nhận đây là một vấn đề "khẩn cấp" và cam kết tài trợ trong vòng 5 năm 22 tỷ USD để khắc phục tình hình. Hơn một năm sau, thực tế cho thấy mới chỉ có 2,5 tỷ USD trong số tiền cam kết nói trên được giải ngân.

Hội nghị đã coi việc phát triển nông nghiệp, hỗ trợ nông dân là "ưu tiên hàng đầu" và đề ra mục tiêu giảm 50% số người bị đói từ nay đến năm 2015. Tuy nhiên, đến nay các quốc gia thành viên Liên hiệp quốc vẫn chưa tìm được đồng thuận trên rất nhiều vấn đề then chốt.

Theo FAO, tiềm năng phát triển nông nghiệp của thế giới còn rất lớn. Chỉ riêng châu Phi, có thể khai thác thêm được đến 400 triệu ha đất canh tác. FAO liên tục kêu gọi cộng đồng quốc tế cải thiện hạ tầng cơ sở để giúp nông nghiệp phát triển mạnh hơn.

Các chuyên gia của FAO cho rằng: "Nạn đói không phải là một "định mệnh". Vấn đề người ta có quan tâm chuyện "đói" của người khác hay không khi nó chưa đến với bản thân mình

HOLLYWOOD "phất lớn" nhờ suy thoái

Suy thoái đã dẫn tới những thay đổi chóng mặt trong ngành công nghiệp điện ảnh, một lĩnh vực được xem là nằm ngoài tầm ảnh hưởng của suy giảm tăng trưởng kinh tế.

Từng làm những bộ phim lớn như "I, Robot" và "Norbit", nhà sản xuất phim John Davis ở Hollywood còn đầu tư vào nhiều lĩnh vực kinh doanh đa dạng khác từ nhà hàng tới giàn giáo xây dựng. Ông cho biết, ở thời điểm hiện nay, ông lạc quan hơn bao giờ hết

về ngành công nghiệp phim ảnh hơn bất kỳ một lĩnh vực nào khác.

Suy thoái, tới rạp nhiều hơn

Suy thoái đã tác động tới trung tâm Hollywood, kinh đô điện ảnh của thế giới, theo một cách mà ít ai nghĩ tới.

Ông Michael Lynton, Giám đốc hãng phim lớn thuộc Sony Pictures Entertainment cho biết, nếu trước đây, có ai đó đề nghị ông dự đoán xem suy thoái sẽ khuyến khích mọi người

đi nhà xem TV hay tới rạp xem phim, chắc chắn ông đã đoán sai. Doanh thu của các rạp chiếu phim tại Mỹ từ đầu năm tới nay đã tăng 12% so với cả năm ngoái. Trong khi đó, tình hình tiêu thụ đĩa DVD ở các thị trường Mỹ và Canada ngày càng chậm.

Tại những rạp đoàn lớn có mảng sản xuất phim, điện ảnh là một trong số ít những bộ phận hiếm hoi gặt hái lợi nhuận trong năm qua. Chẳng hạn, tại Sony, trong năm tài khóa kết thúc vào tháng 3 vừa qua, hãng thu lãi 30 tỷ Yên (tương đương 299 triệu USD) ở bộ phận điện ảnh và truyền hình, nhưng thua lỗ tới 168 tỷ Yên ở lĩnh vực hàng điện tử.

Các hãng lớn danh Disney, Fox và Universal trước đây thường đạt lợi nhuận từ các băng tải truyền hình địa phương của họ, nhưng sự sụt giảm doanh số quảng cáo xe hơi trên các băng tải này đã đặt dấu chấm hết cho nguồn lợi nhuận trên. Hãng Time Warner thì chịu áp lực thua lỗ từ mạng AOL và các loại tạp chí.

Bởi vậy, để chống đỡ với những khoản thua lỗ ở những mảng kinh doanh khác, ngành công nghiệp điện ảnh chủ trương tiêu ít tiền hơn và không làm những gì quá rủi ro.

Ít phim, căng đở lo

Năm ngoái, dưới tác động của khủng hoảng, nguồn tiền đổ vào từ các nhà đầu tư Wall Street đổ vào các xưởng phim Hollywood bỗng chốc cạn khô. Các ngân hàng tại Mỹ bận rộn với việc cải thiện bảng cân đối kế toán của họ, trong khi các ngân hàng nước ngoài chịu áp lực phải tập trung vào thị trường trong nước. Ngân hàng JPMorgan Chase ước tính rằng, trước khi khủng hoảng tín dụng xảy ra, có khoảng 25-30 ngân hàng tham gia rót vốn cho Hollywood, nay chỉ còn chưa đầy một nửa số này.

Kết quả là số phim xuất xưởng khỏi Hollywood ít đi. Theo Hiệp hội Ảnh động Hoa Kỳ, năm ngoái, có 606 bộ phim mới được sản xuất ở nước này, mặc dù nhiều phim chỉ được công chiếu ở một vài rạp ở New York và Los Angeles. Năm nay, số phim mới có thể giảm xuống mức 400 phim, hoặc thậm chí là ít hơn.

Mặc dù vậy, sự giảm sút số lượng phim này lại là một tin vui đối với các xưởng sản xuất phim và những công ty phát hành phim lớn. Họ cho rằng, nguồn tài chính đầu tư cho phim dồi dào trước đây chỉ đồng nghĩa với việc có quá nhiều phim thu hút sự chú ý của khán giả. Thực trạng cuối tuần nào cũng có phim mới công chiếu đã làm lương khán giả của mỗi phim giảm sút quá nhanh chóng.

Chẳng hạn, số vé bán được cho phim "Wolverine" (tạm dịch: "Người sói") tại Mỹ đã giảm 69% trong dịp

cuối tuần thứ hai sau khi ra mắt vào hồi tháng 5 vừa qua, trong khi phim này được xem là một bộ phim thần nh công.

Do số đầu phim giảm xuống, các hãng phim cũng không thấy cần thiết phải chi quá nhiều tiền cho hoạt động quảng cáo phim.

Thêm vào đó, theo quan điểm của các nhà làm phim, do có ít phim được sản xuất, thù lao của những ngôi sao điện ảnh và các đạo diễn tài ba cũng vì thế mà giảm đi. Một cuộc đình công của diễn viên ở Hollywood vì vậy mà đã không được thực hiện như đã dự kiến trong năm nay. Những ngôi sao tầm trung thời gian này thường được các hãng phim trả ít thù lao cố định hơn, và thay vào đó họ sẽ được nhận một tỷ lệ cao hơn trong phần lợi nhuận thu về từ việc bán đĩa DVD và bản quyền truyền hình của bộ phim mà họ tham gia.

Phần lớn các ngôi sao và đạo diễn hàng đầu vẫn yêu cầu mức thù lao cao, nhưng con số này đang giảm xuống do mức độ hấp dẫn những bộ phim có mức chi phí cao hiện nay thường đến từ mức độ nổi tiếng của chương trình truyền hình, tiểu thuyết hay vở kịch mà bộ phim lấy cảm hứng, thay vì từ việc minh tinh nào xuất hiện trong đó.

Hai loại phim ăn khách

Tuy nhiên, những bộ phim có hiệu ứng đặc biệt làm mưa làm gió tại các rạp chiếu trong kỳ nghỉ Giáng sinh năm ngoái và mùa hè năm nay sẽ không vì thế mà giảm bớt số lượng hay ngốn ít chi phí hơn.

Trong mấy năm gần đây, thực tế đã chứng minh là những bộ phim có chi phí trên 150 triệu thường mang lại lợi nhuận khá quan. Tỷ suất lợi nhuận cao của những bộ phim sử dụng kỹ thuật không gian ba chiều, vốn đắt tiền hơn kỹ thuật không gian hai chiều, đang thúc đẩy các xưởng phim sản xuất nhiều hơn những bộ phim theo kỹ thuật này.

Nhà sản xuất phim Kevin Misher của bộ phim "Public Enemies" (tạm dịch: "Kẻ thù của công chúng") của mùa hè năm nay cho rằng, ngành công nghiệp điện ảnh sẽ ngày càng phần cực rõ rệt. Sẽ có những bộ phim hành động hoành tráng với chi phí sản xuất khổng lồ, và một dòng phim hài giá rẻ (tại những hãng phim lớn, một bộ phim được xem là giá rẻ nếu chi phí sản xuất là từ 40 triệu USD trở xuống).

Theo ông Misher, điểm chung giữa những bộ phim này là hứa hẹn đem đến những trải nghiệm tập thể cho khán giả. Mọi người thường thích xem những bộ phim hành động, phim hài hay phim kinh dị cùng bạn bè và người thân ở rạp, thay vì xem một mình

trên TV hay điện thoại.

Với xu thế này, thua thiệt sẽ thuộc về những bộ phim tổng hợp không thuộc về loại nào, chẳng hạn như bộ phim "Duplicity" (tạm dịch: "Trò chơi hai mặt") - một bộ phim kết hợp giữa hài kịch, bí kịch và lãng mạn với sự xuất hiện của Julia Roberts và Clive Owen. Bộ phim này đã gặp thất bại lớn về doanh số sau khi công chiếu.

Khả năng phản ứng nhanh của Hollywood trước những thay đổi trong lối suy thoái này đã giúp hoạt động của kinh đô điện ảnh này diễn ra khá bình ổn, với số hãng phim lớn không suy giảm. Tuy nhiên, sự cắt giảm hoạt động sản xuất phim hiện nay cũng đồng nghĩa với việc sẽ có ít phim ra mắt hơn khi suy thoái kết thúc, mà như thế nguồn lợi nhuận tiềm năng từ việc bán đĩa, bản quyền truyền hình... sẽ giảm sút, chưa kể tới chuyện khán giả sẽ có ít lựa chọn hơn.

NGƯỜI MÁY ROBOT CŨNG THẤT NGHIỆP

Khủng hoảng kinh tế, robot cũng được xem là những "công nhân" mất ăn và làm việc hiệu quả nhất thế giới, nhưng trong bối cảnh suy thoái hiện nay, những con robot (người máy) ở Nhật Bản cũng lâm vào cảnh khó kiếm việc làm.

Thời gian này, Nhật Bản đang trải qua giai đoạn suy thoái tồi tệ nhất trong hơn một thế kỷ người dân ở nước này. Cùng lúc, tại các quốc gia

khác trên thế giới, người tiêu dùng cắt giảm chi tiêu đối với các mặt hàng xa xỉ như xe hơi và các thiết bị công nghệ. Hàng trăm, hàng ngàn con robot của Nhật vì thế cũng rơi vào cảnh "ngồi chơi xơi nước".

Robot công nghiệp chờ đơn hàng mới

Tại nhà máy điện tử Yaskawa Electronic ở hòn đảo Kyushu thuộc miền Nam Nhật Bản, hãng sản xuất robot

công nghiệp lớn nhất của nước này, nơi những con robot vẫn làm công việc lắp ráp ra những con robot khác, những "công nhân" có thân hình bằng sắt thép này đang nghỉ ngơi, chờ ngày có đơn đặt hàng mới.

Nhưng ngày đó có lẽ còn xa, vì sản lượng công nghiệp của Nhật hiện đã giảm khoảng 40% so với cùng kỳ năm ngoái, và vì thế, nhu cầu đặt mua robot của các công ty cũng lao dốc thối hại. Nhìn vào tương lai, tình hình cũng chẳng mấy tươi sáng. Tài chính thất chặt đang là một thực tế phũ phàng đối với những dự án robot đầy tham vọng của Nhật Bản, chẳng hạn robot vật nuôi trong nhà, hay robot lễ tân...

"Chúng tôi đang chịu ảnh hưởng nặng nề", ông Koji Toshima, Chủ tịch hãng robot Yaskawa nói. Trong năm tài khóa kết thúc vào ngày 20/3 vừa qua, lợi nhuận của hãng này đã giảm khoảng 2/3, xuống còn 6,9 tỷ Yên, tương đương 72 triệu USD. Năm nay, hãng dự kiến sẽ thua lỗ.

Theo Hiệp hội Người máy Nhật Bản, số robot công nghiệp được tiêu thụ tại Nhật đã giảm 33% trong quý 4/2008. Sang quý 1/2009, mức giảm tăng lên 59%.

Ông Tetsuaki Ueda, một nhà phân tích tại hãng nghiên cứu Fujii Keizai, dự báo, thị trường robot của Nhật sẽ sụt giảm 40% trong năm nay. Theo chuyên gia này, những khoản đầu tư vào robot sẽ bị cắt giảm đầu tiên, do các công ty muốn bảo vệ việc làm cho các công nhân là người thật. Thêm vào đó, mặc dù trong dài hạn, sử dụng robot sẽ giúp tiết kiệm chi phí hơn, nhưng khoản đầu tư để mua robot là không hề nhỏ.

Vào năm 2005, có trên 370.000 con robot làm việc tại các nhà máy trên khắp nước Nhật, chiếm khoảng 40% tổng số robot công nghiệp trên toàn cầu. Bình quân, cứ 1.000 công nhân công nghiệp tại Nhật thì lại có 32 con robot. Năm 2007, Chính phủ Nhật lên kế hoạch sử dụng 1 triệu con robot công nghiệp tại nước này ở thời điểm 2025, nhưng với tình hình hiện nay, kế hoạch trên khó thành hiện thực.

"Suy thoái kinh tế đã đẩy lùi ngành công nghiệp robot lại mất nhiều năm", ông Ueda nói.

Robot gia dụng ế khách

Không chỉ những con robot công nghiệp, mà ngay cả những con robot trong lĩnh vực đồ chơi, giải trí và gia dụng cũng trở thành nạn nhân của suy thoái. Hãng sản xuất robot Systec Akazawa đã nộp đơn xin phá sản vào tháng 1 năm nay, chưa đầy một năm sau khi giới thiệu mô hình thu nhỏ của con robot đi bộ mang tên PLEN tại Triển lãm hàng điện tử tiêu dùng

ở Las Vegas, Mỹ.

Con robot "quản gia" Roborior của hãng Tmsuk - một người máy giữ nhà có hình dạng một quả dưa hấu, di chuyển khắp nhà và sử dụng cảm ứng hồng ngoại để phát hiện những di chuyển đáng ngờ, dùng camera để truyền hình ảnh tới chủ nhà đang đi vắng - cũng gặp khó trong việc tìm người sử dụng mới. Chương trình cho thuê robot này cũng đã bị hủy bỏ vào tháng 4 vừa rồi vì không mấy ai quan tâm.

Mặc dù Tmsuk không công bố doanh số của Roborior, nhưng các chuyên gia cho rằng, công ty này chỉ đạt được 1/3 mức doanh số mục tiêu 3.000 con đặt ra khi Roborior lần đầu ra mắt thị trường vào năm 2005. Hiện tại, Tmsuk không có kế hoạch sản xuất thêm loại "quản gia" này.

Đây thực sự là một điều đáng buồn, vì trước đó, chính dân số đang lão hóa của Nhật đã tạo cơ hội cho sự phát triển của những con robot làm việc nhà và robot công nghiệp. Với 25% công dân Nhật ở độ tuổi từ 65 trở lên, nước này cần dựa vào những con robot để bù đắp cho lực lượng lao động hao hụt và chăm sóc người cao tuổi.

Tuy nhiên, doanh số tiêu thụ con robot có tên My Spoon của hãng Secom - một loại robot chuyên nhiệm vụ cho người già và người tàn tật ăn uống - cũng đã chững lại, vì khách hàng ngại mức giá 4.000 USD của con robot này. Hãng Mitsubishi Heavy Industries thậm chí còn không bán được một con robot giúp việc nhà Wakamaru mà hãng lần đầu giới thiệu vào năm 2003.

Đối với những con robot nhiều công dụng đã vậy, tình hình còn thể thảm hơn đối với những con robot có ít tính năng thực tế. Chú chó robot Aibo mà hãng Sony giới thiệu vào năm 1999 đã bị hãng này ngừng sản xuất vào năm 1999. Với mức giá 2.000 USD/con, Aibo không tài nào xâm nhập được vào thị trường bình dân.

Con robot đồ chơi mang tên i-Sobot của công ty Takara Tomy - một loại robot có khả năng nhận diện các từ được phát âm - có mức giá hấp dẫn chỉ 300 USD/con. Từ khi xuất hiện trên thị trường vào cuối năm 2007 tới nay, đã có tới 47.000 con robot này được tiêu thụ, trở thành một cú "hit" lớn trên thị trường người máy. Tuy nhiên, trong vòng một năm trở lại đây, doanh số của i-Sobot lao dốc nghiêm trọng, khiến Takara Tomy không lên kế hoạch sản xuất thêm.

Không chỉ các hãng robot ở Nhật mới gặp khó. Hãng robot Ugobe ở Idaho Mỹ, nhà sản xuất khủng long robot Pleo, đã nộp đơn xin phá sản vào tháng 4 vừa qua. Dù đã bán được 100.000 con khủng long máy Pleo và thu lãi trên 20 triệu USD, công ty này vẫn mắc nợ hàng triệu USD và không thể tìm kiếm được nguồn tài chính mới.

Liên minh với Fiat chào mua thêm Opel

Ngành công nghiệp xe hơi của Trung Quốc vừa thành lập một liên minh với hãng xe Fiat của Italy và chào mua thương hiệu Opel tại châu Âu của hãng xe Mỹ General Motors (GM).

Trong ngày đầu tháng qua (6/6), hãng xe quốc doanh là Guangzhou Automobile Group của Trung Quốc đã đạt thỏa thuận thành lập một liên doanh trị giá 400 triệu Euro (tương đương 556 triệu USD) với hãng xe Fiat của Italy.

Tỷ lệ góp vốn của hai bên trong vụ này là 50-50. Theo kế hoạch, liên doanh này sẽ xây dựng một nhà máy trên diện tích 70 hecta tại thành phố Changsha, Hồ Nam. Nhà máy này sẽ đi vào hoạt động từ năm 2011, sản xuất xe và động cơ cho thị trường Trung Quốc. Dự kiến, công suất ban đầu của nhà máy này sẽ là 140.000 xe và 220.000 động cơ mỗi năm, sau tăng lên 250.000 xe và 300.000 động cơ mỗi năm.

Đây được xem là bước đi mới nhất của Fiat trong nỗ lực vươn mình thành một hãng xe toàn cầu, sau khi đạt thỏa thuận sáp nhập với hãng xe phá sản Chrysler của Mỹ. Trước khi đạt thỏa thuận với Guangzhou Automobile, Fiat đã từng liên minh với hai hãng xe khác của Trung Quốc là Nanjing Auto và Chery Automobile Co., nhưng đã chấm dứt những thỏa thuận này

vì nhiều lý do.

Việc Fiat tiến vào thị trường Trung Quốc ở thời điểm hiện nay có thể được lý giải bởi sự sôi động trên thị trường xe hơi của nước này, trái ngược với tình trạng ảm đạm ở các thị trường phát triển khác trong bối cảnh kinh tế suy thoái.

Theo số liệu của Hiệp hội Các nhà sản xuất xe hơi Trung Quốc, tháng 5 vừa qua, nước này đã qua mặt Mỹ để trở thành thị trường xe lớn nhất thế giới, với 1,1 triệu xe được tiêu thụ trong tháng. Dự kiến, năm nay sẽ có 10,2 triệu xe ô tô được tiêu thụ tại Trung Quốc, so với mức 9,38 triệu xe của năm ngoái. Mức doanh số dự báo cho thị trường xe hơi Mỹ năm nay chỉ là 9,7 triệu xe.

Cuối tuần trước, hãng sản xuất xe hơi quốc doanh Beijing Automotive Industry Holding của Trung Quốc đã bỏ giá 660 triệu Euro, tương đương 922,5 triệu USD để mua lại Opel. Mức giá mà Beijing Auto đưa ra dựa trên sự tư vấn của một cựu quan chức GM.

Theo một nguồn tin thân cận với GM, hãng xe này đang tỏ ra rất quan tâm tới lời chào mua từ phía Trung Quốc. Để nghị mua lại Opel của Beijing Auto được đưa ra sau lời chào mua của hãng phụ tùng Magna International của Canada. Trước khi Beijing Auto lên tiếng, GM coi Magna

là đối tác tiềm năng nhất, nhưng tới nay tình thế đã thay đổi.

Nguồn tin từ GM cho hay, hãng xe này "tất ấn tượng với mức độ sẵn sàng và sự chuyên nghiệp của Beijing Auto, cũng như khả năng của công ty này trong việc giải quyết vấn đề nhanh chóng". Cũng theo nguồn tin trên, GM "đang ngày càng hứng thú với khả năng ký kết hợp đồng với Beijing Auto".

Ưu thế của Beijing Auto trong vụ cạnh tranh mua lại này so với đối thủ Magna là hãng xe Trung Quốc không có kế hoạch đóng cửa nhà máy nào của Opel tại Đức, đồng thời sẽ chỉ xin Chính phủ Đức cấp cho khoản bảo lãnh trị giá 2,64 tỷ Euro, thấp hơn nhiều so với mức 4,5 tỷ Euro mà Magna đề nghị.

Một chàng bị tông xe, khi cánh sát đến, anh ta không ngớt kêu ca về thiệt hại của chiếc xe BMW quý giá của anh:

- Ông nhìn xem điều gì đã xảy ra với chiếc xe của tôi!
- Anh quá coi trọng vật chất quá đấy! Anh chỉ chú ý đến cái xe của anh mà không quan tâm đến tay anh bị gãy!

Người đàn ông nhìn xuống cánh tay đầy máu và nói tiếp:

- Ôi, Chúa ơi! Cái đồng hồ xiên của tôi đâu rồi!!!

KING FLOORING

TRUNG TÂM

Bán sỉ và lẻ đủ các loại sản phẩm về sàn nhà gỗ

- Solid timber
- Gỗ đặc
- Floor boards
- Laminate

- Vinyl
- Carpets Rugs
- Thảm đủ loại
- Tiles Gạch

TẶNG NGAY

\$100

Khi mua hàng sẽ được tặng \$100 tiền mặt nếu mua mẫu quảng cáo này trong suốt năm 2009.

1/62 Hume Highway Lansvale NSW 2166

xin gọi Joseph

0421 128 720 - 9755 0555 - Fax 9755 0554

Mua solid timber ngay \$100

Mua carpet rug vinyl liền \$100

Mua timber - laminate liền \$100

ĐỘC QUYỀN QUỐC DOANH một nghịch lý trong kinh tế thị trường

Diệt tăng giá trong những lĩnh vực nhà nước độc quyền như xăng, điện... nhằm đảm bảo cho hoạt động kinh doanh không bị thua lỗ, bình thường đã khó chấp nhận, lại càng trái ngược với tính chất, mục tiêu của một công ty độc quyền nhà nước."

Ông Nguyễn Tiến Nam một chuyên gia về kinh tế trong nước đã nói như vậy đã nói như vậy khi đề xuất nên có một đạo luật quy định rõ ràng về "loại hình" doanh nghiệp đặc biệt này.

Sau thế chiến thứ hai và cho đến hiện nay, tại nhiều quốc gia phát triển bên cạnh khu vực kinh tế chủ yếu là tư nhân vẫn tồn tại hình thức công ty độc quyền nhà nước. Tuy nhiên, so với những doanh nghiệp bình thường thì việc hình thành và địa vị pháp lý của các công ty này có sự khác nhau rất cơ bản. Mục tiêu của doanh nghiệp bao giờ cũng vậy, là hướng đến lợi nhuận.

Nếu không vì mục tiêu này thì các doanh nghiệp không có lý do gì để tồn tại và phát triển. Thế nhưng, với các công ty độc quyền được nhà nước lập nên, mục tiêu cơ bản là nhằm hoàn thành nhiệm vụ công ích thay mặt

cho nhà nước của quốc gia đó.

Nói cụ thể hơn, là bảo đảm cung cấp các dịch vụ, hàng hóa thiết yếu để duy trì mức sống ổn định tối thiểu của người dân và hoạt động bình thường của toàn xã hội. Đây chính là điểm khác biệt cơ bản giữa một công ty độc quyền nhà nước với một doanh nghiệp bình thường. Câu hỏi đặt ra là vậy thì tại sao và cơ sở pháp lý nào cho phép nhà nước độc quyền làm chuyện đó?

AI cũng biết rằng một trong những đặc điểm của nền kinh tế thị trường là quyền tự do kinh doanh của người dân luôn được bảo đảm. Tuy nhiên, không phải bất cứ lĩnh vực, ngành nghề kinh doanh nào cũng đủ hấp dẫn để có thể thu hút tư nhân tham gia và cũng không phải bất cứ sự tham gia nào của tư nhân đều tốt cả. Ví dụ, có những lĩnh vực, ngành nghề tư nhân không muốn tham gia vì nếu đầu tư vào thì khả năng sinh lợi rất thấp, hoặc họ không có khả năng.

Trong giai đoạn đầu phát triển kinh tế, giá thành sản xuất trong một số lĩnh vực thiết yếu cho đời sống lại rất cao so với sức mua, vượt quá sức chịu đựng của người dân. Hay nói cách

khác, thị trường tự do trong trường hợp này không đáp ứng nổi nhu cầu cơ bản tối thiểu của người dân, có thể làm nảy sinh các vấn đề gây xáo trộn xã hội. Đó là lúc thị trường bất lực trước các vấn đề xã hội.

Một mặt, vì nhà nước có nhiệm vụ bảo đảm mức sống ổn định tối thiểu cho người dân, mặt khác nhà nước phải can thiệp ở nơi và khi thị trường bất lực, nên nhà nước phải thiết lập các công ty độc quyền (và cũng chính là để hoàn thành nhiệm vụ của nhà nước mà các công ty này mới được độc quyền). Với ý nghĩa trên, ở nhiều quốc gia Tây Âu như Anh, Pháp, Đức... hiện nay nhà nước vẫn nắm giữ độc quyền kinh doanh trong một số lĩnh vực như điện, nước, giao thông công cộng, gas đốt...

Xin lưu ý thêm là khái niệm "thị trường bất lực" có thể được nhìn nhận dưới nhiều quan điểm khác nhau, tùy theo mục tiêu, nhiệm vụ của từng nhà nước. Chẳng hạn, ở Đức số vốn kiến thiết và dịch vụ có độ thuộc những ngành nghề do nhà nước độc quyền vì nhà nước không muốn khuyến khích thói mại dâm cơ bản của người dân, đặc biệt là đối với tầng lớp thanh

thiếu niên (nếu để cho tư nhân tham gia thì vì mục tiêu lợi nhuận, hoạt động này sẽ được khuyến khích, phát triển, do đó sẽ cản trở mục tiêu hạn chế của nhà nước).

Mới đây, tại Đức, công ty số 1 nhà nước bị thua kiện khi kiện một công ty cá cược nước ngoài cạnh tranh không lành mạnh ảnh hưởng đến doanh thu của công ty này. Tòa án tối cao liên bang nhận định rằng không thể áp dụng luật cạnh tranh không lành mạnh vì mục tiêu của công ty độc quyền nhà nước không thể là lợi nhuận.

Với nhiệm vụ nhà nước trao cho, các mặt hàng, dịch vụ do các công ty độc quyền nhà nước cung cấp phải luôn luôn phải đảm bảo sự ổn định về giá cả và phù hợp với sức mua của người dân.

Ở Đức, giá vé đi xe buýt hàng chục năm nay hầu như không thay đổi cho dù có lúc cốt giá xăng dầu trên thế giới và mỗi năm nhà nước phải bù lỗ khoảng 2 tỉ euro cho hoạt động giao thông công cộng ở thủ đô Berlin. Các công ty độc quyền không bao giờ được phép tùy tiện tăng giá, kể cả khi thị trường biến động, giá thế giới tăng hay viện cơ doanh nghiệp bị lỗ, giảm nguồn thu ngân sách. Nếu có tăng thì chỉ được phép tăng với điều kiện phải phù hợp với khả năng và sức mua tăng lên của người dân.

Mặt khác, cần lưu ý rằng công ty độc quyền nhà nước vì được lập lên để thực thi nhiệm vụ của nhà nước nên hoạt động của nó phải được xem như một hình thức hoạt động quản lý của nhà nước. Để ngăn ngừa tác động tiêu cực của hoạt động này lên quyền công dân, các công ty độc quyền phải được đặt trong sự kiểm soát chặt chẽ bởi tòa án.

Hay nói một cách cụ thể, khi công ty độc quyền nhà nước có những hành vi sai trái, vi phạm tùy tiện tăng giá, thì người dân có quyền khởi kiện lên tòa án hành chính với tư cách công dân khởi kiện một vụ án hành chính nhằm yêu cầu chấm dứt hành vi đó.

Ở Việt Nam, hoạt động của các công ty độc quyền nhà nước còn nhiều vấn đề phải xem xét. Việc Nhà nước bảo đảm cho các công ty này luôn có lãi, chẳng hạn như gần đây cho phép các công ty kinh doanh xăng dầu tăng giá xăng vì lý do giá thế giới tăng, nếu với một doanh nghiệp bình thường đã là chuyện nghịch lý, lại càng trái ngược với tính chất, mục tiêu của một công ty độc quyền nhà nước.

Nhà nước không thể bước người dân phải chịu thiệt khi bắt trả thêm tiền để cho các công ty nhà nước vừa được độc quyền kinh doanh, vừa được Nhà nước bảo đảm không bị thua lỗ

và trở thành chỉ là công cụ tăng nguồn thu ngân sách. Cần thiết phải có một đạo luật quy định rõ ràng về chức năng, nhiệm vụ của loại hình doanh nghiệp này.

Đà Lạt mở rộng gấp đôi diện tích nội thành

Thành phố Đà Lạt đang thực hiện để án điều chỉnh quy hoạch đô thị, với nội dung chính là điều chỉnh hệ thống vành đai, tăng diện tích khu nội ô Đà Lạt lên gấp hai lần hiện nay, từ 2.730 héc ta lên 5.104 héc ta.

Theo đó, nội ô thành phố Đà Lạt sẽ được mở rộng đến hệ thống đường vành đai ngoài và được quy hoạch thêm 4 khu trung tâm nữa trên diện tích được mở rộng (2.374 héc ta) này.

Bao gồm: khu vực cửa ngõ phía đông thành phố mở đầu đường 723 (Đà Lạt - Nha Trang) gồm các điểm nhấn như Học viện lực lượng, hồ Than Thở, khu du lịch Thái Phiến... gắn với kiến trúc hiện đại cao tầng, khu vực đông nam Đà Lạt với các dự án lớn như đại học kiến trúc và nhiều dự án dân cư được quy hoạch xây dựng nhà biệt thự, nhà biệt lập; khu vực phía nam thành phố lấy hồ Tuyền Lâm làm tâm điểm nối với quốc lộ 20 về Sài Gòn và quy hoạch xây dựng theo phong cách hải hòa với thiên nhiên; khu vực thứ tư nằm ở phía tây Đà Lạt, mở rộng Đà Lạt lên hướng núi Lang Bian với nhiều dự án lớn như sân bay Cam Ly, khu Cam Ly - Măng Lín... Để thực hiện việc mở rộng nội ô này, Đà Lạt đang tiến hành chuyển đổi mục đích sử dụng của 2.288 đất lâm nghiệp sang đất nông nghiệp để chuyển các vùng sản xuất nông nghiệp hiện nay tại các vùng được đưa vào khu nội ô ra

vùng ven. Đồng thời sẽ chuyển đổi gần 2 nghìn héc ta đất các loại khác sang đất ở và đất chuyên dụng.

Tèo là một học sinh có khiếu vẽ đẹp và giống y như thật. Một hôm bố của Tèo bị cô giáo mời đến gặp. Khi ông ta vào lớp cô giáo thấy khắp mình ông dán đầy bóng bóng, ông vừa lễ bước vào đã nghe cô kể tội con mình:

- Bác xem này! Em Tèo vẽ con ruồi lên cái đỉnh trên bàn giáo viên. Tôi tưởng ruồi thật đập một nhát, chảy cả máu tay.

- Trời ơi! Thế là cô còn nhẹ. Cô nhìn cái thân tôi xem, phải bóng kín cả người, đây là hậu quả của việc nó vẽ... chỉ giúp việc đang nằm ngủ trên giường, giống y như thật nhưng lại vẽ trên đồng miếng chai...

- Ủi chao!

ooOoo

Hai ông chống nói chuyện với nhau:

- Cậu có cái ví đẹp quá!
- Quả của vợ mình nhá dịp Tết, và cũng là nhá ngày lễ tình nhân nữa đấy!

- Bạn thật có phước, có người vợ tâm lý như vậy còn muốn gì nữa. Thế có ý đặt cái gì ở bên trong ví?

- Một mơ ước đơn hàng Tết trả góp!!!

ngân hàng HSBC

“chê” chứng khoán Việt Nam đắt

Trong báo cáo Vietnam Monitor ra ngày 8/7, Tập đoàn Ngân hàng Hồng Kông - Thượng Hải (HSBC) nhận định, sau thời kỳ phục hồi mạnh mẽ vừa qua, giá cổ phiếu Việt Nam đã trở nên đắt đỏ.

Theo các chuyên gia của HSBC, thị trường chứng khoán Việt Nam là thị trường lên điểm mạnh nhất ở châu Á trong quý 2 vừa qua, với chỉ số VN-Index tăng 60%. Từ mức đáy ở tháng 3 tới mức đỉnh ở tháng 6, chỉ số này đã tăng tới 117%.

Các dữ liệu khác cũng chứng minh sự khởi sắc của thị trường. Giá trị vốn hóa của cả hai sàn Hà Nội và Sài Gòn đã phục hồi vượt mức 20 tỷ USD. Hiện đã có hai cổ phiếu có giá trị vốn hóa trên 1 tỷ USD và 12 cổ phiếu có giá trị vốn hóa từ 500 triệu trở lên.

Tuy nhiên, báo cáo của HSBC cho rằng, sự gia tăng ấn tượng hơn cả diễn ra ở giá trị giao dịch. Số liệu đưa ra trong báo cáo cho thấy, trong tháng 6, tổng giá trị hàng ngày tại hai sàn đạt mức bình quân 166 triệu USD. Cá biệt có ngày, tổng giá trị giao dịch đạt mức 300 triệu USD.

Trong những ngày giao dịch ảm đạm tháng 2, tổng giá trị giao dịch bình quân ngày tại cả hai sàn chỉ đạt có vốn vẹn 13 triệu USD.

Theo HSBC, sự phục hồi của thị trường chứng khoán Việt Nam thời gian qua được dẫn dắt bởi các nhà đầu tư trong nước chứ không phải các nhà đầu tư nước ngoài.

Số liệu của báo cáo này cho thấy, khối ngoại là đối tượng mua ròng khiêm tốn trên thị trường chứng khoán Việt Nam trong tháng 5, với giá trị

mua ròng 46 triệu USD. Sang tháng 6, khối ngoại lại chuyển sang bán ròng, với giá trị bán ròng 28 triệu USD.

HSBC nhận định, sự thống lĩnh của các nhà đầu tư nội với chiến lược đầu cơ đang là mối lo của các nhà đầu tư tổ chức nước ngoài, do các nhà đầu tư nội đã đẩy giá cổ phiếu lên những mức kém hấp dẫn. Hệ số P/E (giá/thu nhập) của các cổ phiếu niêm yết trên sàn Sài Gòn hiện là 19,9 lần thu nhập của năm 2008.

Theo chuyên gia của HSBC, hiện chưa có những dự báo đồng thuận về lợi nhuận của các doanh nghiệp niêm yết trên thị trường chứng khoán Việt Nam, nhưng nếu giả sử EPS (thu nhập trên mỗi cổ phiếu) tăng 20% trong cả năm nay và năm tới, hệ số P/E của thị trường 12 tháng tới sẽ là 15,6 lần.

Mức P/E này cao hơn P/E tại các thị trường khác ở châu Á, như ở Trung Quốc, P/E của 12 tháng tới là 14,5 lần, ở Thái Lan là 10,8 lần, ở Indonesia là 12,8 lần.

HSBC cho rằng, với sự kém minh bạch về tình hình lợi nhuận các doanh nghiệp niêm yết ở Việt Nam, hệ số P/E trên là khá cao.

Theo các chuyên gia thực hiện báo cáo, trong bối cảnh lợi suất trái phiếu Chính phủ Việt Nam kỳ hạn 1 năm là 8,5% và giá nhà đất bắt đầu tăng trở lại, nhiều nhà đầu tư trong nước cũng đang chuyển vốn sang các tài sản khác. Vì vậy, giữa tháng 6 vừa qua, đã có thời điểm VN-Index điều chỉnh giảm dưới mức 500 điểm.

Cuối cùng, báo cáo của HSBC khuyến nghị, với mức biến động khá mạnh trên của thị trường chứng khoán Việt Nam, các nhà đầu tư nước ngoài chưa nên tham gia vào thị trường này ở những mức giá cổ phiếu như hiện nay.

OzSpring WATER

Giao đến tận nhà, hằng xưởng vẫn phòng các loại nước suối tinh khiết từ suối thiên nhiên của Úc. Bình 15 lít chỉ \$8. Miễn phí công giao trong vùng giới hạn cho cú gọi tới thiểu từ 2 bình trở lên. Có các loại máy làm lạnh bán hoặc cho thuê. Xin gọi

(02) 9586 1666

Ăn cướp cơm công nhân

Ở đâu đó, chuyện “cắt xén”, “ăn bớt” bữa cơm của công nhân vẫn đang diễn ra.

Người ta tuyển bố chỉ cho suất ăn công nhân là 10.000, 15.000 đồng nhưng thực chất chỉ còn 4.000, 6.000 đồng do những người trông thấy nấu ăn bị buộc phải “chì” lại nhiều khoản để mong tồn tại. Câu chuyện sau đây được viết từ bàn ăn công nhân của một công ty ở Sài Gòn.

Vị tổng giám đốc vùng tay đập xuống bát ăn, cú đập chưa đầy tức tối làm mấy cái muỗng nhôm bắn xuống đất. Hai trợ lý của ông lẳng lẳng nhắt muỗng lên, họ lắp bắp phiên dịch và tránh nhìn vào bát ăn, nơi có khay cơm là thủ phạm.

Bật nắp khay đựng một phần ăn trưa trên bàn, bằng một giọng tiếng Anh khá chuẩn, vị tổng giám đốc đến từ một nước Đông Á chỉ thẳng vào phần cơm và hỏi ba người có trách nhiệm đứng xung quanh: “Công nhân của tôi ngày làm việc ngoài 10 tiếng, họ ăn thế này sao mà làm việc? Ngày mai, các người thử ra ngoài xưởng làm như họ, rồi vào ăn những miếng cơm này, các người có sống được không?...” Tất cả lặng thinh. Hôm ấy, ông tình cờ đi xưởng kiểm tra bếp ăn.

Công nhân... chế cơm

Trong cái khay nhựa đựng thức ăn đã mở bung nắp, góc đựng thức ăn mặn chỉ còn vẹn được hai lát trứng chiên mỏng, dài rộng chừng hai ngón tay. Góc bên có vài lát rau cải xào không. Bật nắp một khay khác, hai lát trứng được thay bằng ba con tép kho cỡ ngón tay út. Cơm và canh được bày chung cho từng bàn, đựng trong các khay nhựa lớn. Thau canh, chỉ lỏng bằng vài cọng rau nổi lên trên. Một phần ăn như vậy, theo như người lãnh nấu, giá 7.000 đồng.

Cơ thành nộ của vị tổng giám đốc bị ngắt quãng khi công nhân toà ào ạt vào phòng ăn. Như mọi người, ông vội lấy một suất, ăn vội vàng như để nén lại nỗi bức dọc. Năm phút sau, ông dẫn cái khay trống trơn sang bàn ăn không có người và bỏ đi.

Hơn một ngàn con người làm thuê, đại đa số là nữ, ngồi ăn trong yên lặng. Nhiều người không hề nhìn vào cái muỗng cơm đang đưa lên miệng, mắt họ đang bận nghĩ tới điều gì đó. Một cô gái thổ lộ, là lúc tranh thủ nghỉ ngơi (chứ không phải là lúc nạp năng lượng). Họ cũng kết thúc bữa ăn thật nhanh không kém gì ông tổng giám đốc, người quản lý họ. Ăn uống xong, họ lục đục đứng lên và chui ra khỏi cái cửa 10 phút trước họ mới bước vào, chẳng mấy người cao được mét sáu. Một số ít ghé vào quầy canteen nhỏ mua thêm ly chè, bịch xoài xanh 2.000 đồng. Số ngồi lại thêm dăm mười phút hầu hết là người làm quản lý hoặc văn phòng. Họ mua đồ và ăn uống thêm ở canteen.

Phòng ăn lại trống trơn, những người phục vụ chia nhau dọn dẹp, trên nhiều bàn ăn, thau cơm vẫn còn gần một nửa, thau canh chỉ còn nước. Cơm thừa được đổ vào thùng và chuyển cho người chăn nuôi.

5.000 đồng, ăn gì?

Lúc này đã bắt việc, người nhận thấy nấu ăn gọi tới qua một góc kế chuyện, như cố gạt đi tâm trạng nặng nề lúc trước. Anh đã nhận thấy nấu ăn ở đây từ một doanh nghiệp có chức năng cung cấp suất ăn công nghiệp. Mang tiếng là nhận thấy (vì phải quản toàn bộ các khâu) nhưng thực chất anh là người làm thuê với mức lương cao nhất: 2 triệu đồng/tháng (đầu bếp). “Cái giá 7.000 đồng/phần ăn đầu chỉ có gạo nước, cá thịt anh nói mà mỗi phần ăn bị hàng tá khoản cắt, xén”.

Anh liệt kê: ở công ty này, mỗi ngày có 2.000 phần ăn, tính tổng, mỗi tháng bếp anh nhận được gần 380 triệu đồng (doanh thu). Người thuê anh (công ty họ) sẽ cắt 5% số tiền trên, họ nói đó là tiền thuê nấp Nhà nước. Ngoài ra, mỗi tháng bếp phải gửi thêm cho họ 5-7 triệu nữa. Để phục vụ 2.000 công nhân, bếp có tổng cộng 27 người (gồm cả đầu bếp). Mỗi tháng, phải trả gần 38 triệu tiền lương (bình quân 1,4 triệu/người).

Tính đến đây, tôi có thể tự nhẩm, mỗi suất ăn 7.000 đồng đã phải cộng 1.660 đồng cho hai khoản đóng “thuế” và trả lương. Suất ăn thực chỉ còn hơn 5.300 đồng.

Người đầu bếp kể tiếp, anh không được quyền đi chợ, mọi thực phẩm (thịt cá, rau, gạo...) đều do các công ty có chức năng cung cấp (theo giới thiệu của chủ anh). Họ bán hàng và chịu luôn trách nhiệm về các tiêu chuẩn vệ sinh an toàn thực phẩm. Một hôm anh đi chợ giá cả nực đ một chợ đầu mối mới hay, giá họ bán cho mình cao hơn chợ đến 10.000 đồng/kg, biết mà đành chịu. Thịt là hàng đông lạnh nhập khẩu, rẻ hơn nhiều so với thịt tươi sống bán ở chợ. Đến thứ bảy, bếp phải lên thực đơn cho cả tuần sau, chi tiết đến từng loại rau. Nhưng giá thị trường đầu có theo ý của thực đơn, thành thử mới có chuyện rau này đắt gấp đôi rau kia mà vẫn phải mua (dù cùng chất lượng). Biết vậy nhưng anh không thể đổi rau rẻ. Có những thứ tương không đáng là bao như ớt nhưng mỗi ngày công nhân ăn hết 3kg, phải lúc đắt đã mất 200 ngàn...

Anh kể chuyện không dứt, từ chuyện xãi gạo đến chuyện nước mắm nhưng hình như tôi đã không nghe nữa nên bấy giờ viết lại chẳng còn nhớ được gì. Mảnh trứng chiên hồi trưa còn nằm trên khay cơm đã sạm màu vì nóng. Đây là món công nhân không thích chút nào vì tối đi làm về, họ thường mua cái trứng về luộc hoặc chiên ăn cho nhanh và rẻ.

Cũng có những khi lỡ nhưng với chủ, anh phải giữ (bằng cách chia lỗ cho những tháng sau) vì nếu lỗ, chắc chắn chủ sẽ không để anh kinh doanh nữa. Nhưng còn may, anh mở thêm cái canteen (sau khi biết điều với một số bộ phận) bán thêm đồ sau bữa ăn. Nó tuy nhỏ nhưng kiếm được cho anh dăm triệu mỗi tháng. Chứ hai triệu bạc lương kia, làm sao anh nuôi nổi hai đứa con đang học ở quê. (Theo lời kể của Vinh Hòa)

Đi Nga làm 6 tháng chỉ được 67 đô

Xuất khẩu công nhân sang Nga. Nhiều công nhân sang đến Nga nhưng không có việc, phải sống và vất vả, chui lủi khắp nơi trong thời gian gần đây.

Tiền phạt quá tiền lương

Gần đây nhất, ngày 12/6, báo chí trong nước đã nhận được đơn "kêu cứu" của 36 công nhân xuất khẩu sang Nga của Trung tâm Hợp tác công nhân với nước ngoài của Tổng công ty Thép. Hiện tại, 36 công nhân này phải đang tạm trú ở Trung tâm Thương mại Emerald (Moskva) để chờ được về nước.

Số công nhân này được Tổng công ty Thép đưa sang Nga thành hai đợt vào thời điểm cuối tháng 12/2008 và đầu tháng 1/2009. Theo hợp đồng, 36 công nhân này được Tổng công ty thép ký với Công ty TNHH APC tại Nga làm việc trong ngành xây dựng.

Trong đơn gửi từ Moskva của mình, anh Chu Văn Quân (Yên Phong, Bắc Ninh) kể, từ tháng 1 đến tháng 5/2009, Công ty APC không thanh toán tiền lương cho công nhân. Trong khi đó công nhân làm việc không có bảo hiểm y tế và bảo hiểm công nhân...

Cũng theo trong đơn thư của người công nhân, ngày 29/5/2009, Công ty APC đã có thư gửi 36 công nhân nêu rõ APC chấp nhận hủy bỏ hợp đồng, và ngày 30/5 là APC đơn phương

chấm dứt hợp đồng...

Nguyên nhân đơn phương hủy hợp đồng công nhân của 36 công nhân theo phía APC đưa ra là không tuân thủ hợp đồng công nhân. Nhưng theo phản ánh từ công nhân, phía APC đã tìm mọi cách bắt lỗi, quy trách nhiệm và phạt tiền thật nặng nhằm nhanh chóng dứt hợp đồng của người công nhân.

Một người công nhân trong số này, anh Nguyễn Hùng Vũ, cho biết, có những tháng công nhân không những không được nhận lương mà còn bị tiền phạt lên đến 1443 USD, "Đại diện APC nói với chúng tôi rằng đây là

tiền phạt do làm hỏng công trình xây dựng biệt thự 5022", anh Vũ nói.

Cụ thể, số tiền làm việc từ tháng 2 đến tháng 4 của anh Vũ sau khi

bị trừ tiền phạt mỗi tháng là 1.500 USD lại bị trừ tiền phạt tháng 1 là 1.143 USD thì tổng thu nhập sau 5 tháng công nhân bên Nga chỉ còn... 67 USD!

Sài Gòn có gần 4 triệu m2 đất sử dụng sai mục đích

Một trong những nguyên nhân chính dẫn tới tình trạng lãng phí trên là do nguồn gốc nhà, đất công trên địa bàn thành phố rất phức tạp với nhiều đầu mối quản lý.

Toàn Sài Gòn có hơn 6,3 triệu m2 được giao cho tập đoàn, tổng công ty nhà nước, nhưng chỉ có hơn 2,5 triệu m2 sử dụng đúng mục đích.

Một trong những nguyên nhân chính dẫn tới tình trạng lãng phí trên là do đất công trên địa bàn thành phố rất phức tạp với nhiều đầu mối "có quyền quản lý" và đã chồng chéo lên nhau.

Theo ghi nhận của dân chúng thì có hàng chục ngàn m2 đã được các doanh nghiệp nhà nước cho thuê trái pháp luật trong thời gian vừa qua, như Tổng công ty Thủy sản Việt Nam, Tổng công ty Lương thực miền Nam, Tổng công ty Gia cầm miền Nam...

Hà Nội: 7.200 ha đất "treo" cùng dự án

505 dự án với tổng diện tích trên 7.200 ha đã bị phát hiện "treo" dưới nhiều hình thức.

Trong số đó, 294 dự án (tổng diện tích gần 3.500 ha) đã có quyết định thu hồi đất nhưng chậm thực hiện trong công tác giải tỏa 48 dự án (tổng diện tích 131,5 ha) không sử dụng đất 12 tháng liền kể từ khi bàn giao trên thực địa; 39 dự án (tổng diện tích trên 425 ha) chậm 24 tháng so với tiến độ dự án được duyệt; 26 dự án (tổng diện tích 7,32 ha) bị chuyển nhượng trái pháp luật, lấn chiếm, tranh chấp, sử dụng sai mục đích và 98 dự án (tổng diện tích 3.186 ha) thì chủ đầu tư chậm thực hiện nghĩa vụ tài chính cho cơ quan hữu trách.

Phải nói thêm là đa số các dự án treo nói trên là do chủ đầu tư không có khả năng thực hiện mà chỉ rao bán sang tay cho dự án chạy vòng vòng từ chỗ này qua chỗ kia mà thôi.

CẦN TIỀN KHẨN CẤP? CÓ NGAY TỨC KHẮC!

cho mượn từ 1000 đến 50,000

lấy TIỀN MẶT liền tại chỗ khởi ra ngân hàng

Hồ sơ xấu? Cứ "vô tư" !

Thất nghiệp không việc làm?
Vẫn OK như thường!

Cứ phone cho chúng tôi để
xem coi có làm được gì cho
các bạn không?

Được thì tốt! Không được
cũng "nothing to loose!"

0430 00 69 67

Lưu ý: 5 ngày cuối, 5am - 5pm, chỉ lấy chỉ đến 1pm, Yếu chúng tôi một đồng Việt
Công ty kinh doanh tài chính như là có giấy phép của Bộ Tài chính

Chỉ có chúng tôi CASH PAID
lưu ý: YES! YES! YES! YES!

B từ tầng 1 đến tầng 3 dành cho khu dịch vụ. Các tầng trên là căn hộ cao cấp có từ hai đến ba phòng ngủ, diện tích từ 101 đến 172 m².

Dự án còn có khu thẩm mỹ với bể bơi dài 20 m, bốn vực lớn và trung tâm thể thao, vườn cây cảnh bao quanh và sân chơi ngoài trời dành cho trẻ em. Ba tầng hầm khu để xe với tổng diện tích gần 23.000 m² chứa được 500 xe hơi và hơn 1.500 xe máy.

Sky City Towers được Công ty TNHH Hanotex đầu tư và phát triển, quản lý và giám sát bởi Coteba (Pháp), với nhà thầu chính là Công ty Xây dựng dân dụng và công nghiệp Delta. Công ty TNHH CB Richard Ellis (Việt Nam) là đại lý marketing độc quyền cho dự án này.

Trước đó, Hanotex và một số ngân hàng như BIDV, Techcombank và Ngân hàng Hàng Hải đã ký kết đồng hỗ trợ khách hàng vay tín dụng mua nhà. Cụ thể, khách hàng được phép vay tới 70% tổng giá trị căn hộ theo lãi suất linh hoạt trong vòng 10-15 năm. Chủ đầu tư cam kết sẽ hỗ trợ khách hàng lãi suất 6%/ năm trong 9 tháng đầu tiên đối với khách hàng ký hợp đồng mua căn hộ trước ngày 31/7.

Khách hàng mua căn hộ sẽ phải đặt cọc 5.000 USD, thanh toán thành 6 đợt theo tiến độ công trình. Dự kiến dự án hoàn thành vào quý 2/2010.

Vẽ bóng bán trau

\$2000 USD/mét chung cư
còn trên... giấy

Dự án Sky City Towers tại Hà Nội đã được chào bán với mức giá khởi điểm 1.909 USD/m² (chưa gồm thuế VAT), mức giá này được áp dụng đến hết ngày 31/7.

Gồm hai tòa tháp cao ốc với 456 căn hộ chung cư, dự án tòa nhà Sky City Towers khởi công từ tháng 11/2007, tọa lạc trên khu đất 8760m² tại 88 Lãng Hạ, Hà Nội. Tháp A từ tầng 1 đến tầng 2 dành cho khu dịch vụ; tầng 3-11 dành cho khu văn phòng; tầng 12-31 là khu căn hộ cao cấp. Tháp

SUPER MARKET

St Marys NSW

(2378-1510)

Sang một siêu thị tạp hóa, vị trí rất tốt ngay trung tâm shopping strip khách vắng lại rất đông, chỗ đậu xe free dễ dàng thoải mái. Shop gần 2 trường tiểu học & trung học, bán cho trẻ em rất nhiều. Có luôn 4 phòng ngủ trên lầu. Chỗ rộng rất tiềm năng và cơ hội để phát triển thành IGA super market. Hiện thu \$10,000/tuần

Sang \$120,000 WIWO

Tel.: 9673 5250 (t/Anh)

NEWSAGENCY FRANCHISE

National wide

(2117-1509)

Sang một shop bán sách báo loại bán tại chỗ không giao đến nhà, và luôn các loại xổ số lotteries, chi nhánh trong các shopping lớn trên toàn nước Úc. Được đào tạo, và hỗ trợ các cung ứng cần thiết. Đầu tư từ \$350,000 không thu initial franchise fee.

Giá đầu tư \$350,000

Tel.: John Watt 0420 942 919 (t/Anh)

email <john.watt@supanews.com.au>

HAIR SALON

Greensborough Vic.

(2385-1510)

Sang một tiệm tóc đang hoạt động lâu năm rất đông khách quen, và khách vắng lại. Trang thiết bị hiện đại với hệ thống computerised. Vị trí tốt lease lâu dài giá rẻ 2000/tháng có thể làm thêm mỹ phẩm or móng tay.

Giá Sang 70,000 t/lượng

Tel.: 9434 5665 or 0425 813 438 (t/Anh)

FLOOR SANDING

Glenbrook NSW

23861609

Sang một doanh nghiệp phục vụ đánh bóng và sửa chữa làm đẹp các loại sàn gỗ cho nhà office v.v..., đã làm 12 năm hiện hoạt động rất tốt thu nhập khá lời cao, đang có nhiều môi hợp đồng khách quen. Sang toàn bộ xe van, thiết bị

Giá Sang thương lượng

Tel.: 0412 395 470 (t/Anh)

www.toptentyres.com.au

STREET • RACE • PRESTIGE

Đủ các loại vỏ bánh xe cho xe hơi, xe tải và 4W mới, hoặc đã dùng nhưng còn rất tốt

giá từ \$25
luôn công gần
và chỉnh bánh

ĐẶC BIỆT

Mua bốn vỏ xe mới sẽ được cân bằng bánh xe và chỉnh tay lái miễn phí

Rất nhiều chọn lựa mâm niềng đúc thật đẹp cho xe thể thao và xe sang trọng

1300topten

28 The Horsley Drive Carrara 2163

Tel.(02) 9723 1003 - Fax: 9755 7064

Nếu có 1 đề tài nào về bộ môn kinh tế mà người ta có thể đoán chắc chắn rằng học giả nào đó sẽ đoạt giải Nobel về kinh tế học khi ông hay bà đó tìm ra loại thuốc trị dứt bệnh tham nhũng cho tất cả các cơ chế chính trị trên toàn thế giới.

Nói như vậy tức đã mặc nhiên nhìn nhận tham nhũng là một chứng bệnh nan y xuất hiện cùng một lúc với loài người khi họ bắt đầu sống tụ quần với nhau thành xã hội. Tức hẳn có xã hội là có tham nhũng. Chỉ có khác nhau là ít hay nhiều và các định chế luật pháp có được nghiêm minh, hoặc có thể được điều chỉnh lại để dằn hay không.

Xin phép sơ lược một số các xi-căng-đan về tham nhũng hay lợi dụng quyền thế xảy ra nội trong 6 tháng đầu của năm 2009, tại Úc.

Trước hết chính là xi-căng-đan thường được gọi là Utegate xảy ra tại Canberra của nước Úc. Từ sau vụ Watergate của ông tổng thống Mỹ Nixon, bất cứ vụ xi-căng-đan nào liên hệ đến chính quyền tại các quốc gia nói tiếng Anh, giới báo chí truyền thông chỉ cần thêm một tiếp vĩ ngữ "-gate" ở đằng sau từ miêu tả là người đọc có thể hiểu ngay. Thí dụ: Monica-gate dùng để chỉ vụ xi-căng-đan của một tổng thống Mỹ và một nữ sinh làm việc tại toà Nhà Trắng tên là Monica. Do đó Utegate ở Úc chính là một vụ sồi động tại quốc hội Liên Bang Úc chung quanh vụ ông thủ tướng Kevin Rudd nhận một chiếc xe vận tải loại gia đình (xe ute) do một hãng bán xe hơi ở Brisbane tặng không trước mùa tổng tuyển cử năm 2007.

Nếu nhận quà tặng cá nhân thì chắc không có chuyện gì đáng kể - và rất hiếm khi dẫn tới xi-căng-đan lớn, bởi mấy ông bà chính trị gia cỡ bự tại các quốc gia Tây Phương rất rành nghề 6 câu khi nào nhận được quà, và món quà kiểu nào thì nhận được. Nhất là lúc nào họ cũng có một ban tham mưu rành rẽ mọi chuyện ở chung quanh. Nhưng câu chuyện dẫn tới một xi-căng-đan lớn tại quốc hội và suốt vương thất luôn ông lãnh tụ đối lập Malcolm Turnbull đã xoay chung quanh một điện thư/email xuất phát từ Bộ Ngân Khố của chính phủ ông Rudd. Đầu đuôi câu chuyện xin tóm tắt như sau.

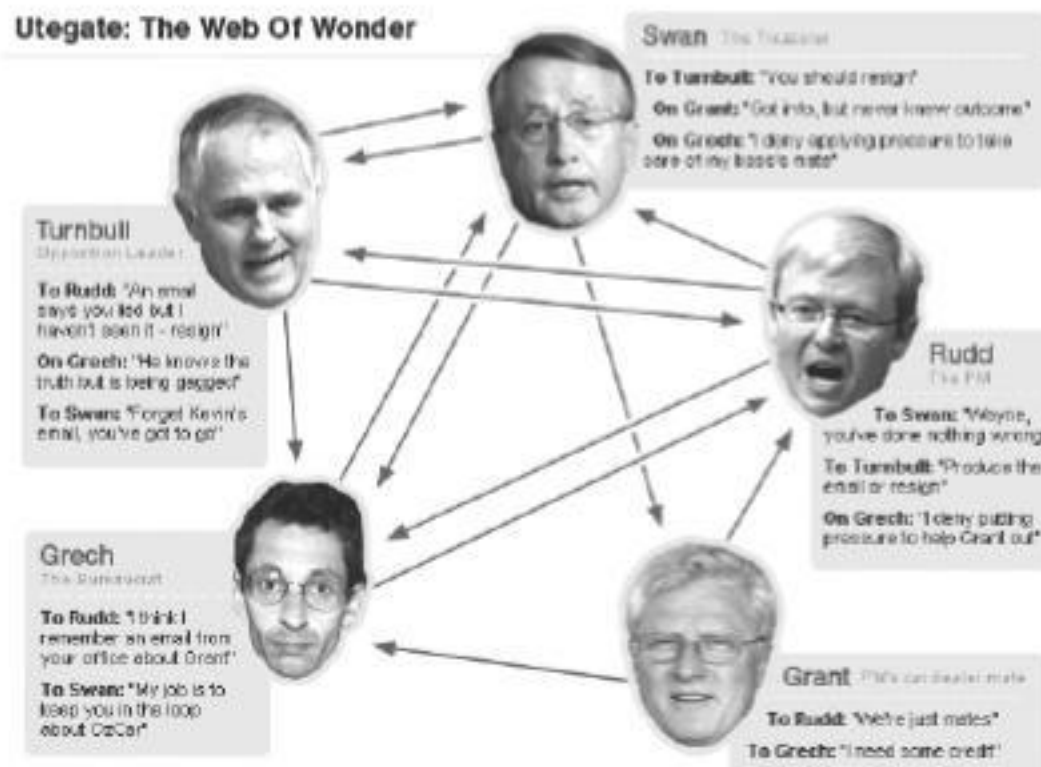
Sau vụ khủng hoảng tài chính bùng nổ vào khoảng cuối năm ngoái, hai công ty tài chính lớn của Mỹ chuyển cho vay tiền mua xe hơi tuyến bố rút lui căng buộc chạy về Mỹ. Chính phủ Lao Động của ông Rudd lập tức cho thiết lập một tổ chức tài chính, sản phẩm cây nhà lá vườn mang tên OzCar, móc nối với các ngân hàng lớn Úc như Commonwealth Bank hay

CẦU CHUYỆN THỜI SỰ

ANZ, chuyển lo việc cứu nguy các công ty lớn nhỏ buôn bán xe hơi, thường gọi nôm na là car-dealers. Tiền quỹ hoạt động của OzCar rất lớn, và lên tới \$2 tỷ đô-la Úc. Và nếu không có OzCar kịp thời xuất hiện, có lẽ ngành buôn bán xe hơi của Úc phải lâm vào cảnh phá sản từ lâu.

Vụ Utegate bắt đầu khi ông lãnh tụ đối lập Malcolm Turnbull chất vấn ông thủ tướng Rudd tại quốc hội là phải chăng ông thủ tướng nhà ta đã ban đặc ân đến ban hiến phe ta là John Grant người đã tặng không cho ông một chiếc xe ute, để được tiện nghi đi đây đi đó. Tức phải chăng ông

Utegate: The Web Of Wonder

Bên lề vụ "Utegate" và chuyện

Thủ Tướng Úc bị tố tham nhũng

Phạm Lâm

Trước khi trở thành thủ tướng nước Úc, ông Rudd có một người bạn thân đồng hương làm việc trong ngành car-dealer là ông John Grant. Ông Grant cũng là bạn của tổng trưởng Ngân Khố hiện nay là ông Wayne Swan, cũng một người đồng hương đồng bang Queensland, mà chính ông Swan cũng đã nhận nhận rằng ông đã từng mua một chiếc xe đã có hơn một đời chủ từ hãng bán xe của ông Grant. Còn riêng việc tặng xe để các chính trị gia có phương tiện di chuyển đi đây đi đó, nhất là trong mùa vận động bầu cử, cũng là một chuyện hết sức thường tình tại Úc. (Theo tờ Sydney Morning Herald ra vào cuối tuần 4-5 tháng 7 - một ông bác sĩ Úc gốc Hoa đã tặng cho cả hai đảng chính trị lớn ở Úc một khoản tiền là \$2 triệu đô la trong vài năm qua mà ít khi "xuất đầu lộ diện", rất ít người biết đến.)

Rudd đã nhả với ông tổng trưởng ngân khố kêu nhả viên liên hệ đến cơ quan tài chính OzCar và dẫn OzCar nên chiếu cố giúp đỡ công ty buôn bán xe của ông bạn hiền John Grant.

Và cái đình mà ông Malcolm Turnbull, một người đã từng có sự nghiệp luật sư, và ngân hàng gia khá sang chời trước khi bước vào chính trường đặc cử Đại Biểu Quốc Hội vào năm 2004, tính đóng vào hôm hai ông Rudd và Swan chính là cái email mà ông nói ông biết đã được gửi từ văn phòng ông Rudd qua bộ Ngân Khố về chuyện ông thủ tướng nhờ bộ Ngân Khố can thiệp với OzCar cho công ty của John Grant vay \$500 triệu đô la.

Cái email đó phe đối lập nói là do một nhân viên trong ban cố vấn của ông Rudd gửi cho ông Godwin Grech, một công chức trực thuộc bộ

Ngân Khố trông coi về OzCar. Sự thật trước đó ông Turnbull đã bí mật gặp ông Godwin Grech nên ông mới có chút ít tin liệu để tấn công chính phủ. Phán ứng tức thời của thủ tướng là ông nhớ không hề biết một email nào từ phủ thủ tướng gửi đến OzCar mang một nội dung kì quặc như thế. Ông lập tức nhờ Công An Liên Bang đứng ra điều tra. Và như vậy chính ông Rudd đã tự đưa ông vào ngõ bí. Đó là nếu ông nói dối bắt buộc ông phải từ chức - bởi thủ tướng đứng trước quốc hội không có quyền nói dối. Đó cũng là đòi hỏi của ông Turnbull đối với cả hai ông thủ tướng Rudd và tổng trưởng Swan. Đó là một truyền thống khá hay của Tây Phương.

Riêng ông tổng trưởng Swan có vẻ bị kẹt hơn. Bởi ông có đủ chứng liệu giấy tờ cho biết ông đã có liên hệ qua lại với công ty John Grant Motors về vụ hãng này xin mượn khoản tiền \$500 triệu để cứu qua cơn ngặt nghèo. Nhưng ông cũng cho biết là ngoài công ty John Grant Motors ông còn cứu xét đơn xin giúp của một vài công ty khác nữa.

Trong khi đó, người công chức thụ hưởng cơ quan OzCar (ông Godwin Grech) được mời ra trước Thượng Nghị Viện Senate, để chất vấn. Và ông Grech hơi mất bình tĩnh cho biết là có thể ông nhớ nhầm hoặc có thể không có cái email mà ông Turnbull nói có. Rồi sau đó ông Godwin Grech phải nhập viện tại một nhà thương lớn ở Canberra vì sức khoẻ bị suy kém.

Công An Úc lập tức đến xét nhà ông Grech và các máy điện toán của ông cũng như những email đi lại giữa ông Grech và các cấp cao, cũng như các máy điện toán, tại Canberra. Kết quả Công An cho biết là cái email đó là email giả chứ không phải thật, và không có email nào xuất phát từ văn phòng thủ tướng dính líu đến vụ này.

Thế là ông lãnh tụ đối lập Malcolm Turnbull bị cháy. Ông thủ tướng kêu gọi ông Turnbull hãy từ chức. Rất may cho hai bên là nội vụ kết thúc đúng vào lúc quốc hội đóng cửa nghỉ mùa đông. Trong khi đó giới cử tri Úc hết sức phấn nộ, bởi chính trị gia lo trí dũa ăn oán giang hồ với nhau không dũa vào đầu giữa lúc cơn hạ đang nguy biến bởi khủng hoảng kinh tế đang chầy chểnh toán cứu. Ông Malcolm Turnbull lập tức bị mất điểm đối với cử tri và theo cuộc thăm dò dư luận bằng phương pháp thống kê, cử tri có vẻ tin tưởng ở một chính trị gia khác trong đảng Tự Do hơn là ông Turnbull, và đó là ông Joe Hockey, tổng trưởng trong bóng mờ cho bộ Ngân Khố. Và sở dĩ ông Turnbull còn ngồi tại chức điều hành đảng Tự Do là nhờ ở việc chính trị gia mà dẫn chúng

tin tưởng nhất thuộc đảng Tự Do là ông Peter Costello, cựu tổng trưởng Ngân Khố trên 10 năm của chính phủ Howard, đã chính thức tuyên bố sẽ rời khỏi quốc hội vào mùa bầu cử tới. Tức sẽ chính thức rời khỏi chính trường. Có lẽ quá sức hồ hởi ở việc ông Costello (một đối thủ đàn anh đáng sợ nhất) về nghỉ hưu cho nên ông Turnbull có thể nghĩ ông tha hồ quấy không việc gì phải sợ nên đã nhả ra một văn bản Utegate dẫn tới thảm bại ế chế. Bởi vậy mới biết làm chính trị rất khó, dù ở bất cứ xứ nào, nước nào.

Khủng hoảng Utegate cho người ta biết được những gì. Đó là một lỗ hổng lớn dễ dàng dẫn đến tham nhũng, bởi hiểu theo nghĩa thông thường "tham nhũng" là chuyện lợi dụng quyền thế để mang tư lợi cho cá nhân hay người khác, hoặc một nhóm người hay tập đoàn mà người tại chức có mang án nghĩa giang hồ, hay liên hệ theo cách thân bằng quyền thuộc.

Lỗ hổng đó nằm ở chỗ một quỹ tiền kếch sù được nằm trong tay một số nhân viên công chức ở bộ Ngân Khố quản lý. Quỹ OzCar này do đó mang tiếng xài tiền công nhưng không qua kiểm soát của ai hết trừ tổng trưởng Ngân Khố, và món tiền đó lên đến \$2 tỷ đô la, một khoản hết sức lớn. Có nghĩa mặc dù cho đến vụ Utegate, chính phủ ông Rudd chưa làm điều gì bậy nhưng mỗi ngày tham nhũng vẫn còn sẽ sờ trước mắt. Trong một bài báo trên tờ Sydney Morning Herald vào cuối tuần 4-5 tháng 7, ký giả Peter Hartcher có đề nghị chính phủ nên dựng gấp một cơ quan chính phủ với định chế phân minh (như một ngân hàng chuyên biệt cho kỹ nghệ buôn bán xe hơi) để phòng ngừa chứng bệnh tham nhũng trầm kha của nhân loại.

Trong khi đó tại tiểu bang nặng ách Queensland một vụ tham nhũng liên quan đến ông cựu tổng trưởng Tài Nguyên Gordon Nuttall của chính phủ ông Peter Beattie ở bang Queensland khi Toà Án đem ra xử vụ ông cựu tổng trưởng đã nhận một số tiền \$60000 từ một công ty khai thác hầm mỏ mà chủ tịch đảng Tự Do tại Queensland là ông Warwick Parer có phần hùn trong đó.

Ngoài ra ông Nuttall cũng bị truy tố về chuyện nhận khoảng \$300000 từ một đại gia khai thác quặng mỏ tên là Ken Talbot. Những chuyện này đã xảy ra vào khoảng những năm 2002 cho đến 2005, tức vào lúc ông Nuttall còn làm tổng trưởng y tế cho chính phủ Beattie.

Tại phiên toà xử ông Nuttall rất nhiều công nhân viên cao cấp ở bậc thủ hiến hay tổng trưởng được mời ra toà làm nhân chứng. Trong đó có

bà thủ hiến hiện thời của tiểu bang Queensland là bà Anna Bligh, và cựu thủ hiến Peter Beattie.

Theo tin tức báo chí, ông cựu tổng trưởng Nuttall đã không ngại ngừng khi ông xin "phong bì" từ một số các công ty khai thác hầm mỏ ở vùng Queensland, vào thời ông còn làm tổng trưởng. Tuy nhiên ông không nhận tội theo cáo trạng. Đầu đuôi nội vụ hơi phức tạp dài dòng và liên hệ đến nhiều người, nhưng đại khái tổ trạng cáo buộc rằng ông (cựu) tổng trưởng Nuttall trong lúc từng quản tài chính đã đòi "phong bì" (hay một miếng đất) một cách công khai, khi ông hứa giúp vài vị đại gia giáng hoà với nhau, hay lợi dụng thế tổng trưởng của ông ở quốc hội để tổ người này người nọ làm cho việc làm ăn của họ trở nên khó khăn. Lúc bà Bligh, đương kim thủ hiến Queensland, bị quay ở Toà, luật sư đối phương có chất vấn là tại sao có lần bà đi nghỉ hè tại một biệt thự giá trị đến \$15 triệu đô la không hề khai với chính phủ đó là án huê tư nhân. Bà đáp rằng bà nghỉ hè tại toà biệt thự đó là do lời mời của chủ nhà là bà cựu tổng trưởng Ros Kelly dưới thời chính phủ Paul Keating. Bởi nghỉ hè có nghĩa là coi chừng nhà dùm cho người bạn, và cũng là chuyện bạn bè qua lại với nhau, nên bà không nghĩ là cần phải thông báo cho chính phủ.

Phiên toà xử ông Nuttall và lời trả lời của nhân chứng Bligh cho thấy "tham nhũng" luôn luôn là một vấn đề cực kỳ khó xử và khó giải quyết vĩnh viễn, dù quốc gia có giàu đến cấp nào đi nữa. Người ta chỉ trông chờ vào luật pháp nghiêm minh, hay quốc hội sáng suốt thấy rõ cần thêm luật lệ nào mới, hoặc chính phủ anh minh, nhanh chóng thấy lỗ hổng và cấp bách để ra những biện pháp mới để ngăn chặn tái diễn trong tương lai. Chứ không thể nào nghĩ đến việc trừ bỏ tham nhũng vĩnh viễn.

Hai ông tổng trưởng ở Á Châu - một ông ở Hàn Quốc chọn lựa giải pháp tự từ để giải quyết lỗ lăm, một ông ở Taiwan (vốn là luật sư) lại để luật pháp giải quyết dùm - đều là những nhà chính trị trước đó từng làm gương sáng cho những thế hệ mai sau. Gương sáng đó là họ lên đến vũ đài chính trị nhờ ở những lập trường chống hay có tâm tiêu diệt tham nhũng, và lên đến chức vị tối cao đất nước từ cuộc sống bản hân vào lúc thiếu thời.

Nhưng quá khứ trong sạch, gương hiếu học, quá trình làm việc sáng chói, cộng đồng kiêu ngạo thật ra cũng không đảm bảo đối cho việc tránh được tham nhũng khi họ bị những con vi khuẩn tác hại này lấy sang mình hay thần bằng quyền thuộc.

C'est la vie!

Thời điểm này, Stanford vẫn khẳng định bản thân vô tội và chẳng có nhà đầu tư nào mất tiền vì ông ta cả.

Tỷ phú bang Texas của Mỹ Allen Stanford, người nổi tiếng với vụ lừa đảo trị giá 8 tỷ USD, vừa chấp nhận nộp mình cho Cục Điều tra Liên bang Mỹ (FBI) tại bang Virginia.

Theo luật sư của Stanford, vụ bắt giữ "vua lừa" này diễn ra vào chiều ngày 18/6 theo giờ địa phương.

Thông tin từ FBI cho biết, hiện Stanford đang bị giam giữ và sẽ ra hầu tòa tại Richmond, bang Virginia vào sáng ngày thứ Sáu tuần này. Bản cáo trạng dành cho tỷ phú lừng danh này cũng sẽ được công bố cùng ngày. Hiện chưa rõ Stanford sẽ bị cáo buộc những tội danh nào.

Đầu năm nay, các nhà chức trách Mỹ đã phát hiện một vụ lừa đảo với quy mô lên tới 8 tỷ USD tại Stanford Financial, nơi Stanford nắm giữ vai trò Chủ tịch. "Tiểu Madoff" - biệt danh mà nhiều người gán cho Stanford - và các bộ hạ đã dùng chiêu thức đưa ra những mức lợi nhuận khổng lồ để mỗi nhà khách hàng mua chứng chỉ tiền gửi (CD) của ngân hàng Stanford International Bank có trụ sở ở Antigua - một hòn đảo nhỏ bé thuộc vùng Caribbean. Ngân hàng này cũng là một bộ phận của Stanford Financial.

Theo tài liệu của Ủy ban Giao dịch và Chứng khoán Mỹ (SEC) công bố hồi tháng 2 vừa qua, vụ lừa đảo của Stanford là một vụ lừa đảo có "quy mô gây chấn động". Tuy nhiên, tới thời điểm này, Stanford vẫn khẳng định bản thân vô tội và chẳng có nhà đầu tư nào mất tiền vì ông ta cả.

Các nhà chức trách đã tiến hành một cuộc điều tra vào công ty Stanford Financial nhằm thu thập các chứng cứ nhằm buộc tội tỷ phú đã từng được phong tước hiệp sỹ này. Sau khi vụ lừa đảo bị lộ ra ánh sáng, Stanford đã lẩn trốn ở nhiều nơi, trước khi chấp nhận để cảnh sát bắt giữ vào ngày 18/6 vừa qua.

Buổi chiều cùng ngày, khi phát hiện thấy một số nhân viên FBI đang ở khu vực bên ngoài, Stanford đã chủ động bước ra ngoài và hỏi họ có lệnh bắt ông ta không. Stanford nói, nếu họ có lệnh bắt ông ta thì cứ thực hiện luôn cho gọn, còn nếu không ông ta sẽ tự đi tới Houston để giao mình cho cảnh sát ở đó.

Giám đốc đầu tư Laura Pendergest Holt của tập đoàn Stanford - người là một trong những tay chân thân cận của Stanford - cũng đang phải đối mặt với nguy cơ bị buộc tội hình sự vì đã cản trở hoạt động điều tra của FBI bằng cách che giấu sự thật về các hoạt động của công ty này.

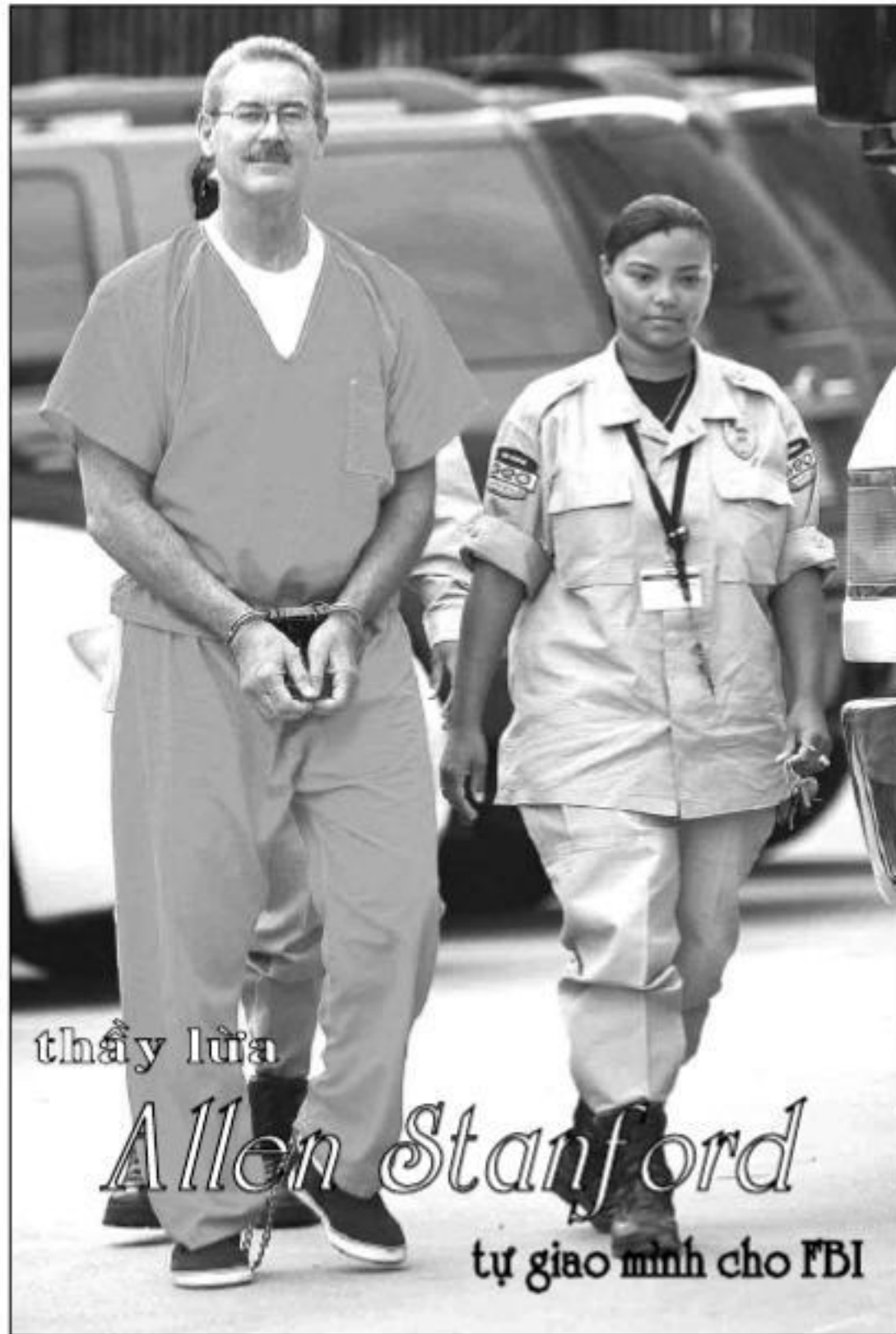
Năm nay 58 tuổi, Stanford là một

DOANH NHÂN & DOANH NGHIỆP

trong những doanh nhân nổi tiếng nhất ở khu vực Caribbean. Với tài sản 2,2 tỷ USD, ông ta được tạp chí Forbes xếp hạng 605 trong số những tỷ phú giàu nhất hành tinh và 205

chức tỷ USD.

Luật sư Dreier lừa đảo bằng cách bán những lệnh phiếu (promissory note) giả cho các quỹ đầu cơ và các nhà đầu tư khác. Ông ta đã lập ra

thầy lừa

Allen Stanford

tự giao mình cho FBI

trong số những người giàu nhất nước Mỹ năm 2008.

Bỏ lương 400 ngàn / năm lãnh 20 tù cũng vì tội lừa

Một nhân vật khác là Marc S. Dreier, vị luật sư nổi tiếng một thời ở New York, vừa bị kết án 20 năm tù vì tội "đạo diễn" một vụ lừa đảo tài chính 700 triệu USD. Chính phủ Mỹ đề nghị quan tòa cho Dreier phải ngồi tù lâu hơn, thậm chí lên tới 145 năm, nhưng đề nghị này bị từ chối.

Quan tòa Jed S. Rakoff của tòa án ở Manhattan lập luận, tội của Dreier không nặng như tội của Madoff nên không thể kết án ông ta với bản án ngang ngửa với mức án 150 năm tù như Madoff phải nhận cách đây chưa lâu. Quan tòa này dẫn chứng, nạn nhân của Dreier là một số quỹ đầu cơ và nhà đầu tư, với tổng mức thiệt hại 700 triệu USD, trong khi đó, Madoff đã khiến hơn chục nghìn nạn nhân thiệt hại tổng số tiền hàng

những bản báo cáo tài chính và tài liệu kế toán giả mạo, đồng thời thuê người mạo danh để lừa các nhà đầu tư khác tin rằng những lệnh phiếu mà ông ta bán là thật.

Vụ việc đổ vỡ vào tháng 12 năm ngoái khi Dreier bị bắt ở Toronto, Canada, sau khi tìm cách mạo danh một nhân viên của Quỹ lương hưu giáo viên Ontario nhằm bán một lệnh phiếu giả trị giá hàng triệu USD.

Tháng 5 vừa qua, vị luật sư 59 tuổi và có bằng của hai trường đại học danh tiếng hàng đầu nước Mỹ là Yale và Harvard này đã thú nhận 8 tội danh bao gồm tội lừa đảo, gian lận chứng khoán và diễn tấu, tội rửa tiền... Công tố viên liên bang Jonathan R. Streeter, người dẫn đầu cuộc điều tra vụ phạm tội này, cho rằng, Dreier "đã phỉ báng nghệ luật sư cao quý".

Một phần của số tiền lừa đảo đã được Dreier chi vào lối sống xa hoa. Ông ta là chủ của một căn hộ sang trọng ở khu Upper East Side ở New York, cộng thêm một số dinh cơ ở Hamptons, một bộ sưu tập nghệ thuật đắt giá, những chiếc xe hơi sang trọng, và cả một du thuyền trị giá 18 triệu USD.

Theo lời thú tội của Dreier, vụ lừa đảo diễn ra từ năm 2002 và ông ta không thể tài nào thoát ra được dù nhiều lúc đã cố làm vậy, do không thể nhanh chóng hoàn tiền cho các nhà đầu tư. Theo các công tố viên, Dreier kiếm được khoảng 400.000 USD mỗi năm từ nghề luật sư trước khi bắt đầu âm mưu lừa đảo.

Tỷ phú Vagit Alekperov

Tinh cách Nga

trong quản lý Mỹ

Nhà này, tập đoàn Lukoil của Nga là một trong những công ty dầu mỏ quyền lực nhất trên thế giới, với lượng dự trữ dầu mỏ chỉ sau tập đoàn Exxon (Mỹ).

Đứng sau sự thành công này là Vagit Alekperov, được mệnh danh là bậc thầy trong sự kết hợp giữa mô hình quản lý kiểu chủ nghĩa "tư bản" trong con người được đào tạo từ "xã hội chủ nghĩa".

Quãng thời gian 5 năm sau khi tốt nghiệp Viện Hóa dầu Azerbaijan vào năm 1974 là một ví dụ sinh động nhất về sự thành công của Vagit. Bắt đầu bằng công việc bơm giếng dầu, chẳng

bao lâu sau, Alekperov tiến bộ rất nhanh và được thăng chức phó quản lý cả mỏ dầu.

"Trước hết chúng tôi là công dân Nga"

Vagit Alekperov sinh năm 1950 tại thủ đô Baku của Azerbaijan, một trong những trung tâm dầu tiên của ngành công nghiệp hóa dầu quốc tế. Bố của Vagit làm việc cả đời tại các giếng dầu và chỉ mong muốn con trai mình nối nghiệp.

18 tuổi là lúc Alekperov bắt đầu tham gia vào ngành hóa dầu. Sau khi được đào tạo thành kỹ sư hóa dầu, Alekperov Vagit đến làm việc tại dàn

khoan Oily Rocks trên biển Caspian. Điều kiện làm việc ở đây nổi tiếng là nguy hiểm. Một lần, trong trận bão, một cơn gió mạnh đã cuốn ông bay ra khơi và ông phải bơi trên ngọn sóng để sống sót.

Lần khác, khi ông đang đi thanh sát một mỏ dầu ở vùng Tây Siberia heo lánh thì đường ống dẫn dầu bất ngờ nứt ra. Đội sửa chữa không chịu đến gần do sợ xảy ra nổ. Không chần chừ, Alekperov đi trên đường ống đó, ngồi lên nó và bảo những người đàn ông đang sợ xanh mặt kia hãy bắt tay vào sửa chữa.

Năm 1979, ông được cử đến miền Tây Siberia, và sau đấy trở thành Tổng giám đốc công ty sản xuất dầu và khí Kogalymneftgaz. Alekperov kết hợp cả hai kỹ thuật quản lý, sự tập trung vào lợi nhuận theo kiểu tư bản chủ nghĩa với cách quan tâm đến nhân viên. Một trong những hành động đầu tiên của Alekperov tại Kogalymneftga là xây nhà và các cửa hàng bán lẻ cho công nhân, xây bệnh viện và sân bay nhỏ.

Mặc dù vậy, những mối quan tâm vật chất này cũng khiến ông bị khiển trách và bị chính quyền Moscow điều tra, nhưng các nhân viên của ông lại nhiệt tình ủng hộ. Kết quả là, đến năm 1988, sản lượng hàng năm của Kogalymneftga tăng từ 2 triệu thùng lên 240 triệu thùng dầu thô.

Nhờ những sáng tạo trong cách quản lý và năng lực điều hành vượt trội, năm 1989, ở tuổi 39, ông được điện Kremlin bổ nhiệm làm Bộ trưởng trẻ nhất trong lịch sử Liên Xô phụ trách vấn đề dầu khí. Cũng trong năm đó, cựu Tổng thống Liên Xô cũ - Mikhail Gorbachev đang thực hiện chính sách mở cửa cho đầu tư phương Tây. Những nhà tư bản dầu khí thế giới kéo đến Moscow với hy vọng giành được phần chia trong chiếc bánh.

Theo BP, trữ lượng dầu được chứng thực của đất nước này ước tính khoảng 80 tỷ thùng/ngày và Nga được cho là có trữ lượng dầu khí tiềm năng gấp 3 trữ lượng đang được thăm dò.

Alekperov bay vòng quanh thế giới, ghi chép lại quan điểm của các giám đốc điều hành tại những công ty như BP và ENI (Italia). Ông nhận định rằng, cách duy nhất để người Nga có thể cạnh tranh với các công ty phương Tây là sao chép chính mô hình hoạt động của những công ty này. Điều đó có nghĩa là hợp nhất theo chiều dọc 3 bộ phận của ngành: khai thác, chế biến và phân phối, vốn bị chia tách rạch ròi dưới hệ thống quản lý của Liên Xô cũ.

Trong nỗ lực tư nhân hóa để nâng cao hiệu quả hoạt động của các công ty nhà nước, Hội đồng Bộ trưởng Liên Xô quyết định thành lập Tập đoàn

Lukoil vào tháng 11/1991, chỉ vài tuần trước khi Liên Xô cũ tan rã. Tập đoàn này nằm trong tay 3 mô đầu lớn nhất Liên Xô: Langeros, Ural, Kogalym và nhiều nhà máy lọc dầu khác. Alekperov từ bỏ quyền bộ trưởng dầu mỏ đang trở thành vô nghĩa để ngồi vào ghế chủ tịch tập đoàn Lukoil.

Ban đầu, Lukoil vẫn là tài sản nhà nước, nhưng đến năm 1993, tập đoàn này được cổ phần hóa. Khi tập đoàn bắt đầu niêm yết cổ phiếu tại thị trường chứng khoán London năm 2002, Alekperov mới tiết lộ rằng ông sở hữu 10% cổ phiếu của tập đoàn này. Thực ra, lúc đó, không ai biết ông đang nắm giữ bao nhiêu cổ phiếu. Và con số chính thức được công bố hiện nay là 20%.

Tại Lukoil, Alekperov tiếp tục vận dụng triết lý những kỹ thuật quản lý của chủ nghĩa tư bản và ưu thế trong cách điều hành của chủ nghĩa xã hội cũng như tận dụng các mối quan hệ chính trị để đưa Lukoil trở thành một trong những công ty dầu mỏ hàng đầu.

Vagit Alekperov rất cẩn trọng trong việc lựa chọn nhân viên. Nhận thức được rằng, những dự án của mình cần được phát triển ở nước ngoài, Alekperov đã chủ đích tập hợp một đội nhân viên hàng đầu. Hầu hết trong số đó là những người theo đảng Cộng hòa trong Liên bang Xô Viết cũ. Nhiều người cho rằng ông thích tuyển chọn nhân viên theo cảm tính và đặc biệt tin dùng các cựu quân nhân.

Theo báo Kommersant, từ hợp đồng với Lukoil, số tiền kiếm được hàng năm của Vagit là 1,5 triệu USD. Ngoài ra, ông sẽ được thưởng 2,225 triệu USD nếu công ty hoàn thành kế hoạch sớm. Tuy nhiên, đây không phải là nguồn thu nhập chính của ông.

Năng lực của Alekperov có thể được chứng minh bằng việc ông mua chiếc máy bay hạng thương gia đầu tiên hiệu Yak - 142 vào năm 1995. Lúc đó, Alekperov đã trả khoảng 20 triệu USD để sở hữu món "đồ chơi" này.

Lukoil, một doanh nghiệp niêm yết trên thị trường chứng khoán New York với các cổ đông nguyên tắc bao gồm Atlantic Richfield Company (6%), chính phủ Nga (8%), Alekperov (10%) và các nhà quản lý của Lukoil (20%). Cùng với lượng dự trữ dầu lớn, Lukoil sở hữu 8 nhà máy lọc dầu và 4.700 nhà máy sản xuất khí đốt trên khắp thế giới, trong đó 2.000 nhà máy đặt tại Mỹ. Với 21,45 tỷ thùng dự trữ, Lukoil chỉ đứng sau Exxon, tập đoàn có lượng dự trữ lên đến 22 tỷ thùng.

Làm sao Alekperov có thể nắm quyền và đẩy mạnh hoạt động của Lukoil trong khi các đại gia khác cùng

thời đang ngồi bóc lịch trong tù? "Tính cách Nga trong tư tưởng quản lý tư bản" là câu trả lời được nhiều nhà phê bình đồng tình. Trong phòng làm việc của Alekperov là những chiếc ghế bọc da màu trắng và đỏ (2 màu đặc trưng của tập đoàn Lukoil). Đáng sau chiếc bàn kính là quốc huy nước Nga với hình con đại bàng 2 đầu nhìn về 2 hướng Đông Tây và ảnh của bộ đôi quyền lực Medvedev và Putin. "Trước hết, chúng tôi là công dân Nga" ông nói.

Coi trọng mục tiêu

Tình hình nước Nga hiện nay được phản ánh rõ ràng và trung thực nhất thông qua hoạt động kinh doanh của Công ty Lukoil. Trong vòng chưa đến 20 năm kể từ khi ra đời, tập đoàn này không chỉ là đại diện cho nước Nga mới. Trong số những công ty dầu khí độc lập, Lukoil kiểm soát trữ lượng dầu khí lớn thứ hai thế giới, sau Exxon Mobil và hoạt động tại hơn 40 quốc gia. Người Mỹ đã phần nào cảm thấy khó chịu khi các trạm xăng sơn màu đỏ và trắng của Lukoil bắt đầu hoạt động tại vùng duyên hải phía Đông nước Mỹ cách đây vài năm.

Không ai hoài nghi về việc giá dầu sẽ lại tăng và mức giá đỉnh điểm trong mùa hè này chỉ là một khởi đầu của những gì sẽ phải xảy ra khi nền kinh tế thế giới đang tăng trưởng mạnh trở lại. Khi điều đó xảy ra, Lukoil có thể sẽ là công ty người ta nhớ đến nhiều nhất. Lý do đơn giản là phần lớn dự trữ năng lượng của thế giới nằm ở những quốc gia mà phương Tây không thể với tay đến được vì các lý do chính trị.

Gần 2 thập niên sau khi Lukoil được thành lập và Liên Xô sụp đổ, Alekperov, năm 2008 được xác định có giá trị tài sản hơn 10 tỷ USD, vẫn là một trong số ít các "trùm tài phiệt" nổi lên thời hậu Xô Viết còn tồn tại.

Alekperov tuyên bố rằng, Lukoil sẽ tăng gấp đôi sản lượng dầu và khí khai thác bên ngoài nước Nga vào năm 2010. Dự kiến đến năm 2014, các mỏ dầu ở nước ngoài sẽ đóng góp đến 20% sản lượng của công ty, tăng gấp 4 lần so với mức 5% hiện tại.

Khi cuộc khủng hoảng tín dụng bắt đầu trở nên nghiêm trọng vào mùa thu năm ngoái, người Nga và thậm chí một số nhà kinh tế phương Tây vẫn cho rằng, đó là vấn đề của nước Mỹ. Họ tin rằng, nước Nga mới, một cường quốc năng lượng, sản xuất ra nhiều dầu mỏ hơn cả Ả-rập Saudi, sẽ không bị khủng hoảng. Nhưng khi giá các loại hàng hóa, trong đó có dầu mỏ lao dốc không phanh, nền kinh tế Nga cũng chịu chung số phận. Tỷ lệ tăng trưởng kinh tế, vốn ở mức trung bình khoảng 7% trong 5 năm qua, có thể giảm xuống còn 2% trong

năm nay. Vốn đầu tư nước ngoài tiếp tục tháo chạy. Đồng Rubl chịu sức ép mất giá trị.

Và lần đầu tiên kể từ khi Liên Xô sụp đổ năm 1991, nguy cơ thất nghiệp tràn lan lại hiện diện. Lukoil bất ngờ rơi vào tình hình khó khăn. Một số nhà phân tích còn cho rằng, tập đoàn này có nguy cơ phải xin Chính phủ Nga cứu giúp. Giá cổ phiếu của tập đoàn giảm 68% so với mức đỉnh điểm hồi tháng 5/2008. Tình hình trở nên tồi tệ đến nỗi các đối tác của Lukoil, tập đoàn ConocoPhillips, dự kiến sẽ cắt giảm đến 10 tỷ USD đầu tư vào đây.

Khi giá dầu giảm xuống dưới mức 70 USD/thùng, doanh thu của Lukoil bắt đầu lao dốc. Dù các thay đổi trong thuế quan của Nga cho phép các công ty kiếm được một khoản nhỏ hồi tháng giêng vừa qua, nhưng với việc giá dầu ở mức 45 USD/thùng, chi tiêu cơ bản như chi cho thẩm đồ và mở rộng khai thác vẫn bị cắt hoặc đình lại.

Các nhà phân tích quốc tế cảnh báo rằng, cổ phiếu của Lukoil sẽ mất giá nếu tập đoàn này tiếp tục chính sách mở rộng. Hồi đầu tháng 12/2008, Standard & Poors đã hạ chỉ số niềm tin của tập đoàn từ tích cực xuống ổn định. Nhưng điều đó không ngăn được Alekperov ngừng chính sách mở rộng quốc tế. Mới đây, ông đã cùng Tổng thống Nga Medvedev đến Venezuela và dự định tiến hành nhiều chuyến khảo sát các cơ hội đầu tư khác.

Cũng đã có các thông tin rò rỉ rằng, Lukoil đã hoãn chi trả cho các nhà

Chia sẻ nỗi đau

Một bà vợ đang lúc trở dạ nên luôn mồm kêu đau. Một lúc sau, bác sỹ đến và nói với hai vợ chồng rằng, hiện đang có một loại thuốc thử nghiệm mới cho phép người mẹ chuyển 25% sự đau đớn khi sinh sang cho người cha của đứa bé. Vì ông chồng thấy vợ mình đau quá nên quyết định thử loại thuốc này.

Bà vợ uống viên thuốc đầu tiên vào nhưng ít phút sau, ông chồng không cảm thấy có hiện tượng gì. Cứ thế đến viên thuốc thứ 3, lúc này 75% sự đau đớn đã được chuyển sang cho người bố, bà vợ thấy bớt đau đi nhưng ông chồng vẫn không thấy đau đớn gì. Ông chồng liền bảo bà vợ uống luôn viên còn lại cho vợ khỏi đau.

Chập chập bà vợ sinh ra một cậu con trai tuấn tú mà chẳng đau đớn gì. Vài ngày sau, về đến nhà, họ được biết hôm tháng bé sinh, ông hàng xóm đã bỗng dưng lên cơn đau càng ngày càng nhiều và lần ra chết ngất không ai hiểu tại sao.

SANG CÀ PHÊ - BAR

- Thương hạng trong khu vực
- Đã làm 20 năm - rất nhiều khách quen
- Thích hợp bất cứ thức ăn nào
- Có 110 chỗ ngồi + fully Lic.
- Thu nhập \$1 triệu/năm
- Có Carpark riêng cho 6 xe - thuê 15 năm
- Sang \$450.000 thương lượng
- Có thể mua trọn căn shop (freehold)

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc

0423 666 240

(0311-0007)

SANG TIỆM CÀ PHÊ

Căn sang lại cà phê shop, đã thành lập lâu năm, vị trí rất lý tưởng, khu vực tập nập, tiệm đang bán đồng khách, có rất nhiều khách quen, hiện đang làm 6 ngày/ mỗi tuần, chi phí thấp, tiền lời cao, cơ hội tốt để làm chủ thương vụ này, đến xem sẽ thích.

Xin gọi để biết thêm chi tiết (0311-0007)

0417 416 013

(030-1100)

DISTRIBUTION BUSINESS

Sang lại thương vụ về phân phối, giao hàng tại tiểu bang QLD. Rất thích hợp làm part time tại nhà, đã làm lâu, thương vụ đang phát triển thật mỹ mãn, còn rất nhiều tiềm năng. Chủ muốn nghỉ hưu nên sang lại, giá sang rẻ, dễ dàng thương lượng.

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc (0311-0007)

(07) 3878 6177 - 0412 290 177

SANG TIỆM CÀ PHÊ

Award Winning Coffee Lounge - Pitt St.

- Ngay trung tâm Sydney, trên đường Pitt St
- Rất đông khách, nhiều khách văn phòng quen thuộc
- Bán 30kg cà phê mỗi tuần
- Không nấu nhiều, thức ăn đơn giản
- Rất dễ làm - Hầu hết bán takeaway
- Làm thứ Hai - thứ Sáu, từ 7 giờ - 4 giờ chiều
- Thu \$10,000/tuần - Lãi ròng \$3,000-\$3,500.

Xin gọi Rita để biết thêm chi tiết

0401 680 439

(0311-0007)

thầu, điều mà công ty này luôn bác bỏ. Alekperov tuyên bố, ông không có kế hoạch sa thải bất kỳ công nhân nào. Ông cũng cho biết mình không có ý định ngừng việc đầu tư cho hoạt động quốc tế. Mới đây, Lukoil đã mua 1,8 tỷ USD cổ phần của tập đoàn dầu ERG (Ý). Ngoài ra, có nguồn tin cho rằng, tập đoàn này đang quan tâm đến việc mua lại 13,5 tỷ USD cổ phần của Tập đoàn Repsol (Tây Ban Nha).

Nhiều người gọi Alekperov là một tỷ phú lừng lẫy, vì ông không tích cực trong các hoạt động khoa trương thanh thế cũng như không đi quá đà trong các mối giao tiếp xã hội của mình. Tính mục đích và sự sống suốt đã giúp ích ông rất nhiều trong việc tìm đúng người cho đội chơi của mình. Ông vẫn khẳng định, Lukoil sẽ sớm trở thành tập đoàn dầu khí lớn nhất thế giới.

"Điều quan trọng nhất là có một mục tiêu, nếu không, chúng ta sẽ chẳng làm được gì", ông nói.

トモコ Namba

"Nữ hoàng" game điện thoại di động

GNamba là điển hình của những nhà điều hành doanh nghiệp Nhật Bản trong kỷ nguyên công nghệ thông tin, những người muốn thúc đẩy tăng trưởng của doanh nghiệp thông qua hình thức sáng tạo ra các dịch vụ và sản phẩm mới.

Tomoko Namba đã gây dựng được khối tài sản vừa tỷ USD nhờ các trò chơi trên điện thoại.

Bà là một hiện tượng hiếm có ở Nhật, là người phụ nữ đã tạo đột phá mạnh mẽ trong lĩnh vực kinh doanh công nghệ trong thế giới kinh doanh vốn chỉ dành cho đàn ông.

Thành công từ thất bại

Sinh năm 1962, trong một gia đình công chức bình thường ở thành phố

Nigata, Nhật Bản. Namba đã lấy bằng cử nhân tiếng Anh tại Đại học Tsuda và quyết định tìm cơ hội tốt hơn tại một công ty nước ngoài sau khi tốt nghiệp. Ngay những ngày đầu đi làm, Namba đã nhận vị trí là nhân viên tư vấn bậc thấp cho McKinsey & Co. tại Nhật Bản và sau đây tìm cách lấy được học bổng thạc sỹ của Trường kinh doanh Harvard, Mỹ.

Khi Internet bùng nổ, các công ty của Nhật đã thuê Namba làm việc để chỉ cho họ cách kiếm tiền bằng kinh doanh trực tuyến. Một trong những công ty đó là So-net của Sony. Namba đã đề nghị Sony mở ra một trang web đầu tư, họ liền hỏi tại sao bà không tự làm trang web này. Và năm 1999

bà đã làm, sau khi từ bỏ McKinsey để sáng lập DeNA.

Trang web đầu tư này nhận được 30 triệu USD tiền vốn từ Sony, nhà đầu tư người Recruit, công ty giao dịch nhà đất Sumitomo và một số công ty khác. Sau khi sáng lập DeNA, Namba tuyển một loạt lập trình viên trẻ tuổi chuyên viết phần mềm. Sau 4 năm liên tục thua lỗ, Namba quyết định hướng đến thị trường mục tiêu là dịch vụ Internet qua điện thoại. DeNA đã xây dựng một trang web đầu tư rất thành công, tên là Mobaoku vào tháng 3/2004. Công ty này đã đạt tốc độ tăng trưởng vượt trội.

Một lần Namba phát hiện ra rằng một bộ phận chuyên viết phần mềm cho hệ thống đầu tư trực tuyến của công ty bà đã thất bại trong việc cung cấp mã truy cập. Namba đã tức tốc gọi điện cho một trong những nhà đầu tư của mình, Kazutaka Muraguchi, đối tác của Nippon Technology Venture Partners.

Rất nhanh sau đó, các kỹ sư của các phòng ban đã đến đầy đủ trong văn phòng của DeNA để viết phần mềm bị thiếu. DeNA đã có thể khởi động dịch vụ đúng hạn. Muraguchi nói rằng khủng hoảng nhỏ đó đã làm Namba trưởng thành: "Sau đây cô ấy trở thành một doanh nhân thật sự".

DeNA cũng đã trải qua một bước ngoặt vô cùng khó khăn trước bờ vực phá sản trước khi Namba đã níu giữ được bằng cách chuyển DeNA theo hướng đẩy mạnh kinh doanh trực tuyến, làm thay đổi cả doanh thu của doanh nghiệp này. Sau đây, năm 2004, DeNA đánh bại Yahoo-Nhật Bản để giành được vị trí hàng đầu trong lĩnh vực đầu tư trực tuyến trên điện thoại di động tại Nhật.

Trong khi trước đó, hàng loạt các đối thủ khác mong muốn đánh bại Yahoo-Nhật Bản nhưng đều thất bại. Các dịch vụ mở rộng và doanh thu liên tục tăng trưởng là điều kiện đầy đủ để DeNA tiến hành đầu tư cổ phiếu lần đầu ra công chúng vào năm 2005.

Năm 2006, khi các trò chơi miễn phí trên điện thoại di động chỉ mới là những phiên bản thô sơ nhất được chuyển tải từ máy tính cá nhân, công ty DeNA của Namba đã có ý tưởng làm cho chiếc điện thoại di động trở nên vui vẻ, sinh động hơn nhờ những đồ họa bắt mắt hơn, những trò chơi có nhiều người chơi và gần gũi với thế giới thực.

Mobage, viết tắt của "mobile gaming town" ra đời vượt phát từ ý tưởng của một nhân viên. Nhờ vào một vài mẫu quảng cáo rao vặt trên các website, Mobage nhanh chóng thu hút giới trẻ, những người rất muốn chơi trò chơi điện tử trực tuyến.

Tập trung nhân lực vào lĩnh vực này, chỉ trong một thời gian ngắn, DeNA của bà đã gây được tiếng vang lớn trong làng giải trí trên mạng điện thoại di động. "Chúng tôi đã rất ngạc nhiên với những kết quả đạt được ban đầu", Namba nhớ lại.

Cuối tháng đầu tiên tung ra sản phẩm này, lượt truy cập vào trang web để tải trò chơi trên điện thoại di động của DeNA đã lên đến 4 triệu lượt/ngày. Ngày nay, Mobage là trang web về điện thoại di động được truy cập nhiều nhất ở Nhật. Trang web này quá nổi tiếng đến mức, ngôi sao nhạc pop của Nhật là Cloc, người đã gây được nhiều thiện cảm trên Mobage, đã dành được một hợp đồng thu âm và đã cho ra đời album vào tháng 6 vừa qua.

Dịch vụ này hiện nay còn phổ biến hơn các dịch vụ điện thoại di động của cả Yahoo-Nhật Bản và Mixi, một trang web xã hội được Kenji Kasehara, người giàu thứ 37 Nhật Bản sáng lập.

120 trò chơi của Mobage bao gồm cả một cửa hàng mì ramen, nơi các người chơi có thể chạy đua để chuẩn bị món mì ngon nhất và một cỗ máy tạo ra các giải thưởng độc đáo. Bản thân trò chơi chẳng có gì là mới cả, Namba nói: "Bạn có thể làm được điều tương tự trên máy tính cá nhân, nhưng chúng tôi đơn giản hóa hơn, trò chơi trở nên nhẹ nhàng và mang tính giải trí nhiều hơn khi áp dụng cho điện thoại di động". Người chơi, ít nhất phải hơn 19 tuổi có thể tham gia vào các nhóm, thiết lập mạng lưới bạn bè và những người chơi khác, yếu cấu tứ vấn về thời trang chẳng hạn.

Chỉ 1/4 doanh số của dịch vụ này là từ quảng cáo. Số tiền còn lại thu được từ việc bán các nhân vật và các đồ

dùng đi kèm, chẳng hạn, thanh kiếm samura, cầu lạc bộ golf và quần áo của những thương hiệu thời trang nổi tiếng nhất. Các nhân vật và vũ khí được bán trực tiếp thông qua Mobage, nhưng Namba đã rất khôn ngoan khi xây dựng một hệ thống thu tiền có tên gọi là Moba-gold, hoạt động giống cơ chế bán hàng của các trang web điện thoại di động.

Chẳng hạn, tải xuống điện thoại từ trang web âm nhạc Dwango.jp và khách hàng sẽ được thưởng tiền ảo trên trang Moba-gold. "Trang web tài trợ cho chúng tôi tiền tài trợ và chúng tôi cho họ tiền ảo", Namba nói. Hình thức liên kết này đã đem lại 1/3 doanh thu hàng năm của DeNA. Đến nay, người sử dụng nào cũng muốn nhân vật trên website điện thoại di động của họ phải được mua từ DeNA, trong tương lai, Namba nói, bà có thể bán cho người sử dụng các công cụ để thiết kế quần áo và đồ dùng riêng.

Không có khó khăn nào có thể khuất phục được Namba nhưng hiện nay bà đang gặp một thách thức lớn nhất kể từ ngày sáng lập công ty vào năm 1999. Nhiều khách hàng của DeNA ở lứa tuổi 15 đến 16 đã không được phép sử dụng nhiều dịch vụ của công ty này.

Tháng 12 năm nay, Chính phủ Nhật đã ra lệnh cấm những người chơi game ở độ tuổi này, đồng thời, cấm các nhà cung cấp dịch vụ điện thoại không dây cung cấp các dịch vụ cho phép người dưới 20 tuổi truy cập và sử dụng các trang web có tính tương tác trên điện thoại di động.

Tuy nhiên, DeNA đã ứng biến rất nhanh trước thay đổi của chính sách. Các lập trình viên của công ty này đã tìm cách thiết kế các trò chơi phù hợp với những lứa tuổi được phép sử dụng. Do đó, doanh số của DeNA trong lĩnh vực trò chơi trên điện thoại di động tiếp tục tăng tốc.

Tăng trưởng bằng mở rộng dịch vụ

Namba là điển hình của những nhà điều hành doanh nghiệp Nhật Bản trong kỷ nguyên công nghệ thông tin, những người muốn thúc đẩy tăng trưởng của doanh nghiệp thông qua hình thức sáng tạo ra các dịch vụ và sản phẩm mới. Các nhà đầu tư đánh giá rất cao nỗ lực của bà và họ đã bình chọn Namba là tổng giám đốc cử nhất trong lĩnh vực kinh doanh phần mềm.

Khoảng hơn 100 triệu điện thoại di động đang được sử dụng tại Nhật Bản, đất nước có dân số 128 triệu người. Một nửa dân số truy cập Internet từ điện thoại di động, đây là một tỷ lệ cao nhất thế giới. Vì vậy, cách đây 5 năm, khi các kỹ sư tại công ty thiết kế phần mềm DeNA đề xuất ý tưởng

xây dựng các trò chơi và các trang web về thông tin xã hội trên điện thoại di động, bà Tổng giám đốc, Tomoko Namba đã không đo dự khi trả lời "Nhất trí".

Ngày nay, trung tâm dịch vụ giải trí Mobage-town của DeNA đã có 11 triệu khách hàng đăng ký, cách xa con số 1 triệu của đối thủ cạnh tranh số một của hãng này. Với doanh thu từ quảng cáo trên trang web và mở rộng việc bán các nhân vật trong các trò chơi, DeNA đã tăng doanh số bán hàng 47% trong 6 tháng của quý II so với cùng kỳ năm trước, lên mức 299 triệu USD.

Tiếp tục với những thành công từ trò chơi điện tử trên và quảng cáo điện thoại di động, DeNA tiếp tục với dịch vụ tiền ảo, có tên gọi là Moba-gold. Qua dịch vụ này, người chơi có thể mua những nhân vật trực tuyến cùng với quần áo và vũ khí đi kèm. Trong 4 quý gần đây nhất, DeNA đã kiếm được 65 triệu USD lợi nhuận từ doanh thu 286 triệu USD, tăng lần lượt 167% và 110% so với cùng kỳ năm trước.

Trong năm 2007, cổ phiếu của DeNA đã tăng giá đến 75%, đẩy giá trị của 15% cổ phần do Namba nắm giữ lên con số 500 triệu USD. Tổng tài sản này chưa đủ để bà dành được một vị trí trong số 40 người giàu nhất nước Nhật. Nhưng người phụ nữ 46 tuổi này được đánh giá là một trong những người phụ nữ tự lập giàu có nhất và danh giá nhất của đất nước mặt trời mọc.

Để đánh bại lời buộc tội rằng Mobage cho phép các hoạt động nguy hiểm trên trang web, năm ngoái, DeNA đã khởi động chiến dịch tăng cường an ninh, ngăn chặn trẻ em dưới tuổi vị thành niên sử dụng dịch vụ gửi thư thoại, giới hạn chuyện giao tiếp trên website của trẻ vị thành niên với những bạn bè cùng lứa tuổi, và ngăn chặn tất cả người sử dụng trong việc tổ chức các cuộc gặp gỡ trực tiếp (offline meetings).

DeNA hiện có đến hơn 400 chi nhánh, hầu hết đều có các kỹ thuật viên chuyên nghiệp trong việc sử dụng chương trình lọc để giám sát 10 triệu lượt truy cập và thông điệp hàng ngày, gấp bốn lần con số của năm ngoái. Namba hy vọng có thể lấy một trong các giấy chứng nhận an toàn cho thanh niên vào đầu năm 2009.

Không dừng lại với thành công trong thị trường trong nước, DeNA quyết định mở rộng sang thị trường Mỹ. Namba muốn lặp lại thành công đã đạt được tại thị trường Nhật Bản. Công ty này đã thành lập văn phòng tại San Mateo, California, Mỹ và bắt đầu cung cấp dịch vụ miễn phí.

Có một Sài Gòn về đêm đẹp lung linh huyền ảo. Du khách từ khắp nơi đổ về những con phố trung tâm Sài Gòn cũng lưu luyến khó rời bước bởi muôn ngàn đèn hoa lấp lánh như sao sa từ trên trời xuống trong.

Ái đặt bước đến Sài Gòn đêm đến không khỏi ngỡ ngàng khi đi dưới vô vàn ngọn đèn li ti giăng mắc trên những tàn cây, giăng ngang khoảng trời trên lòng đường, đèn lồng đỏ lấp loá ở những cổng chào đầu và cuối đường. Nhiều người chỉ muốn bước chầm chậm để tận hưởng từng chút một nét êm đềm của thiếu nữ Sài Gòn đang e ấp vào xuân.

Sài Gòn về đêm, thời tiết thường dễ chịu gió chỉ mát man nhẹ, không quá lạnh, chỉ vừa mát dịu để đi bước chầm chậm khách mơ màng ngắm phố đêm. Không ít du khách nước ngoài lần người đến thành phố liền tục đưa máy ảnh lên ghi hình những con phố lấp lánh đèn hoa không biết chán. Có người còn thủ sẵn cả chĩa máy ảnh để ghi hình thật chuẩn bằng tốc độ chậm phố đêm tím tím mình trong ánh đèn lồng lầy.

Đi trong đêm Sài Gòn ở những khu phố trung tâm, ta như lạc trong mộng, bước đi nhẹ tênh giữa con phố ngập trong ánh đèn xanh tím giăng mắc khắp nơi, từ tàn cây cho đến vòm trời giữa lòng đường...

Lang thang cùng đêm Sài Gòn

Ban ngày Sài Gòn tấp nập, thế còn ban đêm Đẳng sau một Sài Gòn nhộn nhịp và có phần xô bồ kia vẫn còn một thành phố khác với đủ các gam màu nổi, trầm, nóng, lạnh...

Về đêm Sài Gòn vẫn thức. Cuộc sống ở các quận trung tâm vẫn tiếp tục nhịp sống nhộn nhịp của ban ngày. Những đêm cuối năm se lạnh nhưng vẫn có nhiều người đổ ra đường để theo đuổi cuộc chơi tới sáng. Gần 11

nhân vật cách nhìn

giữa đất trời bao la

giờ khuya, chúng tôi ngồi trong một quán cà phê ven đường Đồng Khởi, người vẫn nườm nượp, phần đông là "dân chơi đêm". Những quán cà phê kiểu này có khá nhiều ở trung tâm quận 1, nổi tiếng nhất là quán dưới chân cao ốc Sun Wah trên đường Nguyễn Huệ. Quán này tuy có nhiều thành phần khách nhưng tập trung rất nhiều dân chơi có "xế hộp" (xe hơi), vừa cà phê vừa bình phẩm xe để chứng tỏ giá trị của mình! Các quán cà phê này chỉ như một điểm tập kết, điểm đến tiếp theo sẽ là những quán bar hay vũ trường.

Phía trước một quán bar khá nổi tiếng trên đường Nguyễn Huệ có khá đông người, đợi đến giờ "hoàng đạo". Đẳng sau cánh cửa là hai vé số to cao với gương mặt rất ngầu, những vé số này vừa bảo đảm an ninh, vừa

là "mốt" ở những quán bar hay vũ trường. Hình ảnh đầu tiên bắt gặp là một chàng trai đang gục đầu nồm nựa ngay trước cánh cửa kính ngăn giữa bên ngoài và bên trong quán. "Yếu mà còn đòi ra gió", một cô gái với chiếc áo hở nguyên lưng và cái mini jupe lướt qua, buột lời trách thươg!

Trong diện tích chừng 100 mét vuông vô cùng ồn ào hầu như không còn chỗ trống, tiếng nhạc nhảy cử dội huỳnh huých đến tức ngực. Vừa ngồi xuống trước quầy bar, lập tức đã có hai cô gái "xinh như mộng" sà đến chìa menu mời chọn thứ uống. "Uống giúp em chai rượu đi anh!", một cô niềm nở. Nhìn vào menu, chai rượu Remy Martin nhỏ (rẻ nhất) cũng có giá gần 700,000 đồng, gấp đôi giá bán bên ngoài. Thái độ ngọt ngào

ban đầu bị thay đổi bằng một cái quay ngoắt người không thêm nhìn lại khi chúng tôi gọi hai chai Heineken, dù đã được tính gấp năm giá bên ngoài. Xung quanh, bàn nào cũng để những chai rượu bạc triệu mà phần lớn người uống rượu đều còn rất trẻ. Bàn nào có rượu sẽ có một em tiếp rượu đứng trò chuyện giúp vui và... uống phụ. Quy định là không được ngồi với khách nhưng vẫn có một số cô sẵn sàng "bay đêm" sau giờ làm việc, điều này còn tùy thuộc vào mức độ "chịu chơi" của khách.

Có người vào đây gọi hẳn một chai rượu Hennessy X.O đến 3 lít, uống không hết thì gửi lại có thể gửi rượu tại các nơi như thế này là một cách thể hiện sự "sành điệu" và càng nhiều thì càng "sành điệu".

"Đẳng cấp" nhất vẫn là tay chơi nào dám uống chai rượu Louis XIII có giá bán tại Việt Nam hơn 30 triệu đồng! Ở bàn bên cạnh chúng tôi có một cặp nam nữ, người đàn ông đã ngoài bốn mươi còn cô gái thì khá trẻ. Họ vừa nốc rượu vừa có những động tác vô cùng kích động rất hiếm thấy được nơi đông người. Ở đây đường như ai có phần người dấy, quan tâm đến nhau làm gì!

Không khí như đặc quánh lại bởi khói thuốc và bởi đủ các thứ mùi bia rượu và mùi nước hoa... Rải rác trong quán là những nhân viên trật tự, họ sẽ có mặt kịp thời để ngăn chặn những hành động quá khích. Không thể chịu lâu hơn cái không khí xô bồ cuồng nhiệt ở đây, chúng tôi rời quán...

Đường phố đêm đã thừa người qua lại, nhưng ở những nhà hàng sang trọng như Hoàng Thành trên đường Lê Lợi hoặc các quán nhậu dọc đường Nguyễn Thái Học hay dưới chân cầu Kiệu, dọc bờ kè mới bắt đầu là giờ đông khách. Dân chơi đang đổ tới từ các quán bar, vũ trường. Nhà hàng như Hoàng Thành thì chỉ dành cho các

đại gia. Một bữa ăn khuya ở đây tốn vài triệu là chuyện bình thường còn ở những quán nhậu ven đường khác thì giá cả vẫn bình dân hơn.

Một điểm đến khác của dân đi đêm là những tụ điểm Internet trên đường Trần Quang Khải, quận 1. Những tụ điểm này mở cửa đến sáng để phục vụ cho những ai có nhu cầu... không muốn về nhà! Vào một điểm Internet trên con đường này có tên Web Station, chúng tôi đã gặp một nhóm "gay" còn rất trẻ. Người lớn nhất và cũng là "má mị" của băng chỉ mới 23 tuổi. Một trong số những thành viên này nói với tôi: "Đêm nào em cũng phải đi chat, quen rồi, thiếu chịu không nổi. Tụi em đi thành một băng để khỏi bị bắt nạt. Ban ngày thì ngủ đến 6, 7 giờ tối, dậy đi loang quanh một tí rồi lại vào đây chat đến 5, 6

giờ sáng thì về". Nhưng bức tranh về Sài Gòn đêm đầu chỉ có những sắc màu lờ lờ như vậy. Đầu chỉ có màu sắc quyền rũ của những đôi chân dài, vòng eo thon, màu hổ phách của rượu tây, màu xanh của những tờ đô la vút ra không thấy tiếc. Vẫn tồn tại song song với nó là những sắc màu trầm, lạnh của một thế giới khác.

Và sắc màu chìm của đêm Sài Gòn Bên cạnh thế giới của những cuộc chơi thâu đêm suốt sáng, Sài Gòn còn có một cuộc sống khác hẳn về đêm. Đó là cuộc sống nhọc nhằn của những người chạy xe ôm, của những người phu khuân vác tại các chợ sớm, những người đạp xe rong khắp thành phố làm nghề tẩm quất và cả những bước chân lẻ khấp các con phố trung tâm của trẻ bán thuốc lá dạo, đánh giày.

Chúng tôi đã gặp Quý, một cậu bé có khuôn mặt thông minh quê ở Khánh Hòa, Quý 14 tuổi nhưng mới nhìn cứ tưởng cậu chỉ chừng 9 - 10 tuổi. Gầy guộc, xách trên tay chiếc hộp gỗ bày đủ thứ thuốc lá, kẹo cao su, Quý cất tiếng mời tôi mua thuốc. Tôi kéo ghế mời em. Ly sữa nóng gọi ra nhưng cậu bé vẫn ngại ngại, tôi phải nói mãi cậu mới cầm lên và uống một hơi hết ngay.

Từ đầu hôm đến giờ, cu cậu chỉ mới ăn một ổ bánh mì. Quý vào Sài Gòn đã ba năm, thuê nhà ở cùng với

mẹ tại quận 8, hằng ngày hai mẹ con đi xe buýt sang quận 1 bán thuốc lá dạo. Quý cho biết, em đã nghỉ học mấy năm, rất muốn đi làm để phụ mẹ gửi tiền về quê. Một đêm làm việc tuy mệt nhưng cũng được 20-30 chục ngàn. "Sắp tới, em sẽ xin mẹ cho đi học nghề thợ điện, chẳng lẽ bán thuốc lá dạo cả đời sao được phải không anh?". Quý nói với tôi trước khi vội vã chạy theo hai du khách nước ngoài.

Sài Gòn về đêm có rất đông người làm nghề xe ôm, ngã tư nào cũng thấy một hai người đợi khách. Họ chấp chờ trong giấc ngủ trên yên xe để được chạy một cuộc xe cho những bà đi chợ sớm hoặc cho các cô gái đi đêm trở về. Người chạy xe ôm nào cũng có cho mình những mối "ruột như vậy". Những cô gái thường cho tiền rất hào phóng, một anh xe ôm nói, nhưng đôi khi cũng sợ, vì lỡ gặp công an đi tuần tra họ lại tưởng mình là "ma cô" chờ gái. Nhưng lo sợ lớn nhất của cánh xe ôm vẫn là sợ bị cướp xe, vì vậy khi có khách yếu cầu chờ ra ngoài thành, họ đều từ chối. Chạy xe đêm rất ít khách, đêm nào khá thì được 50-70 ngàn. Ai có khu vực của người đó, chạy sang khu vực khác để tranh khách là điều tối kỵ.

Nơi tập trung đông xe ôm nhất vẫn là những khu chợ tạm. Những khu chợ này họp rất sớm, từ 12 giờ đêm, và tan cũng rất sớm. Trên đường Hậu Giang, quận 6 có một chợ nông sản được bày bán kéo dài mấy trăm mét. Chúng tôi ghé vào một xe mì lè đường, vừa ăn vừa nghe ông chủ vui tính kể chuyện: "Đêm nào cũng họp chợ như vậy, đông đúc ồn ào nhưng tụi quen rồi, khu chợ này có từ trước 1975. Ở đây cũng phức tạp lắm, đêm nào cũng có đua xe, đánh nhau nhưng chẳng thấy bóng dáng anh công an nào". Như minh họa cho lời ông, lát sau bên kia đường liền xảy ra một vụ ẩu đả, cả khu chợ ồn ào lên. Ở các

khư chợ như thế này ngoài buôn bán, còn có một nghề khác nữa, đó là nghề bốc vác những cần xé nóng phẩm. Một người bốc vác vừa lau mồ hôi nhễ nhại dù trời khá lạnh, vừa cố gắng xốc chiếc cần xé nặng chừng 70 - 80 kg lên chiếc xe đẩy. Bấm mỗi, anh ta đẩy chiếc xe chở hai cần xé rau quả đi về phía cuối chợ. Một lần như vậy được 2,000 đồng nhưng nhiều đêm cũng không có hàng để bốc do đội ngũ bốc vác quá đông. Bởi vậy ai đã tranh giành xảy ra là... chuyện thường ngày ở chợ. Dịp cuối năm thường có nhiều hàng nên có đêm dân bốc vác cũng kiếm kha khá, chừng 40-50 ngàn.

Còn rất nhiều nghề, nhiều cuộc đời khác nữa chúng tôi đã gặp trong những đêm lang thang khắp Sài Gòn. Nghề tắm quất thì chuyển "trị" bởi những chàng trai gốc Bắc. Những quán cà phê cực rẻ dành cho dân lao động chỉ bán đến 5 giờ sáng. Những người xích lô già không nhà cửa ngủ co ro bên hè phố. Những cánh bướm đêm trên xe máy đuổi theo đèn mờ khách ở những con đường nhỏ. Luôn có hai thế giới cùng tồn tại song song trong đêm Sài Gòn. Ở một thế giới thì đồng tiền quá sức nhỏ bé và không có bao ý nghĩa. Một thế giới với những đồng tiền mặt chất mồ hôi và cả nước mắt.

Về Những Ngày Xa...

Sẽ có một ngày nào đó, trong có đơn chệnh chao ta thấy đôi lên ngậm ngùi khi một mình ngẩn ngơ ngồi bên bờ thời gian ngoảnh nhìn lại những năm tháng đã trôi qua dưới dòng chảy âm thầm kia mang theo biết bao nhiêu ảnh hình và những thương yêu của một thời tuổi trẻ sôi nổi nhưng cũng đầy vụng dại hồn nhiên... Vực vỏi đôi bàn tay xuống dòng thời gian mỏng mảnh mà bơi tìm, muốn níu giữ, gom góp lại những điều đã qua ấy về phía mình thật gần mà sao chúng cứ lạnh lùng lướt qua những kẽ tay ta, trôi xa, xa mãi, dấu có đi đến cuối đời ta cũng chẳng thể gặp lại, dù chỉ một lần để ôm ấp giữa thương yêu...

Có đi đến cuối đời có lẽ ta cũng không bao giờ gặp lại những nụ cười hồng rón rã tuổi mười lăm riu rần trên sân trường phương bùng lên nắng mới

ngọt lành niềm tin và thắm hát lên trong giấc mơ đêm: Em là mùa xuân của chị! Cầu hát vờ vờ đứt quãng mà nghe thấy lòng ta, thảng thốt nhận ra chị đã trôi qua một mùa con gái - vì em...

Có viết đến cuối đời có lẽ ta cũng không thể nào kể hết được về những kiếp người lấm lũi trên đường đời trong góc khuất của nhọc nhằn và khổ đau những con người bất hạnh với ánh mắt mang hình dấu hỏi sẽ còn nhức nhối ám thẳm đến ngàn vạn ngày sau như ngọn lửa hồng đốt lòng người day dứt nơi mỗi một vùng đất mới ta từng đi qua. Nước mắt của họ rùn thành tiếng nức đời ta, xót xa mà ta không dám khóc trước mắt họ, bởi ta sợ nước mắt mình sẽ làm đời họ mặn thêm...

Có trả đến cuối đời có lẽ ta cũng không bao giờ trả hết cho những ân tình đời ta đã nhận... Chập chờn nhớ quên bên dòng năm tháng... Những gương mặt vừa thân thương gần gũi, gần bó với nhau khắng khít một thời lần trong những nụ cười đầu ta chỉ ta thoáng gặp một lần trên đường đời nhưng ám áp tình người, cho ta nhận ra từng ngọt bùi nhẩn thế... Cuộc đời này rộng lớn quá, đi một bước là ra với mệnh mỏng. Cái thiện cũng nhiều mà cái ác thì cũng không ít. Bên bờ thời gian, nhìn xuống dòng trôi mới thấy ta trôi qua trong biết bao nhiêu sự nâng niu và bao bọc, hồn nhiên nhận về âm ập những mùa thương yêu mà những gì gửi trao, đến đáp về phía cuộc đời này còn quá ít. Tự hỏi lòng: Ta có là một kẻ vô tâm?

Nhiều khi cần gục ngã và tổn thương, để soi lại mình, xóa tan đi lớp sương mỏng màu hồng giăng ngang trước mắt, ụp mặt xuống cỏ cây và đất lạnh mà nghe nỗi đau thẳm vào da thịt nhiều hơn, thật hơn sau những ước muốn điên cuồng dành cho bản thân mà ta vẫn hằng theo đuổi, thấy mình rạn vỡ trong mỗi giấc mơ từng đêm thỏa mãn... Ôi những giấc mơ nhỏ nhoi, chật hẹp cho một trái tim làm người...

Chuyến xe buýt thời gian không đứng đợi, chập chờn trên những bến đỗ đời ta để cất lên đó những tháng những năm với bao ảnh hình, ấn tình và day dứt - xuôi về bến cuối của một ngày ta sẽ xuôi tay nhắm mắt, chấm dứt một mùa ở trọ trần gian với bộn bề những điều còn dở dang và không bao giờ trọn vẹn...

Sài Gòn mệnh mang sầu lắng... Chạnh lòng nhớ Hà Nội ngày xa...

Có ngồi đến cuối đời chắc cũng không bao giờ quên được một Hà Nội bộn bề với năm tháng trẻ vầy của tuổi trẻ, cho ta bạn bè, tiền bạc, công danh nhưng cũng lấy đi những nét hồn nhiên trong trẻ, lúc nào cũng tràn

đầy xúc cảm nhả đời tươi mới và đắm say của một gã trai quê tập làm người lớn nơi ngã tư thành phố... Một Hà Nội của những đêm mùa đông dài trăn trở, thảng thốt giật mình bởi một tiếng rao khuya, giật mình khi thấy những năm tuổi trẻ trôi qua để lại một vết dài tiếc nuối trên ó cửa kính thời gian giữa những giấc mơ không thành cùng những hạnh phúc ngọt lành...

Có cạn hết tình với Sài Gòn đêm nay, có lẽ cũng không bao giờ đi hết được lòng mình bởi có những ấn tình sâu kín chẳng thể gọi thành tên, chỉ đất trời cảm nhận và cất giữ giữ, thanh lọc trên ánh sáng ngàn sao, từng đêm soi cho ta một lối về - bên bờ sống thời gian có con đò hi vọng cho ta gặp lại ngày hôm qua...

Đình Khoa

Khúc cho em...

Hạnh phúc như ngọc trong đá không tìm đến ai đi qua trong hững hờ, hạnh phúc như mặt ngọt trong hoa không tìm đến ai không một lần tìm kiếm. Tình yêu mãi là những chuỗi ngày hi vọng, tìm kiếm. Có khi nào mãi miết tìm mà chúng mình vô tình đi lướt qua nhau? Sáng thức dậy, Sài Gòn chợt lạnh như đang ở giữa mùa đông, chợt nhớ mùa đông nơi đó, nơi của những ngày đã xa.

Bầu trời một màu xám, cái lạnh len lỏi vào người, con đường đầy hoa sữa, với riêng tôi con đường đó là con đường kỷ niệm (và với riêng em nữa chứ). Ngày nào tôi và em cũng đi qua con đường đó, những tiếng cười trong trẻo, những cái siết tay, với tôi mùa đông không lạnh. Ở giảng đường tôi không ngồi bên em, mà thích ngồi phía sau vì như thế tôi mới được nhìn em nhiều hơn, để cảm thấy em lúc nào cũng kề bên.

Nhớ lắm những ngày em đến thăm tôi, nhớ ánh mắt, nhớ nụ cười, nhớ mùi thơm của tóc, chiếc áo khoát em mặc.

Ước gì tôi được một lần trở lại.....

Đầu biết kỷ niệm là những gì không trọn vẹn, là những thước phim chợt nhòa, chợt hiện. Thời gian rồi sẽ trôi đi, và hôm nay cũng chỉ là quá khứ của ngày mai. Đầu chân tôi và em rồi cũng có dấu chân khác hẳn lên. Nhưng em mãi là kỷ niệm không thể xóa nhòa trong tôi.

Sài Gòn nắng rồi cũng lên, xóa tan cái lạnh ban mai, rồi tôi cũng đặt em cùng những kỷ niệm vào nơi nào đó trong trái tim, dang tay đón chào một ngày mới. Bàn tay không thể níu kéo những giấc mơ đã mãi xa rồi. Hi vọng tôi và em sẽ tìm được ngọc trong đá và mặt trong hoa!!!!

Sau buổi lễ, cha xứ hỏi một đám đông các con chiến đàn ông của mình:

"Ai trong số các con không hài lòng với vợ của mình, hãy đứng dậy."

Tất cả nhất tề đứng dậy, chỉ có một anh chàng nọ vẫn ngồi yên tại chỗ.

Cha xứ lại gần anh ta thân mật nói:

"Chúa dạy, mọi người hãy thương yêu và hài lòng với vợ chồng mình. Con thật đáng khen. Tiếc là trên đời người như con rất hiếm, thậm chí con là người đầu tiên ta gặp."

Anh chàng buồn rầu đáp: "Thưa cha! Con không dám nhận lời khen của cha. Số là... con bị vợ đánh què hai chân, nên không đứng dậy được...!"

ooOoo

Một nhà sư và một tay bụi đời, chơi golf với nhau, mỗi lần đánh trượt, tay bụi đời lại chửi thề. Ông sư tức lắm, mấy lần nhắc nhở mà hắn vẫn quen miệng, cuối cùng ông quát hẳn:

- Anh mà còn chửi thề nữa là Trời sẽ giáng sét vào anh đấy!

Ồ gậy sau, tay bụi đời chưa dứt tiếng chửi thì một tiếng sét vang lên... Ông sư lăn ra chết.

Trên trời vọng xuống tiếng gầm bầm:

- Đù má nó! Lại đánh trật nữa rồi!

ooOoo

Nhà khoa học bắt một con cào cào bỏ lên bàn thí nghiệm.. Ông hô: "Cào cào, nhảy!" Rồi lấy tay búng con cào cào. Tất nhiên là con cào cào nhảy. Kể đến, nhà khoa học lấy kéo cắt hai chân sau con cào cào. Ông lại hô: "Cào cào, nhảy!" Tất nhiên là con cào cào không nhảy (vì còn chân đầu mà nhảy!). Nhà khoa học à lên một tiếng, rồi ghi vào sổ tay kết luận của mình: Khi ta cắt hai chân sau của con cào cào thì nó sẽ bị... điếc!

ooOoo

- Thưa bác sĩ - Người đàn ông nói trong máy - Con trai tôi bị sốt ban.

- Tôi biết - Bác sĩ đáp - hôm qua tôi đã đến nhà ông và cho cậu ta uống thuốc. Ông hãy cách ly cậu ta với những người khác.

- Nhưng nó đã hôn con giúp việc

- Vậy thì cách ly chị ta....

- Nhưng chính tôi cũng đã hôn chị ấy.

- Như thế có nghĩa là ông có thể mắc bệnh rồi.

- Vâng và từ lúc đó đến giờ tôi đã hôn vợ tôi.

- Khốn khổ - Bác sĩ hốt hoảng - Vậy thì tôi cũng bị lây mất rồi.

Không cần mất thời gian tốn tiền, cũng không cần phải đánh mất đưa tình nhưng vẫn có thể có "một nửa" để đi bên cạnh cho "đẹp đôi hình" là đặc điểm chính của dịch vụ này.

Các "diễn viên đóng thế" sẽ đảm nhận vai trò là "người yếu" của khách hàng trong một thời điểm nào đó mà khách yếu cầu.

Người yếu - cần là có!

Thời gian gần đây, nhiều ý kiến xôn xao về một dịch vụ kỳ quặc chưa từng xuất hiện tại Việt Nam - cho thuê người yếu. Theo phía cung cấp dịch vụ thì họ sẵn sàng đáp ứng cho khách một người đóng vai trò làm "người yếu" để có thể sánh đôi cùng khách đi dự tiệc, đi ký kết hợp đồng, ra mắt người thân, an ủi khi thất tình, chăm sóc lúc ốm đau...

Dịch vụ này có phạm vi hoạt động trên cả nước. Khách hàng chỉ cần gửi email hoặc chat với nhà cung cấp về những sở thích của bản thân và những yêu cầu về đối tác thì khách có quyền lựa chọn một trong số ứng viên mà nhà cung cấp đưa ra.

Thông thường nhà cung cấp dịch vụ sẽ giới thiệu 2 người, đã được nhà cung cấp lựa chọn cho phù hợp với các yêu cầu của khách. Khách có quyền xem trước ảnh của hai "đối tượng" sẽ trở thành "người yếu" của mình. Một nhân viên của dịch vụ này bật mí cho chúng tôi biết, thông thường, để đi đến khâu xem ảnh thì gần như 80% là hợp đồng sẽ được thực hiện.

Tất cả các khâu giao dịch đều được tiến hành trên mạng Internet kết hợp gọi điện thoại. Khi khách hàng đã thực hiện chuyển số phí dịch vụ mà hai bên đã thỏa thuận vào tài khoản của nhà cung cấp thì hợp đồng được coi là có hiệu lực.

Theo nhà cung cấp dịch vụ này Công ty cổ phần Vinamost thì hiện trên cả nước, công ty này đã có khoảng 500 cộng tác viên (từ 20 - 40 tuổi) sẵn sàng tham gia vào công việc trên của công ty. Tất cả những cộng tác viên này đều thông qua tuyển chọn, đảm bảo cho công tác nghiệp vụ. Những nhân viên này đều có ngoại hình tương đối khá, có kỹ năng giao tiếp, ứng xử khéo léo và có trình độ kiến thức tốt. Đa số những người tham gia vào công việc này đều là sinh viên, người mẫu đi làm thêm. Những người đã được tuyển chọn còn phải qua các khóa đào tạo về giao tiếp, ứng xử cho phù hợp với vai trò của mình.

Một công việc thực sự nhay cảm

Có nhiều ý kiến cho rằng, đây là một hình thức biến tướng của việc kinh doanh xác thịt. Đây là điểm nhạy cảm nhất khiến đa số khách hàng của dịch vụ này liên hệ chỉ vì tò mò. Mỗi

kể chuyện quê hương

ngày có tới hàng chục yêu cầu nhưng số khách có nhu cầu thực sự nghiêm túc thì rất hiếm hoi. Có không ít khách đã hỏi về vấn đề "qua đêm". Chính vì vậy mà từ khi hoạt động đến nay, mới chỉ có khoảng 20 hợp đồng được thực hiện.

Không phải yêu cầu nào cũng được chấp thuận

Chính vì sự "nhạy cảm" của dịch vụ mà các quy định của nhà cung cấp dịch vụ này khá ngặt nghèo. Với nhân viên, công ty quy định rõ về những việc được làm hoặc không được làm trong từng trường hợp cụ thể. Công ty cũng sẽ luyện đi luyện lại kỹ năng giao tiếp và đối phó với các tình huống bất ngờ. Còn đối với khách hàng, phía nhà cung cấp yêu cầu bắt buộc phải có chứng minh thư nhân dân hoặc một loại giấy tờ tùy thân thay thế khác; nếu là đại diện công ty hay tổ chức thì cần có giấy phép kinh doanh...

Đối với các hợp đồng nhay cảm, đơn vị cung cấp đều cử theo "mặt vụ" giám sát. Bất cứ khi nào, có vấn đề xảy ra thì người giám sát sẽ thực hiện các phản ứng nhanh. Nếu thấy có dấu hiệu vi phạm pháp luật thì người giám sát (phản ứng nhanh) và sẽ báo cho cơ quan chức năng can thiệp. Trong số các hợp đồng đã thực

hiện, đã có một trường hợp khách hàng say rượu và đưa ra đề nghị "qua đêm" với "người yếu" hợp đồng. Đề nghị này ngay lập tức đã được báo với người giám sát và ngay lập tức nhân vật này có mặt. Hợp đồng chấm dứt trước thời hạn như các quy định đã thỏa thuận.

Ngoài việc tuyệt đối nghiêm cấm các hành vi liên quan đến "chuyện ấy", khách hàng cũng không được phép ôm hôn người thực hiện hợp đồng mà cũng lắm chỉ là cầm tay. Trong trường hợp hợp đồng đang diễn ra mà nhân viên thực hiện hợp đồng bỗng nhiên tắt máy di động thì người giám sát cũng có quyền thực hiện phản ứng nhanh.

Tuy nhiên, theo vị giám đốc này, nếu trong trường hợp phía khách hàng và người thực hiện hợp đồng này sinh tình cảm thì đây là lĩnh vực nằm ngoài sự quản lý của công ty. Trong số các hợp đồng do công ty thực hiện, cũng đã có 3 đối trở thành người yếu thực sự của nhau.

Được biết giá thuê người yếu của Vinamost tùy theo thể loại cần "diễn" vai trò người yếu có thang niêm yết từ 300,000 cho đến ... unlimited. Hợp đồng cao nhất đã thực hiện là 18 triệu đồng

N.H.L, K27 Thư viện thông tin, kể lại: "Cách đây khoảng một tháng, khi mình và bạn cùng phòng đi chợ về đến cổng trường thì gặp một người đàn ông tầm 40 tuổi ăn mặc rất lịch sự, ngồi trên xe máy và bật khẩu trang. Người ấy tiến lại gần bạn mình hỏi giờ. Lúc mình quay lại trả lời thì hắn... tụt quần rồi cười phá lên. Mình và bạn sợ quá, thiết âm lên, kẻ đó chạy mất. Kể từ lần đó tới cứ bị ám ảnh mãi.

H.M, K26 Khoa xã hội, chia sẻ: "Đối tượng này còn táo tợn tấn công vào cả giảng đường. Hôm ấy, khi cả lớp mình hơn 40 người đang học trong giảng đường thì hắn xuất hiện rồi trèo lên khung cửa sổ rồi hết quần áo. Cả lớp được một phen hú vía, khiếp sợ".

Một bạn khác cho biết: "Hồi năm thứ nhất khi còn ở dưới tầng 1 mình đã từng chứng kiến một cảnh tượng kinh hoàng. Lúc ấy buổi tối, khi một bạn trong phòng đi vệ sinh về thì một gã bệnh hoạn lén đi theo. Khi mở cửa, cả phòng đã nhìn thấy hoả thiêu y. Hắn còn cướp cặp sách của một người trong phòng rồi chạy mất".

L.T.L, K26 Giáo dục tiểu học, nói: "Những kẻ bệnh hoạn này thường

xuất hiện vào buổi sáng sớm và buổi tối. Đặc biệt vào những ngày giữa tháng chúng thường hoạt động mạnh. Hôm trước, 5h sáng khi đi tập thể dục mình cũng gặp một đối tượng. Đó là một thanh niên tầm trên 20 tuổi, mặc quần áo thể dục. Khi thấy con gái đến gần hắn liền "giở trò" bệnh hoạn. Mọi người sợ quá hét toáng lên. Các bác bảo vệ đã nhiều lần đuổi bắt nhưng đối tượng thường biến mất rất nhanh".

Tự trang bị bình xịt cay để đối phó

Chưa tìm ra cách nào để ngăn chặn triệt để kẻ loạn dục thường xuyên hay xuất hiện trong trường, nhiều sinh viên đã tìm cách "sống chung với lũ".

T.L, K28 Nhạc - Hoạ, tâm sự: "Hồi mới vào nhập học, mình đã được các anh chị khoả trên cánh báo trước. Vì thế bạn mình triệt để để phòng. Trong phòng mình lúc nào cũng có một bình xịt cay. Buổi tối nếu ai đó đi ra ngoài thì sẽ có một nhóm theo

Nỗi kinh hoàng với kẻ loạn dục

Nữ sinh viên Trường CĐSP Bắc Giang kinh hoàng bởi kẻ loạn dục. Gần 700 sinh viên nữ tại trường CĐ Sư phạm Ngô Gia Tự, Bắc Giang, đang mang trong mình một mối lo: gặp kẻ loạn dục.

sau để nếu gặp trường hợp rủi ro còn có thể cùng nhau đối phó".

Một sinh viên khác cho biết: "Trước đây trường cũng có đội thanh niên tự quản làm nhiệm vụ tuần tra giám sát nhưng hoạt động không hiệu quả. Đến giờ thì chẳng có hoạt động gì nữa".

Nhà trường sẽ làm gì?

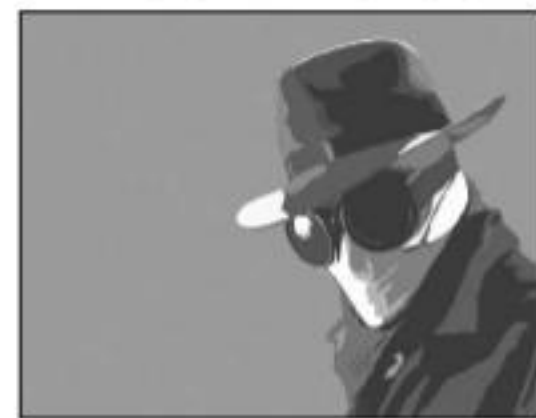
Bác Dương Đình Tùng, đội trưởng đội bảo vệ, cho biết: "Đúng là có một số đàn ông lén vào trường hành động bệnh hoạn trước mặt các nữ sinh. Thường thì những người này ăn mặc bình thường, vào trong trường rồi mới thực hiện hành vi. Điều đó rất khó cho chúng tôi giám sát và bắt giữ đối tượng. Hơn nữa lực lượng bảo

tướng bao xung quanh trường để đối tượng không thể dễ dàng bỏ chạy khi bị phát hiện. Ngoài ra sẽ tăng cường thêm lực lượng bảo vệ ở cổng để có thể phát hiện và xử lý kịp thời. Đội thanh niên xung kích và cán bộ trẻ trong nhà trường được huy động tích cực phối kết hợp với lực lượng công an xã và các địa phương lân cận để bắt giữ đối tượng nhằm giáo dục, cải tạo".

PGS. TS Nguyễn Hồi Loan, giảng viên khoa tâm lý trường ĐH Khoa học xã hội và nhân văn cho biết: "Người thường vào quấy rối bằng cách tụt quần trước mặt các nữ sinh viên trường CĐ Sư phạm Ngô Gia Tự, Bắc Giang là người mắc phải bệnh loạn dục. Căn bệnh này đã xuất hiện trên thế giới từ lâu và những năm gần đây có xu hướng xuất hiện nhiều ở Việt Nam.

Người mắc bệnh có hình thức và phương thức thoả mãn nhu cầu tình dục không giống như người bình thường. Họ đạt được khoái cảm bằng cách để lộ bộ phận sinh dục trước mặt người khác giới và khiến họ kêu thét lên. Bản thân họ thường không tấn công cũng như cưỡng dâm người khác để đạt được khoái cảm.

Hiện nay, các nhà nghiên cứu vẫn chưa thể tìm ra được nguyên nhân dẫn đến các loại bệnh trên nên cũng chưa tìm ra được cách chữa. Khi nữ sinh gặp phải người mắc bệnh loạn dục thì nên bình tĩnh. Không thét lên, mà nên làm ngơ rồi đi mất. Như vậy đối tượng không đạt được ý định và sẽ cụt hứng".

vệ của trường lại ít, chỉ có 2 người/ca trực nên không thể đối phó kịp thời. Nhiều lần tôi đã đuổi bắt nhưng đối tượng chạy rất nhanh, vụt ra bờ tường thếp gãi phía sau trường".

Th.s Nguyễn Văn Tiến - Hiệu trưởng nhà trường cho biết: "Ban giám hiệu nhà trường sẽ lên kế hoạch cụ thể để xử lý triệt để sự việc trên. Trước mắt chúng tôi sẽ kiên cố lại

Đi đôi người, "bún quất, phở đuối, cháo chửi" hấp dẫn như... màn biểu diễn họ được thưởng thức khi ăn. Tiếng chửi thậm chí còn khiến đồ ăn thêm hương vị, quán thêm "phong cách" khiến thực khách nhớ rồi thành nghiện "ghé".

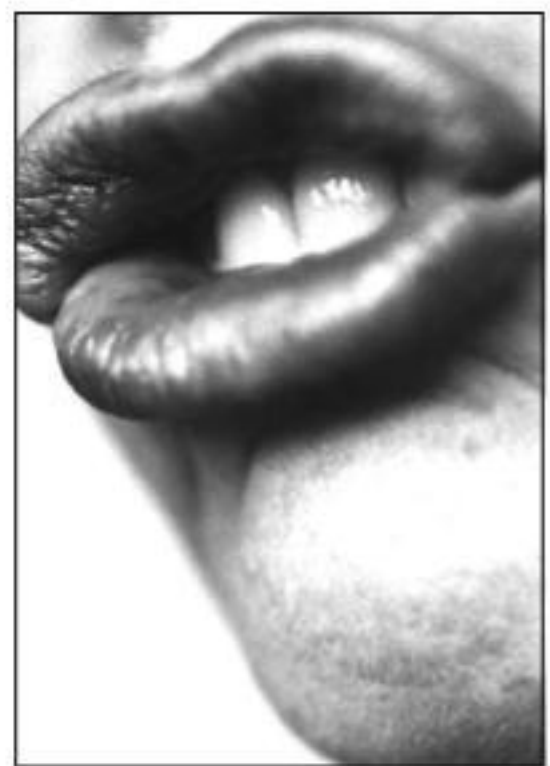
"Thượng đế"... ăn xin

Khi mà quán cháo chửi nổi tiếng cạnh Nhà thờ Lớn... hết chửi (có thể do thưa khách dần, và cháo gà không đủ hấp dẫn thực khách bằng những món ăn hiện đại mới "nổi"), người sành ăn Hà Nội lại đổ xô vào danh sách ghé thăm, là những quán ăn mới, vừa bán vừa chửi "ác liệt" hơn.

Quán bún canh dọc mừng nổi tiếng thơm ngon với món lưỡi, sườn, giò heo chấm xì dầu, hóng chợ Ngõ Sĩ Liên (Hà Nội) ít khi ngớt tiếng léo nhéo chưa hết của bà chủ ngoài 50. Mỗi câu hỏi của khách là một cơ hội cho bà... "xả giận".

Bà chủ quán bún ngan trên phố Trần Hưng Đạo, tay bán, miệng leo léo mắng người làm.

Trưa 15/02, một khách mới dừng xe trước quán hỏi: "Chị ơi, để xe ở đâu?". Bà đáp ngay vào mặt: "Đến lên nóc nhà này này!". Một thực khách gọi rau sống đến lần thứ 3, bị bà chồm qua bàn bán hàng quát với vào nhà: "Đây không có rau, tự trồng mà ăn!".

Nghe bà chửi đã quen, một chị khách sau bữa trưa ngon miệng dừng cầm lại gần bà bảo: "Chị gọi cho em 1 cái lưỡi về nhà, nhà em ít người, chỉ cho cái be be". Bà chủ quán ngồi cạnh nồi canh nghi ngút khói, mặt đỏ phừng phừng quát mắng: "Đây không có hàng be! 60 nghìn đồ đâu". Chị khách bắt đầu hời, gật đầu ngay. Nhưng bà hàng chưa hết cơn. Bà vừa gói hàng, mức nước chấm, vừa quát chị khách: "Đã muốn ăn ngon lại còn đòi rẻ!". Rồi

Miệng nhai tai nghe chửi

cơ cấu giận dỗi cao trào, bà mồm cái lưỡi lớn ra khỏi túi nilon định đưa cho khách, ném vào rồi: "Thôi không bán nữa đâu, về đi!". Chị khách tìm mất lưỡi thui ra về.

Tại nhiều quán đông và ngon khác ở Hà Nội, cảnh các thượng đế "xin ăn" không khiến nhiều người ngạc nhiên. Chị Hồng Hạnh (Vĩnh Hồ, Hà Nội) kể, một lần cùng chồng đến quán mỳ vẫn thẫn trên phố Trần Hưng Đạo, chờ mãi không thấy nhân viên đến hỏi, chồng chị đành ra tận quầy bà chủ quán gọi món. 10 phút sau không thấy ai mang đồ ăn ra, hai vợ chồng ngại quán đông, đứng dậy ra về. Vừa ra khỏi cửa, đã nghe một giọng đàn ông chửi với theo: "Loại giẻ rách, có C. tiền mà ăn!".

"Mình mất tiền, chẳng phải để được cung phụng nhưng ít ra cũng phải được phục vụ cho đáng đồng tiền. Đi ăn để bị chửi, nhục lắm" - chị Hạnh nói.

Nổi nhục đi ăn bị chửi, với chị Hằng (một phiên dịch) đến giờ vẫn còn đây. Trước Tết, chị cùng bạn đến hàng quẩy trên phố Tô Hiến Thành. Gọi 2 suất nhưng bà chủ mang ra một đĩa đầy và bảo ăn không hết thì trả lại. Đĩa quẩy còn 5 cái, chị Hằng xin trả lại để tính tiền, bà hàng trừng mắt: "Mang về cho chó nó gặm nhế, chó chế thì vứt sọt rác".

Chị Hương và vợ chồng chị Hạnh không bao giờ quay lại những quán chửi đó nữa, nhưng mỗi lần đi qua, họ thấy người ăn vẫn vòng trong vòng ngoài. Có vẻ như nhiều thực khách không "nặng nề" chuyện bị chửi, và quán vẫn giữ "phong cách".

"Phong cách" vừa bán, vừa chửi

Bị chửi mà vẫn ăn được, nửa là vừa ăn vừa được... xem chửi. Cũng

nóng mặt đấy, nhưng... vui.

Chị Cẩm Tú, một giáo viên từng giặt mình khi vừa ngồi xuống ghế đã nghe bà chủ một quán bún ngan trên đường Trần Hưng Đạo xa xỉ: "Mày đi đâu mà giờ mới xác đến, ở nhà chôn bố mày à?".

Thì ra nạn nhân là cô giúp việc mới đang chôn chân chịu trận trước bà chủ và hàng chục thực khách đang tất bật nhai và... nhấm nhai nghe. Bà chủ quán thấy nhiều người ngẩng đầu ngó, như được động viên, tay làm hàm cang... chửi! Một khách thấy chị Tú mặt tròn mắt dẹt thì bảo: "Bà này phải được chửi bán mới... hăng. Cái cô người làm này mới nên chưa quen, chứ giúp việc cũ biết tính bà, bị bà chửi rách họng vẫn toe toe".

Ở hàng bún nổi tiếng trong "ngõ ẩm thực" phố Hàng Chiếu, bà bán hàng cũng phải chửi người làm liên tục mới bán được. Được cái, bà này chưa với người làm bao nhiêu thì ngọt với khách bấy nhiêu. Nên "bà chửi" của bà du dương với cả "nốt thăng" lẫn "nốt giáng": "Mày có rõ không mà cắt rau dài thế này! - Em không ăn rau sống, nhĩ!", "Cái con ngu vạ ngu vật kia, khách chờ vòng trong vòng ngoài mà cứ đứng như con chết rồi thế kia! - Chưa đến lượt em, đợi tí, gói nhế!", "Xéo về quê mà học C.! Loại lưỡi thời thấy như mày chỉ tổ ngứa mắt tao! - Ngồi xuống đây em, chặt chọi tí, thống cảm nhĩ!".

Qua trò chuyện, nhiều người khẳng định họ đến ít nhất 1 lần vừa ăn hàng vừa... được nghe chủ quán chửi người làm. Bà Lan (bán hàng lưu niệm) kể: Cuối tuần trước, cả nhà bà đến quán hải sản biển B.H trên phố Tô Hiến Thành. Bà chủ ở đấy đang quát tháo một nhân viên, thỉnh thoảng lại xia

xia con dao về phía cậu người làm; cậu này thì mặt lạnh tanh như không nghe thấy gì. Các cháu bà Lan ngồi cạnh sợ rúm ró trước lưỡi dao sắc lẹm thỉnh thoảng vuơng loang loảng trước mặt.

Trước những chủ quán mồm năm miệng mười, chửi người làm như hát hay, đôi khách ghen. "Nuốt chưa hết miếng đồ muốn đứng lên, ăn một lần là cách đến già" - bà Lan nói.

Nhưng cũng với đôi người, nghe chửi ở quán hàng thường như... vừa ăn vừa xem biểu diễn (cốt sao tiếng chửi không dành cho mình!). Tiếng chửi thậm chí còn khiến đồ ăn (vốn đã ngon hơn nhiều quán) thêm hương vị, quán thêm "phong cách" khiến người ăn nhớ rồi thành nghiện "ghé".

Thế nên, "phong cách bán hàng" kiểu... chửi không chỉ tự phát ở các quán hàng nhỏ, mà còn được lồng lộng xây dựng ở hệ thống nhà hàng bậc trung như L.V (phố Lý Thường Kiệt), Q.N (phố Phan Bội Châu)... Mặc kệ những khách ăn thăm óm bực về nhà rồi cách mặt nhà hàng, nhà hàng kiên trì giữ "phong cách", để lượng "fan" sẵn sàng xem chửi khi chống cằm đợi thức ăn đồng dần. Cứ thế, "bún quất, phở đuối, cháo chửi" không còn xa lạ với người Hà Nội. Và đôi khi, người ta chấp nhận như một nét văn hoá "rất Hà Nội".

Không ăn thì biến!

Tuy nhiên, mồm ăn được ném thêm "gia vị" chửi cũng làm rất nhiều thực khách lợm giọng.

Ngón nghề chửi: "Thằng kia mắt mày mù à, mù thế mà thấy gái hở hang ngoài đường cứ là cứ dán mắt vào mông, ngực..."

Ngày nào đi làm về tối cũng đi qua hàng bún ở ngách Chợ Ngõ Sĩ Liên. Có một lần, tôi giận chồng không ăn cơm nhà mới tạt vào quán bún dọc mừng (LTS: người Sài Gòn gọi là bặc hủ) của bà bán bún, vừa ngồi xuống ghế giặt mình nghe bà ta chửi người làm: "Thằng kia mắt mày mù à, mù thế mà thấy gái hở hang ngoài đường cứ là cứ dán mắt vào mông, ngực..." và còn rất tục tĩu hơn nữa.

Tôi thấy nóng mặt, định đứng dậy ra về thì bà ta đưa bát bún cho tôi, tôi đành ăn vài gắp rồi ra về. Thế mà khách cứ đến đông nghịt. Có ngon đến đâu nhưng nghe bà ta chửi, tôi cũng không thể nuốt trôi. Từ giờ đến giờ, tôi sẽ không bao giờ qua đó mà đi đường khác vì tôi dị ứng với những lời ăn tiếng nói vô văn hóa.

Có khách còn phản tích việc "Chửi hay Không Chửi" một cách thực tế rằng rất hơn.

Những nhà hàng ngược đời nổi trên thường có "cá tính" đó là chế biến ngon và đương như cá ý thức lẫn vô tình, họ cố gắng xử tệ với khách như

để tạo sức hấp dẫn, chất "gây nghiện" của riêng mình. Và quất, đuối, chửi tức là vẫn còn... quan tâm đến khách. Nhưng phở biến hơn, ngán ngẩm hơn chính là sự coi thường khách. Bơ (bỏ mặc) hết!

Trong một quán ăn sáng ở phố Yên Phụ, nhóm khách nói giọng miền Nam vào gọi bánh mì ốp la. Không thấy nhà hàng để động, tưởng bị quên, khách nhắc. Tay phục vụ không thèm nhìn khách, liền nói: "Đợi 15 phút!" Chờ 10 phút sau, khách lại gọi tay nhân viên nọ. Anh ta cộc lốc: "Mới 14 phút!". "Ốp quít trứng thì hai phút chứ mấy!" - "Ồ đây quy định gọi gì cũng 15 phút" - "Trời, quy định kỳ vậy!". Gã phục vụ mặt không biến sắc, mắt không nhìn người đối thoại, vừa đi vào nhà vừa lẩm bẩm: "Ăn không ăn thì biến!". Đoàn khách há hốc mồm, người nọ hỏi người kia mà không tin ở tai mình... Tiếng Bắc thôi chứ có phải tiếng nước ngoài đâu mà

không hiểu, chẳng lẽ mình đi nhầm... hành tinh.

Phổ biến nhất là tình trạng gọi ít mang nhiều. Gọi món trong thực đơn, nhà hàng không có nhưng cũng không thêm thông báo. Khi khách hỏi quá thì nói là hết rồi. Thậm chí không hết cũng nói là hết để đỡ... phiền. Một nhà hàng có địa thế đẹp nhất nhì Hà Nội bán đặc sản bánh tôm ngay cạnh hồ Tây cũng có thái độ phục vụ rất khó chịu. Khách ăn xong, gọi chén trà, nhân viên xẵng giọng: "Không có!". Nhưng khi thấy đoàn khách nước ngoài ngồi bàn bên ăn xong thì họ bẻ ra một ấm trà. Tất nhiên là tính thêm tiền...

"Chửi" - Bệnh lây lan đường miệng

Khi thấy việc chửi rửa giúp cho nhiều quán ăn tăng thêm lượng "truy cập", những dịch vụ khác cũng bắt đầu áp dụng loại loại ngôn ngữ "đa năng/đa dạng" này.

Thuận bức xúc kể về một lần mua áo: Vào cửa hàng quần áo, chọn mãi

mới được một kiểu vừa mắt. Tôi mặc thử, mấy chị bán hàng tằm tắc khen đẹp, hợp dáng. Áo hơi rộng nên tôi không mua, nào ngờ vừa bước chân ra khỏi cửa hàng đã bị chị bán hàng quát thẳng vào mặt: "Đồ con điên, xấu như Thị Nở còn bon chen áo xống!".

Tại một cửa hàng quần áo cạnh đó, bà chủ hàng đồng ý cho một khách mặc thử một chiếc quần bò. Sau khi thử, khách tỏ ý hài lòng nhưng khi nghe bà chủ "hét" giá 320.000 đồng, cô bỏ ngay ý định mua. Mè nheo ép khách mặc cả không thành, bà chủ liếc xéo, gằn giọng: "Khố rách áo ôm, một xu không dính túi thì đừng có sờ vào hàng người ta, hăm tãi cả ngày".

Như trái cầu tuyết càng lăn càng to, tiếng chửi càng lúc càng trở nên thô bỉ tục tĩu. Thậm chí lời chửi có thể làm cho người (thích) chửi từ "đau thương biến thành hành động".

Hình ảnh thường thấy ở chốn Hà Thành nơi mấy quán chửi là hình ảnh một bà chủ miệng xoan xoét chửi khách hàng, tay khua khua giấy đốt vừa qua... đứng quán của bà.

Tại một quầy quần áo, một khách bị chủ hàng túm tóc, nắm chặt tay không cho đi vì chưa "mở hàng, mặc cả rồi thì phải lấy!". Hồi ra, mới biết giá nói thách của chiếc áo là 300.000 đồng, khách chỉ trả 100.000 đồng. Thấy khách đi chợ tò mò đứng lại xem, bà chủ hàng đành buông tay giữ khách, tay kia quăng cái áo vào mặt khách, miệng không ngớt ném theo sau "thượng đế" những câu chửi tục tĩu.

Từ chợ đến... trường

Chuyến học sinh chửi bấy thời nay đã trở thành nạn nhân. Hiếm khi đứng trước cổng trường cấp 3 nào (kể cả trường chuyên, trường điểm) mà không thấy bóng dáng vài áo trắng văng "phụ khoa" tứ tung. Càng "bóng sáng", càng hot boy hot girl lại càng văng nhiều như để khẳng định vị trí VIP của mình. Nhưng với các trai tài gái sắc ngày nay, thì không hẳn có việc gì mới chửi bậy, họ đã chuyển sang "nói bậy", nghĩa là bất cứ chuyện gì cũng lôi từ bậy vào chứ không nhất thiết ghét ai mới chửi. Ngôn ngữ "phụ khoa" được tung ra để thay thế cho vài từ và câu thông thường như "Đ...o", "Đ...t" thay cho "Không", "Có L..." thay cho "Còn lâu"... Dần dần, trên các forum, trong các câu chuyện phiếm và cả chuyện nghiêm túc, xì tin vận dụng "triệt để" từ bậy nhằm thay thế câu thông thường. Ngôn ngữ "phụ khoa" đang dần chiếm lĩnh các cuộc đối thoại.

"Nói bậy/nói tục" là một xì-tin (style) hay mood (mode) không "kỳ thị giới tính"

Chẳng biết có phải sinh ra trong

một gia đình chuyên... đòi nợ thuê nên Huyền Trâm (1992) sớm ngấm vào người cái "tư chất" chửi bậy không. Hiếm khi thấy Trâm nói một câu bình thường mà không vắng loan xạ, trừ khi nào lên lớp, trả lời thầy cô giáo. Với Trâm, mặc nhiên trong từ điển ngôn ngữ của cô không có từ "Không", mà là "Đ.ò", hoặc "Đ.ít",

không có "Cái gì" mà là "L...", thật vô cùng "phong phú"! Ví dụ, bạn gọi đi ăn mà không đi được, ngay lập tức Trâm trả lời: "Ăn... gì giờ này, đ... đợi tao được một tí à!". Chính vì quen thói nói bậy, nên Trâm đã phải sớm bye bye tình yêu lớn của mình một cách đầy cay đắng.

Chửi thể dường như là cái dip để các "teen" phát huy khả năng sáng tạo của họ.

Cách đây 2, 3 năm thì nổi lên cái phong trào gắn tên ba mẹ vào tên con rồi gọi, hay khủng khiếp hơn là chỉ gọi mình tên ba mẹ. Tôi có một câu chuyện vui và là một kỉ niệm đau đớn của thằng bạn tôi về vụ này: Hôm đó hắn đang ở nhà một mình và ngủ trưa. Chuổng reo. Có giọng 1 người vang lên: "B ơi! (B là tên ba hắn). Hắn ngẩng đầu nghe không rõ tưởng mấy thằng bạn đi qua "nhân tiện" gọi "tên hắn" luôn. Hắn nhào ra ban công và hét: "Mấy thằng mất l... tui mấy gọi đéo gì mà ồn thế". Ôi thôi, khỏi nói kết cục chắc ai cũng biết. Người bấm chuông là một người họ hàng ở quê lên nên cuối cùng cũng không căng thẳng lắm nhưng người họ hàng đó chắc không bao giờ quên cái câu hắn đã hét. Cứ thử tưởng tượng nếu người bấm chuông là sếp của ba hay mẹ hắn thì hậu quả như thế nào?

Gần đây thì lại là kiểu chửi đếm tiếng Anh vào cho "sang". Bắt đầu thấy những nhóm bạn đi trên đường mà toàn riu rít những "f.ck" với "shit". Hay họ gì nhỉ? Chửi vẫn là

chửi, bậy thì còn bậy hơn Tiếng Việt nhiều. Dùng tiếng Anh có nâng cao tư cách hay mức học thức của bạn hơn không? Nếu những người nước ngoài đến VN, và thấy học sinh, thấy dân teen chửi bậy vô tội vạ như vậy thì họ sẽ đánh giá con người Việt Nam kiểu gì đây? (6)

Học chửi online

Người ta không chỉ dùng chửi để cấu khách vào quán mà còn dùng nó như một món hàng để bán cho người, nhất là cho những đứa trẻ ham vui, ham chơi.

Hầu như tất cả các game online hiện nay đều có trường hợp chửi bậy công khai. Do đó, các game thủ thuộc dạng con nhà lành (không biết chửi) thì gần như không thể chơi game. Đối với các bạn trẻ, việc chửi nhau khi chơi game đã trở thành một thói quen.

Có một nhóm học sinh 15 tuổi vào quán game, lần đầu ngồi đọc tất cả những câu chửi bới của các game thủ trong game liên phần, "Eo ơi, bọn này chửi nhau vui lắm nhá!" Thế rồi sau đó ngồi cười sảng sảng và tiếp tục chăm chú theo dõi. Đến một lúc kia, một cô bạn trong nhóm liền nói "Đit mẹ, tao thấy trò này hay đó, vào game kiếm đưa chửi nhau cho vui mới được."

Cứ thế, thứ ngôn ngữ gây sốc đó truyền từ người này qua người khác và biến không gian ảo trở thành một khu vực để học những từ "nóng." Rất nhiều câu chửi thiếu văn hóa của các game thủ được sử dụng ở đời thường. Thậm chí ngay cả những game thủ nhà lành rồi dần dần cũng nhiễm những ngôn ngữ này.

Ngoài game online, bạn trẻ cũng có thể vào các blog, các forum để "tập chửi" cho nhuần.

Và trên vườn mặt của blog, các forum, diễn đàn thảo luận... có vô số hình thức vắng tục tương đương. Một blogger với nick ***yevanah còn có hẳn một entry tổng hợp về các kiểu chửi tục và kèm kèm theo đó là những câu bình luận hưởng ứng rất khó nghe. Thành viên của các diễn đàn "lách luật" cấm vắng tục chửi bậy bằng cách dùng hình ảnh để... chửi như avatar là hình ngón giữa chỉ lên, và các kí hiệu tượng hình khác.

Chẳng hạn như chữ "đ.ít me". Giả sử chữ này bị cấm thì theo ngôn ngữ "xl tin" (style), các game thủ Việt Nam sẽ chuyển thành "đ.ít m3" (số 3 gần giống chữ e). Do đó, game online dường như đã gắn liền với "bãi rác" nơi các game thủ tha hồ "phun châu nhả ngọc," hay gọi cách khác, các game thủ coi mỗi trường không gian ảo này là "đất để chửi." Để thành một cao thủ về "văng thuật" cũng không phải dễ, người theo nghề phải biết các "kiểu chửi", các "dạng người chửi"

cũng như học các "kinh nghiệm chửi" hay các bài chửi mẫu như "Bài Chửi Mất Gà" đã được truyền bá rộng rãi trên mạng trong nhiều năm qua.

"Chửi": Văn hóa hay bệnh dịch?

Hiện trạng chửi nhiều, chửi bậy, chửi tràn lan... ở mọi nơi mọi chốn đã làm nhiều người tỏ ý quan ngại một cách sâu sắc.

Tôi là người Hà Nội và tôi cảm thấy rất xấu hổ khi giữa cái mảnh đất luôn tự hào là "aghia năm văn hiến" này lại tồn tại những người có thể dung túng cho những hành động vô văn hóa và thô tục như thế tồn tại, như thế nó là một mảng của "văn hóa" Hà Nội. Tôi rất hoan nghênh khi các giá phanah phui những "trò thô thiển" của các hãng quán như vậy trên mặt báo, đó là trách nhiệm cao cả của người làm báo.

Nhưng báo chí chỉ có thể cung cấp thông tin, cung cấp sự thật, còn trách nhiệm phản biện thuộc về xã hội mà cụ thể là thuộc về mỗi người dân Hà Nội. Chúng ta không đọc báo chỉ để biết, biết rồi... để đấy! Người dân Hà Nội hãy kiên quyết nói không với những hàng ăn quán nước kinh doanh trên nền tảng vô văn hóa này. Chúng ta không thể thỏa hiệp để sống chung với thói xấu, mà hãy quét sạch nó ra khỏi xã hội!

Chửi đã lấy lan như một bệnh dịch, và có người cố gắng tìm hiểu về những nguyên nhân cho căn bệnh đó:

Không có căn bệnh nào được chữa khỏi nếu ta không diệt trừ chính căn nguyên phát sinh ra của nó.

Ng Lan tổng hợp

Lấy "phụ khoa"...

Một bà lão nhà quê lên Hà Nội đến bệnh viện Bạch Mai khám bệnh. Vào bệnh viện thấy chia nhiều khu, bà không biết đi đâu nên chặn một cô y tá lại hỏi: "Cố ơi! Chỉ cho giá chỗ nào khám "nón" mí."

Cô y tá kinh hãi quá nhưng cũng chỉ cho bà và dặn: "Cụ ơi, bấy giờ người ta không xài tiếng đó nữa, muốn nói khám chỗ đó cụ phải nói là khám "phụ khoa" cụ nhé!"

Bà cụ vâng lời, đi qua khu khám phụ khoa, thấy nền nhà lát gạch hoa bà để dép bên ngoài đi chân đất vào cho... lịch sự. Chẳng trở ra tìm hoài không thấy đôi dép. Cứ lên bà chửi toáng...

"Này này... Cái má bố nhá chúng mày nhá, bà truyền đời báo danh cho chúng mày biết nhá! Mau mà trả dép cho bà... Nếu không thì bà tẩm được là bà lấy... "phụ khoa" của bà mà đập vào mặt bố chúng mày đưa nào dám lấy dép bà nhá..."

Đi số tiền 2.000 đồng thay vì phải đi xa tới 4km từ Hào Nam qua Vũ Thạch, Giảng Võ mới tới Cát Linh và ngược lại, thì nay chỉ phải đi khoảng 200m, khách có thể đi thẳng từ Cát Linh đến Hào Nam và ngược lại.

Mỗi ngày, nhà số 114, ngõ 35, Cát Linh, Hà Nội (người đi chợ vẫn quen

thì để nghị anh thu tiền. Từ đó, dịch vụ đi qua nhà xuất hiện.

Ngày nào cũng vậy, cứ vào lúc 11 giờ trưa và sau 5 giờ chiều nhà anh Hưng lại trở thành "đường giao thông" cho cả đoàn người lũ lượt kéo nhau đi qua, đi lại trong nhà. Ông Nguyễn Minh Tiến, vị khách quen của gia đình khi được hỏi đã hồ hởi

Dịch vụ độc nhất vô nhị ở Hà Nội mở đường xuyên qua nhà để thu phí

gọi là số nhà 79 - đường vòng quanh hồ Hào Nam - vì số nhà chính thức phía mặt tiền bị mái hiên che khuất) có hàng trăm vị khách đi qua nhà. Phí dịch vụ cho một chiếc xe máy là 2.000 đồng. Theo anh Nguyễn Tiến Hưng, chủ nhà thì mở dịch vụ này là bản cùng bất đắc dĩ vì từ khi cửa chữa con mương phía sau nhà, tình trạng tắc đường thường xuyên xảy ra vào giờ cao điểm, người đi nhờ qua nhà quá nhiều.

2.000 đồng cho một lần đi qua nhà

Với số tiền 2.000 đồng thay vì phải đi xa tới 4km từ Hào Nam qua Vũ Thạch, Giảng Võ mới tới Cát Linh và ngược lại, thì nay chỉ phải đi khoảng 200m, khách có thể đi thẳng từ Cát Linh đến Hào Nam và ngược lại. Theo anh Nguyễn Tiến Hưng thời gian đầu tiên là làm phúc cho mọi người đi qua để giảm tắc đường. Nhưng đi được lần đầu tiên khách lại xin đi lần thứ hai, lần thứ ba... Có người đi nhờ nhiều ngại nên mỗi lần đi qua đều trả 1.000 - 2.000 đồng xuống chiếc bàn bán hàng nước của gia đình. Có người

nói: "Tôi ở Hào Nam làm việc ở Cát Linh, ngày nào cũng ít nhất là hai lần tôi đi qua nhà anh Hưng. Vì lúc đi làm và lúc tan tầm phố Vũ Thạch đều bị tắc đường và phải chờ rất lâu mới đi hết được con đường này. Thay vì phải đi xa, mất thời gian lại tốn tiền xăng tôi chỉ mất 2.000 đồng. Ngày đầu tiên đi qua nhà tôi và mấy người cùng đều bờ ngõ nhưng khi qua được bên kia thì thích quá cười sảng sảng vì khoái trá".

Chị Trần Thị Minh Yến (vợ anh Hưng) cho biết: "Dù quy định giá xe máy đi qua nhà là 2.000 đồng và xe đạp là 1.000 đồng nhưng không phải ai cũng tới cũng thu tiền. Ngày nào cũng có đến gần nửa số học sinh của hai trường tiểu học và Trung học cơ sở Cát Linh đi qua nhà. Những lúc tan học các cháu ở ạt đi qua không tránh khỏi sự chen chúc, va quệt vào tường, cánh cửa xảy xước. Nhưng với học sinh và ông bà già nhà tôi không thu tiền".

Những phiền toái không ngờ

Khi quyết định mở dịch vụ này, gia đình anh Hưng không thể ngờ lại có

quá nhiều phiền toái đến với gia đình. Chủ trương của gia đình anh Hưng là chỉ mở cửa hậu sau 5 giờ chiều để giải thoát chuyện tắc đường nhưng khách qua đường đều không để tâm đến quy định này. Bất kể lúc nào có nhu cầu đi sang Cát Linh là khách lại đập cửa phía sau nhà kêu ầm ầm. Bà Vũ Thị Mỹ 84 tuổi (mẹ anh Hưng) phàn nàn: "Khách đập cửa nhà tôi bất kỳ lúc nào, sáng chưa tỉnh dậy, trưa cả nhà đang yên giấc hay đã qua 9 giờ tối cứ muốn đi sang Cát Linh hay đến Hào Nam là cả nhà lại thức minh vì tiếng đập cửa của khách. Tôi sợ nhất là khách đập cửa hậu, vì tiếng cửa sắt kêu rất to trong khi tôi và ông nhà đều đã qua tuổi 80. Mở dịch vụ này là bản cùng bất đắc dĩ vì không phải vì khách nào cũng tôn trọng chủ nhà xuống xe dắt qua mà nhiều người nhất là thanh niên thường phóng xe từ đường vào nhà. Thậm chí đến giữa nhà còn rổ ga, khói mù mịt khắp nhà. Ô nhiễm môi trường và tiếng ồn nhiều lúc tôi phát ốm. Hôm nhà tôi có bác ở quê lên, chỉ đứng một lúc dưới quán nước chè mà bác ấy đã kêu không chịu nổi vì khói xăng đen kín nhà".

Học sinh đi qua không thu tiền.

Ngừng một lát như để lấy hơi bà Mỹ lại tiếp lời: "Ngày nắng thì cát bụi đầy nhà, ngày mưa thì lấy lội. Có những hôm trời mưa, bùn đất đầy nhà. 10h đêm rồi nhưng cả nhà tối phải lấy xăng, đốt rác xúc bùn đất ra ngoài rồi đổ nước lau rửa nhà cửa. Tôi chỉ mong họ rửa mau con mương để nhà tôi lại được yên ổn như xưa. Với mức giá 2.000 đồng/người nhưng có đến nửa người qua lại không thu tiền thì tiền ít mà phiền lại quá nhiều".

Với chị Yến thì chị sợ nhất là khách gọi cửa hậu lúc đêm tối vì không thể biết vị khách đó là ai. Mở cửa vào thời điểm này rất nguy hiểm nhưng không mở thì không được. Họ đập cửa ầm ầm ở bên ngoài ngồi trong nhà bố mẹ chị không chịu được. Chưa kể khách qua lại không tránh khỏi bị va quệt làm xảy xước tường, hỏng cửa

Quý vị chủ doanh nghiệp tại khu vực Sydney muốn đăng quảng cáo trên tạp chí Doanh Nghiệp xin vui lòng liên lạc với tòa soạn.

(02) 9788 7364
0430 00 6965

Quý vị ở xa chỉ cần gọi vào số mobile để lại misscall chúng tôi sẽ gọi lại quý vị. Quảng cáo trên tạp chí Doanh Nghiệp chỉ trả lệ phí một lần/tháng nhưng quảng cáo sẽ được lưu giữ lâu dài trong nhà của người đọc và sẽ được xem lại nhiều lần trong tháng.

thang và tróc cả cửa gỗ. Có vì khách quen ngày nào đi qua cũng dặn không được đóng cửa sớm. Nếu đóng cửa sớm còn bị khách mắng.

Những chuyện cười không hết

Từ ngày mở dịch vụ đặc biệt này, nhà anh Hưng có thêm nhiều phiền toái nhưng cũng lắm niềm vui. Vào giờ mở cửa hầu như dòng người cứ lũ lượt qua lại trong nhà trông đến vui mắt. Trong tầm trí, chị Yến cứ nhớ mãi hình ảnh một cụ già cấp cái túi khố to đi qua nhà. Đi đến giữa nhà cụ quay lại hỏi chị: "Đây có phải đường đi sang Hào Nam không chị nhỉ?" chị trả lời "Vâng ạ". Nhưng cứ đi được đến giữa nhà cụ lại qua ra cửa, rồi ôm khuỷu lấy cái túi như sợ ai lấy mất, phải đến 3-4 lần như vậy. Có thể do thấy nhà quá sâu nên cụ sợ. Lần cuối cùng cụ quay ra báo chị: "Cố đưa tôi đi qua với". Cũng tương tự như cụ già là chuyện hai mẹ con phía sau nhà, ngày nào cũng bế nhau đi chợ qua nhà. Nhưng lần nào đi đến giữa nhà cháu bé cũng quặp chặt chân vào người mẹ, la hét không cho đi nữa. Nền lần nào muốn cho bé đi qua mà không sợ sệt một người trong gia đình anh Hưng lại phải đứng dậy làm trò cho cháu bé cười để mẹ bé có thể bế qua. Tất nhiên, gia đình anh chị không hề thu thêm phí những trường hợp như vậy.

"Phòi" xe Honda gãy cổ giữa phố

Đông đảo người hiếu kỳ tại Hà Nội đã vây quanh một chiếc xe máy được để trên lề phố Hoàng Hoa Thám, đoạn gần ngã giao cắt với phố Văn Cao. Đám đông đứng tràn cả xuống lòng đường, bàn tán...

Xe mới bỗng dưng... gãy

Chiếc xe trên là xe Wave RSX của anh Nguyễn Xuân Thắng ở xã Liên Hà, Đan Phượng (Hà Nội) mua ngày 23/1.

Trong khi anh Thắng đang làm thủ tục đăng ký xe thì xe bỗng... gãy phốt (còn được gọi là cổ trước của xe). Em Nguyễn Thị Văn Anh, con gái

anh Thắng, kể ngày 27/2, khi Văn Anh đang trên đường đi làm từ công ty về đến xã Liên Trung thì bỗng chiếc xe bị gãy cổ phốt, đổ gục xuống đường. Bán thân Văn Anh cũng đập mất xuống đất, thấy xước mắt. Ngay sau đó, công an xã đã đến hiện trường lập biên bản và ghi nhận không có va chạm xảy ra.

Điều đáng nói kể từ lúc được mua mới đến khi bị gãy, chiếc xe mới đi được hơn một tháng với hơn 600 km. "Cũng may lúc đó em đi chậm, đường vắng, chứ hôm đó đi nhanh hoặc đang sau mà lại có xe hơi thì chẳng hiểu

chuyện gì sẽ xảy ra nữa" - Văn Anh nói.

Chiếc xe được "trưng bày" trên phố Hoàng Hoa Thám với tấm biển: "Xe đang đi gãy cổ phốt" cùng đông đảo người đứng xem.

Đổi lỗi

Theo anh Thắng, ngay sau khi tai nạn xảy ra, cha con anh đã điện thoại cho cửa hàng bán xe của Công ty Honda để thông báo và được hướng dẫn đem xe ra kiểm tra. Sau đó đại diện Công ty Honda đã cử nhân viên kỹ thuật xuống kiểm tra và mang toàn bộ cổ phốt về công ty. Cả tháng sau công ty cử người đến gặp cha con anh Thắng và thông báo chiếc xe gãy nạn do lỗi của người điều khiển phương tiện.

Anh Thắng kể: Sau khi thông báo, đại diện công ty cho biết sẽ đền bù, khắc phục, thay thế các bộ phận của xe cho gia đình. Tuy nhiên, anh Thắng không đồng ý mà yêu cầu công ty phải thừa nhận trách nhiệm để xảy ra sai sót kỹ thuật dẫn đến sự cố. Anh Thắng nói: "Nếu là tai nạn thì các bộ phận khác của xe như hệ thống đèn, yếm, bình xe, nan hoa phải bị hỏng hóc. Đằng này chỉ có mỗi yếm và một số bộ phận bên ngoài bị trầy xước thì sao lại gọi là tai nạn được?". Anh Long - chủ một cơ sở sửa chữa xe máy trên phố Hoàng Hoa Thám, sau khi xem xét chiếc xe đã nhận định: "Cổ phốt là phụ tùng rất quan trọng, có độ bền cao nên chỉ bị gãy khi gặp va chạm cực mạnh. Trong trường hợp đó thì các bộ phận khác của xe được làm bằng nhựa cũng vỡ vụn hết. Nhưng chiếc xe này hình dáng vẫn còn nguyên như mới mà cổ phốt lại bị gãy, chứng tỏ có thể do lỗi kỹ thuật của nhà sản xuất".

Vì không đồng tình với kết luận của nhà sản xuất nên sau hơn 20 ngày để xe ở đại lý, anh Thắng đã quyết định đưa xe ra trưng bày trên phố để phản đối sự thiếu trách nhiệm của Công ty Honda.

Khách hàng có thể khởi kiện

Bà Phương Anh, Trưởng phòng Đối ngoại Công ty Honda, cho biết hiện công ty vẫn đang trong quá trình tìm hiểu, làm rõ nguyên nhân dẫn đến cổ phốt xe bị gãy.

Lưu tư Trần Đình Triển (Hà Nội) cho rằng chiếc xe này mới đi được hơn một tháng có nghĩa là còn thời gian bảo hành. Hơn nữa, nếu tai nạn không xảy ra mà xe lại bị gãy thì rõ ràng trách nhiệm thuộc về nhà sản xuất. Cụ thể là Công ty Honda phải có nghĩa vụ bồi thường thiệt hại cho khách hàng theo đúng quy định. Nhưng nếu công ty không bồi thường, không thừa nhận sai sót thì khách hàng có thể làm đơn khởi kiện công ty ra tòa để đòi bồi thường thiệt hại.

"Khi đó, tòa án sẽ trưng cầu giám định, kiểm tra chất lượng của sản phẩm. Quyền lợi của khách hàng sẽ được đảm bảo" - ông Triển nói.

Anh Thắng cho biết chưa nghĩ đến việc khởi kiện. Nhưng "Chắc chắn tôi

Cổ phốt xe bị gãy

sẽ theo đuổi vụ việc đến cùng" - anh Thắng khẳng định. Theo anh Thắng, Công ty Honda hứa là sẽ đền bù, sửa chữa, thay thế chiếc xe nhưng yêu cầu gia đình phải thừa nhận lỗi là do người điều khiển phương tiện là đôi vợ chồng, thiếu công bằng với khách hàng. "Tôi sẽ tiếp tục trưng bày xe ở đây đến khi nào họ thừa nhận sai về mình mới thôi" - anh Thắng nói.

Như vậy, đây là lần thứ hai tại Hà Nội xảy ra vụ việc khách hàng trưng bày sản phẩm hỏng hóc trên phố để phản đối nhà sản xuất. Năm 2004, một khách hàng cũng từng thuê người kéo xe xe hơi Ford để đi hành trên phố để phản đối nhà sản xuất. Chiếc xe xe hơi này khi bị gãy nạn đã không bùng nổ khí bảo vệ, trái với những gì mà nhà sản xuất đã quảng cáo.

Coi bộ ở những nơi không có cái gọi là "Ủy ban bảo vệ người tiêu dùng" hoặc có mà không hề hoạt động thì người dân chỉ còn biết dùng biện pháp "nằm vạ" để tự bảo vệ chính mình.

Một anh đã có vợ, và rất sợ vợ nhưng vẫn đang đưa

- Em yêu, anh không thể sống thiếu em ở trên đời này được.

- Hình như ai như vợ anh tới kia.

- Ồ! Vậy thì em chờ đến đời sau vậy nhé!

Phú quý thời hội nhập

Hà Nội có hotel & nghĩa trang cho chó mèo

Chuyện ông Bao Sinh xây hotel cho chó mèo chắc hẳn nhiều người đã cho là bất thường. Nhưng có lẽ còn "khùng" hơn khi ông dành 700m² đất giữa Hà Nội đất đỏ và nhiều tỷ đồng để dựng một nghĩa trang cho chó mèo chỉ để làm nơi những linh hồn của thú cưng có chốn đi về.

Chuyện về Ami - chú chó "tổ" khổng lồ

Chúng tôi tìm đến số 167 Trương Định để tìm hiểu về nghĩa trang chuyên dành cho động vật, ông Bao Sinh vui vẻ mở đầu câu chuyện: "Chắc là chẳng có người thứ hai nào điên như tôi đâu. Có lẽ kiếp trước tôi đã có tội gì nhiều lắm với chó mèo nên kiếp này tôi phải trả nợ đấy thôi".

Quan sát nghĩa trang, chúng tôi thấy vị trí trang trọng nhất được dành cho một chú chó béc giê. Ông Bao Sinh cho biết, đây chính là chú chó "tổ" Ami giống béc giê Đức. Ami chính là chú chó đi đầu trong nghề kinh doanh chó tại Việt Nam. Ami lúc "sinh thời" nặng tới 60kg. Mẹ Ami có tên là Bạch Tuyết (vì bộ lông trắng như tuyết) được ông Bao Sinh mua năm 1970 với giá 1 cây vàng. Khi trở thành một chú chó trưởng thành, Ami trở nên nổi tiếng trong Nam ngoài Bắc. Không chỉ là một chú chó có thể trọng lớn nhất Việt Nam lúc đó, Ami còn tự hào làm cha đẻ của vô số chó thế hệ sau.

Ông Bao Sinh tâm sự, Ami chính là chú chó giúp ông khởi nghiệp để gây dựng toàn bộ cơ ngơi của ngày hôm nay. Ami theo tiếng Pháp có nghĩa là "bạn". Ông đặt tên cho con chó như thế vì ông luôn coi đó là một thành viên gần gũi trong gia đình. Ami mất cách đây hơn 10 năm và thọ 15 tuổi. Ami mắc bệnh karé - một loại bệnh khi chó mắc phải sẽ bị phá hủy cả về phổi, đường ruột và thần kinh. Khi ấy, thuốc chữa bệnh này ở Việt Nam rất khan hiếm. Lúc "lâm chung", khác với loài mèo đi tìm một nơi xa nhà để chết trong lặng lẽ, Ami tìm đến bên chân chủ, mất vía lệ và dần gục xuống. Chính vì những "chiến tích" của Ami và những tình cảm gắn bó mật thiết với chủ, ngoài việc treo danh của Ami trong phòng riêng, ông Bao Sinh đã dành vị trí trung tâm của nghĩa trang cho bài vị thờ Ami.

Nghĩa trang động vật duy nhất Việt Nam

Ngoài Ami, nghĩa trang xuất hiện hàng loạt những cái tên đầy ấn tượng và trêu mến như: Lucky, Xuka, Sinky, Ló ló... và còn có cả một chú mèo tên Pu Tin. Theo ông Bao Sinh, chủ nhân của những con thú có mộ trong nghĩa trang của ông đa phần đều là những người khá giả và yêu quý động vật. Để thú yếu có một phần mộ "hoành tráng" trong nghĩa trang của ông, chủ nhân sẽ phải chi trả khoảng 2,5 triệu đồng. Số tiền này chỉ phải trả 1 lần và sẽ được dành làm tiền hương khói hàng ngày và tiền cúng lễ các ngày

rằm, mừng 1 hay các lễ cầu siêu.

Ông Bảo Sinh cho biết, ông vừa cùng chủ nhân của các ngôi mộ lập một lễ cầu siêu khá hoành tráng tại nghĩa trang. Lễ cầu siêu có sự tham gia của 3 vị cao tăng. Theo ông Sinh, không phải vì sự nào cũng có thể tham gia lễ cầu siêu này bởi chỉ có người

Bãi vị bia mộ cho chó

cao đạo mới hiểu hết được những ý nghĩa của việc cầu siêu này.

Việc lập nghĩa trang khiến nhiều người cho rằng, chủ nhân sẽ kiếm được tiền nhưng nếu nhắm mắt thì số tiền mà ông Bảo Sinh thu được từ việc này chẳng bù đắp gì so với mảnh đất 700m² ông dành cho nghĩa trang. Những người tìm đến nghĩa trang của ông không hẳn ai cũng có tiền. Ông còn nhớ như in, có lần một cô bé vừa tìm đến nghĩa trang vừa khóc thút thít. Cô bé mang 1 con rùa cụt 1 chân và đã chết đến xin được chôn tại nghĩa trang nhưng lại không có đồng nào để nộp lệ phí. Cô bé kể, trong lần đi Tam Đảo, khi thấy chú rùa này bị một đám trẻ con đánh đập, cô lại gần để

hỏi nguyên nhân thì được bọn trẻ cho biết con rùa đã mất 1 chân nên bán không ai mua. Cô bé đã phải dốc hết túi lấy 100.000 đồng mua chú rùa về. Tất nhiên, kết quả là chú rùa xuất hiện tại nghĩa trang. Ông Bảo Sinh đành dành một phần đất nhỏ trong nghĩa trang cho chú rùa tội nghiệp. Tuy nhiên, câu chuyện chưa dừng lại vì vài ngày sau, chính cô bé ấy lại mang xác một con bướm đến xin chôn và cũng không đem theo đồng nào. Chủ nhân nghĩa trang vẫn đem chôn con vật ấy miễn phí chỉ bởi ông thấy cô bé có tấm lòng rộng mở đối với loài vật.

Tất cả những sinh linh có mặt tại

Cổng vào nghĩa trang và chùa "Tế động vật ngã"

nghĩa trang đều được thờ cúng cẩn thận. Các ngôi mộ mới thường được chủ nhân qua lại nhiều hơn. Tuy nhiên, theo ông Bảo Sinh, thông thường, sau 2 năm thì các mộ không còn ai tới thăm nom chăm sóc nữa. Là người chủ nghĩa trang nhưng không vì thế mà ông bỏ mặc những ngôi mộ lâu năm. Hằng ngày, ông vẫn thấp hương cho tất cả các mộ. Để nghĩa

18 vị La Hán trong nghĩa trang

trang không bị chặt chới, cốt ở những mộ có thăm niệm lâu sẽ được đốt và giữ lại bãi vị để thờ cúng.

Theo ông Bảo Sinh, ông lập nghĩa trang này đã khá lâu nhưng "phong trào" lo việc "hậu sự" cho chó, mèo thì xuất hiện cách đây khoảng 7 năm. Bản thân ông luôn tâm đắc quan điểm của nhà Phật là người và vật đều đồng nhất thể. Chính vì thế, dù là người hay con vật nếu có sự tu luyện đều có thể thành Phật.

Ông đặt tên cho ngôi chùa trong

nghĩa trang là "Tế động vật ngã" (tức là yêu thương muốn vật như con người) cũng xuất phát từ lý do ấy. Ông cho biết, việc xây dựng nghĩa trang cho thú cưng của ông không nhằm mưu cầu danh hay lợi mà đơn

Tu luyện thì con gì cũng có thể thành Phật

giản chỉ là vì ông mong cho linh hồn của chúng được nhàn khoái và có chốn đi về. Ông đưa ra nhận định: Con người có rất nhiều nơi thờ cúng, linh hồn con người cũng đã nhận được nhiều sự thương yêu chăm sóc. Vậy tại sao những con vật rất gần gũi với con người lại không có ai để tâm đến việc "hậu sự"?

Từ khi lập dựng đến nay, nghĩa trang có khoảng trên 200 linh hồn được quy tụ. Ông Bảo Sinh cho biết, trước đây, nghĩa trang phân thành hai khu: Một khu nằm bên Gia Lâm và khu vực hiện tại. Tuy nhiên, đến nay, nghĩa trang đã tập trung toàn bộ về Trương Định (trong khuôn viên gia đình ông Bảo Sinh). Các cốt lâu năm đều đã được thiêu nên nghĩa trang chỉ còn trên 100 ngôi mộ.

Để nghĩa trang được quy củ, sau Tết Nguyên đán năm nay, chủ nhân của nghĩa trang sẽ cho sửa sang lại toàn bộ khuôn viên. Trong đó, ông sẽ cho xây dựng một đài hoá thân để đáp ứng được cho nhiều đối tượng hơn. Đài hoá thân sẽ hội tụ đủ sự hài hoà của "tứ đại" là nước, lửa, gió và không khí. Chính vì vậy, đài hoá thân sẽ được dựng trên mặt hồ trong nghĩa trang. Sau khi hoá thân, bài vị của các con vật sẽ được đặt tại nghĩa trang. Ông Sinh ước tính, kinh phí để quy hoạch lại nghĩa trang và xây đài hoá thân sẽ hết khoảng 3 - 4 tỷ đồng. Có nhiều người so sánh số tiền này với khoản phí đóng góp của các chủ mộ thì ông chỉ cười. Ông nói với chúng tôi: "Nếu tính ra cũng không lỗ đâu, cơ nghiệp của tôi có được đều là nhờ kinh doanh chó. Cái nó bù cái kia. Với lại, bây giờ tôi chẳng có nhu cầu nhiều về kinh tế!".

Một anh xem hình hơi buồn
- Sao cậu lại đứng cách xa vợ thế?
- Để lúc giận nhau hay ly dị thì dễ ra cho dễ

Nếu bạn đi dọc theo các tuyến phố như Nguyễn Văn Cừ, Hoàng Quốc Việt, Phạm Văn Đồng, Giáp Bát (Hà Nội)... bạn sẽ nhìn thấy mọc lên nhan nhản những dịch vụ với cái tên khá nhạy cảm như "Hớt tóc gội đầu nam". Thoạt đầu mới nhìn thấy tôi thắc mắc chẳng hiểu tại sao hớt tóc gội đầu, mà lại chỉ dành cho nam giới!

Thử vào một quầy xem thực hư thế nào, nhìn từ ngoài rất sang trọng, đèn điện (dù ban ngày) và cửa kính sáng choang, cùng với màu sắc rất "upmarket", nhưng tò mò là nơi lui tới của những người lấm tiền nhiều của. Tiệm rất tiêu biểu ở tuyến phố này: Chiều rộng khoảng 6 thước và chiều dài thì hơn hớt, khó đoán được bao nhiêu thước. Phía dưới lầu là một dãy ghế hớt tóc chắc cũng khoảng 10 cái, một số đã có khách đang được hớt tóc, hoặc lim dim nằm gội đầu. Điều đầu tiên làm tôi chú ý là đội ngũ phục vụ toàn các cô gái tuổi chỉ đôi mươi, xinh như mộng, mặc đồng phục áo trắng, và váy màu xanh da trời. Đồng phục gì mà bố sát thân hình các cô như là những cave chính hiệu!

Thế nhưng tiếp chúng tôi là một cô tiếp viên mặc áo dài nghiêm chỉnh, cũng đẹp như tiên, cô hỏi chúng tôi có cần nhân viên nào cụ thể, hay là để cho cô ấy chọn cho. Hai thằng bạn tôi nếu dịch danh hai cô cậu mà họ muốn phục vụ rồi quay sang chỉ tôi nói: Anh này chưa biết em nào, vậy em nhớ tìm cho anh một em chăm sóc tận tình dùm anh nghe. Cô tiếp viên nhoẻn miệng tươi cười chỉ cho chúng tôi mỗi người một an tọa vào một ghế, rồi lập tức cô ngay một em khác đến hỏi tôi muốn uống gì. Cho anh ly trà đá, cảm ơn. Một phút sau đã có một em đến phục vụ cho tôi. Em tự giới thiệu bằng cách chỉ vào cái ID trên ngực với cái tên Thu Thủy, và nói rằng em là người sẽ phục vụ cho tôi hôm nay.

Tôi nhìn thoáng qua Thu Thủy và đoán em chắc chỉ 18 - 19 tuổi, người cao chắc cũng 1,65m và không quá 45kg, tóc ngắn gọn gàng có nhuộm màu nâu, em có đôi mắt như lúc nào cũng cười, và tay phải một vòng vàng khá nhiều. Em làm nghề này lâu chưa? Hơn 2 năm. Tôi đùa: Vậy là anh yên tâm trao đầu cho em nhé. Phải nói Thu Thủy có tay nghề hớt tóc rất khá, em chỉ nhìn qua mà có thể phán tích tóc tôi thuộc loại gì, và phê bình người hớt tóc trước làm sai chỗ này, không cần đổi chỗ kia, v.v... làm tôi cảm thấy như mình đã giao thân cho đúng người. Trong khi em hớt thì lại có một em khác đến tự giới thiệu làm... cắt móng tay! Hai em làm việc rất nhẹ nhàng, nói chuyện

GÓC KHUẤT QUÊ NHÀ

Ngủ trưa ôm hay Gội đầu ôm?

như thú thỏ, làm tôi rất dễ bị... ngủ. Đến khi xong, tôi xem đồng hồ mới biết cái công đoạn hớt tóc không đã mất gần 40 phút. Công đoạn kế tiếp là gội đầu. Thu Thủy hỏi tôi muốn dùng xà bông shampoo loại nào (mùi bạc hà, hay mùi hoa bưởi, hoa lan...), rồi áp dụng một loại dầu gội đầu rất dễ chịu trên tóc.

Tôi có cảm giác bàn tay em nắm nót từng vùng tóc, gội đi gội lại, thỉnh thoảng lại cho thêm loại dầu gì đó mà lúc này tôi không thấy được. Trong tiếng nhạc nhẹ du dương, tôi cảm thấy mình bình bồng trong cái thế giới kỳ quặc mà độc đáo này. Chỉ gội đầu khó vậy mà cũng tốn ngót ngét 20 phút! Công đoạn thứ ba là gội đầu ướt, tức là xả nước. Thu Thủy mời tôi vào một phòng khác phía trong. Phòng này nhỏ hơn, đèn tối hơn. Trong phòng có khoảng 5 cái giường mà khách chỉ nằm ngửa và cái đầu thì quặp gối xuống một cái bồn nước. Bồn nước có vòi nước đi động dùng cả hai loại nước nóng và lạnh. Khách chỉ việc nằm đó để nhân viên gội đầu, làm sạch tất cả xả bóng. Cái công đoạn này cũng tốn khoảng 20 phút. Công đoạn sau cùng là xoa bóp mặt, và tôi được chuyển đến một phòng khác.

Phòng này được thiết kế sáng sủa hơn, trang trọng hơn, nhưng cũng kín đáo hơn, được trang trí mấy lạnh và trang trí khá mỹ thuật. Mỗi phòng chỉ có một khách và một nhân viên. Cái công đoạn massage mặt này quả là công phu, vì nhân viên dùng tay một

cách nhuần nhuyễn và đầu gối đỡ để làm cho da mềm lại và bắt đầu xoa bóp mặt, hớt mụn (nếu có). Cách chăm sóc da mặt kiểu này quả là độc đáo mà tôi chưa từng biết trước đây. Vì là nơi kín đáo nên khách và nhân viên có thể trò chuyện với nhau. Thu Thủy tỏ ra bạo dạn hơn với tôi bằng những động tác có thể xem là gợi cảm. Em choàng qua người tôi để cổ tình cọt quẹt ngược vào người tôi, rồi làm như vô tình và tỏ lời xin lỗi. Qua Thu Thủy tôi mới biết các tiệm gội đầu loại này còn là những nơi thư giãn một hai giờ của các đại gia, doanh nhân, và công chức thành phố.

Trong hai giờ nghỉ trưa, họ đến đây để được gội đầu và nằm ngủ trong phòng có máy lạnh, và có người thủ thỉ tâm sự. Thành ra, tiệm rất đông khách lúc từ 11 giờ trưa đến 3 giờ chiều. Tôi hỏi Thu Thủy: Năm ngủ như vậy có gì đầu gối là thư giãn? Anh nói nghe là nhĩ, ngủ có người tâm sự nắm chung mà anh nói là "có gì đâu", có người nghiêng vào đây đó. Như cái anh bạn của anh đó, anh hay vào đây ngủ trưa với chị Hà đấy, chị Hà chiều anh lắm. Chiều là chiều như thế nào? Là ví dụ như anh bỏ cho em năm chục ngàn thì anh nằm ngủ với em nhưng không được sờ mó, còn một trăm ngàn thì thoải mái...

Anh nghe nói thu nhập khá lắm phải không? Cũng tùy anh đi, mỗi ngày có một hay hai khách thì em sống được, nhưng có ngày chẳng có khách nào, nhưng nói chung em dư khoảng 2 triệu mỗi tháng. Thế lương

bống ra sao? Đâu có lương gì anh, chỉ nhờ vào bo của khách thôi. Có bao nhiêu tiếp viên ở tiệm này? Khoảng 20 người. Em thích làm nghề này? Không, chỉ vì hoàn cảnh em mới làm, chứ nhục lắm anh ơi, ai cũng nghĩ em là điếm. Tôi cảm thấy đau nhói khi nghe câu trả lời quá thẳng thắn và chưa xót, nên tôi cố nhìn mặt em xem có gì thay đổi không, nhưng tuyệt nhiên không thấy em biểu hiện một xúc động nào. Tôi hỏi: Sao vậy? Vì phần lớn những người làm nghề này thường bay đêm, chứ hết tốc gọi đầu chỉ là bình phong mà thôi. "Bay đêm" có nghĩa là gì? Tôi giả vờ hỏi. Anh khéo giả bộ quá, dân ông các anh biết cả rồi, cần gì em phải trả lời chứ? Anh không biết thật mà. Thì bay đêm có nghĩa là làm vợ chồng một đêm đó. À ra thế, vậy em có hay bay đêm không? Em cười và ngược lại nói: Thành thạo cũng có, nhưng phải được sự đồng ý của bà chủ mới được, chứ ở đây thì không. Em không sợ bị bệnh à? Sợ chứ, nhưng sợ phàn cả anh đi. Tại sao em không làm nghề khác? Nghề gì hả anh, em có nghề hết tốc rồi, à anh là ai mà cứ hỏi em hoài vậy? Tôi đùa: Ủa, chứ em không nhớ em là chồng hai giờ của em sao? Thu Thủy mỉm cười nói: Anh khéo nói quá ha, thôi ngủ đi!

Gần hai giờ đồng hồ, tính từ lúc hết tốc đến phần cuối của công đoạn này, tôi mới biết thêm một cái nghề là lưng mà tôi chưa biết đặt tên là gì cho ngắn gọn. Ngủ ồm. Gọi đầu ồm. Bất cứ thuật ngữ gì đi nữa thì nó vẫn là một nghề lạ. Rất lạ. Mà đau xót...

Từ A đến... Zét

Đoạn đường Xuân Mai, Hòa Lạc Sơn Tây (Hà Nội) không chỉ nổi tiếng với đặc sản gà ri, gà già, gà leo đồi... lâu nay được biết mà nó còn được xem là xứ sở của gà móng đỏ.

Bám theo trục đường quốc lộ, đi vào các khu dân cư mới, những "động", những "lò" đua nhau mọc lên những quán: mát xa, nhà nghỉ, cà phê, karaoke gọi đầu, tẩm quất thư giãn... ngồi trước cửa quán là những khuôn mặt là tá son phấn, váy áo cùn cùn luôn tay vẫy chào mời khách. Vùng quê nơi đây vốn yên bình nay lại có

những ánh đèn đỏ, đèn vàng làm cho hui hắt một vùng.

Không khách khứa, Tuấn bạn tôi, một người chả là gì chuyện tệ nạn ở xứ này, nói thẳng như đùa: "Ồ đây theo tôi biết có chừng 100 điểm nhà nghỉ, cà phê, karaoke gọi đầu, tẩm quất, thư giãn nhưng thuộc hàng đẳng cấp thì chỉ có vài quán, ông định dùng loại "hàng" nào?". "Thôi thì tùy ông, bạn là khách mà" tôi chần chừ nói. "VIP nhé, để cho ông cảm nhận". Nói rồi Tuấn nhao nháy móc điện thoại, gọi đặt "hàng". Lý lịch trích

ngang của các em: quê quán, tuổi, chiều cao, sắc đẹp, nước da... được các ông chủ thông báo rất chi tiết qua điện thoại. Buồn điện thoại một hồi chúng tôi cũng tìm được điểm, xe đỗ xích trước cửa một quán nằm ẩn đằng sau một rừng cây phi lao. Theo cảm nhận tôi thấy thì quán này rất bề thế, sang trọng và lịch sự chắc là "sân chơi" cho các đại gia lắm tiền. Tuấn hào hứng nói: "Ông biết không, ở đây có chừng hơn 50 em, chủ quán hay "chôn" hàng ngon, ông cứ chọn cho kỹ nhé".

Tôi bước vào phòng lễ tân thấy tẩm biển để một loạt dịch vụ được quảng cáo: tẩm bùn hấp thuốc bắc, xông hơi, mát xa... Đèn vàng vọt, nhấp nháy, khách sạn được xây dựng theo lối liên hoàn, nối các khu với nhau, hua hút, thắm v hành lang và những cánh cửa im ỉm đóng.

"Cho anh hai suất tẩm bùn hấp thuốc bắc nhé", Tuấn thì thầm nói và không quên nhắc với tay báo kẻ: "Nhớ cho em Lan ở Phú Thọ, em Mai ở Thái Nguyên đấy". Lập tức lễ tân lấy hai tích kẻ VIP 301, 302 bố trí cho chúng tôi liền. Tuấn ghé vào tai tôi nói nhỏ: "Em Lan hay em Mai đều rất trẻ và nhiệt tình lắm, ông có thể đến Z thôi mới luôn. Đừng ngại gì cả, tôi lo hết cho".

10 phút cho sự chuẩn bị, chúng tôi theo 2 em xinh đẹp lên thượng tầng. Chốt cửa, Lan bật đèn sáng trưng, nhanh chóng "xống quần tư trang". "Anh kiểm tra đi, anh Tuấn là VIP, nếu anh không thích em có thể đổi người khác vô tư". "Thôi miễn", tôi nói vì tính cũng thôi mái. Lan liền thoáng: "Anh đi tới cùng chứ". Miệng nói, tay em xông vào cởi đồ giúp tôi rất nhanh chóng.

Nước ào ào xả vào bốn, văng vắt mùi tinh dầu, cái cảm giác chùng chạ hiện hữu ngay ở trong phòng tẩm này, giường quấy bốn bề. Tự nhiên tôi có cảm giác ngứa ngáy, gai gai rợn rợn. Bốn tẩm bùn làm bằng gỗ ghép đường kính khoảng 1m, không biết đây là loại bùn gì nhưng nhìn giống như nổi cảm lợn, nghi ngút khói. Lan quảng cáo với tôi đây là thứ bùn khoáng "Lấy ở đâu?" tôi hỏi. Em lắc đầu. Hai cái vòi xả trông như 2 cái phễu ghi: Nóng - Lạnh. Lan thò tay trần khua thử độ nóng. "Được rồi đây, anh vào đi". Không giống như tẩm nước thuốc của người Dao, người Tây ở Lào Cai hay Bắc Kạn, có thể khẳng định ngay nói "cảm lợn" của tôi đang ngấm rất nhiều vị thiên niên kiện và dầu Hối. Cảm giác râm rứt của loại bùn loãng khiến tôi thấy lỏng ngực như bị ép, tai hơi ù. 5 phút kể ra cũng rất lạ, mồ hôi túa ra ướt đầm tóc, mặt mũi...

Tôi cố mở mắt tượng ra xem có bao

hiệu vị thuốc trong cái bồn ngâm này nhưng có lẽ không thể biết hết được, tạp phè lù các loại mùi. Với 2 cái vòi nóng lạnh khách có thể tự điều chỉnh nhiệt độ theo ý thích của mình. Quạt thông gió thổi ù ù nhưng sự bức bí, ngột ngạt khiến người khỏe lắm cũng không thể chịu được quá 15 phút. Trong gương, tôi như một con "ma bùn", xối xả tẩm vì cảm giác bứt rứt.

Giờ đây, từ cổ tôi trở xuống đã trở thành một màu khác, cơ thể như được chia làm 2 khúc, cả phần ngâm trong bùn thắm lừng như được hấp chín, hơn nữa là cảm giác nóng rát của da thịt. Lan bảo: "Ai cũng thế, thuốc ngấm đây anh à!". Tôi thoáng lo lắng "không khéo lợn lành thành lợn què" thì nguy. Tắm tấp thỏm thuốc, Lan đang đưa: "Anh lên thiên đường chứ?". Thò tay xuống dưới đệm, Lan vụt ra cả đồng bao cao su trước mặt tôi. "Anh chọn đi". Tôi lắc đầu, Lan dẫn tôi: "Sao thế, anh chế em?". "Không", tôi thủng thẳng nói, quá thật tôi không hứng thú với cảm giác dạn dĩ, dung tục của cô gái tự nhận là 18 tuổi ở Phú Thọ này, và lại cái rầy rắt của da thịt sau khi hấp bùn khiến tôi sợ bị đụng chạm vào. "Có ai biết em đến đây sẽ phải làm những việc như thế này?", tôi hỏi dò thì Lan mất ngán ngán nước.

Cô kể: "Nhà em có hai chị em gái và cậu em trai, quê em ở cái xã mà muốn ra đường quốc lộ cũng mất cả tiếng rưỡi xe ôm. Bố mẹ em không già cũng chẳng trẻ nhưng cuộc sống ở đây không chỉ gia đình em bị bao vây bởi đói nghèo, nhà tranh vách núi. Những ngày đầu em còn khóc vì ăn hận, vì bị dây vô rồi thì ngày qua ngày nỗi buồn vơi đi, cảm giác xấu hổ và tự trọng mất đi. Không phải ai cũng có thể bỏ ra từ 500 nghìn đến 1 triệu (mát xa và tẩm bùn là 500 nghìn còn tới Z là 1 triệu đồng) để đến đây chơi gái. Họ là ai chắc anh cũng hiểu?", Lan giương mắt nhìn tôi nói. "Nhưng họ lại chính là những người dạy khôn bọn em, dạy mảnh lối và sự chai lì. Dần dà cảm giác nhục nhã, buồn tủi chỉ còn là khái niệm".

Tôi giật mình với cô gái 18 tuổi và câu chuyện rất đời. Kiếm được tiền nhục thế đấy, nhưng đã vào đây thì chẳng thấy ai ra. Lan kể: "Tết vừa rồi, 6 chị em thuê chiếc xe 7 chỗ và một thằng "đéo mó" đi cùng đóng là "cặp" của Công ty đi về quê. Tại vì đi làm cả năm mới về một lần. Phải oai chứ, bố mẹ và họ hàng vui lắm, cứ tưởng bọn em kiếm được chỗ làm tử tế. Thằng khôn nạn ấy lấy 1 triệu và ngủ chạy với cả lũ. Khổ thế. Vài đứa cùng cảnh ngộ, biết nhau thì dè dặt: "Công ty gì, công ty đóng gạch".

"Anh có biết bọn em sợ nhất cái gì không? Bệnh tật và có bầu. Nhưng cũng khó tránh lắm, gặp phải tai nạn nghề nghiệp là bán đời luôn. Hôm trước, đợc em có một đứa tự tử. Nó bị dính AIDS cách đây 6 tháng, nó đã trả thù đời bằng cách "đi trần" với nhiều ông lắm". Nghe đến đây, tôi lạnh buốt sống lưng. Chúng tôi thoát ra đường. Trời mưa bụi, đường vắng lặng nhưng đèn đỏ, đèn xanh vẫn nhấp nháy đầy ma lực như "đổ dành" đàn ông.

HOẠ SINH vô khách sạn làm gì?

Nàng chính là nơi mà vẻ đẹp của loài người hội tụ và thăng hoa, nàng đã tốn biết bao bút mực của những họa sĩ những nhà văn để miêu tả lại cho hậu thế.

Nàng đẹp là thế nhưng để giữ được cái vẻ đẹp đó vĩnh hằng thì càng khó hơn, đã không biết bao nhiêu nghệ sĩ với các bài thuốc quý hiếm để giúp cho nàng "trụ nhan" nhưng đó vẫn là 1 điều không tưởng đối với người xưa.

Trải qua năm tháng, giờ đây cùng với những tiến bộ của khoa học, những nàng "Tây Thi" bây giờ sẽ dễ dàng giữ lại vẻ đẹp của mình cùng trường tồn cùng vũ trụ từ khi phong trào chụp ảnh nude một số cô gái 90, những cô gái đang ở tuổi trăng tròn, cái tuổi 17 bẻ gãy cũng trâu, cái độ tuổi đẹp nhất của thời con gái không phải là ngoại lệ.

Thường thì 1 album nhỏ - khoảng 20-30 tấm với cỡ ảnh 12x15 mất khoảng 600k, còn "hoàn hảo trắng như bánh trắng Tràng Bàng" thì bạn có thể làm 1 album 40-50 tấm với cỡ 25x35 thì "Lục Tốn" hơn, khoảng 2 đến 4 triệu. Ngoài ra, bạn còn có lựa chọn khác là chụp theo kiểu "tuột dần". Ban đầu thì "kín như bưng", sau đó là "phụ tùng" trên người cứ từng cái từng cái một "thần đi, tạm biệt quần áo" đi nhé, tăng thêm cảm hứng cho cả "người mẫu" lẫn người chụp. Hoặc "tạo hình" mang đậm chất nghệ thuật nhưng vẫn làm nổi bật lên cái nét đẹp của phụ nữ phương Đông.

Đây là cái "thoáng" trong chuyện

gìn giữ vẻ đẹp mà tạo hoá đã ban cho, vậy còn trong những chuyện mang đậm âm hưởng văn hoá phương Đông, mang đậm tính chất Công Dung Ngôn Hạnh của người con gái Việt Nam thì sao?

Một thực tế cho thấy rằng chuyện "ăn cơm trước kẻng" ở thế hệ sinh đầu thập niên 90 đã không còn gì là mới mẻ nữa bởi ngay một số cô gái 90 luôn mang trong đầu những tư tưởng "yêu là hết mình, lo giữ trinh tiết cho chồng đến tận hôn bằng niềm tin à?" hay "khôn 3 năm đại một giờ, biết thế đại trước khỏi chờ 3 năm". Khi ở cạnh những người đàn ông chân thật thì thôi mãi như là vợ chồng son mới cưới, thêm vào đó còn quay film chụp ảnh làm lưu niệm để xem lại mỗi khi thấy nhớ nhau (?)...

Đây là cái "thoảng" của nữ sinh 90, vậy còn nam sinh thì sao? Một số nam thanh 90 bây giờ đều thuộc lòng khẩu hiệu "Yêu mà không của được đã kếm, của được rồi mà không thịt được lại càng kếm hơn" luôn khoe "chiến tích" của mình khi ngồi "dầm dãi", trao đổi "kinh nghiệm" ở quán nước bên đường. Chỉ thế mà sau khi "sẵn" được con mới, các nam sinh của chúng ta đều dần tìm cách đưa người yêu mình vào khách sạn để "thịt". Ở đây cũng phải nói rằng, nữ sinh thập niên 90 cũng "tây" hơn 80 nên việc đi vào khách sạn với bạn trai cũng là chuyện "thường tình ở huyện".

Ngoài kia, thực trạng này vẫn đang diễn ra đều đặn hàng ngày, không biết những bậc làm cha làm mẹ có biết đến hay không? Hay lại nghĩ rằng con mình đang đi học thêm? Hay lại đang vui đùa vào trong đồng cốc việc cao ngất như núi? Không biết các chủ nhân khách sạn nghĩ gì khi thấy các nam nữ học sinh chưa quá 20 vào thuê phòng khi thừa biết những học sinh này thuê khách sạn để làm gì?

một xăm mình

Nơi Hiếm Địa

Luận về hình xăm độc, những tay anh chị có số má thì không nói làm gì, họ có thể xăm bất cứ chỗ nào mình muốn trên cơ thể, nhưng việc các cô gái bình thường mà dám xăm vào những "chỗ không tiện nói" và chủ nhân không hề ụp mở về vị trí xăm, thì quá là không có mấy người.

Tâm mới 19 tuổi, làm nghề tiếp thị bia ở Q. Bình Thạnh, nhưng cô đã dám sở hữu hai hình xăm độc: Một con thằn lằn từ rốn bò xuống thấp và một con rắn ngoác đầu từ dưới lên gần eo lưng.

Tâm bảo, hai hình xăm này lẽ ra phải mất tiền triệu, nhưng vì tay thợ xăm thấy Tâm "không một tiếng

rén" khi những mũi kim đâm vào da thịt, nên đã "cho không biếu không" hình con rắn. Tuy nhiên, vì con thằn lằn ngụy trị trên 10 xen ti mét vuông (cm2) da, nên Tâm phải trả 800.000đ (80.000đ/l xen ti mét vuông).

Nhờ hai hình xăm này mà Tâm kiếm được bộn tiền từ những "người tình hợp đồng" ngắn hạn. Nghề tiếp thị bia thường phải là lời chiêu khách, nên thỉnh thoảng Tâm cũng chấp nhận cặp với một anh "tóc ánh bạc, túi ánh kim" nào đó. Những anh tay chơi này, sau khi đã nhìn được toàn bộ hai con vật ngụy ở những nơi "hiếm địa" ấy đã vỗ ngực khoe với các anh bạn tay chơi khác.

Tiếng "dữ" đồn xa, nhiều anh chàng tìm đến tán tỉnh, ve vãn cặp với Tâm để vừa có người tình hồ, vừa có cơ hội "mãn nhãn" trước "món hàng độc".

Nhưng câu chuyện xăm mình của Tâm chỉ "nhỏ như con thỏ" khi so với câu chuyện về "kỳ nữ" xăm mình "hàng khủng" ở Gò Ôn Khẩu.

"Kỳ nữ" xăm mình đất Sài Thành

Các tay chơi ở Sài Gòn gọi nàng là "kỳ nữ". Một tay nào đó trong bọn họ lại thêm vào một cái đuôi "Gò Ôn Khẩu", chắc là để nhớ tới cuốn tiểu thuyết năm xưa của Hoài Điệp Thủ Lang, một trong những bút hiệu của cố thi sĩ Đinh Hùng.

Có một lần một tay chơi bị nàng dùng một thế Judo quật cồng xoài trên sân quán, danh tiếng "Kỳ nữ" lại càng nổi như cồn. Giới giang hồ truyền tụng rằng nàng biết cả võ Nhật lẫn võ Tàu, kẻ nào đụng phải nàng thì chỉ có oan gia.

Một đại gia ở Sài Gòn, tên Bình vì tò mò muốn coi cái hình xăm đầu hổ trên bàn tọa của nàng, hẳn cử người tới điều đình với nàng để xin được chiêm ngưỡng cái "công trình nghệ thuật" ấy, và chấp nhận cái giá phải trả. Sau hồi trao đổi qua lại, anh chàng kia chốt: "OK! Xin cô cho biết giá cả?". "200 đô la! Và chỉ được phép ngắm trong 5 phút mà thôi, nếu sơ mớ lung tung thì coi chừng sẽ ăn đòn".

Câu chuyện giữa đại gia Bình và "Kỳ nữ Gò Ôn Khẩu" diễn tiến ra sao, chẳng có ai rõ, chỉ biết rằng sau đó Bình đã kể lại với Thắng, cũng là một trong những đại gia ăn chơi của Sài Gòn, rằng tán sáu bọt mép cũng chẳng sơ mũi gì được cô nàng "Kỳ nữ"! Nàng bảo: "Với tôi, tình chỉ cho không biếu không, nhưng với điều kiện phải cùng một tần số. Nếu không thì đừng hòng!". Thế là mất toi 200 đô mà chẳng được non gì! —

(Xem tiếp trang 55)

Phần phụ trương 4 trang kéo rời ra

Em tập đọc

NGHÌN LẺ MỘT ĐÊM

Antoine Galland

Truyện thuyết kể lại rằng một Hoàng Hậu xứ Ba Tư bị tội phải chết, bà Hoàng Hậu nầy lại có tài kể chuyện, mỗi đêm bà kể một câu chuyện dơ dăng nên Vua cho sống thêm một ngày để kể tiếp, và câu chuyện kéo dài đến 1001 đêm vẫn chưa hết, và sẽ không bao giờ hết. Các em có thể theo dõi câu chuyện này qua bài đọc dưới đây...

Tiếp theo kỳ trước

vào đêm sau.

Dinarzade bù cho đêm trước, đây khi còn rất lâu trời mới sáng, gọi Scheherazade:

- Chị ơi! Nếu không còn ngủ nữa thì em xin chị hãy kể nốt chuyện người đánh cá và lão hung thần cho cả hoàng đế và em nghe đi vì chị biết đấy cả Người cũng đang nóng lòng muốn biết câu chuyện sẽ ra sao đây.

- Được em ạ - Hoàng hậu nói - Chị sẽ thoả mãn trí tò mò của Người cũng như của em.

Rồi quay sang vua Shahriar, nàng nói:

"Tất cả hạ, ngay sau khi kể xong chuyện nhà vua Hi Lạp và thầy thuốc Douban, lão đánh cá liền bảo hung thần vẫn bị nhốt trong bình."

Nếu nhà vua Hi Lạp để cho người thầy thuốc được sống thì Thượng đế cũng để cho nhà vua được sống nhưng ông ta đã chẳng thêm đêm nào đến những lời khẩn cầu hết sức tha thiết của ông thầy thuốc nên đã bị Thượng đế trừng phạt. Người hãy lấy đó làm gương, hỏi hung thần! Nếu ta có thể làm cho người vui lòng và được nhà người chiếu cố thì lúc này đây ta sẽ rủ lòng thương tình trạng nhà người,

nhưng vì mặc dầu ta đã thi ân cực kỳ lớn là cứu cho người khỏi cuộc sống tù hãm hàng ngàn năm, nhưng nhà người đã lấy ân làm oán vẫn kiên trì muốn giết ta vì vậy đến lượt mình, ta cũng phải tỏ ra tàn nhẫn không chút thương hại đối với nhà người. Nhà người vẫn phải ở trong chiếc bình này và ta sẽ đem ném người xuống biển cho nhà người nằm trong đó đến ngày tận thế. Đó là sự trả hận của ta đối với nhà người.

Lão đánh cá, bạn của ta? - Hung thần vội vã nói - Một lần nữa, ta xin nhà người chờ nên làm chuyện ác độc như vậy. Chẳng hay ho gì chuyện trả thù mà ngược lại nên lấy ân trả oán thì tốt hơn. Chờ nên đối xử với ta như ngày xưa Imama đối xử với Ateca.

Thế Imama đã làm gì Ateca? - Lão đánh cá hỏi.

Ồ! Nếu người muốn biết chuyện đó - Hung thần nói - Thì hãy mở cái nắp bình này cho ta ra ngoài. Nhà người cho là ta nằm trong cái nhà tù chật hẹp này mà hào hứng kể chuyện cho nhà người nghe sao? Ta sẽ kể bao lâu cũng được khi nhà người cho ta ra khỏi đây.

- Không - Lão đánh cá nói - Ta sẽ không thả nhà người đâu, đừng có nhiều lời. Ta sẽ đem nhà người xuống tận đáy biển.

- Hãy nghe ta nói đã, lão đánh cá

đi? - Hung thần hoảng hốt kêu lên - Ta hứa sẽ không làm hại nhà người một tí nào. Ngược lại, ta sẽ bày cho nhà người cách để trở nên giàu có nứt đổ đổ vách.

Hy vọng thoát ra khỏi cảnh nghèo khổ làm cho lão đánh cá dịu đi một chút.

- Ta có thể nghe người - Lão nói - Nếu lời người nói có gì đó ích lợi. Nhà người hãy thử, nhà đánh cá Thượng đế tối cao, là lời người nói xuất phát từ thiện ý thì ta sẽ mở nắp bình cho người ra. Ta không tin là người dám táo gan để bước qua lời thề như vậy.

Hung thần cất lời thề và lão đánh cá liền mở nắp bình. Lập tức khối tuồn ra và hung thần lấy lại vóc dáng của mình giống như lần trước. Việc đầu tiên lão ta làm là giờ chẵn đã chiếc bình lên xuống biển. Hành động này làm người đánh cá hoảng hốt:

- Hung thần! Thế là nghìn năm sao? Người không muốn giữ lời mà người vừa thề ư? Và liệu ta có phải nói như người thầy thuốc đã nói với quốc vương Hi Lạp: "Hãy để cho thần sống và Thượng đế sẽ cho bề hạ trường thọ?"

Sự sợ hãi của người đánh cá làm hung thần bật cười, vội đáp:

- Không! Lão hãy yên tâm! Ta hất cái bình đi chỉ để đùa vui thôi và cũng để xem nhà người có hoảng sợ không mà thôi. Và để chứng tỏ là ta giữ lời hứa, nhà người hãy vác lưới đi theo ta.

Nói xong, hung thần bước đi trước, còn lão đánh cá vội vã vác lưới lên vai bước theo sau, trong bụng vẫn còn nghi ngờ. Họ đi qua thành phố, trèo lên đỉnh một ngọn núi và xuống rồi xuyên qua một bình nguyên rộng dẫn tới một cái hồ lớn giữa bốn ngọn đồi.

Khi tới bờ hồ, hung thần bảo lão đánh cá:

- Nhà người buông lưới và vớt cá lên đi!

Lão đánh cá chẳng nghi ngờ là không vớt được cá vì lão trông thấy cá lúc nhúc trong đầm nhưng điều làm lão hết sức ngạc nhiên là mỗi con cá đều có màu sắc khác nhau, tất cả có bốn màu: trắng, đỏ, xanh và vàng. Lão buông lưới và vớt lên

được bốn con, mỗi con một màu như đã nói trên. Vì chưa từng bao giờ được thấy như vậy nên lão không ngừng ngắm nghía và ước lượng là sẽ bán được rất nhiều tiền, trong lòng mừng vui khôn xiết.

- Nhà người hãy đem những con cá này về -

Hung thần nói xong hung thần dậm mạnh chân, mặt đất mở ra và lại khép kín ngay lại khi hung thần đã thụt xuống.

Lão đánh cá quyết tâm theo từng điểm một những lời khuyên của hung thần. Không bao giờ buông lưới hai lần trong ngày. Lão trở lại đường vào thành phố, hải lòng với mẹ cá và suy nghĩ lan man về chuyện vừa xảy ra. Lão đi thẳng tới cung điện hoàng đế để phở bày những con cá vừa đánh được...

- Nhưng, tâu bệ hạ - Scheherazade thưa - thần thiếp đã thấy mặt trời lên, thiếp phải dừng lại ở đoạn này thôi.

- Chị ơi! - Dinarzade nói - Sao mà những chi tiết cuối cùng chị vừa kể ly kỳ đến vậy! Em thấy khó mà tin được là từ đây trở đi chị lại có thể kể được những chuyện khác ly kỳ hơn.

- Em thần yếu! - Hoàng hậu Scheherazade nói - Nếu hoàng đế, chúa của chị còn để cho chị đến ngày mai thì chị chắc là em sẽ thấy đoạn tiếp theo chuyện lão đánh cá còn ly kỳ hơn đoạn đầu và hấp dẫn không có gì so sánh được.

Schahriar tò mò muốn biết đoạn kết chuyện lão đánh cá có đúng như lời hoàng hậu đã hứa hẹn không, nên lại lui ngày thì hành điều luật tàn khốc mà chính ông đã soạn thảo đến hôm sau.

Vào cuối đêm, Dinarzade gọi hoàng hậu và nói với nàng:

- Chị ơi! Nếu chị không ngủ nữa, chờ trời sáng xin chị kể tiếp chuyện lão đánh cá đi! Em đang rất nóng lòng muốn nghe.

Scheherazade, được phép của hoàng đế, liền tiếp tục câu chuyện như sau:

- Tâu bệ hạ, thần thiếp, dành cho bệ hạ suy nghĩ về sự ngạc nhiên của vị quốc vương đó khi nhìn thấy bốn con cá mà người đánh cá vừa mang lại. Ông cảm hết con nọ đến con kia lên để ngắm nghía khá lâu. Sau đó, ông bảo viên tế tướng: "Nhà người đem mấy con cá này trao cho người đầu bếp giỏi mà quốc vương Hi Lạp triều cống. Ta tin rằng chúng đẹp như thế thì thịt phải rất ngon". Viên tế tướng tự mình đem đến nhà bếp trao cho người đầu bếp bảo: "Đây là bốn con cá đặc biệt người ta vừa đem dâng hoàng đế, Người lệnh cho nhà

người phải nấu nướng cho thật ngon lành". Xong việc, viên tế tướng trở về gặp nhà vua và được lệnh đem thưởng cho lão đánh cá bốn trăm đồng tiền vàng. Tế tướng tuân lệnh ngay. Lão đánh cá chưa bao giờ được nắm trong tay, chỉ một lần, khoản tiền lớn như vậy nên hết sức mừng rỡ, và coi như đó chỉ là một giấc mơ. Nhưng sau đó mới dần thấy hoàn toàn là thật vì khoản tiền đó đã đáp ứng quá đủ cho những nhu cầu của gia đình.

- Nhưng mà, tâu bệ hạ - Scheherazade nói tiếp - Sau khi đã nói về người đánh cá, chúng ta cũng phải

nói tới người đầu bếp của nhà vua mà lúc này đang trong tình trạng vô cùng lúng túng. Sau khi đã làm cá sạch sẽ, bà ta bỏ vào chảo, cho mỡ vào rán. Khi thấy một bên đã rán kỹ bà lật cá lên để rán nốt nửa bên kia thì... ồ, một điều kỳ lạ phi thường! Tường nhà bếp nứt rộng và từ đó bước ra một thiếu phụ trẻ xinh đẹp ăn vận long lộng lấy kiểu Ai Cập với những hoa tai, vòng cổ và vòng tay vàng cấn hồng ngọc. Nàng cầm trong tay một chiếc đĩa. Nàng tới gần cái chảo rán cá trong sự ngạc nhiên kinh hoàng của bà đầu bếp lúc đó đang đứng ngẩn ra như một bức tượng, gõ đầu đĩa vào một con cá và nói: "Cá, cá, mi có sẵn sàng làm bốn phạn không?". Con cá không nói gì cả, nàng nhấc lại câu đó và tức thì cả bốn con cá đều ngóc đầu lên và đồng thanh rành rọt: "Vâng, vâng, nếu các người đếm, chúng tôi cũng đếm; nếu các người trả nợ của các người, chúng tôi cũng trả nợ của chúng tôi; nếu các người chạy trốn, chúng tôi sẽ thắng và chúng tôi thật hải lòng". Khi lũ cá dứt lời, thiếu phụ hất đổ cái chảo và lại thụt vào chỗ kẻ tường nó khép lại ngay và bức tường lại y nguyên như cũ.

Bà đầu bếp mà tất cả cảnh tượng kỳ lạ đó làm cho kinh hãi, đã lấy lại được hồn vía, tới bếp để lật chiếc chảo gặp những con cá đã rơi cá vào

trong bếp than hồng lên thì thấy chúng đã đen xỉ hơn cả than không sao ăn được nữa. Hoàng đế và đau khổ, bà ta khóc rống lên: "Than ôi! Biết làm sao bây giờ! Liệu nhà vua có tin không khi tôi kể với Người tất cả những gì đã chứng kiến. Chắc chắn là Người sẽ không tin và sẽ trút giận vào tôi như thế nào đây?"

Trong lúc bà đầu bếp hoang mang buồn khổ như thế thì tế tướng đi vào và hỏi món cá đã xong chưa? Bà ta kể tất cả những gì đã xảy ra cho tế tướng nghe và chúng ta cũng thừa biết là ông đã kinh ngạc như thế nào. Nhưng chưa tâu bẩm gì với đi hoàng đế, ông bịa ra một chuyện gì đó làm cho nhà vua tin, đồng thời ông cho tìm lão đánh cá tới.

- Này, lão đánh cá - Ông bảo - Hãy mang lại đây ngay cho ta bốn con cá khác giống như những con trước vì đã có một vài trở ngại xảy ra nên đã không làm được món ăn đó dâng lên hoàng đế. Người đánh cá không cho tế tướng

biết lời dặn của hung thần nhưng mượn cơ là đường xa nên chỉ có thể đưa cá tới vào sáng hôm sau.

Người đánh cá ngay trong đêm đó đã phải vác lưới lên đường và đến thẳng nơi có hồ cá. Ông ta buông lưới, kéo lên và thấy trong lưới đúng bốn con cá cũng như những con lần trước, mỗi con mang một màu khác nhau. Ông quay ngay trở về và mang cá trao cho tế tướng đúng thời gian như đã hứa. Vì đại thần này tự mình đem bốn con cá tới nhà bếp và ở luôn tại đó với bà đầu bếp. Bà này bắt đầu làm sạch mấy con cá, cho vào chảo mỡ, đặt lên bếp than như

lần trước. Khi cá đã chín một phía bà dùng đũa lật lên và lại cũng như lần trước bức tường nhà bếp nứt dọc ra và một thiếu phụ trẻ xuất hiện với chiếc đĩa trong tay. Nàng tới gần cái chảo, gõ đầu đĩa vào một con cá, nói với chúng cũng những câu như lần trước và lũ cá ngóc đầu lên trả lời y như thế. Nhưng, tâu thánh thượng - Scheherazade nói - Khi trời hừng sáng đã không cho thần thiếp kể tiếp nữa. Những chi tiết mà thần thiếp vừa kể, thực ra, thật rất kỳ lạ, nhưng nếu còn được sống đến ngày mai, thần thiếp sẽ kể tiếp những chi tiết còn rất đáng được Người chú ý nghe. Vua Schahriar, cảm thấy đoạn tiếp tục của câu chuyện hẳn là phải vô cùng kỳ lạ nên quyết định sẽ nghe tiếp đêm sau.

o o o
- Chị thần yếu của em - Dinarzade theo thường lệ gọi chị - Nếu chị đã thức thì xin chị kể nốt câu chuyện rất hay về người đánh cá đi!

Hoàng hậu chẳng muốn để có em phải cầu xin đến lần thứ hai, nên ngoảnh về phía nhà vua và tiếp tục kể như sau:

- Tâu chúa thượng, sau khi các con cá đã trả lời, người thiếu phụ lại lấy đầu chiếc đĩa hất đổ cái chảo rồi lại rút vào kẻ nứt của tường bếp, nơi mà nàng bước ra, tường lại liền lại như cũ. Viên tế tướng được chứng kiến tất cả những gì đã xảy ra lắm bực:

- Cái này thật kỳ dị quá và khác thường quá, không thể giấu giếm nhà vua được. Ta phải tâu lại Người cái sự việc phi thường này.

Và ông đi tìm nhà vua, tâu lại hoàn toàn sự thật.

Hoàng đế hết sức ngạc nhiên, nóng lòng muốn tận mắt mình nhìn thấy chuyện kỳ diệu này. Muốn vậy, ông cho đi tìm lão đánh cá tới bảo:

- Này anh bạn của ta! Người có thể lại đem cho ta bốn con cá nữa với các màu khác nhau không?

Lão đánh cá xin với nhà vua trong ba ngày ông ta sẽ làm cho Người hải lòng. Được chấp thuận, lão đánh cá tới hồ lần thứ ba. Và cũng chẳng kém may như hai lần trước, ngay mé lưới đầu tiên, lão đã vớt lên được bốn con cá với bốn màu khác nhau. Lão vội vã đưa về dâng vua. Vua mừng lắm vì không ngờ lại có được cá sỡm như vậy. Người lại lệnh cho tế tướng ban cho lão đánh cá bốn trăm đồng tiền vàng.

Trước hết, nhà vua cho đem cá vào ngự phòng với tất cả những gì cần thiết để nấu nướng. Ở đó tự thân viên tế tướng làm cá sạch sẽ, cho vào chảo mỡ và đặt lên bếp đun. Khi cá đã chín một phía tế tướng dùng đũa lật lên. Thế là bức tường của ngự phòng mở hé ra, nhưng thay vì thiếu phụ trẻ là một người đàn ông da đen bước ra. Tên da đen mang đồng phục nô lệ to cao lực lưỡng và mang trong tay một cái gậy lớn màu xanh. Hắn tiến đến gần cái chảo, lấy gậy đụng vào một con cá và thét lên ghê gớm: "Cá, cái Mi đã sẵn sàng với bốn phạn chưa?". Nghe câu đó, lũ cá ngóc đầu lên đáp: "Vâng, vâng, chúng tôi sẵn sàng; nếu người đếm, chúng tôi cũng đếm; nếu người trả nợ của người, chúng tôi cũng trả nợ của chúng tôi; nếu người chạy trốn, chúng tôi thắng và hải lòng".

Lũ cá vừa nói xong thì tên da đen hất cái chảo ra giữa ngự phòng và đất cháy lũ cá thành than. Xong việc hắn kiêu hãnh rút lui vào kẻ nứt và bức tường khép lại phẳng như cũ. Nhà vua nói với viên tế tướng:

- Sau những gì ta vừa chứng kiến tâm trí ta chẳng sao còn yên ổn được nữa. Những con cá này có một cái gì đó thật kỳ dị bí hiểm mà ta muốn được sáng tỏ.

Ông cho đi tìm người đánh cá; lão được dẫn đến, nhà vua bảo:

- Này lão đánh cá! Những con cá người mang đến đây gây cho ta nhiều lo lắng. Người đã đánh được chúng tại đâu vậy?

- Tâu hoàng thượng - Lão đáp - Tôi

đã đánh được chúng trong một cái hồ nước ở giữa bốn ngọn đồi phía bên kia quả núi mà ở đây cũng trông thấy.

- Nhà người có biết cái hồ nước đó không? - Nhà vua hỏi tế tướng.

- Thưa không - tế tướng đáp - Thần cũng chưa từng nghe nói đến, dù là tới sáu chục năm nay thần đi săn ở phía bên kia ngọn núi đó.

- Nhà vua hỏi lão đánh cá cái hồ nước đó cách hoàng cung bao xa. Lão đánh cá quá quyết là đi bộ chỉ mất độ trên ba tiếng đồng hồ. Nghe vậy và thấy trời còn sáng, có thể tới đó trước khi màn đêm buông xuống, nhà vua hạ lệnh cho cả triều đình lên ngựa, lão đánh cá làm nhiệm vụ dẫn đường.

Cả đoàn người trèo núi và khi xuống hết sườn núi bên kia, họ từng sột thấy một vùng bình nguyên rộng lớn mà tới lúc này không ai ngờ tới. Cuối cùng họ tới hồ nước, thấy đúng là lọt vào giữa bốn ngọn đồi như người đánh cá đã tâu trình. Nước hồ trong vắt, họ trông thấy từng đàn cá bơi lội và mang các màu như những con cá lão đánh cá đã mang về cung điện.

Nhà vua dừng lại trên bờ hồ và, sau một lúc nhìn ngắm đàn cá đầy vẻ ngưỡng mộ, ông hỏi các quan tùy tùng có đúng là họ chưa từng nhìn thấy hồ nước này không khi nó cách không xa kinh thành là bao. Họ tâu là chưa từng nghe thấy nói đến cái hồ nước này bao giờ cả. Nhà vua bảo họ:

- Vậy là tất cả các người đều thống nhất chưa từng nghe nói và ta cũng chẳng kém ngạc nhiên về sự kiện mới mẻ này, ta quyết định là sẽ không trở về cung điện chừng nào chưa biết rõ nguyên do vì đâu mà lại có cái hồ nước này tại đây, và tại sao lại chỉ có những con cá bốn màu trong đó.

Nói đoạn, nhà vua lệnh cho hạ trại và ngay tức thì hành cung và các lễ được dựng ngay trên bờ hồ nước.

Vào chập tối, nhà vua rút vào hành cung nói riêng với tế tướng, ông bảo:

- Tế tướng à, tâm trí ta lúc này đắm chìm trong một mối lo kỳ lạ: cái hồ nước từ đâu chuyển dịch tới đây, tên da đen xuất hiện trong ngự phòng, những con cá biết nói này... Tất cả những cái đó khơi dậy trí tò mò mà ta không sao ngăn được sự nóng lòng mong mỏi được thỏa mãn. Vì vậy ta nghiêng ngả một ý đồ mà ta muốn thực hiện bằng được. Ta sẽ rời trại này một mình, người phải giữ tuyệt

đối bí mật sự vắng mặt của ta, hãy ở lại trong hành cung của ta và sáng mai, các quan văn võ tới chầu, người sẽ báo họ giải tán với lý do là ta khó ở và muốn được một mình nghỉ ngơi. Những ngày sau nhà người cũng báo họ như thế cho đến ngày ta về.

Viên tế tướng hết lời can ngăn để nhà vua rời bỏ ý đồ đó: nào là dẫn thân vào nơi nguy hiểm, nào là sự mệt mỏi của một cuộc vi hành mà có thể chẳng mang lại một kết quả nào. Nhưng bao lời lẽ hùng biện của tế tướng cũng không làm cho nhà vua thay đổi, vẫn sửa soạn vi hành. Ông vận bộ quần áo thuận tiện cho việc đi bộ, mang theo mình một thanh kiếm, và khi thấy trong trại tất cả đều yên

ai đi ra, ông gõ mạnh hơn, nhưng vẫn chẳng thấy có bóng người nào. Ông vô cùng kinh ngạc vì không ai có thể ngờ là một cái lầu đài được bảo vệ, giữ gìn như thế mà lại bị bỏ hoang. "Nếu không có người nào cả - ông tự nhủ - thì ta chẳng có gì mà ngại, nếu có người nào đó, ta cũng đã có vũ khí để tự vệ rồi".

Cuối cùng, nhà vua mạnh dạn bước vào, và vừa đi trong tiền sảnh vừa kêu to: "Có ai ở đây không? Có ai để tiếp một người khách lạ đi qua đang cần có chỗ nghỉ ngơi và giải khát?" Ông nhắc đi nhắc lại như thế hai, ba lần nhưng dù lớn tiếng vẫn chẳng có ai đáp lại. Sự vắng lặng này càng làm nhà vua ngạc nhiên hơn. Ông đi tới

lúc chờ đợi trời sáng, chắc chẳng còn bao lâu nữa.

Scheherazade liền kể tiếp, luôn hướng về vua Shahriar:

- Tâu hoàng thượng, vị quốc vương đó vậy là chẳng thấy một ai trong sân nên ông bước vào các đại sảnh mà thăm chúi chĩa bằng lựa quý, những bức bệ và tràng kỷ đều phủ vải La Mecque, các cửa sổ đều treo điểm bằng những thứ vải quý Ấn Độ óng ánh sợi vàng sợi bạc. Rồi ông bước vào một phòng khách rộng rãi chính giữa là một chiếc bể lớn mà mỗi góc đặt một tượng sư tử bằng vàng. Bốn con sư tử nhả nước qua miệng chúng vào bể và những tia nước đó khi rơi xuống làm thành những hạt kim cương và ngọc trai. Ở giữa bể lại có một vôi phun nữa, tia nước vọt lên chạm vòm trần chạm trở những hoa văn sắc sảo.

Ba phía của toà lầu đài là vườn cây và những luống hoa, những hồ nước, những cụm cây và hàng ngàn những vật trang trí... đều làm tôn lên vẻ đẹp của ngôi nhà uy nghi đồ sộ. Và cái làm cho chốn này càng thêm tuyệt diệu là vô vàn chim chóc cất lên những tiếng hót du dương, tràn đầy khoáng khí gian tình mịch.

Nhà vua dạo bước khắp nơi, từ phòng này sang phòng khác, thấy tất cả đều lớn lao đẹp đẽ. Khi thấy thấm mệt vì đi nhiều, ông ngồi nghỉ trong một căn phòng có cửa mở ra vườn, nhớ lại tất cả những gì đã thấy và lúc này đang trông thấy, ông suy nghĩ lan man về mọi khía cạnh các sự vật khác nhau, bỗng vắng đến tai một tiếng rên kèm theo là những tiếng kêu than thảm thiết. Ông lắng tai và nghe rõ ràng tiếng nói nhướm vẻ đau buồn không sao nhầm được: "Ôi! Số mệnh trớ trêu! Nếu người không thể cho ta hưởng lâu dài một cuộc sống hạnh phúc, muốn biến ta thành một con người bất hạnh nhất thế gian, thì hãy thôi hành hạ ta và tới đây bằng một cái chết mau chóng, chấm dứt nỗi đau của ta đi. Than ôi! Sao ta lại vẫn còn sống sau bao nhiêu đòn tra tấn hành hạ mà ta phải hứng chịu? Có thể như thế được không?".

Xiết bao xúc động nghe những lời kêu than thảm thiết như vậy, nhà vua đứng lên và đi về phía phát ra những lời nói đó. Tới trước một gian phòng lớn, ông mở cửa và nhìn thấy một thanh niên khôi ngô tuấn tú ăn vận sang trọng ngồi trên một cái ngai cao hơn mặt đất một chút. Vẻ buồn khổ hiện lên khuôn mặt. Nhà vua đi tới gần và nghiêng người chào. Người thanh niên chào lại cúi đầu rất thấp, và vẫn cúi đầu như thế, chàng nói: "Thưa ngài, đáng lẽ ra tôi phải đi

(Xem tiếp kỳ sau)

ông, ông liền nhẹ nhàng cất bước, chẳng có một người nào thấp tùng.

Nhà vua đi tới một trong bốn quả đồi, trèo lên không mấy khó khăn. Lúc xuống lại càng thấy dễ và khi tới cánh đồng rộng, ông tiếp tục đi cho đến lúc mặt trời mọc. Trông thấy xa xa một toà lầu đài đồ sộ, ông phấn khởi hy vọng có thể tìm thấy ở đó những gì muốn biết. Khi tới gần, ông nhận thấy đó là một cung điện rộng rãi hay đúng hơn là một lầu đài kiến trúc cổ xây bằng đá cẩm thạch đen nhẵn bóng, giắt thép ròng loang loang như một tấm gương. Khoan khoai vì đã lầu không được thấy gì xứng đáng để thoả mãn tính hiếu kỳ, ông dừng lại trước mặt tiền toà lầu đài và chăm chú ngắm nhìn.

Rồi ông đi tới tận chiếc cổng có hai cánh cửa mà một cánh mở toang. Dù ông có thể tự do bước vào, nhưng cẩn thận ông vẫn giữ tay gõ. Cú gõ nhẹ nhàng và ông chờ một lát nhưng chẳng thấy có ai ra, ông cho là chắc chủ nhân không nghe thấy. Vì vậy ông gõ lần thứ hai mạnh hơn, nhưng vẫn chẳng nhìn thấy, chẳng nghe thấy

một cái sán rất rộng, nhìn khắp xung quanh xem có phát hiện ra một người nào không, nhưng chẳng nhìn thấy bất cứ một sinh vật nào...

- Nhưng, tâu bề hạ - Đến đây, Scheherazade nói - ánh sáng ban ngày tới bất thần tiếp phải im tiếng rồi!

- Ôi! Chị của em - Dinarzade nói - Chị dừng lại giữa chỗ hay nhất!

- Đúng vậy - Hoàng hậu đáp - Nhưng, em ơi, cần phải vậy. Còn phụ thuộc vào hoàng thượng lãnh chúa của chị, là em có được nghe tiếp vào ngày mai hay không.

Chẳng phải chỉ vì muốn làm cho Dinarzade vui lòng Shahriar lại để cho hoàng hậu sống thêm một ngày nữa, mà chính hoàng đế cũng muốn được thoả mãn tính hiếu kỳ, muốn biết có gì đã xảy ra trong lầu đài đó.

o o o

Dinarzade không quên đánh thức hoàng hậu vào cuối đêm nay:

- Chị thân yêu - Nàng nói - Nếu chị không còn ngủ nữa, thì chị hãy kể xem có gì xảy ra trong cái lầu đài tráng lệ mà chị bỏ lại hôm qua, trong

tiếp trang 50 GÓC KHUẤT...

lilh đêm, đường Bưởi, trà đá vỉa hè vẫn mờ, cô gái trẻ ngồi xoay bao thuốc và cắn miếng xoài xanh, đã hơn một tháng Hoa không về nhà. "Đã chết được đâu", Hoa bảo thế.

Trà đá không phải là thú vui của cô gái này, nhưng nó là thứ rẻ tiền nhất để cô dợt "bạn mình", một nhóm những chàng trai đi dép lê Adidas và dép quai Chaco, "Thích đi đâu thì đi, em cũng không có nhà".

Gái dạt nhà có cả gái xinh và gái xấu, đã trở nên gian ngoan hay vẫn

của Bông Trà (nick thường gọi) chẳng thiếu một thứ gì, nhưng những cuộc cãi vã thường xuyên của gia đình chính là thứ đã tước đi tất cả hạnh phúc của cô gái này.

"Mình rất thích căn phòng này, nó giống nhà của mình, nhưng mình không nắm được mấy lạnh, nếu hôm nay không bị ốm có lẽ mình sẽ ngắm mình cho đến sáng... lần sau bỏ nhà đi mình sẽ lại tới đây".

Ái đã từng nghỉ ở nhà nghỉ H.L tại đường Hoàng Quốc Việt chắc sẽ rất tò mò nhón vào nét chữ rất non của một ai đó viết nguệch ngoạc trên

chỉ là những đứa con nít mới vào đời, dù thế loại.

Trẻ con trên đầu ba thư tọc

Tóc màu vàng, màu đen, và màu đỏ: "Em làm mất hơn một củ đấy, nhưng giờ chán sắp nhuộm lại rồi..." "Ba nhà ở Khương Trung, mẹ ở Nguyễn Khánh Toàn... ba mẹ chán nhau, con chán đời "Thà em làm đi chứ không bao giờ em về nhà". Cuộc sống vật chất

thanh gỗ đầu giường, cũng nét chữ ấy mới hơn là "dạt nhà", "dạt nhà" thay cho "bỏ nhà", lật tấm đệm lên là dòng chữ "*** kUộc đời", tổ dậm và gạch xóa!.

Lần đầu tiên dạt, tiền mang theo là tiền để dành bố mẹ cho. Lần thứ hai... mở khoai tủ, lần thứ ba trong túi chẳng còn gì. Cái "bản lĩnh" mà Bông Trà từng tuyên bố "dạt nhà có

năm, bấy loại dạt nhà" với các bạn của mình cũng biến mất... Mọi thứ buồm xuôi, tất cả, lần đầu tiên Bông Trà không còn con gái cũng không phải là với người mình yêu.

"Anh hỏi Ketamin àh, Amphetamin àh? Là cái gì? Em không biết đâu", "ke àh! Ke thì em biết", có viên là gần 200k, có viên 300k... mỗi lần thêm thuốc cái cảm giác muốn quên đi mọi thứ.

Bông Trà ngồi ngắm hình những viên thuốc lặc màu hồng, vàng nhạt có khắc những cái logo khác nhau trong Album trên photobucket của mình, "kỉ niệm" của những "chuyến bay bất tận". Bông Trà bảo "Ngoài "nấm vàng" em còn biết giá Postinor, 18k... giá chuẩn đấy, mua mãi rồi".

"Tuổi bay" kết thúc thì dừng "tuổi net" sống qua ngày.

Chán chuyện gia đình, nghiện game... hay đơn giản là thích "chơi" thì dạt nhà, "đã dạt nhà thì không cần biết ngày mai, chỉ cần biết có chị em". Khi nói chuyện, những cô bé này hay dùng từ "con chị em", "con em em" để nói về cái "gia đình không chung dòng máu của mình".

Quán net 66 ngõ 175 XT là nơi quen thuộc của TH và MH, hai 8x đời cuối này là mem "có số má" của trang ket... info. Đêm thì up bài, chat trên shoutbox trong forum để ngã giá, ngày thì về căn nhà trọ 10m2/ 500k tháng để ngủ tạm.

MH coi TH như "chị em" và nếu ai muốn đi "nghỉ" với MH thì phải bao thêm cả TH nữa. Điệp khúc quen thuộc là "Em còn một con em gái nữa, anh rừ thêm bạn em mới đi, em gái em hơi thấp nhưng khuôn mặt xinh lắm".

Năm số 449 mặt đường TĐ lại là một quán net khác, giá 3500/1h, mở suốt đêm, có gắn camera Trung Quốc, trên tường dán dòng chữ "không chơi nợ" rất to, viết bằng màu đỏ nổi bật.

1h sáng, trong quán vẫn còn vài cô bé mắt non choẹt đang chơi Av và VLTK, theo lời một game thủ cũng là khách quen của quán này thì "10 đứa ket nét có 5 đứa vừa dạt nhà vừa nuôi các bố trẻ", nhiều bố trẻ lại còn "ngheo", nên mỗi lần lên cơn nghiện thuốc là lại tìm đủ mọi cách van xin "người yếu" mình kiếm tiền về cho.

Về nhà thì bố mẹ vẫn cãi nhau, người yếu cũng dạt như mình, tiền không có và cũng chưa biết cách làm ra tiền ngoài việc qua đêm với những người xa lạ. Khi mất tất cả người ta vẫn còn tương lai, vậy khi không có tương lai thì những cô bé này còn gì để mất?

Tự quay clip hát nhép (bắt chước những ca khúc nổi tiếng, phổ biến) để tung lên mạng đang rõ lên thành trào lưu của 9X trong nước (LTS: X số La Mã là 10, 9X = sinh sau năm 90).

Thế nhưng, sự gia tăng "nhép" kèm... sexy của các cô gái mới lớn còn là chuyện đáng lo ngại.

Có thể chia clip sexy thành hai loại: loại được tung công khai lên mạng và loại chỉ quay cho vui, được giữ làm kỉ niệm riêng tư trong máy tính cá nhân.

Từ sexy công khai đến bí mật

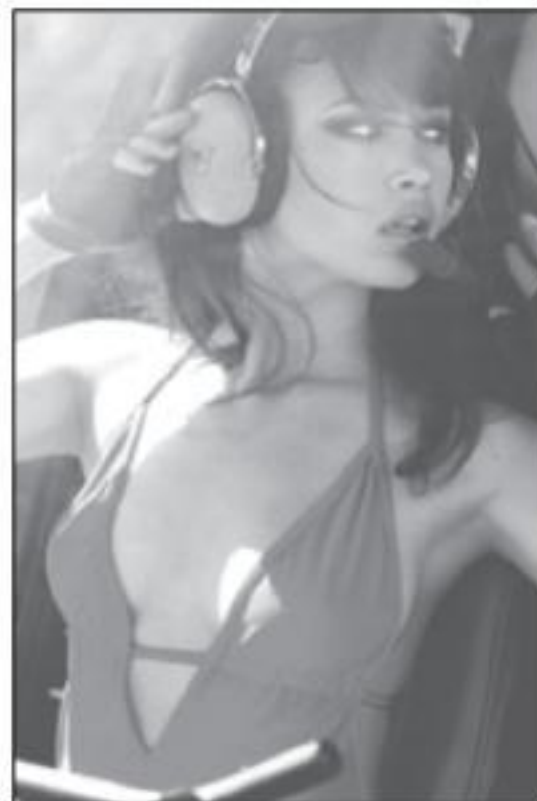
Muốn tận mắt chứng kiến một clip hát nhép mang "hơi hươg sexy" trên mạng hiện không khó. Bất kỳ ai cũng có thể dễ dàng tìm thấy chúng qua Google, tại những trang chia sẻ video đình đám như YouTube, Clip.vn... Tại

trên giường...

Tiếp nối những nội dung mang hơi hươg như thế, bạn có thể dễ dàng tìm thấy vô vàn clip khác cũng "sexy" không kém trên các trang chia sẻ video trực tuyến hiện nay. Có thể kể đến ở đây một số ví dụ như clip của hai cô gái nhảy những động tác uốn éo, gợi cảm hát theo bài "Think of you" (do ca sỹ Thu Thủy trình bày), hay của một nàng mặc áo hai dây và váy ngắn cún cún học lớp 12 đến từ Đà Nẵng với nét mặt cố tình bày tỏ nhục cảm khi bắt chước ca sỹ Hồ Quỳnh Hương hát "Honey"...

Trào lưu này bắt nguồn từ hết từ chính tâm lý thích bắt chước người nổi tiếng của teen. Cùng với đó là cảm giác vui vui, lạ lạ khi được xem lại những hình ảnh do chính tay mình đạo diễn và làm diễn viên chính. Huyền

nghĩ chung của không ít teen girl hiện nay. Thậm chí, tại trang teen. iulamco., một teen học trường Trần Hưng Đạo (Thanh Xuân, Hà Nội) còn tuyên bố câu "xanh rờn": "Nếu cái mặt girl nhòm xa hay nhòm gần mà vẫn thấy xấu, tốt nhất cứ hờ hết quần áo là sẽ thành công!"

Một nguyên nhân nữa góp phần tạo nên trào lưu này chính là việc các teen hiện nay có điều kiện quá dễ dàng để "sản xuất" ra những clip như thế. Với những học sinh đang sống ở các thành phố hay thị xã, chuyện đầu tư "trang thiết bị" phục vụ "sự nghiệp hát nhép sexy" không khó. Bèo nhất là sắm về chiếc webcam giá hơn 100.000 đồng và bật loa vì tính là xong. Khá kham hơn thì máy ảnh, máy quay video, rồi software dựng phim chuyên nghiệp, software dựng phim tích hợp sẵn trong Window Media Player cho tới việc cầu kì ngồi viết cả... kịch bản để chống vánh mặt tối cho "ra lò" liền từ 3 - 4 clip.

là học sinh đang theo học lớp 11 tại trường Việt Đức (Hà Nội). Giống như rất nhiều bạn gái đang ở độ tuổi "ô mai mơ", cô cũng đang bị hút vào trào lưu làm clip hát nhép. Huyền không ngần ngại tiết lộ: "Nghe lại một ca khúc nổi tiếng được trình bày bởi chính mình thích lắm. Nhưng sẽ còn thú vị hơn khi được xem cả video thể hiện những động tác hình thể. Mà chẳng riêng gì em, nhiều bạn gái khác trong lớp cũng làm như thế. Thậm chí, nhiều người còn tự quay clip kèm hát nhép ngay trong phòng ngủ, nhà tắm. Tất cả đều mang tính chất riêng tư, không có ý định tung lên mạng".

Suy nghĩ của Huyền cũng là suy

Kin đáo cũng dễ bị lộ

Năm 2008, công đồng mạng trong nước liên tục được chứng kiến sự xuất hiện rầm rộ của hàng loạt clip hát nhép mang nội dung, hình ảnh từ điển là nhè nhàng, chọc cười "rụng cả rún" (như "Chuyện chàng cô đơn" bắt chước nhóm AC&M do một nhóm sinh viên thể hiện), cho tới bạo lực khiến người xem phải hãi hùng (như clip của nhóm tự xưng "VIP Biển Hòa" hát bài "Cầu vồng khuyết" của ca sỹ Tuấn Hưng, quay từ cảnh đánh chết cho đến khi mang ra vứt lổng lảng thịt một chú chó tội nghiệp)... Có thể nhận thấy những clip hát nhép đang lưu truyền trên mạng phần lớn do các cậu choai choai thực hiện, còn các cô nàng xuất hiện ít hơn. Dù ít, thế nhưng một khi clip của họ đã xuất hiện là nhanh chóng được cộng đồng mạng ủng hộ nhiệt liệt. Bởi đơn giản chỉ vì các nàng thường khai thác tối đa lợi thế hình thể gợi cảm với những ngực, đùi "thấp thò".

Tuy nhiên, cũng có một số clip mang "dấu ấn sexy" được tung lên mạng năm ngoái chủ ý của các "ca sỹ kiêm nhà sản xuất" vì rất nhiều lý do. Như trường hợp của M. (ở Tuyên Quang) sau khi gửi cho một người bạn gái xem qua Yahoo chat đã phải khóc hết nước mắt vì người bạn của cô cho người khác mượn máy tính xách tay. Hoặc trở trêu hơn, có người để lộ do bị đánh mất thẻ nhớ máy ảnh.

Các cô nàng tuổi teen đang say sưa với clip hát nhép gợi cảm cũng cần lưu ý, dù họ đã cẩn thận xóa clip nhưng những đoạn video đó vẫn có thể... "tái xuất giang hồ" khi kẻ mua máy tò mò dễ dàng tìm ra file đã xóa bằng software khôi phục cho phép tải miễn phí đang xuất hiện rất nhiều trên mạng.

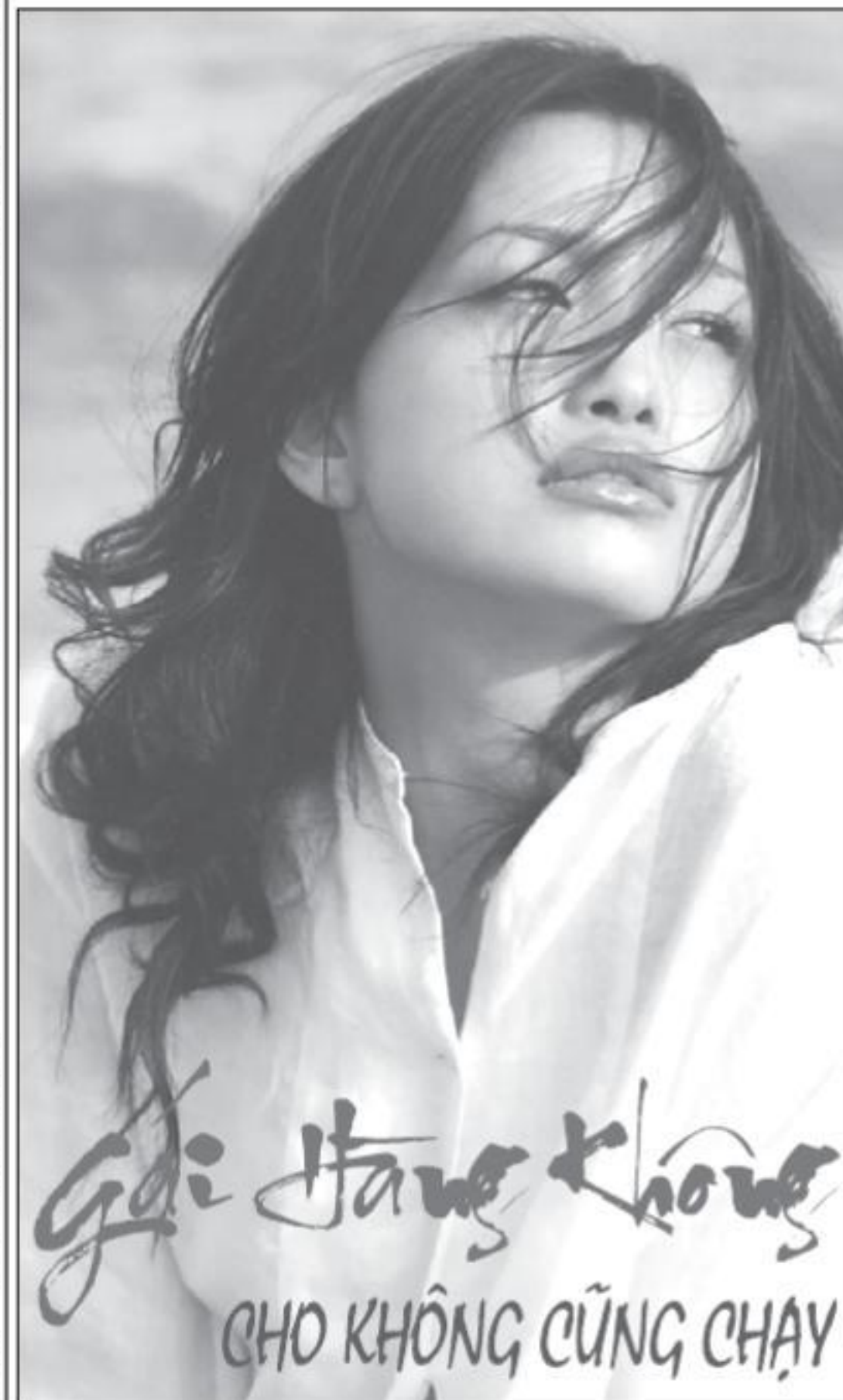
Đã bao giờ bạn bị rơi vào một trạng thái "ngạc nhiên đến hào hứng" như thế này chưa: Đang lan man với lý trá mạn, bất phỡ vĩa hẽ hay lý cà phê... ở nơi nào đó thì bất chợt bị một, hai thậm chí đến ba cô "bao vây".

Họ sẽ "chiếu tướng" bạn, chủ động hỏi chuyện, xin địa chỉ, số điện thoại cá nhân... Những cô gái này đang

mà nghĩ rằng: Tệ nạn xã hội, bóng ma AIDS đang mở ra một cánh cửa "ngọt ngào"...

Những cô gái từ... "trên trời" rơi xuống

Nghe tụi thanh niên phố và cánh bạn chơi chơi mới về hiện tượng "gái hàng không" đã nhiều nhưng tôi không tin lắm. Có thể tôi không gặp cái "may" ấy bởi tôi có một

được giới trẻ "mã hóa" gọi là "gái hàng không".

Nhưng hãy cẩn trọng. Đằng sau những lời mời gọi dễ dàng của các cô gái là những nguy cơ đang bủa vây. Lúc đó, đã mấy ai cảnh giác

ngoại hình khá "hình sự" hơn là một người đi lang thang thích khám phá chuyện lạ của thế gian. Thế nhưng, điều không thể trở thành có thể ấy xuất hiện khi tôi đến chỗ Thắng ở. Thắng hiện đang là sinh viên trường

YouTube, sau khi nhấp chuột vào file có tên "Girl xinh hát" thì nhạc nền ca khúc "Bụi bay vào mắt" (bài hát do ca sỹ Phạm Quỳnh Anh trình bày, được đồng đạo bạn trẻ tuổi teen hâm mộ), nhanh chóng vang lên. Cùng với đó là hình ảnh hai cô gái có nickname Tina và Guess xuất hiện với vẻ đẹp trong sáng, dễ thương và cách thể hiện bài hát cũng tương tự. Thế nhưng, khi theo dõi tiếp nhiều người sẽ phải giật mình vì chính cái sự "dễ thương, ngây thơ" của hai teen girl xinh đẹp này khi vô tư trình diễn ca khúc ở tư thế... nằm sấp trên giường khởi đầu với chiếc áo vàng rỗng cổ, rồi từ từ sẽ biến tấu thành ca khúc "em chẳng còn chi..."

T.M, quê gốc ở Lục Ngạn (tỉnh Bắc Giang). Không hiểu sao ở cái vùng đất bốn bề là bụi và núi, không có gì nổi tiếng ngoài trái vải ấy, Thắng lại đẹp trai như một người dẫn chương trình trên truyền hình.

Đến khu nhà trọ tối tăm ở gần làng Hậu (Dịch Vọng- Cầu Giấy- Hà Nội) lúc cuối chiều, thay cho giàn hoa tigôn thơ mộng dạo nào là chiếc dĩa phơi dài ngoẵng, trên đó lộng bông những "phụ tùng" của cánh nữ.

Căn phòng trọ rộng chưa đầy 10m2, trên chiếc phên của Thắng đã là hai cô gái với bộ cánh khá "mất mề" đang ngả ngốn nằm. Chiếc bàn đối diện, Thắng đang đốt thuốc với manh quần đùi trẻ ngang hông.- Thi hết rồi mà chưa về nhà à? Tối lên tiếng hỏi Thắng.

- Em cũng định về. Thắng giải bày- nhưng hai con bé này nó "đeo" ắc quá!

- Bọn nó là ai vậy?

- À hai con "gái hàng không" ấy mà!

Theo Thắng thì nó gặp hai "gái hàng không" này trong một lần mất ngủ, cùng đưa bạn đi uống rượu ở trên đường Láng. Rượu chưa hết nửa chai thì hai đứa xuất hiện. Nó bảo Thắng cho đi ốc. Thấy hai con bé cũng xinh, trai chưa vợ có rượu, Thắng lên giọng đùa. Hai con bé phớt lờ luôn. Mới đầu thì ý nhị, sau thì tục tũn, hai con bé cũng làm thính, không chút phản ứng. Theo Thắng đĩa ốc gọi thêm và nửa chai rượu còn lại cạn thì bọn nó đã thoải mái "bốc xối" hai con bé ấy.

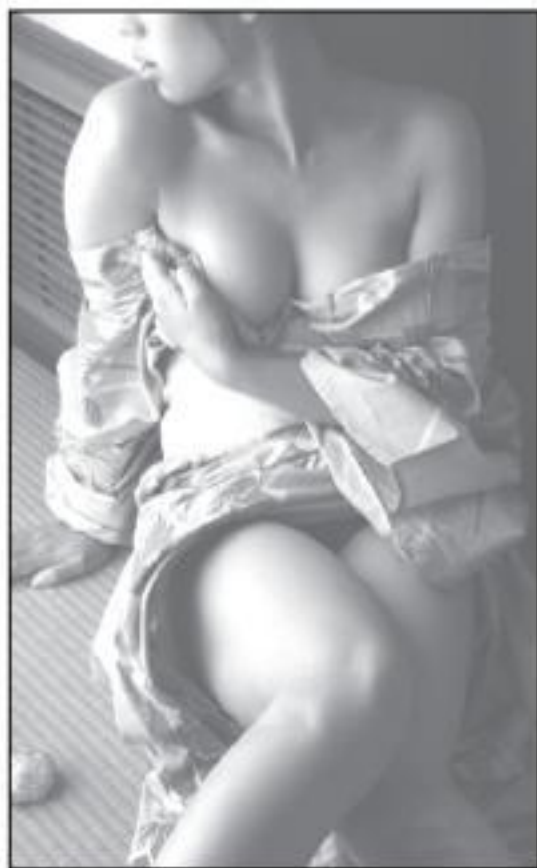
Tưởng "cuộc tình" có tốc độ ngang tên bắn ấy chỉ đến thế là cùng, không ngờ lúc Thắng đứng dậy, hai con bé cũng dậy theo. Thắng đùa rủ chúng về phòng trọ, hai con bé ấy đi thật. Thế là chẳng báo ai, chúng trở thành "vợ chồng" từ bữa đó đó. Bốn con người, hai trai hai gái ấy đã "tự nguyện kết hôn" với nhau từ bữa ấy. Tối thì chung giường, sáng Thắng và cậu bạn đi học hai đứa ở nhà cơm nước, giặt giũ.

Mấy lần Thắng lấy cớ từ chối thì hai con bé ấy tính bơ: Địa chỉ gia đình bọn anh em đã có đủ rồi đấy! Bỏ là em khắc tìm về nhà, "ăn ở" với nhau đến thế mà chỉ có "trách nhiệm" tý nào. Nếu cần, anh cứ về, bọn em sẽ ở lại. Hết bẽ, tụi anh xuống, chúng mình lại là "vợ chồng".

Thật căng quá! Không như suy nghĩ của tôi, hiện tại, "gái hàng không" ở Hà Nội không còn là hiện tượng cá biệt. Chỉ cần hỏi bất kỳ ai, sống có chút công tử, muốn khám phá bạn hãy chịu khó lang thang ở thành phố vào những giờ khuya nhất là gặp. Các địa điểm hay vương "gái hàng không" nhất là sân nhảy, quán bar hay các

đường phố có nhiều nhà hàng như Bưởi, Hàng Chuối, Láng...

Cũng về "gái hàng không", trong một lần đi taxi miễn phí do đưa bạn bao, thú thực lúc ấy cũng có chút bia rượu, tôi đã mạnh dạn lên tiếng hỏi một xế. Tưởng sẽ không hy vọng cho một câu trả lời thì anh taxi dễ dãi: Trông tớ nhàu nhĩ thế này mà còn lạ lắm với "gái hàng không" à? Bây giờ người ta đã quá quen "gái hàng không" như dân mình quen xem phim văn nghệ chủ nhật ấy. Ông có

cần, ngày mai cứ dứt tiền vào túi, phôn theo số máy này, tôi sẽ kiếm cho một bé.

Rồi như để có thêm minh chứng, anh tổng tộc: Với cánh xế chúng tôi bây giờ ngoài sợ cướp, sợ khách bùng tiền còn sợ cái nạn "gái hàng không". Chẳng đâu xa, ngay như tối hôm kia thôi, đang đầu xe ở khách sạn Hà Nội chờ khách thì có một con bé đi tới. Tôi mở cửa xe cho nó lên rồi hỏi đi đâu thì nó bằng quơ: Anh đi đâu, em đi đấy. Biết gặp "gái hàng không", tôi chớng lớn: Anh về nhà. Nó cũng trắng trợn: Em cũng về nhà anh. Tôi cảnh cáo: Anh có vợ rồi. Nó cũng hồn nhiên: Có thì em làm vợ lẽ... Đấy, "gái hàng không" đại loại là như vậy. Mà cái chuyện này không riêng gì tôi, cánh xế đồng nghiệp cũng rất hay gặp như vậy.

Hiếm hoi từ sự dễ dãi bung ra

Theo các dân chơi sành sỏi thì lực lượng "gái hàng không" được xuất phát từ nhiều nguồn. Ngoài những "nguồn" như chốn gia đình đi hoang cặp với một ai đó để kiếm chỗ chui ra chui vào và miếng ăn hợp nước hàng ngày, gái gây án trốn án, cave hết "đất" bị các nhà hàng thải ra thì

cái đáng chú ý nhất là gái mắc "ết". Đây là nguồn cung cấp lớn cho cái gọi là "gái hàng không".

Vấn đề gọi là "tình cho không biểu không" của "gái hàng không", tôi cũng gặp chuyện mùi lòng.

Cậu trai kia tên H. nhà ở quê biển Hải Hậu. Là sinh viên trường K. vì theo giấy gọi nhập trường đợt hai nên cậu ấy đã phải ra ngoài thuê nhà. H. học giỏi, hiền lành, các bạn trong lớp quý lắm. Vì có chí tiến thủ cậu ta đã đăng ký thêm một lớp học tin tại trung tâm nó. Thế rồi định mệnh đã đến với cậu ta trong một đêm khi cậu ta rời trung tâm và gặp phải một "gái hàng không".

Tuy già hơn cậu nhưng bị nó "tấn công", dễ dàng quá thế là cậu "mùi lòng" chắc lưỡi chờ nó về phòng trọ. Lại cho và nhả, lại đi chợ giặt giũ và cơm nước, cậu ta sống như vợ chồng với nó hơn một tháng. Thế rồi bỗng dưng nó bỏ cậu "lặn" một mạch không thêm lấy một thư gì. Sau thời gian "sum họp" có "đôi có lứa", nó đi cậu lại chấp nhận "cố đơn tam thời" với lớp, trường, sách, vở.

Chuyện chẳng sao nếu như không có lần cậu ta lên Bắc Ninh dự đám cưới chị gái đứa bạn. Hoá ra nó là bạn đồng lứa với chị của đứa bạn. "Một ngày nên duyên", lâu ngày gặp lại, cậu ta hỏi thì nó lại lạnh mặt. Hỏi thì cậu ta được biết hoá ra nó bị mắc "ết" và thường xuyên vắng nhà trong năm.

Trước, hồi học sinh nó khá xinh, tham dự cuộc thi quan họ cấp huyện được giải nhì. Vừa xinh, vừa có giải, nó có tiếng và bị cánh trai huyện nhà cũng như huyện bạn tâm tía. Bỏ mẹ không báo bạn, nó không kim được thế là "ăn trái cấm" ở bờ đê với một thằng chơi nhất huyện.

"Nấp có ca" bị bắt, thằng kia đá, nó lại lao vào vòng tay thằng khác, liên tục như "quả bóng" trong các mùa giải. Rồi mắc "ết". Bệnh bị phát hiện trong một lần cấp cứu khi ốm. Những người làm xét nghiệm không giữ mồm, chuyện vỡ ra, nó "choáng", bỏ học rồi đi làm cave. Cave chán, nó "quyết định" trở thành "gái hàng không" để trả thù đời biển nhiều người thành nạn nhân trong đó có cậu H đã kể ở trên...

Vấn nạn "gái hàng không" chắc còn phức tạp, dài dòng và lại thực có thật. Ngoài phần sinh một thực trạng, người viết mạn phép có lời cảnh báo bằng một câu nói: Tất cả mọi dễ dãi đều dẫn đến bị kịch và bị kịch lớn nhất là sự dễ dãi trong ái tình. Đừng dễ gât đầu, đừng dễ đón nhận trước lời ga mồi về đẳng cấp nhân phẩm của một cô gái nào đó nhất là nơi quán xá, hè phố lúc về khuya.

Lương Châu Từ của Vương Hàn cũng đẹp như khúc chinh phu chinh phụ của nữ sĩ Đoàn Thị Điểm, quan tài

Bỏ đào mỹ tửu dạ quang bôi

Dục ẩm tỳ bà mã thượng thôi

Tuý ngọa sa trường quân mạc tiểu

Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi

Bài hát Lương Châu

Hán Việt rất du dương. Đọc bằng tiếng Quảng Đông tuy không bằng, nhưng hay hơn tiếng Quan Thoại thanh âm khó và ngắn. Người bạn trẻ này chỉ biết bỏ đào là một loại trái cây, không rõ trái gì. Ít nhất, anh chàng không dám nói liểu là trái từ xứ... Bồ Đào Nha.

Trương Thái Du dịch thoáng:

Rượu ngon hống chén dạ quang

Lòng ham, nhạc giục hoang mang tỳ bà

Đừng cười ra trợn ta say

Chiến chinh máu chảy xưa nay ai về

Chiến binh thời nào có khác chi nhau! Nhấn dư hương ngày 30-4 vừa qua, đọc giả thân mến có thể nào cửa giùm ý này cho có vấn đề, gửi những người ra đi không về, suốt dọc đường chiến chinh từ Nam lên Bắc, những người cũng nòi giống Việt Nam nhưng biến thành kẻ thù một cách tình cờ. "Chiến binh ôi! Mắt nhìn hoài không cạn. Dạn dỏ trần không vội. Tình em lưu nơi đáy cốc. Chàng có nghe chăng. Tiếng đàn thay tiếng em than. Mối mai chẳng thể quay về. Chiến binh ôi! Nhớ nhất điều chi?"

Dạ Quang Bối, yế quang beì

Đời Hán, vùng ngoài quan đi nếu không phải là nơi đi đày, cũng toàn việc binh đao. Bài hát Lương Châu thật hiếm có, chỉ trong một câu ngắn, ghi lại một không gian lịch sử: Lương Châu hồi đó chưa thuộc "thiên triều", hiện giờ thuộc Cam Túc. Thời cổ đại, Tây Vực ám chỉ một vùng rộng lớn ngày nay gồm Tân Cương, Trung Á, Tây Á. Người Hán gọi tất cả người không-Hán miệt đó là "rợ" Hồ, Hu, đám rợ miền Bắc và Tây, gồm người Persian, Sogdian, Turkish, Xianbi, Indians, Kushans, và Xiongnu. Xiongnu: Hung Nô, rất quen thuộc với người mình. Nói chung, Mạn Di Nhung Dịch đều kém cỏi không bằng "người Hán", dẫu tất cả những món trong bài thơ, người Hán hoàn toàn không có, hoặc bị các Rợ wính phá đến phải làm Vạn Lý Trường Thành.

Có thể vì có nhiều bảo vật, Khotan dần dần bị Trung Hoa nuốt trọn. Tham vọng "đại Hán" lần chiếm thiên hạ, dù tổn hàng ngàn năm, là bài học lịch sử không bao giờ quên.

Vườn nho Khotan như một thảm nhung xanh cạnh sa mạc cát bỏng. Nho ở Khotan nhiều loại, không hột, ngon ngọt, làm nho khô hay rượu. Rượu nho hồng Khotan, hồi xưa nổi

tiếng khắp miền Trung Á. Uống rượu Khotan phải dùng ly bằng ngọc trắng Khotan như ly kể bên.

Thời Hán Vũ

Đế, có mạng nho giống về trồng trong cung điện.

Nhưng bảy trăm năm sau nho vẫn

chưa phải là loại trái phổ biến.

Đường thiên lý từ

Khotan đến Beijing là 3200 km. Thi sĩ đời Đường Vương Chi Hoán than rằng tiếng sáo của người Khương cũ

TÌM HIỂU

làm được đồ thủy tinh, phải nhập từ Trung Á. Thủy tinh không phải vật tầm thường, mà là tinh hoa của nền văn minh Trung Á, xin trở lại trong một bài khác về "ngọc lưu ly".

Champa/Chiêm Thành chịu ảnh hưởng Ấn Độ, cũng có lưu ly. Trong cổng phẩm của Champa cho Trung Hoa, có chuỗi "ngọc lưu ly". Trong tiếng Việt, lưu ly không còn dính líu tới thủy tinh, mà ám chỉ sự trong trẻo

Trần Thị Vĩnh Tường, California

reo mãi làm chi, khiến người chốn biên cương có nhẽ cũng đành, vì Ngọc Môn Quan xa tới nỗi "gió xuân không tới được/xuân phong bất đáo Ngọc Môn Quan." Vì thế, nho và rượu nho Khotan chỉ dành cho vua chúa. Mãi đến đời Đường Thế Tông, Trung Hoa mới đem giống nho vụ ngựa về trồng ở Trường An, và bắt đầu học cách chế tạo rượu nho mà họ tấn phong là bỏ đào mỹ tửu, so với rượu Khotan, vị thơm và màu hồng kếm tươi. Trên những tấm gương đồng bắt đầu có hoa văn dây nho. Cũng từ đời Đường, Lý Bạch, mẹ người Tây Vực, cha người Hán, bắt đầu dòng thơ ngất ngưỡng rủ trắng uống rượu "Không bạn, uống mình ta. Mối trăng cùng nắng chén..."

Trong số cổng phẩm từ Khotan cho Trung Hoa, có dạ quang bôi, chén dạ quang. Dạ quang trong văn cảnh là tình từ, không phải tên của một loại ngọc/đá nào cả, chỉ hàm ý ca tụng vẻ đẹp của chén ngọc trong vắt, ban đêm toả ánh sáng đẹp như trăng. Chén dạ quang càng không phải là "ngọc lưu ly". Lưu ly là thủy tinh, làm bằng cát, Quartz SiO2. Mãi đến đời nhà Đường, Trung Hoa vẫn không

hoặc men bóng như ngọc, ví dụ ngói lưu ly, hay trong thơ:

*Cầm vì em bước chân đi
Nước nghiêng mặt ngọc lưu ly phớt buồn.*

(Vũ khúc nghệ thuật)

Hồ nữ tay ngon như bạch ngọc nhấn phẩm đàn tỳ là ai? Vũ nữ người Hồ dong dỏng, tóc hung dóc thành nhiều bím, da trắng, mũi cao, mắt to, chân dài. Đẹp nhất là hai bờ vai mịn và cánh tay dịu như rắn uốn. Vũ khúc xoay tròn của người Hồ đẹp nổi tiếng khiến Bạch Cư Dị tuyệt vời linh hồn vào ly rượu. Qua một DVD, người xem có thể chống cả mặt, nhưng nét hoa em vẫn tươi, cuốn trăm bước giữa ngàn ngàn hoa tuyết phiêu phiêu như mảnh lụa. Sóng mắt liếc rất tình, nhưng khuôn mặt đoan chính. Thân hình chấp chửa ụp mở nét đẹp xử nữ thanh tần. Y phục bó sát với những gam màu tươi sáng nổi bật cả thảo nguyên.

Yang Guifei khiến vua Đường mê mẩn chỉ vì nàng biết múa điệu Hồ, tức điệu nghệ thuật, dù nàng có hơi sỗ sàng. Ở Tây An, Thiểm Tây, "Vũ khúc Nghệ Thuật do Dương Quý Phi sáng tác" trình diễn cho khách

du lịch, vũ công ăn mặc vừa Ấn Độ, vừa Nghìn Lê Một Đêm, vừa Trung Hoa, tuy khá...nấm chua ba mẹ, nhưng cho thấy họ không thể từ chối xuất xứ của vũ điệu này. Người Việt một năm thương thức khúc nghệ thuật một lần, in trên hộp...bánh trưng thu, giai nhân bởi tóc xiêm áo giải lụa bay loạn, "made in Hongkong," mà không hay điệu múa này từ Tây Vực.

Đôi Mắt Tây Vực

Ngoài Quan Âm

Bước dấn hiểm hoai, cô gái Uighur thảo nguyên dong ruổi, mắt mở to đầy nghi vấn. Kim Dung có lẽ cũng mê vẻ huyền bí của cô gái Hồ. Trong Ý Thiên Đồ Long Ký, nhân vật Tiểu Siêu, có mẹ Ba Tư, Tía Sam Long Vương Kim Hoa Bà Bà và bố Trung Hoa, Hàn Thiên Diệp. Kim Dung xây dựng tâm lý cô như một tiểu thư Hoa Hạ miền Nam mơ mơ màng màng con cá vàng. Nếu cô gái Trung Hoa tự cắt bỏ tay mình khi nam nhân lỡ chạm phải, thì cô gái Tây Vực rút ngay dao găm cán ngọc thủ sẵn dưới chân, tiện ngang một nhát cắt ngay bàn tay nam nhân loạng quạng. Tiểu Siêu vì yếu thắm Vô Kỵ nên người ngọc mềm như lụa. Chỉ đến khi quần hùng quần tã quì xuống đợi lệnh Tiểu Siêu, Vô Kỵ mới hay nàng là Đại Tháah Nữ, giáo chủ Minh Giáo Ba Tư. Trên mặt biển sóng nhấp nhô, giây phút biệt nhau, Tháah Nữ chửi tót cho Vô Kỵ lần cuối, giọt ngọc vũ bão rơi, mối nho rớm máu, chỉ muốn ở lại Trung Nguyên kể căn cớ công tử, ngàn lần không muốn xa chàng trở lại xứ Ba Tư.

*Ngân mây đỏ chần thiếp
Ngân hoa rải quanh thiếp
Không bằng được gặp chàng
Bên bờ cỏ Trường Giang*

Vương triều Khotan Hvatanakshira

Khotan được gọi dưới nhiều tên. Khotan, tiếng Sanskrit là Kvstana, tiếng Hoa là Yu-tha, Yu-tien, Kiu-sa-tan-na, và Khio-tan. Ngày nay, người

Trung Hoa gọi vùng này là Hetian, thuộc vùng tự trị Tân Cương. Ngọc ở đó, họ gọi là ngọc Hetian.

Khotan chỉ cách sa mạc Từ Thẩn Taklamakan 10km. Chính thức thành lập từ thế kỷ thứ 3 TCN, vương triều nhỏ bé nhưng giàu có này ban đầu là một miền đất Phật, di tích các hang động tới giờ vẫn còn nhiều. Cuộc hôn nhân với một công chúa Đường triều, quân vương Khotan nhận riêng, "nàng nhớ mang theo tâm mới có lụa mà mặc, chúng tôi chỉ mặc vải thô", công chúa xuất giá với một con tằm giấu trên mũ. Hóa ra màn Trọng Thủy/Mỹ Châu nơi đâu cũng có và phụ nữ giành độc quyền lụa vì tình. Khotan từ đó thủ đắc kỹ thuật dệt lụa tơ tằm của nhà Đường. Lụa Khotan một phen bá chủ thị trường Trung Á. Về sau kỹ thuật này truyền sang Iran, rẻ hơn lụa Trung Hoa, nhờ gần hơn.

Dân tộc Khotan là tập hợp của nhiều giống dân du mục, có tên Urguys hay Uighur (tiếng Việt là Duy Ngô Nhĩ), nổi tiếng Thổ Nhĩ Kỳ, theo đạo Muslim kể từ thế kỷ thứ 10 khi Khotan lọt vào ảnh hưởng của Ả Rập. Cũng giống như Champa, xứ nhỏ nhưng giàu có, Khotan là miếng mồi ngon giữa nhiều thế lực chính trị trong vùng. Từ khoảng giữa 1700, Trung Hoa đã tìm đủ mọi cách để thôn tính Khotan. Cho đến năm 1878, Khotan hoàn toàn thuộc về Trung Hoa. Tuy mang tiếng "khu tự trị", nhưng đến mức độ nào, vẫn là câu hỏi. Cũng như đám Parthians, đám Gorkha, hay Taliban... không chịu khuất phục ngoại bang, Tân Cương-Tây Tạng luôn là nỗi nhức nhối của chính quyền Trung Quốc. Do chính sách di dân của Beijing, từ 1949 dân Hán tại Tân Cương tăng từ 7% đến hơn 40%. Miệt Tân Cương, Tajikistan, Kazakhstan, Kyrgyzstan và Afghanistan sẽ luôn luôn là những điểm tranh cãi công khai/ngấm ngầm cho Mỹ-Trung Hoa-Nga-Sô-Ấn Độ vì vị trí địa lý và tài nguyên.

Vài con số ý nghĩa

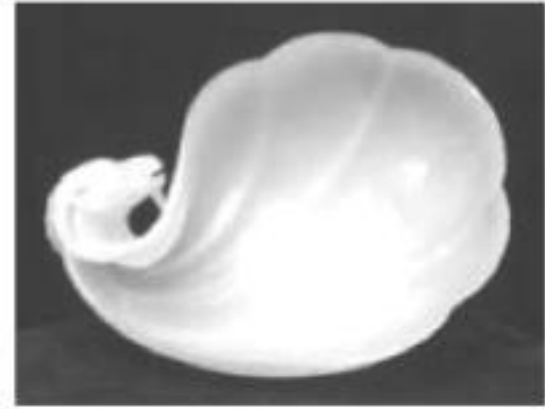
Vào những năm 1910-1930, khi đoàn thám hiểm của Aurel Stein đến Khotan, họ thấy mặc dù đất hoang thổ rất phì nhiêu, dân số chỉ khoảng 200.000, gấp mười lần so với 20.000 thống kê thời Hán. Hai con số này rất có ý nghĩa cho những tìm hiểu dân tộc học, nhất là ở Việt Nam, nơi có nhiều nền văn hóa trước khi nước Việt được thành lập. Theo Hậu Hán Thư, dân Giao Chỉ thời Hai Bà Trưng là 400.000. Con số này đúng hay sai? Nếu tam dựa trên hai con số 400.000 và 17,582 năm 1930 (1), phải tính theo phát triển hàm số mũ hay phải dùng phép tính lũy thừa để tìm ra dân số Việt tộc vào thời Hồng Bàng, thời Văn Lang? Dân số, địa điểm, không gian và thời gian thường vắng bóng

trong các nghiên cứu về sử Việt, mà tính "tự hào dân tộc" không phải đối tượng của môn sử học, chỉ làm học trò như tôi bối rối.

Con Đường Bạch Ngọc/Nephrite Road

Khoảng 3000 năm đến 5000 năm trước, các loại đá quý từ Afghanistan, Ấn Độ và Khotan đã tạo thành con đường Bạch Ngọc/Nephrite Road và Con Đường Lam Ngọc/Lapis Lazuli, trao đổi các loại đá quý, vàng bạc và nữ trang với châu Âu, là một nơi hiếm đá quý mà cũng chẳng có tơ tằm.

Loại hàng quý nhất, chính là ngọc Nephrite trắng, chỉ tìm thấy ở Khotan, nổi tiếng khắp miền Trung Á. Những ngôi mộ ở Ural, Kazakhstan, Siberia, ở Turbino, Okunevo... tìm thấy nhiều

đồ ngọc nephrite. Email trao đổi với một bạn Uighur, ngọc, tiếng Uighur là khaxtexi (qaxteshi). Người Uighur đã biết giá trị của nephrite và chế tạo được dụng cụ cắt, mài giữa từ 3000 năm trước công nguyên. Từ Khotan và Yarkand, thương nhân chất đầy hàng hoá trên lưng lạc đà vượt hàng ngàn dặm tới các nước vùng thuộc thảo nguyên Trung Á.

Con Đường Tơ Lụa

Năm 138 TCN trào Hán Vũ Đế, Trương Khiên mạo hiểm 30 năm, hoàn thành sứ mạng mở cánh cửa cho nhà Hán ra phương Tây. Từ thành Dunhuang/Đôn Hoàng đến Khotan, dần dần thành hình một con đường, men giữa sa mạc Taklamakan và rừng Kunlun/núi Ngọc nối với Con Đường Ngọc Bích đã sẵn có.

Từ đó, triều Hán mới biết tới nephrite Khotan. Họ học từ người Urguys và người Ấn độ nghệ thuật chạm khắc, mài ngọc. Họ cũng đã đi khắp các cửa sông miền Khotan tìm ngọc, nhưng kết quả rất ít, nên họ đành chờ đợi nguồn duy nhất từ người Urguys.

Khotan cung cấp ngọc, nữ trang, giấy, bóng vải, thảm, bắp, trái cây cho hai miền Mesopotamia và tiến Trung Hoa. Đổi lại, người Trung Hoa cung cấp kỹ thuật in ấn, thuốc súng, địa bàn, và nhất là tơ lụa. Từ đại đế César đến nữ hoàng Cleopâtre đều khao khát choàng khăn lụa Trung Hoa. Người La Mã mê tơ lụa của Trung

Hoa đến nỗi gọi nơi này là Seres, tiếng Hy Lạp, có nghĩa tơ tằm. Một căn lụa đổi một cân vàng. Bạch Cư Di đã có em dệt lụa khéo như thế vừa dệt vừa lấy mẫu từ đàn nhạn đang bay trên trời. Tên Con Đường Tơ Lụa/Silk Road mới có từ thế kỷ 19, do một nhà nghiên cứu người Đức, Ferdinand von Richthofen đặt, Seidenstraße, mà tính lịch sử không bằng tên Con Đường Ngọc Bích.

Trung Hoa không có ngọc nephrite

Ở Liêu Ninh -phía bắc Beijing, thuộc đông bắc Trung Hoa và Nội Mông- chỉ có loại đá bấy giờ gọi là soapstone, độ cứng Mohs scale từ 2.5 đến 4, người Trung Hoa lúc đó đã vùi lấp, gọi là "yu", cẩm thạch, đá xanh. Năm 1970, tại địa điểm Chifeng, thuộc Nội Mông, nhóm khảo cổ Nhật đào được cả trăm tượng bằng soapstone, từ 3 đến 30cm. Hình người, đa số là phụ nữ, chiến sĩ, thợ săn, nô lệ, thầy phù thủy.... Các con thú, nhiều nhất là rồng và heo, có cả rùa, thỏ, mèo, chim, phương hoàng, cú mèo, ve sầu, cáo cáo, bướm, sâu... Soapstone không thể nào sánh được với nephrite, tuy vậy loại đá này đã hân hạnh ghi lại thời Đồ Đá châu Á. Đó là nền văn hoá Hongshan (H"3500 - H"2000TCN), bao trùm một vùng từ Nội Mông/Inner Mongolia, Hà Bắc/Hebei và Liêu Ninh/Liaoning, lúc đó chưa cấu thành quốc gia, nên không có biên giới.

Hình rồng cạnh bên cho thấy ý niệm về loài bò sát thời đó. Con rồng chữ C này, được đặt tên Zhulong (Zhu; heo, long: rồng), hay "pig dragon" đầu giống heo thân giống rắn. Con rồng này đẹp nhất trong 638 "rồng heo" đào được, cả về kỹ thuật mài giữa lẫn "nước ngọc". Những con thú này về sau cũng tìm thấy nơi nền văn hoá Liangzhu (H"3400 - H"2250TCN) ở hạ lưu sông Dương Tử; và ở cuối đời nhà Thương (1700-1100 TCN). Các nhà Trung Hoa học coi Zhulong là tiền thân của "văn hoá" rồng Trung Hoa. Soapstone được khai thác mãi đến đời Hán mới cạn.

Điều này cho thấy bước chân lừng lừng của con người. Đồng thời, theo thiên ý, sự cọ sát giữa những nhóm người trong một thời điểm và địa bàn tương đối liên tục, đã khai sinh ra kết quả chung mà chủ nhân khó có thể chỉ là một cá nhân hay một nhóm người.

Từ trào Hán, Trung Hoa mới biết đến nephrite trắng ở Khotan. Từ đó họ học từ người Urguys và người Ấn độ nghệ thuật chạm, khắc, mài ngọc. Họ cũng đã đi khắp các cửa sông miền Khotan tìm ngọc, nhưng kết quả rất ít, nên họ đành chờ đợi nguồn duy nhất từ người Urguys. Nhà Hán

dành mua Nephrite với Ấn độ. Các triều đại Trung Hoa tiếp theo luôn dành độc quyền mua nephrite của Khotan. Triều đình chuộng hơn cả vàng và ngà, không để lọt ra ngoài miếng nào, đặt tên là ngọc mỡ trầu/mutton-fat jade/yangzhi yu. Đội thợ

cung đình mài giữa chạm khắc thành ngọc tỷ, hốt, đồ trang sức, nghiến mực, ly chén, thắt lưng... cho hoàng gia, và ban nhỏ giọt cho đại thần. Họ còn giữ bí mật tuyệt đối, không cho biết bạch ngọc nephrite trắng xuất xứ từ đâu.

Năm 1780, khi nhà Thanh biết tới ngọc Burma, họ cũng dành độc quyền. Từ Hi Thái Hậu có tới 3000 hộp đựng đồ ngọc. Vua Càn Long ngu dầy phải cấm ngay một vật bằng ngọc. Năm 1860, tám nước Tây Phương đốt phá

Bắc Kinh, cướp đi rất nhiều của cải. Từ Hi tiếc cổ đồ, cho xây lại Di Hòa Viên cực kỳ xa xỉ, tốn 300 triệu lượng tiền. Năm 1900, quân Anh Pháp lại đốt phá Bắc Kinh lần nữa và cướp phá Di Hoà Viên. Không phải ngẫu nhiên mà cả hai đại gia chuyên mua bán đồ cổ vật, nhà Christie's và nhà Sotheby's đều có trụ sở ở Hongkong. Đa số cổ vật, người Hoa ẩn danh mua lại hết để rửa cái nhục hoàng thành bị tàn phá, ngọc tỷ phiêu bạt.

Ngọc tỷ kể bên 6cm, làm bằng ngọc trắng Khotan, chạm năm 1796 nhân

dịp vua Càn Long nhường ngôi cho thái tử. Ngọc tỷ này lưu lạc giang hồ, đại gia Sotheby's vớt được đầu đó, bán đấu giá 5.92 triệu đô la ở tại Hongkong năm 2007, khiến thị trường ngọc nephrite trắng từ đây có một giá trị bất ngờ. Tiếc đấy xin nhắc tới việc các đại gia kiếm tiền rất quý phải trên những đồ vật ăn cướp. Tháng Hai 2009, nhà Christie's bán đấu giá hai con thỏ và chuột bằng đồng, thuộc sưu tập riêng của nhà vẽ kiểu Yves Saint Laurent. Phần ứng dư đội của Trung Quốc rất đáng ca ngợi, họ cho rằng hai món đồ này thuộc về mười hai con giáp, trang trí văn phòng tủ báo của vua Càn Long ở Cung Điện Mùa Hè, bị Anh/Pháp cướp phá năm 1860. Trung Quốc đã tìm lại được 5 trong số 12 con, hiện trưng bày tại viện bảo tàng Bắc Kinh. Không rõ vụ việc sau đó ra sao. Cổ vật Chăm và Việt Nam cũng lưu lạc ở các bảo tàng châu Âu nhiều hơn ở VN, nhưng hình như không ai có ý truy tìm, dù với phần ứng yếu ớt, "cha chung không ai khóc".

Có thể định tuổi ngọc không?

Đa số chủ nhân tiệm nữ trang giỏi thích - rất hợp với nghề cử cao đẹp là móc túi tiền các quý phu nhân, nhưng không với cụ thật - "Em bảo đảm với ông bà ngọc của em toàn là ngọc xưa không hề". Nhưng chính họ cũng không biết xưa là nhiều tuổi. Có trắng nào không già, có ngọc nào không xưa, trời ạ! Không thể áp dụng phương pháp đồng vị phóng xạ C14 để định tuổi ngọc, vì khác với những bộ xương cổ đại có chứa chất hữu cơ, ngọc nói chung thuộc nhóm silicate. Ngọc nào -đầy đang nói về ngọc thật- cũng cả trăm ngàn hay triệu tuổi cả. Vì vậy, nếu là thuận nữ trang hay cổ ngoạn, thời điểm làm thành có thể là (vài) trăm năm trước, có thể là ngày hôm qua. Nếu là cổ vật đào từ những ngôi mộ hay địa điểm khảo cổ, chỉ có thể định được thời điểm chế tạo, bằng cách so sánh hoa văn chạm trên ngọc, với hoa văn trên những món đồ được khám phá tại hiện trường, chẳng hạn trên kiến trúc, chạm khắc đến thờ, lăng mộ, nữ trang, tranh ảnh, quần áo.

Những sai lầm khó sửa

Hiện nay, mặc dù giới học thuật đều biết rằng lý lịch của các loại ngọc đã được soi sáng, rằng từ ngàn năm các vương triều Trung Hoa luôn luôn dấu nhem về nguồn gốc của loại ngọc mà họ dành độc quyền, nhưng tuyệt đối trên các thông tin ở website, sách vở nơi các nghiên cứu nghiêm trang, vẫn ghi chú rất sai lầm, gọi Chinese mutton-fat nephrite thay vì Khotan mutton-fat nephrite.

Điều này cho thấy sự hiểu lầm triền miên của đám nghiên cứu Tây

Phượng: luôn bị bóng ma văn minh Trung Hoa ám ảnh; chúng khuấy động từ rất phù hợp với chính sách vịnh viễn của người Hoa: dù khinh bỉ Man Di Nhưng Dịch, nhưng Rợ hồ ra cái gì, chàng thâu gom đủ thứ và hoà tan tất cả vào dòng Đại Hán.

"Đại Hán" là một phạm trù văn hoá, vô nghĩa về mặt nhân chủng. Lúc đó, nhà Thương rồi nhà Châu chỉ rải rác ở miệt bắc sông Hoàng Hà, như bản đồ đính kèm.

Không có chứng nào gọi là "chứng Hán". Bằng chứng, Hán Cao Tổ Lưu Bang, không phải... người Hán. Họ Lưu xuất thân từ một gia đình nông dân nghèo ở đất Bái thuộc nước Sở. Bái hiện nay thuộc Từ Châu, Giang Tô, vùng biển. Chàng không ưa làm ruộng, thích lêu bêu nên hợp với nghề hơi kém quý phái, nghề chăn tằm. Đất Bái là vùng của "rợ" Việt, dù 18 đời Sở Vương do nhà Châu bổ nhiệm, nhưng dân chúng vẫn là "rợ Việt" (nhưng không phải Việt Nam, vì lúc đó chưa có nước Việt Nam, dù đồng bằng sông Hồng đã có cư dân).

Ngọc Mỏn quan!

Yumen Guan Pass! Jade Gate Pass! Ngọc Mỏn quan! Trung Hoa có hai cửa đi. Nhân Mỏn Quan ở phía Bắc chim nhạn bay kín trời, là nơi Chiếu Quân sang xứ Hồ. Ngọc Mỏn quan ở phía Tây, nhưng không phải thô tay xuống đất là có ngọc cẩm chơi, mà chỉ vì tất cả ngọc nhập vào đất Trung Hoa đều đi qua cổng này. Ngọc Mỏn Quan cách thành phố Đôn Hoàng 90

km, là trạm biên giới xa nhất về phía Tây của Trung Hoa lúc đó. Khu vực này khoảng 373 km vuông. Ngọc Mỏn quan được xây bằng đất hoàng thổ, loess, dài 24.7 mét, ngang 26.5 mét và cao 10.7 mét.

Hai dòng sông ngọc

Khotan khoảng 720 km vuông, mấy năm mới mưa một lần. Ở độ cao 1,410 mét trên mặt nước biển, Khotan là một ốc đảo cao nhất trong khu lòng chảo Tarim.

Khotan, có nghĩa "thành phố ngọc". Có lẽ không nơi nào trên thế giới, mà "sông rọt ngọc từ trời cao". Người Uygurs thành kính gọi hai dòng sông thần thánh này là ran+jai tji, 60 the rivers of precious stone", cái nói của sự sống và nền văn minh ốc

đảo Khotan.

Người Uygur gọi Karakash River, Qara-qa, "bờ sông đen" hay "sông ngọc đen" vì ngọc đen hay xanh đậm tìm thấy ở đây. Dòng sông dài 808 km chảy từ rừng Kunlun/Qurum gần đỉnh Karakorum. Đường Tam Tang trong "Đại Đường Tây Vực Ký" có đi ngang dòng sông này, lãnh cái nóng thiếu người, phải mượn quạt của Thiết Phiến Công Chúa tức Bà La Sát. Yurung-kah, "bờ sông trắng" hay "sông ngọc trắng", trôi xuống toàn ngọc trắng. Sông dài 513 km phát nguyên từ rừng Muz Tagh (núi tuyết) gần biên giới phía Bắc cao nguyên Tây Tạng. Từ Venice, Marco Polo 17 tuổi cũng đi qua con sông này tới Seres. Chàng tuổi trẻ có chứng kiến cảnh người Uygur xuống sông vớt ngọc và làm tường là agate, một loại đá nếu để cạnh nephrite như con gà với con công.

Tìm ngọc dưới sông

Loại ngọc có giá nhất, là ngọc tìm được dưới lòng sông. Truyền thống Uygurs rất ít "khai mỏ" ngọc, tức không đào xới bằng cuốc. Sợ đau lòng ngọc? Không kiên nhẫn nào sánh bằng kiên nhẫn của người Uygurs tìm ngọc, mà cũng khó có sự tinh tường nào bằng. Mỗi mùa xuân từ tháng sáu đến tháng chín, tuyết tan từ đỉnh núi. Nước đá lũ lụt chảy xuống xuôi cuốn theo những hòn đá từ trên núi cao, nơi không ai có thể lên tới được. Mùa hạ, từ tháng mười đến tháng năm, nước rút bớt, lòng sông hẹp lại, là lúc người Uygurs đi săn ngọc lẫn với những loại đá khác nằm rải rác trên bờ sông hay dưới dòng nước. Khi Khotan còn vua, mỗi năm đến mùa vớt ngọc, nhà vua thân lợi xuống sông tìm ngọc, giống như vua nhà Lý của ta làm lễ tịch điền.

Theo người Uygurs, nơi nào dòng nước sáng rực, nơi đó có ngọc. Trẻ con Uygurs 10 tuổi cũng phân biệt được đá ngọc lẫn trong đá khác. Chỉ có khoảng 50 đến 60 người kiếm ngọc quanh năm. Nóng dần chỉ vào ngày mùa rảnh rồi mới kiếm thêm. Cả làng

nắm tay nhau thành hàng ngang đi dưới lòng sông, nước trong suốt cạn đến bắp chân, họ cảm được chất ngọc quý với bàn chân trần.

Nguồn ngọc này không bao giờ ở at, mà cũng không bao giờ cạn. Tất cả tùy vào lưu lượng hai dòng sông cuốn những phiến đá nào nằm trên dòng chảy. Trên bãi sông, không phải

tất cả đều là ngọc.

Mỗi năm, chỉ vớt được chừng 250 kg đến 1000kg loại hai. Còn loại hạng nhất, không tỷ vết, rất hiếm. Ngọc được bán cho lái buôn từ Beijing, đặt tên là ngọc Hetian, qua tiếng Việt, là ngọc Vu Điền hay Hoà Điền.

Vì vậy, bức ngọc khổng lồ hiện để ở bảo tàng Bắc Kinh, phải nói là vô giá. Phải phục dân tộc Trung Hoa thật kiên trì và thích làm những chuyện khó. Năm 1780, tìm thấy một khối ngọc nặng 6 tấn ở núi ngọc Kun Lun. Phải mất 2000 người ngựa, trong vòng ba năm mới kéo được khối ngọc này về Bắc Kinh. Vua Càn Long tuyển toàn thợ khéo, làm việc bảy năm, ghi lại truyền thuyết về vua Đại Vũ trị lụt đồng Hoàng Hà. Vũ kiến trì mất 13 năm khai 9 tuyến đường băng ngang núi, khơi 9 con sông khiến nước sông Hoàng Hà không còn gây ngập lụt. Vua Nghiêu giết chết cha của Vũ vì không hoàn thành nhiệm vụ trị thủy. Nhưng vua Thuấn -con vua Nghiêu- lại cảm công của Vũ mà nhường ngôi. Vũ trở thành Đại Vũ, vua thứ nhất của nhà Hạ (2100 TCN). Theo tác giả Nguyễn Nguyên, một nhà khảo cứu nhân chủng học vùng châu Á thì

Đại Vũ sinh ở Tư Xuyên, thuộc tộc Khương, cũng là giống "rợ".

Tạc xong, khối ngọc còn 4.5 tấn. Góc bên phải còn con dấu của Càn Long. Tượng "Phật Ngọc Cho Hòa Bình Thế Giới" nặng 4.5 tấn cũng vì đại như bức ngọc trên.

Tìm ngọc theo truyền thuyết: loài thú bốn bờ

Truyền thuyết này chắc không phải của người Uygurs. Đa phần là của mấy thi sĩ Trung Hoa say xín, bày vẽ niếu hơn cả Hồng Lâu Mộng, nào là trình nữ nào là âm dương, nào là trắng sáng nào là ngọc gọi. Mấy ông Tây không rành mấy ông Tàu, nên xanh lét mặt trước hình ảnh lăng mạ nọt cùng

này: đêm trắng, trình nữ Uygurs loà thể vừa đi dọc bờ sông vừa hát khúc ngọc ca. Bàn chân trần nàng dẫm lên những phiến đá. Nàng là âm âm áp, những phiến ngọc vốn có tính dương lạnh lẽo, cảm động trước toà ngọc mới gọi ấy mà động tình lên tiếng.

Trình nữ chỉ việc chạy ào tới, mừng rỡ ôm lấy chàng mang về. Chàng có hoá thân thành người, đêm đêm trò chuyện với giai nhân? Nếu hai ba hòn ngọc lên tiếng một lúc, nàng biết ôm chàng nào trước? Chàng sẽ vừa ghen vừa sầu làm thơ lúi thủi mách cáo chị Hằng phẫn bực chú Cuội? Chỉ người Trung Hoa miến Nam Dương Tử, có thể cop pi thi sĩ nhạc sĩ Việt Nam, mới thích ngắm trăng ngắm sao, quên rằng Tây Vực, nơi ngày nóng đêm lạnh chết cả chết tằm, độ chênh lệch từ 25 đến 30; không mặc quần áo ra ngoài trời sáng phổi mà chết. Họ cũng quên rằng ban ngày, gió sa mạc thổi cát và đất vàng bay mù mặt khiến có khi tầm nhìn chưa tới 50m, ban đêm chắc còn rừng rợn hơn nhiều. Vì vậy, khi đọc sử hay truyện cổ tích của Trung Hoa, đừng tay xín và khoan "thành kính nghiêng mình".

Ngọc đến từ đâu?

Đầu đó trên thượng nguồn, nơi vết chân con người không đến được, từ hồi nào không rõ, có một mỏ ngọc hay một mạch ngọc hình thành do dung nham từ lòng đất dâng trào. Do sự xâm thực và bào mòn, các khối đá, có cả đá ngọc, bị nước cuốn trôi xuống hạ lưu. Không ảnh từ satellite, thấy rõ mạch ngọc ngoằn ngoèo chỉ bằng ngón tay ở trên mặt, có thể có một lớp ngọc trắng lớn hơn ẩn phía dưới, nhưng cũng có thể không có gì. Điều này cho thấy năng lực phi thường và huyền bí của tạo hoá cũng như cơ duyên của dân tộc Uighurs, duy nhất làm chủ khối ngọc nephrite trắng qua mấy ngàn năm. Điều lạ, kể từ khi Khotana bị sát nhập hẳn vào

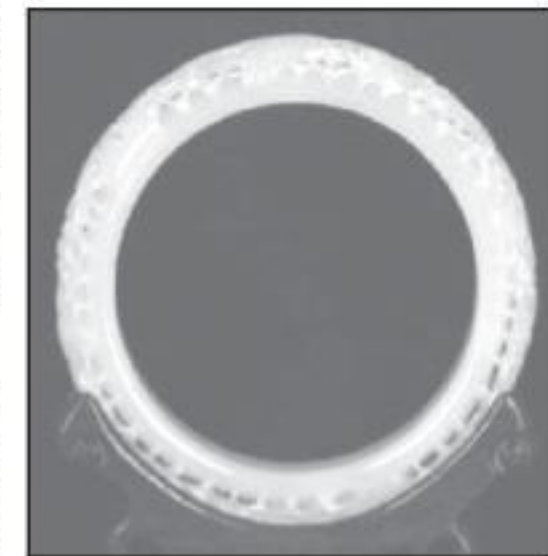
Trung Hoa, khối lượng ngọc nephrite trắng hầu như càng ngày càng ít trôi xuống nữa.

Càng hiếm, người ta càng hăm mộ về dài các của bạch ngọc nephrite. Khoảng gần đây, người Hoa có dùng phương tiện cơ giới để đục núi Kun Lun, nhưng núi lức đầu không cho ngọc nữa. Dù nephrite Khotan có màu vàng, xanh, nâu. Nhưng nổi tiếng nhất, vẫn là "mutton fat" jade, mịn như mỡ dê, trắng như sữa trắng, bóng loang như thoa dầu khác hẳn tất cả nephrite trên thế giới. Nephrite

trắng Siberia có màu vàng nhạt. Nephrite trắng Korea có màu xanh nhạt. Ngay cả Jadeite của Burma và Guatemala, tuy quý hơn, nhưng thiếu vẻ êm mượt của Nephrite Khotan. Người Hoa đã tìm ra gần bốn chục địa điểm khai thác trên khắp nước, mong tìm kiếm nephrite trắng Khotan vốn không đủ cung cấp cho thị trường nội địa. Nhưng hoài công.

Sự hiếm hoi này cho thấy những phiến ngọc/cổ ngoạn/nữ trang, thật sự là ngọc trắng nephrite Khotan,

đều có lý lịch, không lang thang bừa bãi trên thị trường. Những quãng cáo trên internet, "mỗi tháng có thể cung cấp 5,000 vòng mutton-fat jade," là chuyện để mền phiếu lưu ký cho nhi đồng.

Tóm tắt

- Thế giới chỉ duy nhất Khotan có ngọc trắng nephrite. Richard Gump, người đầu tiên mở cửa hàng nhập cảng đồ cổ ngoạn châu Á vào thị trường Mỹ ở San Francisco năm 1861,

có nói "Trung Hoa xây dựng nền văn minh của họ trên những hòn đá". Đáng lẽ phải thêm "Trung Hoa xây dựng nền văn minh của họ trên những hòn đá của người khác".

- Qua ốc Khotan, Trung Hoa đã học được nhiều từ nền văn minh Trung Á, từ Phật giáo đến những cửa phẩm quý giá như ngọc, thủy tinh, bông vải, hương liệu, trái cây, lông thú, gạc nhung, nhất là ngựa quý.

- Ở Việt Nam có miếng ngọc trắng nephrite nào không? Các trào Trung Hoa đều độc quyền món ngọc. Thờ dâm di thần nhà Minh chạy sang Việt Nam, không rõ có ông quan nào mang theo miếng ngọc vua ban. Không rõ đời nhà Thanh có tặng khánh ngọc cho mười ba ông vua trào Nguyễn Việt Nam không. Nếu có, cũng thuộc về hoàng gia. Vua Khải Định, trên ngực áo có cái một khánh ngọc màu trắng.

- Trong vòng hơn 400 năm (206 TCN - 220 CN), nhà Hán bành trướng lãnh thổ từ Đông sang Tây, từ Bắc xuống Nam. Khotan là miền viễn Tây, Việt Nam là cực Nam. Vương quốc Khotan, dù có khối Hồi giáo hậu thuấn, đã hoàn toàn bị Trung Hoa thôn tính năm 1878. Riêng Việt Nam bền bỉ và có độc trên con đường giữ gìn nền độc lập, tuy có lúc thiếu tự chủ.

Soi trong đáy ngọc

Không phải ai cũng sở hữu được một miếng bạch ngọc mỡ trầu, Khotan mutton-fat nephrite. Nếu có, đó là mối duyên vạ dẫm với đỉnh Qorum tuyết phủ, với miếng đá trên triển núi từ trăm ngàn năm trước, một ngày đẹp trời theo dòng nước hữu tình cuốn cuộn về xuôi. Quảng đường cheo leo mấy ngàn cây số từ hòn đá vô tri đến tay người thợ vô danh, chưa đựng bao điều nào ai hay biết. Soi trong đáy ngọc, xin nhớ không chỉ cái đẹp điểm lẻ của một món cổ ngoạn hay một nữ trang đắt giá, mà cả một lịch sử bi hùng của một dân tộc, cả một nền văn minh nay đã thay tên.

Cũng nhớ luôn đến bản tin này: theo Radio Internationale France, tiếng Việt, ngày 10 tháng tư 2009: Trung Quốc vừa xử tử hai người Uygurs ngay trên chính đất nước của họ, vì tội khủng bố.

Trần Thị Vinh Tường, California

Chàng rể phản nân với ống giã vờ:

- Hồi lấy chồng, má không dạy cho vợ con nấu ăn, bây giờ vợ con chẳng biết nấu nướng gì cả.

- Nếu có trách thì phải trách bà ngoại của vợ má bởi vì má vợ của má cũng có biết nấu cái mớ gì giã đầu mà dạy con gái bà

Giảm phát thải nhà kính từ sự giảm phá rừng và lâm rừng thoái hóa, gọi là REDD (Reducing Emission from Deforestation and Forest Degradation) là một ý niệm mới, được tạo ra để đánh giá là rừng có những dịch vụ môi trường và có giá trị cao phục vụ cho con người và vì thế phải được bảo vệ, và trả thù lao cho những người giữ rừng, xứng đáng với giá trị kinh tế mà rừng đã phục vụ và mang lại những lợi ích môi sinh cho con người (như nguồn nước, khí sạch, tăng oxygen, giảm khí nhà nóng, tăng cảnh quan, đa dạng sinh học, y học, văn hóa và các dịch vụ môi sinh khác...). Mọi người trong xã hội đều phải trả cho những tiện ích như điện, nước, quản lý chất thải... thì cũng phải trả cho những tiện ích, dịch vụ mà rừng đã và đang mang lại cho xã hội và người dân, trong phạm vi địa phương và trên phạm vi toàn cầu, vì rừng có những lợi ích cho toàn nhân loại không phân biệt biên giới quốc gia.

Mục đích của Nghị định thư Kyoto (Kyoto Protocol) là giảm khí thải nhà nóng (chủ yếu là khí carbon dioxide, CO₂) để tránh những hậu quả tai hại của sự thay đổi khí hậu do khí nhà nóng gây ra. Một trong những khuyết điểm của nghị định thư Kyoto là đã không mang vào Cơ chế Phát triển Sạch (Clean Development Mechanism) một yếu tố rất quan trọng là sự hủy hoại phá rừng (nhất là trong vùng nhiệt đới) dẫn đến sự thải khí nhà nóng CO₂ rất cao. Khoảng 25% lượng khí thải nhà nóng CO₂ do con người gây ra mỗi năm trong bầu khí quyển là do nạn phá rừng (chủ yếu để lấy gỗ, làm cây công nghiệp tinh dầu như palm oil, ở các rừng nhiệt đới). Rừng nhiệt đới là nơi tích tụ lượng khí CO₂ khổng lồ, khổng lồ những là điểm hút (sink) do các thực vật hấp thụ khí CO₂ trong chu kỳ khí CO₂ mà còn ở các lớp than bùn (peat) trên mặt đất dưới các cây trong rừng, nơi tích tụ từ bao ngàn năm thực và động vật đã chết chứa rất nhiều carbon mà nguồn là từ khí CO₂ trong bầu khí quyển.

Không những phá rừng sẽ thải ra số lượng khí CO₂ khổng lồ này mà nó còn gây ra sự biến mất, tuyệt chủng của nhiều loài sinh vật (thực vật và động vật) và do đó làm sự đa dạng sinh học giảm đi, nhất là ở các vùng rừng nhiệt đới (như Ba Tây, Indonesia, Mã Lai, Cam Bốt, Lào, Việt Nam, Miến Điện,...) nơi có sự đa dạng sinh học cao nhất. Rừng cũng là nơi mà có nhiều dân tộc, sắc tộc thiểu số sinh sống và vì thế có vai trò hệ trọng trong văn hóa và đời sống kinh tế và tâm linh của họ. Hiện nay các dân tộc này và văn hóa ngàn đời của họ càng ngày có nguy cơ biến mất.

Nếu không được bảo vệ thì đó là một sự mất mát lớn của nhân loại. Rừng cũng có vai trò giữ nước lũ, tăng chất lượng nước sạch và không khí làm tăng chất lượng đời sống con người qua những dịch vụ môi trường mà rừng đem lại qua các tài nguyên đa dạng sinh học đưa lại trong các lãnh

phục vụ trong môi trường sống. Thị trường carbon trong Cơ chế Phát triển Sạch (CDM) hiện nay chỉ cho phép tín dụng từ các công trình trồng lại cây, trồng lại rừng để hấp thụ giảm khí CO₂ chứ không có mang vào vai trò của sự phá rừng (deforestation) và suy thoái rừng (forest degradation).

Triển vọng cho thế giới

Cơ chế giảm phá rừng và thoái hóa rừng

Tiến Sĩ Nguyễn Đức Hiệp
Sở tài nguyên môi trường NSW

Phá rừng (deforestation)

Tỉ lệ phá rừng của Indonesia là 2 triệu hecta mỗi năm, bằng khoảng 1/3 tổng số phá rừng trên thế giới, tương đương với lượng 2 tỉ tấn carbon thải vào khí quyển. Theo những nhà giao dịch tín dụng trên thị trường carbon thì Indonesia có thể có khả năng giảm phá rừng rất nhiều so với hiện nay mà không gây ảnh hưởng vào tốc độ phát triển kinh tế và tiết kiệm được từ 1 đến 1.5 tỉ tấn carbon. Với giá ở thị trường tình nguyện (voluntary market) từ \$5 US đến \$10 US 1 tấn thì Indonesia sẽ nhận được lợi nhuận đến 15 tỉ US chỉ để giữ rừng. Hiện nay chưa có thị trường quốc tế carbon

cho tín dụng từ giảm phá rừng và suy thoái rừng. Liên hiệp Âu châu chưa chấp nhận tín dụng này trong thị trường CDM ở Âu châu (hiện nay vẫn là thị trường lớn nhất) cho đến năm 2020 vì sợ rằng tín dụng REDD, để tạo ra với vốn đầu tư ít và rẻ so với đầu tư giảm CO₂ trong các công trình giảm khí thải khác, sẽ tràn ngập thị trường CDM. Các công trình và dự án giảm phá rừng và suy thoái rừng ít tốn kém so với các công trình khác như canh tân hóa các nhà máy thải nhiều khí nhà kính CO₂, xây dựng nhà máy đốt phát điện sử dụng khí nhà kính methane từ các bãi chôn rác, hay dùng công nghệ mới chôn khí CO₂ dưới các túi địa chất trong lòng đất...

Để có thể ước tính với độ chính xác cao số lượng carbon chưa ở rừng và từ đó số lượng tín dụng, các mô hình kinh tế tính luôn chi phí giảm phá rừng qua giá đất, cơ sở hạ tầng... đã được dùng để ước tính giá thành của carbon được giữ ở rừng (1). Sự ước tính tín dụng carbon này trước khi được chấp nhận vào thị trường carbon thì cần phải có một phương thức chuẩn chung xác định, và chứng minh được bằng phương pháp khoa học chuẩn xác.

Suy thoái rừng (forest degradation)

Sự suy thoái rừng là do việc quản lý không đúng và yếu kém các rừng được dùng trong sản xuất lấy gỗ. Trên thế giới có khoảng 350 triệu hecta rừng ẩm nhiệt đới được dùng để khai thác gỗ (2). Khoảng 25% các rừng này là do các cộng đồng làng xã địa phương hay các dân tộc bản địa quản lý coi sóc. Trong các rừng sản xuất, chỉ có một số loại cây được chọn dùng để lấy gỗ do thị trường cần. Tuy vậy ở rất nhiều rừng sản xuất, do một số thợ không lành nghề và không được cung cấp bản đồ chỉ tiết có chỉ dẫn nên đã đốn lùm cây hay làm đổ các cây khác chung quanh gây thiệt hại nhiều. Khoảng một cây đốn đúng thì có 20 cây khác bị thiệt hại không cần thiết (2). Nhiều công trình nghiên cứu cho thấy nếu hoạch định hành trình đốn gỗ thích hợp và công nhân được huấn luyện đốn cây ngã đúng hướng thì sẽ tránh khỏi 50% hay hơn nữa sự thiệt hại các cây rừng khác.

Trong các khảo cứu lâu dài và trên bình diện lớn ở Mã Lai, thì trong các rừng khai thác gỗ không được hoạch định và hướng dẫn tốt thì mỗi hecta mất đi hơn 100 tấn carbon hấp thụ (số lượng carbon thải ra là hơn 100 tấn mỗi hecta). Sau hơn 30 năm, thời gian có thể trở lại rừng để khai thác lại gỗ ở cùng địa điểm khi rừng phục hồi, thì số lượng carbon tồn trữ ở khu rừng được quản lý khai thác tốt có ít

nhất là 30 tấn/hecta cao hơn số lượng carbon ở khu rừng khác. Quản lý đúng trong khai thác rừng nhiệt đới hiện nay sẽ giúp chúng ta giữ lại ít nhất 0.16 giga tấn carbon mỗi năm. Đây là số lượng carbon rất lớn. Nếu so sánh với tổng số lượng carbon thải ra từ nạn phá rừng là 1.5 giga tấn thì số lượng carbon thải ra từ sự suy thoái rừng chiếm khoảng 10% của lượng carbon từ nạn phá rừng. Đó cũng là một lượng đáng kể để chúng ta phải quan tâm.

Thị trường Carbon qua cơ chế REDD

Sau năm 2012, khi nghị định thư Kyoto chấm dứt và nếu hiệp ước mới ở Copenhagen chấp nhận tín dụng carbon từ sự giữ rừng và suy thoái rừng, thì Úc chắc chắn sẽ chấp nhận tín dụng này vào thị trường CDM, mà ở Úc gọi là Carbon Pollution Reduction Scheme (CPRS). Hiện nay các

nước đang thảo luận và thương lượng giới hạn lượng khí carbon dioxide thải ra (để thay thế Nghị định thư Kyoto hết hiệu lực năm 2012). Sau khi đã được xác nhận là cơ chế giảm phá rừng và suy thoái rừng (REDD) là quan trọng và khả thi để thực hiện giảm khí nhà nóng ở hội nghị BaLi năm 2007 thì hội nghị vừa qua tháng 11, 2008 ở Poznan (Ba Lan) thảo luận về phương pháp và cơ chế xác minh carbon từ tín dụng qua REDD.

Hy vọng ở Hội nghị Copenhagen cuối năm 2009 để chuẩn phê duyệt ước mới có hiệu lực sau năm 2012, hy vọng tín dụng qua REDD sẽ được đưa vào thị trường carbon thế giới và tương lai rừng nhiệt đới sẽ còn tồn tại, không bị biến mất trên địa cầu qua sự hủy diệt của con người. Kỳ vọng cao nhất của tất cả mọi người là Mỹ dưới chính quyền mới của tổng thống Omaha sẽ tham dự tích cực. Mỹ với

thị trường lớn hy vọng sẽ dẫn đầu sự thay đổi thị trường tín dụng carbon qua CDM và REDD. Sẽ không thắng nổi cuộc chiến chống phá rừng nếu không có cơ chế REDD. Các nước như Indonesia, Congo, Brazil và nhiều nước khác ở vùng nhiệt đới sẽ là những nước gặp bất lợi được những lợi ích khi bảo vệ rừng, qua thị trường tín dụng REDD.

Ngân hàng Thế giới (World Bank) hiện nay đang đi trước tiến bằng sự thiết lập một thị trường mới mua bán tín dụng REDD. Ngân hàng đặt mua các tín dụng trước với các tổ chức để các cơ sở này khởi sự tham gia làm khởi động thị trường tín dụng REDD.

Một số các công ty đã bắt đầu khai triển các dự án để tham gia vào thị trường này. Ngân hàng thương mại McQuarrie Bank (Úc) hợp tác đầu tư cùng với tổ chức phi chính phủ Flora and Fauna International (FFI) thiết lập 4 dự án thử nghiệm ở Đông Nam Á, Nam Mỹ và Phi châu trong 4 năm tới. Trong đó dự án ở Tây Kalimantan (Indonesia), sau khi ký bản ghi nhớ với chính quyền địa phương, McQuarrie Bank cung cấp tài chính, tiếp thị và bán tín dụng tuần thủ phù hợp với tiêu chuẩn trong khi FFI thiết kế, phát triển xây dựng, quản lý dự án bảo vệ rừng cùng với chính quyền sở tại và dẫn chúng đi địa phương và cung cấp lợi nhuận cho cộng đồng.

Tổ chức thương mại Carbon Conservation cũng đã ký với quỹ đầu tư Merrill Lynch để bán US\$9 triệu tín dụng carbon qua để an sự bảo tồn 750 ngàn hecta rừng Ulu Masen ở bắc Aceh (Sumatra, Indonesia) cùng với chính phủ tỉnh Aceh và tổ chức phi chính phủ FFI.

Tổ chức New Forest đang có công trình bảo hộ 200 ngàn hecta rừng cùng với chính phủ Papua New Guinea nhằm tránh các khu rừng này bị phá để trồng cây dầu palm, qua đó tín dụng sẽ được bán vào cuối năm 2009 với số lượng khoảng 20 triệu tấn car-

bon trong 20 năm giữ rừng trên thị trường tình nguyện (voluntary market) như thị trường của Ngân hàng Thế giới. Lợi nhuận từ tín dụng bán được một phần sẽ được bỏ vào quỹ chung cho cộng đồng địa phương, số còn lại dùng để điều hành công trình, trả tiền phí cho chính quyền địa phương và lợi nhuận cho các nhà đầu tư.

Triển vọng ở Việt Nam

Tài nguyên rừng của Việt Nam chủ yếu là ở Tây Nguyên, các tỉnh dọc Trường Sơn, vùng Trung du và rừng núi Bắc bộ. Tài nguyên này đang bị tàn phá qua sức ép dân số và khai thác quá độ, có nguy cơ biến mất hết. Con người di dân đến từ xa coi rừng như là cửa trời cho, không có lệ phí, khai thác triệt để dẫn đến sự nguy cơ tuyệt chủng của nhiều sinh vật và sự hủy hoại văn hóa các dân tộc bản địa.

Qua cơ chế REDD có thể được áp dụng trên toàn cầu, sau khi Nghị định thư Kyoto chấm dứt. Với sự ủng hộ của nhiều nước tham gia, nhất là sự xuất hiện của thị trường tín dụng carbon lớn ở Mỹ, lợi nhuận tín dụng REDD từ sự quản lý giữ rừng cho nhân loại sẽ là một hy vọng tốt nhất cho sự tồn tại rừng ở Việt Nam, cũng như lợi ích kinh tế cho chính quyền và dân địa phương (qua lợi nhuận tín dụng REDD từ sự quản lý giữ rừng cho nhân loại). Đây là điều mà chúng ta mong muốn, nhất là cho di sản thiên nhiên để lại cho thế hệ sau, văn hóa và sự sống còn của các dân tộc Tây nguyên và miền núi ở Việt Nam.

Nếu chúng ta sửa soạn trước và bắt đầu tích cực ra tay hợp tác với các tổ chức phi chính phủ, hay thương mại trong thị trường carbon thì không những ta có các cơ hội tốt trong sự cạnh tranh để giữ rừng, tài nguyên đa dạng sinh học của Việt Nam mà còn đóng góp tích cực vào sự giảm thiểu hệ quả của sự thay đổi khí hậu do khí nhà nóng carbon dioxide gây ra. Việt Nam là nước sẽ bị ảnh hưởng nặng nhất, hơn cả Bangladesh, qua sự hâm nóng toàn cầu thay đổi khí hậu, chủ yếu là mực nước biển ở biển Đông sẽ dâng cao khả năng hơn 1m. Giảm thiểu sự thay đổi khí hậu là mục tiêu quan trọng cho sự an ninh và vận mệnh của nước Việt Nam, mặc

dầu dĩ nhiên đây là vấn đề của cả thế giới. Biện pháp và chiến lược để giảm thiểu hệ quả và thích nghi với sự thay đổi khí hậu đang được chính phủ Việt Nam cùng với các tổ chức quốc tế nghiên cứu và thực hiện.

Ngoài các khu rừng quốc gia, các khu rừng đặc dụng, và những rừng nguyên sinh còn ít ở các vùng hẻo lánh thì các nông lâm trường hiện nay còn được quản lý bởi các công ty, cơ sở nhà nước quản lý. Có nhiều cách để bắt lấy cơ hội sắp tới này. Nhiều lâm trường hiện nay không được sử dụng và nếu không hay chưa có qui hoạch khai thác chuyển thành đất nông nghiệp hay dân cư thì cũng rất nhiều nơi bị xâm lấn khai thác không đúng luật pháp. Một số rừng, lâm trường do nhà nước hay các doanh nghiệp nhà nước quản lý có thể trao trả lại cho các dân tộc bản xứ để họ có không gian sinh tồn qua sức ép dân số từ xa, để họ quản lý. Tương lai với lợi nhuận từ sự giữ rừng qua tín dụng carbon thì cả hai mục tiêu xóa đói giảm nghèo và bảo tồn đời sống văn hóa của các dân tộc đều được thực hiện dễ dàng và có hiệu quả.

Tham khảo

- (1) G. Kindermann et al., Global cost estimates of reducing carbon emissions through avoided deforestation, PNAS, 29 July 2008, Vol. 105, no. 30, pp. 10302-10307.
- (2) F. Putz et al., Improved tropical forest management for carbon retention, PLOS Biology, July 2008, Vol. 6, Issue 7, pp. 1368-1369

Người bán hàng siêu đẳng

Cộng doanh số bán hàng trong ngày, thấy nhân viên mới đến bán được 100 ngàn đôla, chủ cửa hàng gọi anh này lên hỏi:

- Chỉ với một vị khách, làm thế nào mà cậu bán được gần 100 ngàn đôla?

- Đầu tiên, ông ta mua một chiếc cầu nhỏ. Sau đó tôi khuyên ông ta mua thêm một cái loại vừa và một cái lớn. Mua xong chiếc cầu, tôi bảo ông ta nên mua thêm dây cầu: loại nhỏ, loại vừa và loại to. Tiếp đến là cần câu, lưỡi câu, xuống câu hai động cơ... Cuối cùng, thay vì chúng ta phải chờ hàng đến tận nhà cho khách, tôi khuyên ông ta nên mua luôn một chiếc van chuyên dùng để chở xuống và đi picnic.

- Như vậy là cậu đã thuyết phục và bán cho ông ta tất cả mọi thứ bắt đầu từ ý định chỉ mua một cái lưỡi câu. Giỏi lắm!

- Không hẳn thế đâu ạ - cậu nhân viên giải thích - Ông ta đến mục đích chính là mua một hộp bánh cho vợ. Nhưng tôi khuyên ông ta rằng: Nếu vợ ông ở tình trạng như vậy, thì ông không nên ở nhà mà tối nhất là đi câu với ngày.

lan man âm nhạc

Thật khó để lựa chọn ra một vài ca khúc nổi bật nhất của ông hoàng nhạc Pop Michael Jackson. Một, hai, ba, bốn ca khúc với những thống điệp ý nghĩa hi vọng sẽ phần nào phần họa được chân dung âm nhạc của một trong những nghệ sĩ huyền thoại của thế kỷ XX.

Billie Jean: Phá vỡ rào cản chủng tộc

Ca khúc nổi bật nhất trong Thriller album thứ sáu của Michael Jackson. Được đánh giá không mấy khả quan về Thriller. Nhưng Billie Jean đã mang lại một cú đảo chiều ngoạn mục.

Lời của Billie Jean do chính Michael

Đúng như tựa đề, Black or White đề cập đến sự bình đẳng và cuộc sống chung hài hòa giữa những con người khác màu da trên toàn thế giới.

Black or White là sự pha trộn giữa hard rock, dance và hip hop, phần intro và đoạn riff chủ đạo của ca khúc được thực hiện bởi tay guitar Slash của nhóm Guns "n" Roses và Bill Bottrell (cũng là người viết phần lời Rap cho bài hát).

Cũng như rất nhiều video clip khác của Michael Jackson, Black or White gây chú ý và tạo được sự phấn khích to lớn đối với khán giả. Thống điệp kết nối chủng tộc văn hóa được thể hiện qua những hình ảnh biến ảo,

Những ca khúc khuấy đảo thế giới của Michael Jackson

Jackson tự tay viết, Billie Jean có thể coi là dấu mốc thành công vang dội trên khắp thế giới của Michael. Bên cạnh việc đoạt được vô số giải thưởng âm nhạc danh giá, ca khúc còn góp phần đem lại vị trí "album bán chạy nhất mọi thời đại" cho Thriller.

Billie Jean còn được quảng bá trên MTV và là nghệ sĩ da đen đầu tiên được giới thiệu ở đây, "phá vỡ rào cản chủng tộc" vốn ngự trị ở băng tầng âm nhạc này biết bao lâu.

Billie Jean được vô số nghệ sĩ thu âm và hát lại, chính từ đây Michael Jackson đã đặt dấu ấn của mình như "biểu tượng của dòng nhạc Pop".

Black or White: Ước mơ hòa hợp màu da

Single từ album Dangerous và được đánh giá là single rock bán chạy nhất thập niên 90. Black or White đạt được thành công vang dội không chỉ ở nước Mỹ. Ca khúc đã "đổ bộ" vào UK, "leo" lên vị trí cao nhất trong bảng xếp hạng single, Michael Jackson là nghệ sĩ người Mỹ thứ hai sau khi Ông hoàng Rock & Roll Elvis Presley lập được kỷ lục vào năm 1960 với ca khúc It's Now or Never.

rực rỡ ở nhiều khung cảnh: các khu tự nhiên hoang dã, thành phố New York hiện đại sôi động, thành phố Moscow tuyết trắng, điệu múa Thái duyên dáng, vũ điệu Ấn quyền rũ trong một video có tiết tấu liên tục, sôi động vô cùng.

Heal The World: Khát khao "hàn gắn thế giới"

Có thể nói không quá là một trong những ca khúc phổ biến nhất của Michael Jackson trên toàn thế giới. Single Heal The World cũng là hit lớn nhất trong album Dangerous.

Heal The World chuyển tải một khát khao nữa mà Michael Jackson đã thể hiện trong suốt cuộc đời mình: Ước mơ mang tới một cuộc sống hòa bình, ổn định trên khắp thế giới, để trẻ em không còn phải chịu cảnh chết chóc, đói nghèo, thất học.

Michael thổ lộ rằng đây chính là ca khúc tuyệt vời nhất mà anh đã từng sáng tạo nên, anh cũng đã sáng lập một quỹ từ thiện có tên Heal The World Foundation nhằm quy động các nguồn tài trợ vào mục đích nâng cao chất lượng sống cho trẻ em.

Ca khúc với giai điệu tuyệt đẹp

cùng thông điệp ý nghĩa đã được biểu diễn trong các tour của Michael Jackson. Khung cảnh rất nhiều trẻ em đủ quốc tịch, nhiều màu da nắm tay nhau cùng hòa ca "Heal the world, make it a better place, for you and for me..." cùng hình ảnh các em nhỏ chạy băng băng qua những khu chiến sự ngổn ngang xe tăng, công sự, đem hoa tặng và cười đùa với những người lính trong video clip sẽ luôn luôn lay động lòng người, gợi lên một khát khao hòa bình day dứt, nhất là khi thế giới chưa bao giờ ngưng súng đạn và tiếng khóc trẻ em.

Earth Song: Lời khẩn cầu cứu lấy Mẹ trái đất

Single thứ ba trong album HIStory. Earth Song thể hiện mối bận tâm sâu sắc khác của Michael Jackson: Tình trạng con người phá hủy môi trường tự nhiên và truy sát các loài động vật quý hiếm. Earth Song chính là một trong những ca khúc về môi trường gây ấn tượng mạnh mẽ nhất.

Xét về mặt âm nhạc, Earth Song là một bản ballad có sự hòa trộn các yếu tố của nhạc blues, gospel (thánh ca) và opera. Dù phần âm nhạc và ca từ đã rất xuất sắc, thì hiệu ứng thực sự mà Earth Song mang lại đạt được thông qua một video clip "khiến mỗi người xem đều rung động".

Michael Jackson xuất hiện giữa khung cảnh trái đất bị phá hoại đến cùng kiệt suy tàn, bởi bàn tay khai thác của con người, bởi chiến tranh liên miên. Đã hơn mười năm trôi qua kể từ khi ca khúc ra đời, nhưng những hình ảnh ở đoạn cuối video clip với hiệu ứng "đảo ngược" những con voi bị giết chết để khoét ngà bỗng nhiên sống dậy, những cây rừng cổ thụ bị đốn hạ bật lên, những mảnh đất khô cằn hạn hán lại ướt đẫm nước mưa và âm ập đầy như thuở xa xưa, địa cầu sứt sẹo thương đau lại lành lặn như thuở hồng hoang... vẫn còn nguyên giá trị và ngày càng khiến con người phải suy ngẫm nghiêm túc về những hành vi của mình, đồng thời cấp tốc hành động để hồng sửa chữa những "tội lỗi" mà mình đã gây ra, để duy trì cuộc sống bền vững...

Bởi những khung cảnh kinh hoàng ấy không còn là thứ dự đoán viễn vông nữa, nó đang diễn ra từng ngày từng giờ. Ngày 26 tháng 6 vừa qua Michael Jackson đột ngột qua đời ở tuổi 50. Dù là "người ra đi nhưng âm nhạc của Michael Jackson vẫn còn mãi mãi" nhưng sự đột ngột qua đời của anh đã làm nhói lòng rơi lệ hàng chục triệu con tim giới hâm mộ anh trên toàn cầu.

Ái Nguyễn

Lúc bạn biết cách học được từ quá khứ những bài học cho cuộc đời mình, cũng là lúc bạn đã biết yếu, biết sống, biết hành động, biết thức tỉnh và không bao giờ phải dùng phím undo trong đời.

Gmail vừa có dịch vụ undo mail cho phép thu hồi lại email vừa gửi trong vòng 5 giây. Việc này rất có ích cho những người gửi mail trong tình trạng buồn ngủ, hoặc... say rượu. Tuy nhiên, 5 giây cho việc thu hồi lại một email không biết có giải quyết được việc gì hay không.

Điều gì sẽ xảy ra, khi cái thư đó không thể thu hồi trong tình trạng khẩn cấp. Người ta hối hận và chột tính khi bức thư đó được gửi đi. Có thể là những hợp đồng sai lệch, là vụ làm ăn đổ bể, là những dòng chữ viết trong tình trạng không bình tĩnh, là lời chia tay vội vàng...

Có undo email, có phím undo trong cuộc đời, bạn có thể sửa chữa được phần nào lỗi lầm của mình, hoặc làm lại một điều gì đó. Nhưng, không cần phải giả mà, ngay cả phím undo ấy, sinh ra thực chất cũng chỉ để cho mọi người được thỏa mãn lòng ham muốn của một thứ tình cảm trư tình: đó là sự ăn hận, tiếc nuối.

Undo, chỉ là ước mơ quá khứ của giả tưởng. Giả như được, giả mà, ước gì, nếu như... Những điều đó đã diễn ra mất rồi, và nếu có phím undo, được quay trở về thời điểm đó, bạn sẽ làm gì?

Thư tương tương, nếu như có phím undo được trên đời, để tự mỗi người được quyền quay trở lại làm điều họ ước muốn nhỉ? Ngay lập tức, trên đời này sẽ không còn những ông già, bà già lụ khụ da dẻ nhăn nhoeo mất mỡ lưng còng, chân tay run rẩy từng bước một.

Tất cả đã biến thành những người trẻ. Da mặt căng hồng, tuổi thanh xuân tràn đầy, giai thì nói năng dung khí, gái nói nhỏ nhẹ dễ thương in hệt người đang yêu. Một xã hội đầy người trẻ yếu cái đẹp.

Một số quay lại sửa chữa những thứ mà họ cho là sai lầm đã gây ra. Ví dụ như: "Không hôn cô gái này nữa, bởi đây chính là nụ hôn đi đến sai lầm cho hôn nhân", "Ta sẽ không đến gặp nàng, cuộc gặp gỡ đầy đau khổ sau này...", Có thể trong hiện tại bạn không bằng lòng với những gì đang có và muốn thay đổi nó. Nhưng nếu đã được sửa đổi rồi, lấy gì đảm bảo bạn sẽ lại không mắc sai lầm y như vậy?

Cũng có giây phút bạn đã trải qua, và chẳng bao giờ muốn quay lại. Thậm chí, không muốn nghĩ tới. Lúc đó, nếu như có phím undo, bạn chỉ ước được... quên. Có lẽ những người tù, là những người có khả năng mong

muốn được undo nhiều nhất.

Giả như có thể quay ngược lại, hay hình dung như từng thước phim quay chậm, những nỗi oan nghiệt, tội ác, tai nạn, sai lầm sẽ được chặn lại. Bạn có tin vào điều đó không?

Nói vậy thôi, ước muốn "thời gian quay trở lại" luôn là điều ước thần tiên, nó hấp dẫn bao thế hệ loài người, bao nhiêu sách vở, thi ca, bài hát, đã nêu chuyện này rồi. Bởi họ biết rằng, điều đó không bao giờ xảy ra. Thế còn bây giờ? Quá hay, quá mỹ mãn, vì ước mơ đã thành sự

thật.

Vậy có bao nhiêu người ngạc nhiên, nhẩy cẫng lên khi phát hiện tính năng kỳ diệu này của máy tính? Chắc là không nhiều lắm. Họ coi đó như một lẽ thường tình. Ôi con người. Mong mới, ước ao, để rồi không hề nhận ra niềm ao ước đó khi nó nhẹ nhàng tới.

Thuật ngữ "Undo" có nghĩa là tháo, cởi, mở, xóa, phá hủy... Undo cũng là một phím trên máy computer, có khả năng phục hồi, quay trở lại những thao tác, văn bản trước đó.

Nếu có phím undo trong cuộc đời, nó sẽ đứng ở vị trí quá khứ trong quá khứ - hiện tại - tương lai. Nhưng có thể nói đây là quá khứ giả tưởng, bởi nó hoàn toàn không có và chưa xảy ra.

Đó chỉ là giả định. Chỉ cần một câu: "Giả như có phím undo...", giả như bạn được quay trở về thời điểm đó, bạn sẽ thay đổi mình như thế nào? Và nếu ai cũng undo được cuộc đời mình, điều gì sẽ xảy ra?

Giả như được undo, được làm lại liệu bạn có thay đổi được vận mệnh của mình không?

Vì có bao giờ người ta hăng ước ao, nếu như chỉ được quay lại 5 phút trong đời người thì việc gì sẽ xảy ra? Nhưng khi người ta có thể undo, lại quá ít người nghĩ rằng, cái công cụ

nhân quả và nghiệp mà chính bạn đang tạo?

Vậy cuộc sống đi, tạo hóa đi, đừng undo cái gì hết. Hãy để mọi thứ như là nó vốn thế. Đó là niềm vui, đau khổ, hạnh phúc bất tận của cuộc sống. Bởi nếu lúc nào cũng có thể sửa chữa, thì quả là chán, cuộc sống chán ngắt. Kệ đi, cứ thế đi. Lầm lẫn. Ngơ ngác,

ăn hận, tiếc nuối. Để còn yếu. Còn nông nân.

Và sai lầm, cứ sai đi, cứ nhầm đi, cứ ước muốn và ăn hận đi, sẽ có nhiều nước mắt, và sẽ yếu, sẽ bay vút lên,

Trang phụ nữ

nhỏ bé này, cái phim bé nhỏ này đã cứu cả cuộc đời của họ?

Liệu có ai đã được cứu bởi chức năng này chưa nhỉ? Chắc là không! Bởi lấy gì để đảm bảo, sau khi đã undo rồi, đã sửa chữa, đã quay trở lại và thay đổi tình thế, liệu có giữ mãi được không? Hay rồi lại lặp lại sai lầm, như định mệnh hay số phận đã đặt ra, như tính nết, như những

bay vút lên. Bởi chúng ta không hoàn thiện, bởi chúng ta luôn ăn hận, vì chúng ta là con người, và chúng ta biết yếu.

Lúc bạn biết cách học được từ quá khứ những bài học cho cuộc đời mình, thì nhận là lúc bạn đã biết yếu, biết sống, biết hành động, biết thức tỉnh và không bao giờ phải dùng phím undo trong đời.

Mai Long

Có ba thứ không bao giờ quay trở lại. Đó là thời gian, lời nói và cơ hội. Vì thế, hãy cố sống thật tốt cho ngày hôm nay để không bao giờ phải nói "giả như".

Đã có một bài thơ rất hay với các phím trên máy tính:

"Giá tình yêu save được/error thì load lại chẳng bận lòng/giá tình yêu delete được/chán/hết thì một cái/thế là xong."

Còn với undo?

Một lần tình cờ ngồi trên mạng, tôi được đọc toàn bộ một topic: "Giả như cuộc đời có phím undo". Người viết bài đầu tiên, đã viết với một tâm trạng rất xúc động và đầy cảm thông rằng: "Nếu như trong cuộc đời mỗi người, có được ba hạt dẻ thần, được ba lần undo, các bạn sẽ dùng nó như thế nào?"

Có chăng là để chọn lại nghề nghiệp? Tìm lại bạn đời? Làm một điều gì đấy cho vui lòng cha mẹ, hay là lập tức đi thu hồi ngay hành động nóng nảy đã dẫn đến chuyện làm ăn thất bại hoặc hủy hoại cuộc sống?

Hoặc lãng mạn hơn, chỉ để gặp một người, hay cho ai đó cơ hội để tìm lại cho chính mình một cơ hội? (mẹ Nhím Bìn).

Tôi cũng ngồi, suy nghĩ. Cái undo trong cuộc sống, nó có khác chi một mơ ước được quay lại, được trở lại để sửa chữa lỗi lầm đâu. Nó có khác chi cái tiếc nuối mà tự nhủ: "Giả như ngày ấy... thì ngày nay...".

Đã bao lần nghĩ về những nỗi buồn,

quá khứ, những điều đáng tiếc mình gây ra, và đã biết hối lỗi, đã tự răn mình rằng, lần sau cần rút kinh nghiệm, không nên hành động như vậy, hoặc tránh mắc sai lầm. Chữ chưa bao giờ dám nghĩ đến chuyện nếu như có phím undo trong cuộc đời thực.

Bởi như vậy, những lỗi lầm sẽ lại được làm tràn lan bởi sự ỷ lại. Lo chi, ta đã và sẽ được undo. Ta sẽ chẳng bao giờ mắc sai lầm bởi nó lại được sửa chữa, khác gì Aladin đã có cây đèn thần thực hiện các ước muốn.

Không, tôi cũng không muốn như vậy. Bởi, đã là người thì trong cuộc sống ắt cũng phải có đôi lúc va vấp, có đau khổ thì mới biết mình hạnh phúc, có buồn thì mới biết vui, có khó khăn mới biết quý trọng bình yên...

Trong một vài trường hợp, rất đáng với câu nói: "Kẻ mắc sai lầm, là kẻ đã có hành động. Còn hơn kẻ không bao giờ hành động, họ không có sai lầm nào trong đời!". Nếu mình cứ sợ sai lầm, cứ chán chừ, để rồi ngày lại ngày trôi, cảm thấy cuộc đời quá nhạt nhẽo, vô vị, và lặp đi lặp lại, để rồi mọi cơ hội qua đi một cách giễu cợt. Giả như được quay trở lại, hẳn các em sẽ được giải tỏa, không còn bị những ấn ức đến mức tự hủy hoại đời mình.

Dư vị còn lại trong bạn là gì? Khi bạn biết, nhưng để mắc vậy, mọi thứ,

trôi đi, cũng như con người, và tuổi tác, cũng như công việc và sự giải tỏa. Mọi thứ bao quanh như một tấm lưới khiến bạn nghẹt thở mỗi khi nửa muốn thoát khỏi nó, nửa cam chịu.

Có vài người nói rằng, nếu như có được lệnh undo trong cuộc đời, họ ước gì đã không sinh ra. Tội gần như lặn đi trước những dòng chữ viết ấy. Cũng cố thử thông hiểu, thử đoán, và nghĩ: Cái gì đã xảy ra đến nỗi họ chẳng muốn tồn tại nữa? Cái chết, là điều mà không ít người đã nghĩ tới, nhất là tuổi trẻ bấn khoăn.

Còn tuổi già, và những người bệnh tật, tàn tật, những người biết quý sức khỏe, những người luôn phải tranh đấu giành giật sức khỏe, để thoát khỏi những đau đớn, hoặc tránh cái chết. Sự ra đời của một con người quá là gian nan.

Nó được ví như một con rùa già chột mắt, cứ mỗi một năm mới ngoác đầu lên khỏi mặt nước biển một lần, và tìm cách chui đầu vào lỗ nhỏ của một khúc gỗ tự lênh bễnh trên mặt nước, bị gió Đông, gió Tây, gió Nam, gió Bắc thổi trời dạt hết phương này đến phương khác.

Bạn đọc kỹ câu đó vào, bạn sẽ thấy, sự có mặt của bạn trên đời này quá là kỳ tích. Thân thể, hình hài này, không chỉ là của bạn. Bất kỳ một hành động nào xâm phạm, hoặc tự xâm phạm đến thân thể đều là đáng trách.

Ngày nay, có những em teen, có thói quen tự cắt tay, cho rớm máu. Em chụp ảnh từng quá trình tự rạch tay, tự show (diễn) những style của mình một cách có ý thức. Người lớn sẽ chẳng hiểu tại sao lớp trẻ lại có thói quen sai thối kỳ dị vậy.

Còn lớp trẻ thì có em đồng cảm, em bệnh vực, em chế, em dè bừ. Nhưng tóm lại, tôi cá rằng, chính những em teen khi làm như vậy cũng đều có hiểu chính bản thân em muốn gì. Những sự hoang mang, không tìm thấy lối thoát, hoặc tự kỷ, hoặc trầm cảm, bấy giờ không cần tìm sự chia sẻ trong đời thực, mà cần bày tỏ và show lên trong thế giới ảo.

Những em học sinh, rủ nhau tự vẫn, chỉ vì những lý do rất nhỏ, không kim chế được và theo trào lưu nào đó, một thoáng bốc bột, các em đã làm cho người thân của mình đau xót. Lúc đó, nếu như có giả như, hẳn các em sẽ được giải tỏa mà không bị những ấn ức đến mức tự hủy hoại đời mình.

Tôi đã từng nguyện, sẽ được đến Tây Tạng, để được xắm lên lưng một mandala nho nhỏ, hoặc một bức thangka trên vai. Nhưng một người bạn, biết ý định đó, đã can ngăn, rằng đừng nên xắm.

Em có biết, cơ thể là nh lặn, là một đặc ân mà tạo hóa và đất trời cùng với bố mẹ và thiên duyên đã tặng

em. Đừng xăm, đừng trich lên làn da của mình, đừng làm gì khiến nó tổn thương, sứt mẻ. Em có biết rằng nhiều người đã muốn xóa đi những dấu vết cũ đó.

Chẳng còn cách nào, ngoài cách phủ lên những hình xăm bằng các vết sẹo. Hình xăm có thể mất, nhưng sẹo thì còn. Vâng, đã biết, đã như: "Sống, là không hối tiếc". Ý thật lòng của bạn, nó khiến tôi phải suy nghĩ một cách nghiêm túc hơn nữa trong vấn đề này, nhưng có lẽ, đã thích, và nếu có duyên thì tự khắc sẽ đến.

Mà, một vết sẹo trên da thịt, còn dễ xóa, dễ mờ theo năm tháng. Một vết thương lòng, hay những vùng tối trong quá khứ, vết sẹo trong ký ức, trong tâm hồn mới khó nhất làm sao. Và, có lần nào khi ngồi trong tĩnh lặng, trong bóng tối, hay trong đêm khó ngủ, đôi lần thầm nghĩ: "Già như..."

Vậy nên tôi đi, có lẽ chỉ là giai đoạn này thôi nhè, qua được nó rồi, bạn sẽ không còn "già như có phim undơ, tôi ước chỉ ba mẹ không sinh tôi ra trên đời". Hẳn lúc đó bạn đã từng trải hơn, đã nếm đủ các gia vị chưa cay mặn ngọt của cuộc sống, đã vượt qua được mọi điều để có thể bình tĩnh lại, và mỉm cười cảm ơn mình đã sống được đến nay để đón nhận niềm vui sống.

Có thể con đường đi của bạn không hoa hồng, mà nó là chông gai, là khổ ải, là trầm đặng nghìn cay, là chưa một ngày bạn cảm thấy hạnh phúc. Nhưng thực ra, tôi nghĩ đó chính là do quan niệm của chính mình. Trong những cay đắng đó, chính mình tự tìm thấy bình an, và niềm vui. Hạnh phúc, không thể nào kiếm tìm được. Nó tồn tại ngay trong tâm trí bạn. Chỉ cần bạn biết lắng nghe, cảm nhận và yêu thương.

Tuệ Thư

BẢO LÒNG CHƯA TAN

Trịnh Hội

Nói gì thì nói, cuộc hôn nhân với Nguyễn Cao Kỳ Duyên chính là cánh cửa đưa Trịnh Hội ra "ánh sáng". Đám cưới bên bờ biển đẹp như mơ, hạnh phúc được coi là ngọt ngào bất chấp sự chênh lệch tuổi tác và nhiều điều khác nữa cũng không khởi đầu người ta có những dự cảm bất an mơ hồ.

Rồi họ ly hôn, chấm dứt những bàn cãi còn chưa hết về đám cưới, và mở ra những xôn xao về sự chấm dứt quá bất ngờ. Họ biết cách im lặng. Mỗi người chọn một cách im lặng riêng cho những dấu hỏi của quá nhiều người biết họ.

"Tôi thích phụ nữ có lòng trắc ẩn"

Trịnh Hội - người đàn ông hôm nay có một tuổi thơ thế nào? Ai là người đã ảnh hưởng nhiều nhất đến suy nghĩ của anh, sự trưởng thành của anh?

Trịnh Hội về Việt Nam làm phim, qua Bhutan dự lễ lên ngôi của ông hoàng là bạn anh, trở về Úc, sang Mỹ... - Những chuyến đi có thể là tình cờ, có thể công việc hoặc cũng có thể là... chạy trốn. Toàn là phỏng đoán cho đến khi tôi "chụp" được anh, để phần nào giải mã người đàn ông đẹp trai này, là ai?

Trước hay sau khi kết hôn và ngay cả hiện tại, tôi luôn là một thằng con trai, đàn ông... bình thường như mọi thằng đàn ông khác. Thường tôi thích chơi thể thao (tennis, bơi), đọc sách, báo (nhất là vào buổi sáng cuối tuần), đi du lịch và nhất là đi làm ở những nơi xa lạ, khác người. Bởi thế đối với

người khác phải tôi cũng thích những người như vậy: có cá tính đặc biệt, tự nhiên, tự tin, tự lập và quan trọng nhất là có nhiều lòng trắc ẩn.

Thế còn mối tình đầu tiên trong đời anh? Là khi anh bao nhiêu tuổi?

Lúc ấy hình như cả hai chỉ vừa sắp tròn 16 tuổi nên một nụ hôn cũng chẳng dám trao. Lần đầu tiên tỏ tình, tôi chỉ dám nắm tay thôi nhưng tim thì đã đập loạn xạ ngầu. Nàng rất đẹp, rất lãng mạn, nhưng cũng rất đa tình. Và vì thế chỉ sau vài tháng nàng đã bỏ tôi một cái rụp!

"Sự im lặng đến từ lòng tự trọng"

Rồi khi kết hôn, anh làm thế nào để thích nghi với cuộc sống gia đình? Có những tính cách nào phải kiểm soát xuống, những thói quen mới nào hình thành ở Trịnh Hội?

Nói thật tôi không muốn nhắc nhiều đến quá khứ, nhất là trong thời điểm này. Tôi chỉ có thể trả lời là tôi cũng giống như mọi người, sự tự do, dung túng của một kẻ độc thân đã phải kiểm soát xuống và thay vào đó là đời sống gia đình và sự học hỏi một số thói quen của người Bắc vì gia đình tôi rất gốc Sài Gòn và tôi lại sống tự lập từ khi ra trường, ở chung với các bạn bè Úc, Mỹ nên tôi chẳng biết gì nhiều về các lễ nghi, tập quán, thói quen của người Bắc cho đến khi kết hôn.

Người Bắc có đặc điểm gì khác với người Sài Gòn vậy, theo anh?

Theo tôi sự khác biệt lớn nhất giữa người Nam và người Bắc là cách nói

Sang Mobile Phone Kiosk

\$60,000
luôn hàng tồn

Hiện đang deal với các hãng lớn như Vodafone, Optus, Virgin, TPG v.v.... Vị trí thật lý tưởng trong shopping centre lớn. Trang thiết bị đầy đủ, hợp đồng 5 năm vào là làm ngay không cần làm thêm gì hết. Thuê chỉ \$5000. Tất cả dealers codes và các licence đều được chuyển giao.

Xin gọi **0417 064 620**

CẦN TUYỂN NHÂN VIÊN

Công ty phân phối sản phẩm Dinh dưỡng & Mỹ phẩm của Mỹ cần tuyển người giới thiệu và phân phối sản phẩm với khách hàng ở tất cả mọi khu vực.

Các loại sản phẩm gồm

Giảm cân * tan mỡ bụng * tăng năng lượng giảm cholesterol * cao máu * làm đẹp da * giảm tàn nhang v.v...

Thu nhập từ \$500 đến \$2000 / tháng.

Công việc thích thú tự làm chủ thời gian

Không cần kinh nghiệm

Sẽ được công ty huấn luyện

Xin gọi

0405 74 28 12 hoặc 0411 456 838

hoặc (02) 9727 9774

Chứng tôi nói tiếng Việt

BÁN TRUCK SANG LUÔN MỖI LÀM

Một carrier truck loại chở 4 xe hơi. Hiện đang hoạt động vùng Sydney & Metro, đang có nhiều hợp đồng làm. Xe còn tốt thuế đường còn trọn năm. Công việc nhiều tiềm năng. Sang xe luôn công việc làm, sẽ hưởng dẫn tận tâm. Xin gọi để đến xem

0404 888 346

(nói tiếng Anh)

Tạp chí Doanh Nghiệp Đời Sống với nhiều bài vở mang tính chất tư liệu sẽ được người đọc, dù là đọc xong, vẫn lưu giữ lâu dài để xem lại

Quảng cáo trên Doanh Nghiệp Đời Sống sẽ được người xem nhìn lại nhiều lần trong tháng trong năm mà không phải trả thêm lệ phí.

Đăng quảng cáo trên Doanh Nghiệp Đời Sống chỉ cần gọi tòa soạn (02) 9788 7364, hoặc ở xa xin gọi

0430 00 69 65

Và tất máy để lại missed calls chúng tôi sẽ gọi lại cho quý vị. Nhận trả lệ phí bằng Visa or Master Cards, hoặc online EFT hay đóng tiền vào bank account của tòa soạn

chuyện và trình bày, hành xử vấn đề. Người Bắc thường không nói ra hết những gì họ đang suy nghĩ như người Nam. Dĩ nhiên ở đây tôi chỉ có thể nói chung chung mà thôi vì mỗi người mỗi khác.

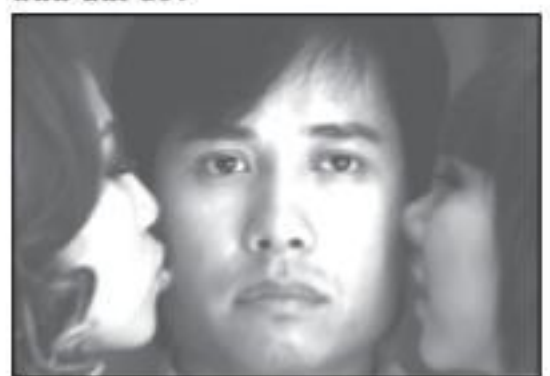
Nhưng tôi có cảm giác họ "giữ kẽ" nhiều hơn, xã giao nhiều hơn (nếu không muốn nói là giới giao tiếp hơn!), ưa bóng bẩy, gián tiếp nhiều hơn, và hình như là khen nhiều hơn người Nam (mặc dù chưa chắc đây thật sự là những gì họ nghĩ!). Tôi nói ra như thế này không biết là có đúng chạm đến ai không nhưng đây thật sự là những gì chính tôi đã trải qua và nhận thấy sau một thời gian dài làm việc và chung đụng với người Bắc, ở Việt Nam lẫn cả ở hải ngoại.

Có dự cảm nào về sự đổ vỡ không? Ngay cả khi người ta đang hạnh phúc nhất?

Cho tôi xin tạm miễn trả lời câu hỏi này. Có hay không có dự cảm thì gương đã vỡ, tình đã phai, nhắc lại để làm gì? Khi chúng ta đang hạnh phúc nhất có mấy ai có dự cảm về sự đổ vỡ, chia ly? Tôi là người có một cuộc sống và cái nhìn khá lạc quan nên vì vậy nó thường chẳng giúp được gì nhiều cho tôi trong vấn đề này.

Câu hỏi này chờ đợi một câu trả lời có thể khái quát hóa hơn là chờ đợi anh trả lời về chính cuộc hôn nhân của mình?

(Im lặng)
Anh có nhớ thời điểm nào chữ "ly hôn" đột nhiên xuất hiện giữa vợ chồng anh không? Cảm giác của anh khi đó?

Cũng như câu trả lời trên, rất tiếc là trong thời điểm này tôi không thể nào nói khác đi được. Nếu trả lời, tôi muốn câu trả lời của mình phải đầy đủ và thành thật. Còn nếu không thì im lặng là tốt nhất.

Sự im lặng này đến từ sự cần trọng của một luật sư hay sự tôn trọng (phải có chứ, dù ít hay nhiều) từ một người đàn ông vừa đổ vỡ? Khi đau đớn nhất, anh làm gì?

Sự im lặng đơn giản đến nỗi lòng tự trọng của riêng mình và cho mình. Những gì của quá khứ nên trả lại cho quá khứ. Có những việc chỉ cần chia sẻ với những người thân là đủ, không cần phải giải bày với thiên hạ. Việc tư ra việc tư, việc công ra việc công.

Đây là câu chấm ngón của tôi. Còn khi đau đớn ư? Cũng như nhiều người, khi bị tế đau tôi thường... khóc trước, than thở trách phận với đời, với các bạn bè thân thiết nhưng sau đó thì ráng đứng dậy để đi tiếp. Đau còn cách nào khác, phải không?

"Bình an 100% thì chưa"
Ý nghĩa của hạnh phúc với anh có "biến màu" theo hoàn cảnh sống và độ tuổi?

Nói chung thì cũng không có khác nhiều. Ngày xưa đối với tôi, sống độc thân, có dịp đi đó đây làm được những việc hay cho mình và cho đời là hạnh phúc nhất. Bây giờ thì có lẽ nó... cũng vậy. Có khác chăng là đôi khi tôi cũng nghĩ nếu như có ai yêu thương mình, muốn lấy mình làm chồng và chịu sinh cho mình một hai đứa con thì chắc cũng hạnh phúc lắm!

Bấy giờ, đã chia tay Kỳ Duyên được một khoảng thời gian đủ dài,

hay chưa dài với anh? Anh đã thấy lòng bình an chưa?

Cũng khó mà nói thế nào là đủ dài hay chưa đủ. Nếu hỏi lòng tôi đã bình an 100% chưa thì có thể câu trả lời sẽ là chưa. Nhưng thành tâm mà nói nó đã bình an hơn rất nhiều so với năm 2008.

Anh có bị cảm giác "sợ hãi" khi nghe nhắc tên hoặc thậm chí là phải gặp lại người cũ vì mình đã đau đớn quá không?

Câu trả lời ngắn gọn là không. Thình thoảng tôi và Kỳ Duyên vẫn liên lạc với nhau và thời gian vừa qua chúng tôi cũng vừa làm việc chung với nhau qua chương trình văn nghệ Thúy Nga "Dancing with the Stars". Các bạn thử tìm xem lúc tôi cùng đứng trên sân khấu với Kỳ Duyên, thấy tôi có bị "sợ hãi" lắm không?

Anh là một luật sư, nhưng anh cũng tham gia văn nghệ khi trở thành một MC hoặc diễn viên điện ảnh... Anh làm những việc đó để mưu sinh hay đơn giản, vì đam mê?

Tôi đã từng làm luật sư thiện nguyện ở Hồng Kông và Philippines gần 10 năm nên chắc chắn nó (nghề luật sư) là một sự đam mê mãnh liệt. Riêng việc làm MC hoặc diễn viên điện ảnh thì lại càng không phải là một việc làm để mưu sinh vì nó không làm ra được nhiều tiền cho lắm, nhất là ở

Việt Nam.

Tôi thích làm MC và đóng phim đơn giản là vì tôi thích văn nghệ, thích học hỏi những điều mới lạ và nhất là cảm thấy rất vui khi có dịp được làm việc chung với các anh chị em nghệ sĩ, nhất là với các thế hệ đi trước.

Tại sao anh đồng ý đóng phim "14 ngày phép"? Khi đọc kịch bản, anh nghĩ gì?

Đơn giản là vì tôi muốn thử sức của

mình và được mới. Đầu phải ngày nào tôi cũng được chọn để đóng vai chính, có phải không? Đây vừa là một sự may mắn, vừa là một sự thách thức, mà tôi không ngờ là nó đã đến với tôi quá tình cờ và nhanh chóng như vậy. Sau khi đọc xong kịch bản, điều đầu tiên tôi cảm nhận là thấy ở Dũng có một vài điều giống tôi. Hai ngó ngó, củi lẩn, dễ tin người và yêu thiên nhiên, đất nước.

Anh có đồng tình với hành động và suy nghĩ của nhân vật anh đóng trong "14 ngày phép"?

Cái này cũng tùy. Trong phim Dũng có rất nhiều hành động và suy nghĩ khác với những thằng con trai khác, trong đó có tôi. Phim mà! Nhưng ngược lại cũng có những phần đoạn tôi rất thích cách suy nghĩ của Dũng và ước gì mình cũng có cảm nghĩ như thế: những xúc cảm của Dũng lúc máy bay sắp đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất, lúc anh về Sóc Trăng thăm gia đình của Thảo, và lúc hai người cùng lắng nghe lời hát của người vợ hát cho chồng nghe trước lúc chia tay...

Có bao giờ Trịnh Hối khóc? Tại sao?

Điều này là dĩ nhiên rồi. Lúc nhớ ở nhà tôi có biết danh là "mít ướt" vì tôi rất dễ bị mũi lòng. Chưa bị đòn nhưng tôi đã lo khóc trước. Khi buồn tôi khóc. Những lúc xem phim nào quá hay, hoặc quá cảm động tôi cũng khóc. Thế mới chết chứ. Có ai biết cách làm sao để bớt khóc không?

Ducky CK phỏng vấn

Một ông chồng áp vào đồn cảnh sát.

- Tôi muốn gặp tên trộm mà các ông đã nhốt hóm qua để hỏi nó vào phòng ngủ của vợ tôi bằng cách nào mà không làm bà ấy thức dậy

Con đường của Trí Nguyễn đang đi khá giống với Tony Jaa - ngôi sao võ thuật tầm cỡ quốc tế của điện ảnh Thái Lan - một trong những diễn viên hiếm hoi của châu Á có phim được Hollywood chấp nhận và đạt doanh thu triệu đô. Nhưng với Trí Nguyễn thì sao?

Tony Jaa là ai?

Cách đây vài năm, chẳng ai biết đến cái tên Tony Jaa. Cho đến 2003, khi bộ phim "Ong-bak: Muay Thai Warrior" (tựa Việt là "Truy tìm tương phật") có Tony Jaa thủ vai chính công chiếu và làm sừng sốt bất cứ ai từng xem qua phim này.

Với slogan quảng cáo "3 không" ấn tượng: Không đóng thế, không kỹ xảo, không đầy cáp - bộ phim thực sự làm cả châu Á rung động với những cảnh hành động cực kỳ ngoạn mục chưa từng thấy trên màn ảnh. Và ngay lập tức người ta đã xem Tony Jaa là kẻ thách thức số 1 ngôi vị Vua Kung Fu của Lý Liên Kiệt và Thành Long.

Bản thân Thành Long cũng ngưỡng mộ tài năng của Tony Jaa và từng mời anh tham gia "Rush Hour 3", nhưng Tony đã từ chối vì... quá bận!

Đạo diễn ấn khách số 1 của nước Pháp Luc Besson đã đích thân giới thiệu và phát hành phim "Ong-bak: Muay Thai Warrior" tại Pháp. Nhưng phần thưởng lớn nhất của Tony Jaa và điện ảnh Thái Lan, là sự chấp nhận của thị trường phim danh giá nhất thế giới - thị trường Mỹ, khi bộ phim công chiếu trên 3.000 rạp tại đây và đạt doanh thu hơn 4 triệu USD!

Cùng một con đường, hai số phận!

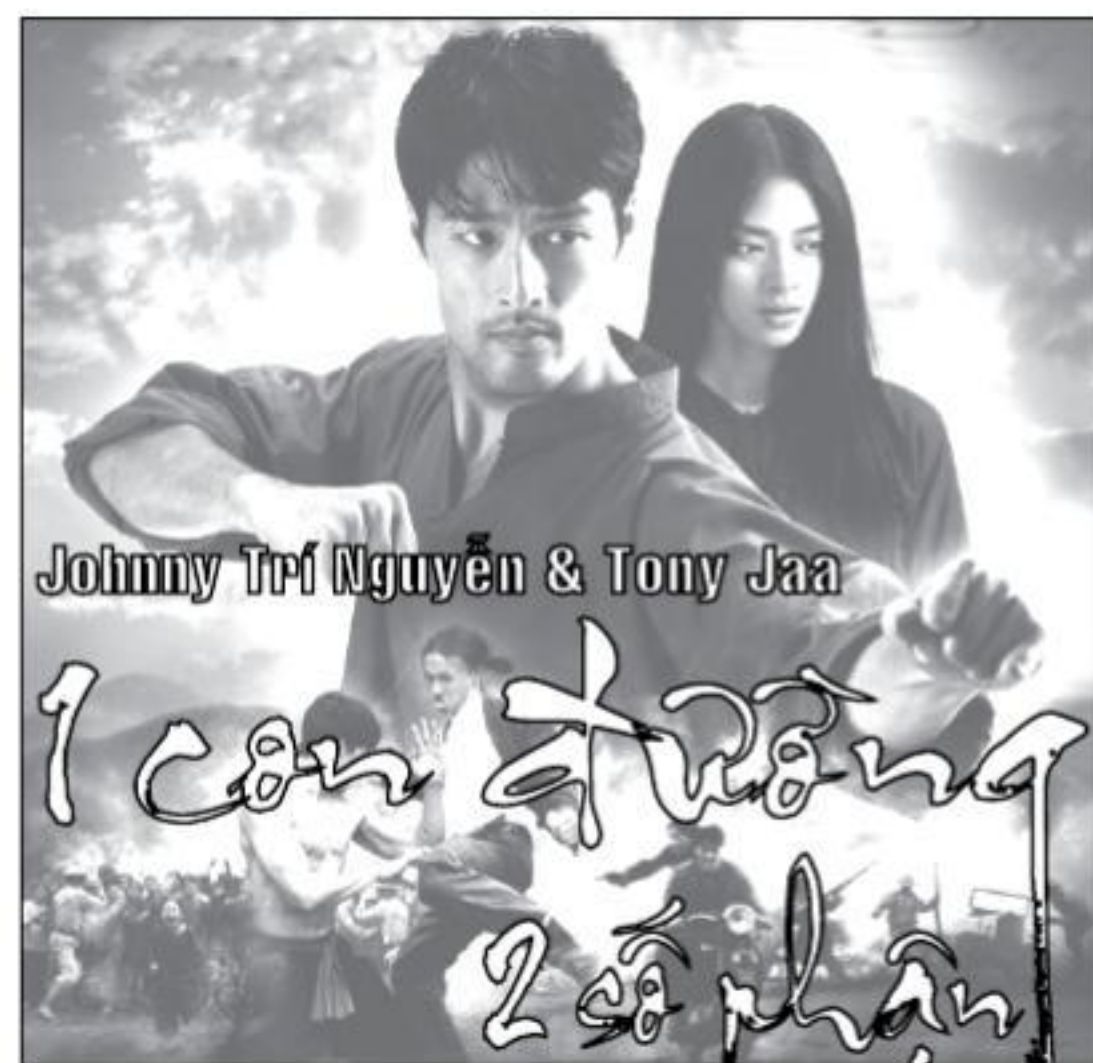
Tony Jaa và Trí Nguyễn cùng xuất thân trong nghề diễn ảnh với vai trò đóng thế (stunt) cho các phim hành động. Cả hai đều đã có cơ hội vươn mình thoát khỏi bóng tối để trở thành những diễn viên hành động thực thụ. Nhưng ở họ có những khác biệt khác quan trọng mang tính bước ngoặt của sự nghiệp.

Về ngoại hình

Tony Jaa dáng người thấp đậm, rắn chắc và cơ bắp. Anh không đẹp trai theo những tiêu chuẩn nhưng gương mặt toát ra vẻ chất phác dễ gần gũi với người bản xứ.

Nhưng quan trọng hơn, vẻ đẹp của Tony Jaa "rất Thái Lan" - yếu tố quyết định nếu muốn được sự thừa nhận của thị trường điện ảnh quốc tế - cái mà chúng ta vẫn gọi đó là "bản sắc dân tộc". Hollywood chấp nhận Tony Jaa cũng như đã từng chấp nhận Châu Nhuận Phát, Thành Long, Lý Liên Kiệt... cũng bởi yếu tố quan trọng đó!

So với Tony Jaa, Trí Nguyễn cao lớn bảnh bao hơn. Gương mặt của Trí Nguyễn có tính góc cạnh và đậm chất

Khắc Hiếu

xi-nê, nhưng anh lại có đôi mắt phù hợp chỉ để đóng vai... phản diện, chứ không phải đóng vai những anh hùng chính nhân quân tử! Cũng chính đôi mắt này đã khiến anh ít chất Việt Nam nhất.

Với ngoại hình trên, Trí Nguyễn nếu tham gia phim nước ngoài, có thể dễ dàng vào vai một người Trung Quốc, Hàn Quốc hoặc Nhật Bản... chắc chắn giống hơn là vào vai người Việt. Trước khi Trí Nguyễn nổi tiếng, đã từng có nhiều người lầm tưởng anh là một diễn viên... gốc Hoa

Về võ công

Tony Jaa là một võ sư thực thụ, là một người trung thành với Muay Thái - môn võ cổ truyền của Thái Lan với "đặc sản" là những chiêu thức từ cùi chỏ và đầu gối. Từ phim "Ong-Bak" rồi "Tom Gum Yoong" cho đến phim mới nhất là "Ong-Bak 2", đạo diễn đều cho Tony Jaa được toàn quyền phô diễn những kỹ năng điêu luyện để tôn vinh các tuyệt chiêu Muay Thái của dân tộc mình.

Trong rừng phim võ thuật trên thế giới, Tony Jaa chỉ là lính mới nhưng anh đã nhanh chóng để lại dấu ấn với bản sắc võ thuật không lẫn vào đâu được.

Trí Nguyễn có căn bản võ thuật từ nhỏ, nhưng sở trường của anh là Wushu - một môn võ nghệ thuật của Trung Quốc thiên về biểu diễn. Sau

này trở thành một chuyên gia đóng thế của Hollywood, rồi chỉ đạo cảnh hành động, do đó võ thuật trong phim của Trí Nguyễn thiên về dàn dựng và sử dụng động tác của máy quay để tạo hiệu quả.

Những chiêu thức võ thuật của Trí Nguyễn cũng là những chiêu thức thường thấy trong các phim hành động võ thuật của Mỹ hoặc Hongkong.

Do đó khi xem "Đồng máu anh hùng" - bộ phim võ thuật trình làng của Trí Nguyễn - khán giả Việt chỉ đón nhận nó như những bộ phim hành động Hongkong khác mà họ từng xem.

Có khác một chút đó là cảm giác tò mò ban đầu theo kiểu "Việt Nam làm phim hành động coi cũng được quá!", chứ không tạo được hiệu ứng giống như khán giả Thái rầm rộ kéo đến rạp thưởng thức nghệ thuật Muay Thái mà Tony Jaa đã từng mang đến cho phim "Ong-Bak".

Đây cũng là một điều rất đáng tiếc, bởi võ thuật cổ truyền Việt Nam - Vovinam - cũng độc đáo, đẹp mắt và nổi tiếng không thua kém so với các nước. Giống như...

Về diễn xuất

Phần lớn các diễn viên võ thuật hành động đều không được đánh giá cao về diễn xuất, Tony Jaa và Trí Nguyễn cũng vậy. Như đã nói ở trên, việc Trí Nguyễn chỉ thích hợp với loại

vai phản diện sẽ là một bất lợi không nhỏ trong việc thể hiện hình ảnh của một người hùng hành động.

Đó là chưa kể hạn chế diễn xuất lớn nhất của Trí Nguyễn là ở giọng nói, cả âm sắc lẫn âm vực đều rất mỏng và yếu. Điều này sẽ khiến anh không đủ sức tạo ra sự thuyết phục trong lời thoại, để có thể dẫn dắt khán giả tin rằng trước mắt họ, anh thật sự là một người hùng hành động.

Thêm nữa, vụ scandal trong đời sống riêng tư đến "quá sớm" với Trí Nguyễn cũng khiến con đường tạo dựng hình ảnh thần tượng người hùng của anh trở nên khó khăn hơn.

Có 2 vấn đề rất quan trọng cho thấy sự khác biệt giữa Tony Jaa và Trí Nguyễn. Thứ nhất, Tony Jaa lớn lên và trưởng thành hoàn toàn ở Thái Lan, do đó hiểu biết văn hóa và tinh thần dân tộc của anh được thể hiện trọn vẹn trong các bộ phim.

Còn Trí Nguyễn sang Mỹ từ năm 9 tuổi - anh chỉ mới nói rành tiếng Việt trong vài năm trở lại đây - do đó việc thuyết phục với khán giả Việt bằng những vai diễn Việt vẫn là một thử thách không nhỏ đối với anh.

Thứ hai, thành công của Tony Jaa được sự góp sức rất lớn của một kỹ nghệ điện ảnh phát triển hùng mạnh nhất nhì châu lục. Còn đối với Trí Nguyễn, tất cả những thành quả mà anh tạo được cho đến nay, đều do anh tự thân vận động trong một nền điện ảnh lạc hậu và yếu kém nhất nhì châu lục!

Có thể nói đây là một sự khác biệt máu chốt, một rào cản cực lớn khiến anh khó có thể trở thành một Tony Jaa của Việt Nam!

Biết sao được, khi lực bất tòng tâm!

Chết sướng hơn...

Một chú muỗi được đang tả tả bay qua, bay lại thì bất ngờ, bị người kia xóc bàn tay đập cái chết. Chết, đẹp lép.

Quá uất ức, linh hồn muỗi không siêu thoát được mà lại bay vút lên trời xanh, vượt qua trăm ngàn tinh tú đến cuối lạy trước Thượng Đế khóc lóc:

- Thưa ngài, con có làm chi nên tới đây mà để bị loài người đập chết thẳng tay như vậy. Xin ngài cứu xét cho con được hồi sinh.

- Thế anh có chích người ta không.

- Thưa không, Hoàn toàn không. Chỉ có đám muỗi cái khát máu mới rủ nhau đi chích người ta. Đám muỗi đực tụi con là dân "chay trường". Bữa nào vui lắm cũng chỉ rủ nhau đi hút mật hoa mà thôi.

Thượng Đế gọi đám kỹ sư mang blue print ra coi lại.

Kỹ sư trưởng coi xong, kính cẩn:

- Thưa Thượng Đế, theo bản design của ngài hồi khai thiên lập địa thì chỉ có muỗi cái trưởng thành mới chích hút máu người và động vật máu nóng để nuôi trứng phát triển duy trì nòi giống. Muỗi cái có vòi dạng đặc biệt có thể xuyên thủng da người và động vật để hút máu. Muỗi cái cần hút thêm máu để có nguồn protein để sản sinh ra trứng. Còn muỗi đực được design với 1 cái vòi có đầu lọc ra như hình loa kèn chỉ để hút những giọt sương đêm đọng trên hoa trái hoặc mật hoa mà thôi, tuyệt đối không chích ai được. Tóm lại, muỗi đực dân "ăn chay trường".

Quay qua muỗi đực, Thượng Đế trầm

GÓC THƯ GIÃN

ngâm:

- Thế anh có "chích" mấy nàng muỗi cái không?

Muỗi đực lật đật lại sát gần Thượng Đế, trình ngài xem cái vòi tọc lọc của mình rồi phân bua:

- Thưa ngài, xin ngài coi lại xem, cái vòi này mà chích được ai!

- Anh hiểu sai ý ta rồi. Ta hỏi anh có "chích" muỗi cái bằng cái vòi khác cơ, cái vòi ở dưới kia kia.

Vila nói, ngài vila chỉ tay vào hạ thể muỗi đực.

Muỗi đực cúi đầu, gãi tai, thủ nhận:

- Thưa, cái vụ này thì có. Có đều đều.

Suy nghĩ hồi lâu, Thượng Đế phán:

- Chính vì anh "chích" con muỗi cái, nó có bầu, nó cần protein để nuôi con anh, nó mới phải đi chích máu người. Nếu anh đứng chích nó thì nó cũng chỉ hút sương, hút mật, cũng "trưởng chay" như anh thôi... Kể cũng không oan uống gì...

Thượng Đế chưa dứt lời thì muỗi đực, biết mình đuối lý, bắt khóc nức nở.

Thượng Đế mỉm cười:

- Thôi được, ta có thể cho anh sống lại với một điều kiện

- Điều kiện gì, thưa ngài?

- Anh sẽ không bao giờ được "chích" muỗi cái nữa. Anh có bằng lòng không?

Muỗi đực cúi đầu, suy nghĩ 1 lát, lẩm bẩm như là nói với chính mình:

- Nếu vậy, Sống cũng như chết, chết sướng hơn

Bài thơ tặng vợ" (ai dám tặng tui chết liền)

Bỏ là phở nóng tuyệt vời.

Vợ là cơm nguội đầy nồi hầm hiu

Bỏ là nơi tỏ lời yêu

Vợ là nơi trút bao nhiêu bực mình

Bỏ là rượu ngọt trong bình

Vợ là nước ở ao đình nhạt phèo

Nhìn bỏ đôi mắt trong veo

Trông vợ đôi mắt giống... heo gừm gừm

Bỏ tiêu thì chẳng tiếc tiền

Vợ tiêu một cục thì liền kêu hoang

Bỏ dỗi thì phải xuống thang

Vợ giận bị mắng, bị phang thêm liền

Một khi tui hầy còn tiền

Thì bỏ thăm thiết kẻ liễn bên anh

Một mai hết sạch sành sanh

Bỏ đi vợ lại đón anh về nhà

Bỏ là lều, vợ là nhà

Gió lớn, lều sụp, mái nhà còn kia

Vợ là cơm nguội của ta

Nhưng là đặc sản... của thằng cha láng giềng

Hừ hừ...

Ở 28 tuổi, phụ nữ cảm thấy tự tin nhất với vóc dáng của mình và hạnh phúc nhất trong đời sống gối chăn.

Đây là cuộc nghiên cứu được tiến hành bởi hãng thuốc nhuộm tóc danh tiếng Clairol Perfect 10. Họ tiến hành tìm hiểu với 4000 phụ nữ Anh ở độ tuổi 25 - 65 và tìm hiểu xem ở độ tuổi nào chị em cảm thấy hài lòng nhất trong 12 lĩnh vực của cuộc sống. Một thành viên của nhóm nghiên cứu cho biết: "Ở tuổi 28, mái tóc của người phụ nữ trông đẹp nhất, ngoại hình cũng ở độ "ngon" nhất và bản thân họ có nhiều niềm tin vào con người, cuộc sống".

Tuổi 28 cũng là thời kỳ chị em cảm thấy sung mãn nhất trong đời sống tình dục và đạt được nhiều khoái cảm. Đây cũng là điều dễ hiểu vì một khi phụ nữ đã cảm thấy tự tin về cơ thể và sắc đẹp của mình, họ cũng sẽ tự tin lúc trên giường và điều đó giúp cho đời sống gối chăn thêm phần thi vị.

Một công việc đã tương đối ổn định khi người ta bước vào tuổi 28, sự đảm bảo về mặt tài chính, có những người bạn tâm giao và một gia đình đang ở độ hạnh phúc là những yếu tố góp phần làm nên một thời điểm hoàn hảo trong đời người phụ nữ.

Tuy nhiên, thời kỳ sung mãn này không kéo dài, vì khi bước vào tuổi 30 sự lão hóa của làn da đã có một số biểu hiện rõ rệt, họ bắt đầu lo lắng khi nhìn thấy một vài sợi tóc bạc hay nếp nhăn xuất hiện quanh mắt khi cười.

Kết quả nghiên cứu đã chỉ ra rằng, khi 28 tuổi phụ nữ có đời sống tình dục tốt nhất, lúc 29 tuổi họ cảm thấy hạnh phúc trong sự nghiệp và khi bước sang tuổi 30 thì hài lòng với các mối quan hệ mình thiết lập được. Tuy nhiên khi bước qua ngưỡng 30, mọi thứ không từ bỏ chị em mà ra đi, vì nghiên cứu cũng cho thấy các bà mẹ cảm thấy hạnh phúc với gia đình ở tuổi 32 và hài lòng với khả năng tài chính khi bước sang tuổi 33.

Các nhà tâm lý đưa ra lời khuyên, khi đi qua thời kỳ đỉnh cao, chị em cũng không nên quá lo lắng. Hãy bớt ra một chút thời gian trong quỹ thời gian vốn eo hẹp vì công việc, vì gia đình để chăm sóc cho bản thân. Một buổi đến spa mỗi tháng, một ít mỹ phẩm làm mình tươi tắn hơn, ăn mặc có gu và đôi môi là những yếu tố giúp chị em kéo dài thời gian hạnh phúc.

Phụ nữ đẹp nhất khi 32 tuổi

Đó là kết luận mới nhất vừa được công bố ở Anh, thay đổi cái nhìn về thời kỳ hạnh phúc nhất của người phụ nữ.

Khoảng 40 % những người phụ nữ được hỏi đều bày tỏ vào tuổi này họ

PHỤ NỮ & GIA ĐÌNH

cảm thấy sung mãn nhất. Theo lý giải từ họ, 32 tuổi chính là thời điểm họ hiểu rõ nhất về bản thân, nhờ vào kinh nghiệm sống, cùng với cuộc sống tình dục tích cực đang có; đây cũng là thời điểm họ hoàn toàn thoải mái trong cơ thể thích ăn uống. Nghiên cứu này được thực hiện trên 1.500 phụ nữ, qua mạng internet ở Anh.

Theo các chuyên gia tâm lý nhận xét kết quả trên là "rất đáng mừng" vì phụ nữ ngày nay đã biết đặt thành công về cuộc sống và sự nghiệp ngang bằng với niềm hạnh phúc khi họ thấy mình trẻ trung.

"Kết quả nghiên cứu cho thấy phụ nữ ngày càng quan tâm nhiều hơn tới bản thân. Dấu hiệu này cho thấy phụ nữ nhận thức rõ ràng họ là ai, họ cần gì chứ không nhất mực hi sinh cho công việc và gia đình. Cảm thấy mình đẹp, tự tin và có vốn sống cũng dày dặn hơn. 32 tuổi, một người phụ nữ trải nghiệm, hoàn thiện nhiều hơn so với khi họ 22 tuổi".

32 Đẹp Nhất

SANG FOTO CITY

Trung tâm Melbourne

Căn sang lại photo shop đã thành lập từ năm 1979, là tiệm làm hình đầu tiên tại Victoria, đến nay chỉ qua 2 đời chủ, chủ hiện tại đã làm 18 năm, có lượng khách hàng rất lớn, nhiều khách sang, rất nhiều khách quen trong ngành media...vv, vị trí ngay số 100 Bourke St, mặt tiền trước rộng 12 mét, diện tích 160m², sang \$195,000 hoặc trả mỗi tháng \$13,000 gồm luôn tiền thuê, sang vào có thu nhập ngay.

Để biết thêm chi tiết xin gọi

0416 149 177

(0246-1907)

SANG TRUNG TÂM BÁN VẬT LIỆU NHÀ BẾP+PHÒNG TẮM

Sang lại trung tâm bán vật liệu xây dựng nhà bếp & phòng tắm, thu nhập trên \$400,000 năm, rất dễ điều hành, thương vụ cung ứng cho các builders, công ty xây dựng và khách mua lẻ, vị trí tốt thuận lợi, ngay trên đường cái, vùng phía bắc, hợp đồng dài hạn với chủ nhà, hiện đang rất đông khách, thương vụ đã thành lập 4 năm, giá sang chỉ dựa trên hàng tồn kho và thiết bị, \$85,000. Muốn sang nhanh

Mọi chi tiết xin liên lạc

0418 536 434

(0246-1907)

SANG THƯƠNG VỤ

Vùng Western Subs

Muốn sang lại thương vụ giặt thảm đang làm phát đạt. Đã làm 24 năm đang có nhiều mối khách. Khu Western Subs, và đồng thời chúng tôi bán các loại máy cleaning môi, hướng dẫn vào nghề, thu nhập cao toàn tiền mặt.

Xin gọi để biết thêm

0417 101 508

(0243-1205)

SANG CAFE - TAKEAWAY

Yung Coburg

Căn sang lại tiệm cà phê - takeaway tại vùng Coburg, vị trí tốt, thuận lợi, tiệm gồm 50 chỗ ngồi, trang trí hiện đại, thiết bị đầy đủ. Đang hoạt động tốt làm 5 ngày rưỡi/tuần. Hiện thu \$6000/tuần. Lãi ròng rất cao. Sang giá \$145,000 thương lượng, sang vào là có thu nhập ngay.

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc Michael

0407 429 545

(0246-1907)

Thế giới nước hoa cũng giống như thế giới con người, mỗi dòng hương mỗi chai nước hoa dường như đều có số phận riêng. Có những chai nước hoa đã trở thành kinh điển như Chanel với Marilyn Monroe. Có những mùi hương khiêm nhường dù không hào nhoáng như các minh tinh nhưng cũng có chỗ đứng riêng của mình.

Những gì thuộc về huyền thoại sẽ trở thành bất biến! Sự kết hợp hài hòa giữa vẻ sang trọng, quý phái thanh tao như bản chất vốn có của nước hoa với sự năng động, trẻ trung, tươi mới của tuổi trẻ và cuộc sống hiện đại đã mang lại cho 10 sản phẩm nước hoa dưới đây những đột phá đáng ngạc nhiên trong năm 2008 và hứa hẹn những thành công tiếp theo trong năm 2009.

1. Lolita Lempicka L. Eau de Minuit Edition 2008

Một kiệt tác tiếp theo của Lolita Lempicka sau thành công của Lolita Midnight 2007. Giống như cái tên "Lolita", L. Eau de Minuit Edition 2008 chứa đựng sự quyến rũ toát lên từ vẻ gợi cảm của người phụ nữ. Nó mời gọi người ta đắm chìm vào cuộc phiêu lưu khám phá vẻ đẹp nữ tính đầy cảm dỗ.

Cuộc phiêu lưu bắt đầu khi mọi giác quan được đánh thức bởi hương thơm của hoa hồng, thược thảo và nhựa thơm, sau đó là cảm giác phiêu linh khi chìm đắm trong mùi thơm của hoa diên vĩ, hoa nhài, cam thảo, Amarena và cuối cùng là cảm giác ngất ngây khi chạm tới đỉnh cao của vẻ đẹp nữ tính, hân hoan khi đã khám phá được những bí ẩn của người phụ nữ bằng hương thơm ấm áp, dịu ngọt của đậu Tonka, xạ hương, cánh kiến trắng và vani.

L. Eau de Minuit Edition 2008 là dòng nước hoa đặc biệt dành cho mùa đông, dù mới ra mắt vào tháng 9/2008

nhưng đã nhanh chóng khuấy đảo thế giới không chỉ bằng hương thơm quyến rũ mà còn bởi những họa tiết tinh tế của lá thược thảo và violet khảm trên vỏ chai. Những họa tiết này được mạ vàng thể hiện sự quý giá và khiến L. Eau de Minuit thực sự là một nàng Lolita nồng nàn, gợi cảm đầy và bí ẩn.

2. Miss Dior Chérie

Phải mất tới hơn 60 năm, Dior mới cho ra đời "cô em gái" của Miss Dior kinh điển - Miss Dior Chérie. Kế thừa vị ngọt ngào, quý phái của Miss Dior, Chérie còn tự biết cách làm mới mình bằng hương thơm mát dịu, lối cuốn pha chút nghịch ngợm của một người trẻ tuổi với vị của quýt, lá dứa, hoa violet, nhài, hoặc hương, xạ hương, dầu rừng và đặc biệt là một hương vị độc đáo vô cùng thú vị: vị bắp rang kết hợp caramel.

Chérie thực sự là một lựa chọn tuyệt vời cho các bạn trẻ. Có thể ví Cherry như một cô gái trẻ trung, hiện đại, trong sáng ngây thơ, nghịch ngợm và có phần ranh mãnh, nhưng đương nhiên: vô cùng đáng yêu!

3. Lancôme Magnifique

Magnifique mang hào quang của những minh tinh màn bạc hay những sân khấu lòng lẫy. Không phải ngẫu nhiên mà Lancôme đã chọn Anne Hathaway làm đại diện cho dòng nước hoa này bởi Anne chính là biểu tượng sáng nhất của vẻ đẹp sang trọng, thông minh, luôn biết cách tỏa sáng tại bất cứ nơi nào.

Với mùi hương đặc biệt chiết xuất từ nghệ tây, thì là Ai Cập, hoa hồng Bungari, hoa hồng Mai de Grasse, hoa lily, gỗ đàn hương, và dầu vetiver,

Magnifique giống như một báu vật quý giá mang đến vẻ hào quang sáng chói và tinh khiết cho người phụ nữ.

Đường vân dọc vỏ chai tựa như những nếp gấp của tấm màn nhung trên sân khấu, làm nức lòng người chờ đợi để được thưởng thức và say mê tận hưởng những điều tuyệt diệu khi tấm màn ấy vén lên. Với thông điệp "Bạn là duy nhất, bạn là Magnifique", Magnifique thực sự biến mỗi phụ nữ thành một ngôi sao.

4. Yves Saint Laurent Elle

Elle sinh ra để dành cho những cô gái trẻ trung, năng động luôn khát khao đi tìm cá tính và tự quyết định cuộc sống riêng của mình. Mỗi cô gái mang thương hiệu "Elle" luôn được mọi người chờ đón và là tâm điểm của những bữa tiệc vui nhộn đầy màu sắc.

Hương thơm sành điệu, hoang dã, đậm tính bản năng của tiêu dỏ, thảo mộc, hoặc hương, cỏ lau, hổ phách quyến rũ với sự nồng nàn mê đắm của hoa hồng, lan Nam Phi và sự tinh khiết, thanh tao của hương cam chanh, mẫu đơn và quýt khiến người ta luôn háo hức chờ đón những cảm giác mới lạ và khát khao khám phá.

5. Moschino Cheap & Chic Hippy Fizz

Cũng là một món quà dành cho những cô gái trẻ nhưng Moschino Cheap & Chic Hippy Fizz không hướng đến sự cá tính, phá cách mà tôn vinh sự trẻ trung, tinh khôi và sống động mà chỉ lứa tuổi mười tám đôi mươi mới có.

Hương thơm mát của cam chanh, hương nhựa sống của lá dứa rừng, những bó thảo mộc và hương sen tinh khiết còn ngấm sương mai... hợp thành vị ngọt mát lành bao quanh người thiếu nữ xuân thì nhưng không kém

quyến rũ, mạnh mẽ nhờ hương nồng ấm của tuyết tùng và rêu sỏi...

Tất cả tạo nên sức quyến rũ ngọt ngào chỉ có thể xuất hiện trong những khoảnh khắc hiếm hoi nhất của cuộc đời. Moschino Cheap & Chic Hippy Fizz như một món quà nhắc nhở người ta hãy biết trân trọng những khoảnh khắc tuổi trẻ quý giá.

6. Vera Wang flower princess

Thường thức một chút hương thơm của Flower Princess, bạn nhầm mất và bắt đầu tưởng tượng.

Bạn sẽ thấy hiện lên trước mắt một cánh đồng bất tận ngập tràn hoa tươi, hương thơm tươi mát của lá thường xuân xanh mơn mơn, của những bông loa kèn còn ngấm sương đêm và những loài hoa có bình dị với vị nồng nàn của hồng Maroc, hoa nhài Sambac kỳ diệu, hoa trinh nữ Rivie đầy đam mê và cuối cùng là cảm giác được bao bọc trong hơi ấm của hồ phách, vỏ mơ và nhiều loại gỗ quý.

7. Kenzo Amour Indian Holi

Được truyền cảm hứng từ những lễ hội truyền thống của người Ấn Độ, sản phẩm mới nhất trong dòng Amour của Kenzo mang đậm hương vị châu Á.

Đó là hương thơm bí ẩn đắm say của trầm hương và các loại gỗ, thảo mộc, vani, hương ngọt mát độc đáo của cây lúa vùng Nam Á, hoa dâu tây, trà trắng, hoa đại, vôi vôi, gỗ thanaka, xạ hương và một số hương gia vị khác.

Hương thơm của Indian Holi bí ẩn, mê hoặc như những lễ hội của người Ấn Độ, thức giục người ta hãy nhanh chân rảo bước vào hành trình khám phá những phong tục văn hóa đặc sắc của phương Đông.

8. Hermes Un Jardin après la mousson

Là dòng sản phẩm mới nhất của Hermes và là thế hệ thứ 3 của dòng Jardin được lấy cảm hứng từ những vườn hoa ở Ấn Độ, Un Jardin après la mousson đã khơi xương một « văn hóa » nước hoa mới: văn hóa đọc nước hoa.

Giống như một kiệt tác văn học, Un Jardin après la mousson dẫn dắt người đọc qua từng trang tiểu thuyết ly kỳ: đầu tiên là sự thất vọng khi không cảm nhận được chút gì đặc biệt, nhưng khi bắt đầu để ý bạn sẽ cảm nhận được mùi hương lạ của đóa hoa, vị mát lạnh của các loại hoa trái mùa hạ... biến Un Jardin après la mousson trở thành hương thơm « hot » nhất mùa hè 2008.

Lật giở những trang tiếp theo của « tiểu thuyết », bạn bắt đầu bị mê hoặc bởi sự hoán chuyển thần kỳ giữa hương thơm của đóa hoa, của hoa, của những loại gia vị khô như bạch đậu khấu, rau mùi, hạt tiêu, hoa gừng, dầu vetiver và chút khói nóng bỏng.

Hương thơm của Un Jardin après la mousson không bám lâu nhưng có thể

khiến người ta ngất ngây, vương vấn nghĩ về nó suốt cả ngày.

9. Marc Jacobs Daisy

Một cái tên giản dị trái ngược với sự đa dạng phong cách của Marc Jacobs, nhưng nếu đã một lần nhìn thấy Marc Jacobs Daisy, bạn sẽ cảm nhận được thế nào là đẳng cấp mang thương hiệu Jacob. Vô chai được thiết kế tinh tế, là một với những bông cúc nhỏ nhả, hương thơm của Daisy đưa tâm hồn bạn lạc vào những đồng cỏ xanh mướt ngập tràn ánh nắng và bầu trời trong veo.

Giữa cánh đồng xanh mướt ấy là một nụ hoa đang e ấp nở, tỏa hương thơm đầy sức sống lan tỏa khắp thảm cỏ ngút ngàn. Khẽ chạm vào bông hoa, hương thơm ngọt ngào của dâu tây, cam đỏ và lá violet như thổi bùng lên cảm xúc ngào ngạt, khó tả.

Chạm mạnh thêm chút nữa bạn sẽ ngỡ ngàng khi thấy hàng nghìn cánh hoa violet, dành dành, hoa nhài đang bay vút lên không và cuối cùng cả thảo nguyên mệnh mang ngập tràn hương vani, hoặc hương và gỗ trắng. Marc Jacobs Daisy thật sự là một trải nghiệm tuyệt vời về vẻ đẹp mê đắm lòng người của thiên nhiên.

10. Chloé Eau de Perfume

Có thể ví hương thơm mới của Chloé đã vẽ nên bức màn che mặt đang che giấu sự tự tin, khả năng sáng tạo và bản năng thiên phú của nhiều phụ nữ trên thế giới.

Với hương thơm tươi mới đậm đà nữ tính như dành tặng riêng cho những tâm hồn tự do đang khát khao được cải thiện cánh rộng, được sống với nhiệt huyết và sự vui tươi của tâm hồn.

Sự kết hợp tinh túy của hương hoa với dấu ấn của mẫu đơn, quế vôi và hoa freesia cùng hương thơm quyến rũ của hoa hồng, mộc lan, lan chướng và cuối cùng là sự ấm áp của gỗ đàn hương và tuyết tùng khiến Chloé trở thành sự lựa chọn của những ai yêu vẻ đẹp gợi cảm, thời trang và sự thanh lịch, những người luôn khát khao được sống trọn vẹn từng phút giây với chính bản năng của mình họ chính là người phụ nữ Chloé.

Trong giờ học về hôn nhân, giáo sư hỏi sinh viên:

- Anh có hiểu tại sao người ta hay ví von nói là hôn nhân giống như giống bão không?

- Thưa giáo sư, bởi vì cả hai đều bắt đầu bằng sự cuốn hút lẫn nhau, rồi đến giằng co, tàn phá dữ dội cho nổ tung cả bầu trời. Đến khi mọi sự yên lặng trở lại thì thường là bị banh tã lông luôn cả cái nhà đang ở.

Chúng ta thường được giáo dục để trở nên những đứa con tốt trong gia đình, nhưng rất ít khi chúng ta được giáo dục để trở nên những cha mẹ tốt. Ở trường học, chúng ta học rất nhiều môn, nhưng không môn nào dạy ta nghệ thuật làm cha mẹ, nghệ thuật mà ta phải áp dụng suốt cả cuộc đời kể từ khi có con, đồng thời cũng là một nghệ thuật hết sức quan trọng cho hạnh phúc của ta cũng như tương lai của con cái. Vì thế, đa số nhân loại khi lớn lên làm cha mẹ đã không biết phải đóng vai trò đó như thế nào cho sáng suốt. Thường thì chỉ khi làm cha mẹ chúng ta mới bắt đầu học nghệ thuật ấy, học theo kiểu "nghề dạy nghề", tự học, học một cách mò mẫm, phải tự suy nghĩ để tìm ra phương pháp. Cũng có những cách nói về nghệ thuật này, nhưng không nhiều.

1. Con người không ai hoàn hảo cả

Vì thế, ta đừng đòi hỏi con cái ta phải hoàn hảo, phải làm ta luôn hài lòng. Chính ta, trong quá khứ cũng như hiện tại, ta có hoàn toàn làm hài lòng cha mẹ ta đâu. Chúng ta cũng bất toàn. Tuy nhiên, vì tính cách sự phạm, ta có thể đòi hỏi con cái chút ít để chúng cố gắng hơn. Cùng là thần phẫn con người yếu đuối như nhau, ta nên thông cảm với những tật xấu, những khuyết điểm của con cái. Ta phải tập biết hài lòng về những cố

gắng của con cái mình, về mức độ tốt đẹp mà chúng ta đã từng nỗ lực để đạt được.

2. Đừng kỳ vọng về con cái quá mức

Ái cũng có giới hạn của mình, dù cố gắng lắm cũng khó vượt qua giới hạn ấy. Điều quan trọng là biết được đâu là giới hạn của con cái mình để tôn trọng giới hạn đó, để đặt ra mục tiêu thích hợp khuyến khích chúng thực hiện. Thông thường, khi có con, ai cũng kỳ vọng con mình phải là người thế này, thế kia. Ta mong con ta hơn ta, và sẵn sàng hy sinh tất cả để con ta đạt được những gì kỳ vọng nơi chúng. Nhưng trong nhiều trường hợp, những kỳ vọng đó vượt quá khả năng thực hiện của chúng. Có thể chúng không có nhiều tài năng và nghị lực bẩm sinh như ta, có thể chúng có khuynh hướng khác với ta. Ta không nên lấy mình làm khuôn mẫu để ép con cái phải như mình. Đặt lý tưởng quá cao như con cái để làm cho chúng mặc cảm tự ti và buồn phiền nếu không thể đạt tới, đồng thời dễ làm ta thất vọng và chán nản về chúng.

3. Chấp nhận con cái

Chấp nhận con cái không có nghĩa là không bắt chúng nỗ lực để nên tốt đẹp hơn, mà là chấp nhận mức độ chúng đạt được sau khi ta đã nỗ lực tạo đủ mọi điều kiện để chúng tốt đẹp hơn và chính chúng cũng đã cố gắng. Đừng ép con cái mình phải

giống hay bắt chước một trẻ em khác. Trên đời này không thể có hai đứa trẻ giống nhau. Để chấp nhận trẻ, ta phải biết đặt mình vào địa vị của trẻ và nhìn theo quan điểm của chúng. Đừng bắt chúng nhìn theo quan điểm của ta.

4. Dành thời giờ để đối thoại với con cái

Nên bỏ ra mỗi ngày ít nhất 15 hay 30 phút để tiếp xúc với con cái, để nói chuyện, tìm hiểu chúng, trao đổi tư tưởng, cảm nghĩ và tâm tình của chúng. Giờ rất thuận tiện là các bữa ăn. Phải lắng nghe chúng nói, khuyến khích chúng bày tỏ những điều chúng nghĩ trong đầu, chứ không phải bắt chúng chỉ nghe mình thôi. Đồng thời phải biết phản ứng kịp thời và thích hợp với những gì chúng biểu lộ: vui buồn, ngạc nhiên, sửa sai, bất đồng, tấn công, khuyến khích... Phải luôn luôn nắm được tư tưởng và ý muốn của chúng. Phải tập trò chuyện với chúng như bạn bè, nhất là khi chúng đã lớn, khoảng 10 tuổi trở lên. Đừng để chúng hư lúc nào ta không biết.

5. Cố gắng tạo quan hệ tình cảm với con cái

Con cái ta rất cần được yêu thương, khuyến khích, hỗ trợ để chúng có thể phát triển. Do đó, ta phải làm sao để chúng cảm nhận được tình thương của ta. Cần phải biểu lộ tình cảm của ta ra bên ngoài, qua ánh mắt, qua những cử chỉ âu yếm, những lời

nói ngọt ngào, những hy sinh cụ thể và thường xuyên của ta. Càng nhỏ, chúng càng nhạy cảm với tình thương của ta. Chúng cần tình thương để lớn lên và phát triển cũng như cần thức ăn, nước uống. Đừng giấu tình cảm trong lòng mà phải biểu lộ ra ngoài. Đừng chỉ yêu thương bằng khối óc (dù rất cần thiết). Mà còn phải yêu thương bằng con tim nữa.

6. Phải làm sao cho con cái phải tin tưởng nơi ta

Trẻ cảm thấy cần được bảo đảm tốt đẹp về mọi phương diện, vật chất cũng như tinh thần. Chúng mong tìm được những bảo đảm đó nơi cha mẹ chúng. Vì thế, ta phải trở nên chỗ dựa vững chắc cho chúng về mọi mặt. Phải sống làm sao để chúng cảm thấy an tâm. Mọi lời ta nói phải đúng để chúng tin tưởng, mọi việc ta làm phải tốt để chúng bắt chước. Phải làm sao để chúng tin vào tình yêu, sự thành thật, khả năng hy sinh và sự cao thượng của ta. Ta muốn con cái ta tốt tới mức nào thì ta phải sống tốt với mức đó. Hành động của ta dù tốt hay xấu đều ảnh hưởng tới con cái ta tới mức độ ta không ngờ được.

7. Đồng hành với con cái trên đường tiến tới hoàn mỹ

Tuy nhiên, ta không nên tự thân tượng hóa mình trước mắt con cái. Tới một lúc nào đó, ta phải cho chúng thấy rằng chính ta cũng là người bất toàn đang nỗ lực tiến tới trưởng thành, hoàn thiện. Ta chỉ là người đi trước có trách nhiệm dẫn dắt chúng trong những bước đầu cuộc đời chúng, đưa chúng đi vào đời sống nhân bản (với bản thân và người khác). Và sau này, chính ta cũng nên sẵn sàng nhận lại

sự nâng đỡ của chúng. Cần phải biết khiêm tốn nhận những khuyết điểm của chính mình. Trên đường tiến tới hoàn thiện ta hãy biến chúng thành

những người bạn đồng hành và cho phép chúng được coi lại ta như thế, đồng thời chấp nhận sự xây dựng của chúng. Như vậy, chúng sẽ tự tin và dễ trưởng thành hơn.

8. Phải tôn trọng phẩm giá của con cái

Con cái ta có quyền và rất cần được đối xử như những con người. Đừng đối xử với chúng như những nô lệ hay đầy tớ trong nhà. Hãy tôn trọng tự do của chúng, đừng cấm đoán chúng những gì mà ta xét thấy vô hại. Cũng nên tôn trọng giờ làm việc, giờ ngủ và thời giờ của chúng một cách vừa phải. Nếu cần phải sửa phạt thì phải nên sửa phạt đúng mức, hợp lý đừng phê phán chúng quá đáng hoặc chửi rủa những câu thậm tệ, xúc phạm tới phẩm giá hoặc làm tổn thương tự ái của chúng quá mức cần thiết. Đừng bêu xấu con trước mặt người

khác hoặc những trẻ em khác. Có tôn trọng chúng thì chúng mới biết tự trọng và tự tin.

9. Hãy để con cái phát triển tính độc lập

Khi còn nhỏ, con cái ta lệ thuộc ta mọi mặt. Lúc đó, ta phải bắt chúng vâng lời, làm theo ý ta để chúng đi đúng đường. Nhưng ta phải huấn luyện và giáo dục chúng làm sao để dần dần chúng trưởng thành, có khả năng tự do và tự lập về mọi mặt. Đừng bắt chúng phải lệ thuộc vào ta mãi, cứ phải theo ý muốn của ta. Đó cũng là cách để ta tự giải phóng chính mình. Nên ý thức rằng con cái ta không phải là của ta mãi mãi, mà là của cuộc đời. Muốn chúng lệ thuộc ta mãi đó là ý muốn của những cha mẹ còn non nớt. Cần phải biết biến chúng thành những người bạn mà xem xét về nhiều mặt là ngang hàng với mình. Có như thế chúng mới dễ phát triển và trưởng thành.

10. Trao cho chúng trách nhiệm

Phải tập cho con cái tinh thần trách nhiệm ngay từ hồi chúng còn nhỏ bằng cách trao cho chúng những trách nhiệm từ dễ đến khó, từ nhỏ đến to trong gia đình. Phải tập cho con cái dần dần quán xuyến được mọi việc. Và khi chúng đã lớn, khoảng 20 đến 25 tuổi, phải tập cho chúng làm những công việc mang tầm vóc xã hội: làm ăn, giao thiệp, nhận trách nhiệm nghề nghiệp, điều hành công việc, ... Phải tập cho chúng làm được hầu hết những công việc của mình, thậm chí có thể thay thế địa vị mình.

Trong gia đình, chúng ta nên sớm giao trọng trách cho con cái đang khi chúng ta còn có thể đứng sau để hướng dẫn giúp đỡ. Đừng để tới lúc ta không còn làm được gì nữa mới nhường trách nhiệm cho chúng. Tới lúc đó chúng mới tập sự làm việc thì đã hơi muộn, nên sẽ ít khi hữu hiệu và mắc sai lầm.

Kết luận: Thế hệ con cái chúng ta có đưa hạnh và tài năng hay không tùy thuộc vào sự giáo dục mà chúng nhận được từ cha mẹ chúng. Vì thế, ta cần phải giáo dục chúng một cách khôn ngoan, sáng suốt. Đừng phó mặc công việc quan trọng này cho may rủi, cũng đừng làm một cách tùy tiện mà nên suy nghĩ cách giáo dục của ta có phù hợp với sự khác biệt của từng đứa con hay không.

khám phá ăn uống - gạo thơm hoàng gia - royal umbrella jasmine rice

Sử dụng nồi cơm điện đúng các chế tạo dinh dưỡng cao luôn là tiêu chuẩn hàng đầu của các bà nội trợ. Tuy nhiên trong lúc nấu đôi khi do sơ ý chúng ta đã vô tình làm giảm đi hàm lượng dinh dưỡng của thực phẩm.

Chúng ta thường có thói quen dùng trực tiếp nước máy (hay còn gọi là nước tự nhiên) để thổi cơm, tuy nhiên như vậy là không khoa học. Bởi vì nước máy có chứa một lượng nhất định khi clo; trong quá trình thổi cơm, khi này sẽ phá vỡ một lượng đáng kể vitamin B1 có trong gạo.

Các nhà nghiên cứu chỉ ra rằng nếu dùng trực tiếp nước máy để thổi cơm thì lượng vitamin B1 trong gạo mất đi ước tính vào khoảng 30%. Và để khắc phục điều này chúng ta sẽ dùng nước máy đun sôi để thổi cơm vì sau khi đun sôi khi clo sẽ theo hơi nước bay đi giúp hạn chế tối đa lượng clo có trong nước.

Còn một chú ý nho nhỏ cho các bà nội trợ đó là nếu thời gian "cầm cơm" càng lâu thì lượng vitamin B1 trong gạo mất đi sẽ càng nhiều.

Mẹo vặt Mách bạn cách bảo quản thực phẩm trong tủ lạnh

Các bà nội trợ vẫn có thói quen đi chợ về để thức ăn tươi ngon sẽ cho ngay vào tủ lạnh. Tuy nhiên đó là do bạn chưa hiểu hết về cách sử dụng tủ lạnh, trên thực tế chiếc tủ lạnh không vạn năng đến vậy. Với

một số loại thực phẩm như rau cải, cà rốt, khoai, táo, xoài... khi mới mua về lập tức cho vào tủ lạnh sẽ làm vô hiệu hóa hoạt động của các enzym, giảm dinh dưỡng đồng thời các chất độc cũng vì thế mà khó được phân giải ra ngoài.

Lời khuyên cho các bà nội trợ là sau khi mua rau, củ, quả về hãy để ngoài 2 - 3 tiếng đồng hồ sau đó mới cho vào tủ lạnh bảo quản. Như vậy vừa đảm bảo được độ tươi ngon vừa giữ được các chất dinh dưỡng có trong rau, củ, quả.

Khám phá ăn uống

Thổi cơm mà không mất chất

Một số loại rau, củ, quả như: dưa chuột, cà tím, cà chua, chuối... không nên để trong tủ lạnh thời gian dài vì nó sẽ bị mềm, nấu, giảm giá trị dinh dưỡng và mất đi mùi vị tươi ngon. Với những thực phẩm này thời gian để tủ lạnh tối đa là 3 ngày. Trước khi cho vào tủ lạnh bảo quản bạn nên để khô, rửa nước tránh trường hợp do bị ướt thực phẩm sẽ nhanh hỏng.

Bên cạnh đó những loại thực phẩm như chuối dễ bị thâm, đen khi để quá lạnh hay khi ở nhiệt độ phòng, hoặc như số có la nếu để quá lạnh thì bề mặt của số có la sẽ xuất hiện lớp phủ trắng làm mất màu sắc hấp dẫn. Muốn bảo quản những thực phẩm này mà vẫn giữ được màu sắc tươi ngon thì nhiệt độ thích hợp nhất là 13 - 15 độ C. Với những tủ lạnh không điều chỉnh nhiệt độ từng ngăn được thì bạn có thể để những thực phẩm này ở tầng kém mát nhất trong tủ (vì nhiệt độ trung bình của tủ lạnh thường từ 0 - 7 độ C).

Mùa hè mọi người vẫn thích để dưa hấu trong tủ lạnh vì nó tạo cảm giác mát lạnh khi ăn. Tuy nhiên cần phải lưu ý rằng dưa hấu không nên để trong tủ lạnh thời gian dài. Nếu bạn muốn ăn dưa thì cách tốt nhất là trước khi ăn khoảng 1 tiếng bạn để dưa vào tủ lạnh, chú ý để dưa khi

chưa bổ nhằm tránh làm mất đi dinh dưỡng và các khoáng chất cần thiết đồng thời khi bổ quả dưa ra sẽ ngon miệng hơn do bề mặt miếng dưa vẫn giữ nước và mọng khi ăn []

Chuyên trang "Khám Phá Ăn Uống" này được bảo trợ bởi Gạo Thơm Hoàng Gia This "Food Discovery" section proudly sponsored by Royal Umbrella Jasmine Rice

BÁN NHÀ TƯ NHÂN

Yung Highgate Hill - QLD

Nhà đẹp rộng rãi, 6 phòng ngủ, vị trí rất đẹp vùng Highgate Hill, nhà nằm trên 2 mặt đường, diện tích đất rộng 1341 mét vuông, có vườn rau quả, khu vực đang phát triển, tiềm năng rất lớn, chỉ cách trung tâm city 3 cây số, rất thích hợp cho gia đình nhiều người, hoặc cơ hội đầu tư.

Xin gọi Bob để biết thêm chi tiết

0412 599 853

(07/11/2017)

KITCHEN + BATHROOM CENTRE

Sang lại trung tâm bán vật liệu xây dựng nhà bếp & phòng tắm, thu nhập trên \$400,000 năm, rất dễ điều hành, thương vụ cung ứng cho các builders, công ty xây dựng và khách mua lẻ, vị trí tốt thuận lợi, ngay trên đường cái, vùng phía bắc, hợp đồng dài hạn với chủ nhà, hiện đang rất đông khách, thương vụ dễ thành lập 4 năm, giá sang chủ đưa trên hàng tồn kho và thiết bị, \$85,000. Muốn sang nhanh

Mọi chi tiết xin liên lạc (nổi Anh)

0418 536 434

(17/01/2017)

SANG TIỆM CÀ PHÊ

Sang lại tiệm cà phê thu nhập trung bình \$7,500 đến \$8,000/tuần, vị trí lý tưởng, rất đông đúc, tiền thuê \$800/tuần, vì bận việc khác không người coi sóc nên phải sang, giá \$90,000 dễ thương lượng.

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc

0411 624 100

(nổi Anh)

(04/06/2017)

CÀ PHÊ - TAKEAWAY

Cần sang lại coffee - takeaway shop trong vùng East subs, đã thành lập 14 năm, tiệm đông khách, rất nhiều khách hàng quen, trang thiết bị đầy đủ, tiện nghi rất dễ làm, hiện làm 5.5 ngày/tuần, muốn sang nhanh, kêu giá \$160,000 thương lượng

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc

0425 255 237

(nổi Anh)

(09/01/2017)

CÀ PHÊ - TAKEAWAY

Vùng Neutral Bay

- Mặt tiền đường cái, mua bán tập nập
- Giá thuê rẻ - Hợp đồng thuê 9 năm
- 12 chỗ ngồi, thích hợp 2 người làm
- Thiết bị bếp đầy đủ
- Tiện lợi đối sang tiệm Việt nam
- Không cạnh tranh, chưa có tiệm Việt trong khu vực
- Thu nhập cao - Sang giá \$129,000

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc

0422 343 324

(nổi Anh)

(23/06/2017)

SANG HẰNG

Vùng Campsie

Cần sang lại häng làm nhà bếp, tủ tường, trong khu häng xưởng. Trang thiết bị đầy đủ, thiết bị mới, xưởng rộng rãi, có luôn văn phòng tiện nghi hiện đại ở tầng trên, tiền thuê rẻ, có nhiều mối khách quen và hợp đồng làm quanh năm. Bận việc nên sang lại, giá cả dễ dàng thương lượng.

Xin liên lạc Con để biết thêm chi tiết

0414 455 769

(nổi Anh)

(02/05/2017)

XE TRUCK + VIỆC LÀM

Muốn sang bán 1 xe truck 4 tấn hiệu Isuzu - NPR400 - 1995, luôn việc làm 5 ngày/tuần, thu \$42.50/giờ + GST, điều kiện xe hoàn hảo, mới thay vỏ, sơn trắng, số tay, sang làm là có lời ngay. Xin gọi để biết thêm chi tiết. Sang \$35,000.

Muốn biết thêm chi tiết xin gọi Naomi hoặc Joe

0423 925 056 - 0434 246 936

(04/06/2017)

SANG CHICKEN SHOP

Cần sang lại tiệm bán BBQ Chicken trong chợ Liverpool markets, hiện bán hai ngày Thứ bảy & Chủ nhật, toàn bộ thiết bị mới, cần sang gấp, kêu giá \$70,000 thương lượng.

Chi tiết xin gọi trực tiếp **0448 000 111**

BÁN FARM

Bán 1 farm trồng hoa màu trong greenhouse. Đất rộng 2.5 mẫu, hiện có 14 căn greenhouse có đầy đủ trang thiết bị, hệ thống tưới, hệ thống tưới nước tự động vv. khu Rossmore chỉ cách Liverpool 10 phút lái xe. Sang giá \$750,000 dễ thương lượng.

Mọi chi tiết xin gọi

0448 000 111

(02/01/2017)

Dường như ta đã quên một ai đó từng rất gần gũi với mình. Sống đâu phải là một cuộc hành trình để xâu chuỗi những lần mình phải quên một ai đó... Vậy mà sao ta cứ bị quẩn quýt, bị níu kéo với cái ý nghĩ rằng "mình đã quên người ta rồi"... Và ta thật sự đã quên, cho đến một

như mình...

Dường như ta đã sống những ngày với quá nhiều nỗi lo công việc quẩn quanh trên đôi tay. Có quá nhiều thứ để làm khiến đôi lúc ta cảm giác như mình đã không còn làm những gì mà con người mình mong muốn nữa mà đang làm những cái mà "người khác

Bốn mùa tình yêu

nước mắt của ai kia không còn làm ta thấy lòng mình khuấy động. Một lời nói ngọt ngào không còn làm ta cảm thấy ta đáng được nghe những lời nói như vậy. Có thể mới biết, con tim

ngày, giạt mình nhận ra không chỉ mình mình đã quên một ai đó, mà xung quanh ta còn rất nhiều người cũng bước lòng phải quên lãng những nhân hình trong tim như mình. Và buồn thay, khi ta đã quên một đôi lần nào đó, ta lại không bằng lòng với cái ý nghĩ rằng, người ta cũng đã quên mình mất rồi. Người ấy cũng

cũng đang lao vào". Một ngày bên mái gianh của quán cà phê, ta tìm được một chút bình yên và rồi tự hỏi, những cái mình đã làm có thật sự là những cái mình thích, hay mình chỉ làm những gì người khác cũng đã làm...

Dường như ta đã sống với một trái tim không còn nhạy cảm nữa. Giọt

cũng đã già thật sự trước những gập ghềnh vốn khúc của đời sống...

Dường như ta đã có đơn thật sự. Cái ý nghĩ của từ có đơn hình như ngày càng mở rộng. Lòng tránh tránh như chiếc thuyền nan lênh đênh trên sóng nước. Bờ đâu tìm hoài chẳng thấy, chỉ có sóng nước mênh mông rù rì vỗ vấp làm lạc lối chiếc thuyền

SANG TIỆM TÓC

Tiệm tóc nam nữ Birmingham ngay khu shopping & office cấp nập. Trang thiết bị cắt gội đầy đủ. Shop tiện nghi thích hợp mở thêm quầy mỹ phẩm hay nail. Vì đi Overseas cần sang nhanh điều kiện dễ dàng. Xin gọi Elin 4492 20 97 16 (tiếng Anh)

con. Giống như giữa vườn trũng có đơn ấy, có một bàn tay của ai đó, giữ lên và vấy vấy ta đến, đầu chỉ là ảo ảnh cũng được...

Dường như ta đã nghe trong lòng mình một tiếng thở dài đánh thượt, phải chăng đến một lúc nào đó, ta phải thay đổi hoàn toàn những nhận thức ít nhiều mong tưởng của mình để nhận lại đời sống. Để có thể cảm nhận lại ý nghĩa của hạnh phúc, của những gì là chân giá trị thực sự trong đời sống của mình, để tâm hồn không còn thấy chênh chao trước những nghi ngờ miễn man về cái cảm giác "dường như...", "dường như...".

Anh thân yêu!

Một mùa thu nữa lại về, giờ đây mùa thu với em là những khoảng khắc không thể nào quên. Mùa thu của sự chia ly, của nước mắt, của những nỗi cô đơn. Chính vào mùa thu ấy anh đã rời bỏ em đi khi đời em đang bế bộn trước những nỗi buồn. Anh đã không ở lại, không cùng em chia sẻ những khó khăn vào lúc em cần anh nhất.

Một bờ vai một vòng tay ấm để em đủ sức mạnh vượt qua những khổ đau mà số phận như dành sẵn nó cho em. Và từ đó em nhìn cuộc đời dưới sắc thu buồn và thôi không còn trăn trở trước một tình yêu không

hẹn ước.

Anh! Không có tình yêu nào lại không mang nhiều kỷ niệm. Khi tình yêu tan vỡ những kỷ niệm ếm ếm ngày nào còn có nhau giờ đây mới tội nghiệp làm sao, em cũng đã cảm thấy lòng mình trở nên dửng dưng trước những kỷ niệm dù với em đó là tất cả những gì đẹp đẽ nhất mà em đã có trong suốt cuộc đời này. Sao vậy anh? Sao anh có thể bỏ em lại với những kỷ niệm chan chứa yêu thương. Anh đã vội vã cùng ai làm nên những kỷ niệm mới. Vậy em còn giữ những kỷ niệm đó lại để làm gì...

Ngày anh bước chân đi, em đã không hề nổi tiếc. Có lẽ trong anh

tình yêu dành cho em không còn nữa và anh đã không xứng đáng với niềm tin trong em nên em để anh ra đi như lòng anh muốn. Có giữ cho lòng mình được bình yên em không bao giờ tìm về với những kỷ niệm, em để kỷ niệm ngủ yên và gói tất cả chúng vào một miền tối của cuộc đời. Nhưng than ôi! Mỗi khi mùa thu đến mang theo những cơn mưa bất chợt lại làm em nhớ da diết cái ngày xưa như một định mệnh ấy. Anh, mùa thu và mưa phùn bay đã cho em những rung động đầu đời. Một cô nữ sinh bé nhỏ bên một nam sinh tuổi tú bước đi dưới cơn mưa chung một chiếc dù trước những cặp mắt tò mò của các bạn cùng lớp "hai chúng nó là gì của nhau, sao nhanh thế chúng nó thương nhau à". Lãng mạn và đắm đắm quá phải không anh. Chính giây phút đó trái tim thơ ngây chưa vướng buồn chưa trăn trở với đời trong em đã nghe lòng mình rộn rã. Em thấy mình thẹn thùng, bối rối và hạnh phúc biết bao khi cùng bước bên anh. Nhưng với anh ngày xưa ấy như chưa bao giờ hiện hữu chỉ mình em; chỉ mình em thôi mang theo kỷ ức ấy đi suốt cuộc đời này.

Giờ đây năm tháng trôi qua, anh cũng đã rời xa em, em như già đi và quên mất tiếng cười trước những mặt mát và đau đớn của sự đổ vỡ. Vậy mà vẫn có lúc em mỉm cười một mình và thấy đâu đó bóng dáng của hạnh phúc, của yêu thương khi thắm nhớ về cái ngày mưa mùa thu ấy. Dù sao cũng cảm ơn số phận đã một lần xích ta lại gần nhau để em cảm nhận được giá trị đích thực của cuộc sống khi anh lạnh lùng bước ra khỏi cuộc đời em. Mùa thu với em như một định mệnh xót xa...

Chốn cũ

"Ở đó mưa lay những chùm hoa nghiêng mình tìm ngát..." (YT)
 Có bao giờ em trở về chốn cũ để biết rằng mùa hạ đã xa xăm những cơn mưa rơi / nghiêng cả chỗ nằm và hoa tím rụng / đầy bên góc phố
 Chưa mùa thu mà đã vàng nổi nhớ ước nguyện gì cho những tháng năm qua kỷ niệm bây giờ cũng đã bay xa theo dấu thời gian ngút ngàn vô cánh
 Ta vẫn đợi bước chân người xa vắng để được nhìn đôi mắt buổi chia tay thêm một lần run rẩy cả đôi vai khi dịu dàng hôn lên đôi mắt ấy
 Quán Starbucks ngày xưa giờ vẫn vậy chỉ ghế bàn ghế gác gác nhau thôi ly cà phê mặn đắng cả bờ môi hương tóc ấy chẳng còn quanh đây nữa
 Em xa rồi gió thổi lời trăn trở hoa tím buồn / lặng lẽ giấc mơ trôi mưa ngậm ngùi giọt nước mắt đang rơi thôi!
 Khép lại những buồn vui số phận...

Vọng Âm

Nhân đọc bài hưng thú giết người hàng loạt, giết xong móc mắt đã man... của anh Mai DJ viết ở trang bên. Bài viết hôm nay Diệp Anh xin làm bạn cùng bạn đọc về chứng "Khổ Dâm" và "Bạo Dâm" và một vài nạn nhân của hai chứng này trong cộng đồng Việt Nam chúng ta do chính "người trong cuộc" gửi thư về cho Diệp Anh kể lại. Vì trang báo có hạn nên Diệp Anh không thể đăng nguyên văn trọn lá thư mà chỉ tóm tắt sự việc. Mời bạn đọc vào câu chuyện để chúng ta cùng nhau chia sẻ

Theo sách vở thì "Khổ dâm" (còn gọi là thống dâm) là một hình thức hành xử tình dục có tính chất bất thường thuộc nhóm "lệch lạc tình dục". Có người cho đó là sinh hoạt, "biến thái". Tuy nhiên, đây cũng chỉ là một dạng, một thiếu sót trong đa số thuộc thể giới tính dục phong phú của tạo vật. Người bị mắc chứng khổ dâm là người chỉ thỏa mãn và đạt được cực khoái về tình dục khi họ được bạn tình vừa làm tình vừa "búp" họ, hành hạ họ một cách dã man, đau đớn.

Khổ dâm, có tên là Masochism - là tên của một văn sĩ người Áo: Sacher Masoch. Masoch là người mắc chứng khổ dâm. Trong các tác phẩm của mình ông ta đã mô tả các hoạt động tình dục không bình thường mà về sau này người ta đã lấy tên ông ta để đặt tên cho hội chứng này.

Những người mắc chứng khổ dâm ngoài biểu hiện khác thường về mặt tình dục thì họ vẫn là những người bình thường về các mặt khác, và người ta cũng không thấy ở họ có một trạng thái tâm thần phân liệt.

Nguyên nhân

Theo các nghiên cứu khoa học, người mắc bệnh "khổ dâm" thường do gặp phải những sự việc như:

Bất mãn do hoàn cảnh sống, bị người thân ruồng rẫy, cư xử bạo lực khi còn bé. Một bác sĩ tâm lý kể rằng, ông đã điều trị cho một bệnh nhân bị chứng "khổ dâm" trong một thời gian dài mà vẫn không thuyên giảm. Nhờ liệu pháp thôi miên, ông đã nghe bệnh nhân kể về thời thơ ấu. Có thường bị bà mẹ đánh đập rất tàn nhẫn. Sau mỗi trận đòn, bà hối hận và tỏ ra yêu thương cô rất nhiều. Dấu ấn này khiến cô chỉ có thể sung sướng sau khi bị chồng đánh đập.

Mặc cảm về ngoại hình, gốc gác gia đình, bản thân cũng là một nguyên nhân. Thuở nhỏ, có người luôn bị bạn bè chế giễu vì vóc dáng. Chính cách cư xử thiếu thiện cảm của người xung quanh đã khiến nạn nhân buồn bực. Để giải tỏa ức chế của bản thân, họ hành hạ mình bằng cách tự cấu véo. Khi kết hôn, những lúc chán gối, kỷ ức thời thơ ấu lại tràn về. Và họ thường yêu cầu bạn đời thực hiện

giới tính & tình dục

những hành động mà trước kia họ từng làm.

Ngoài ra, còn có các sự cố như: Bị coi thường, đối xử bất công tại nơi làm việc hoặc trong cộng đồng, mắc bệnh hoang tưởng, đa nhân cách... Chồng hoặc vợ của người mắc bệnh này nên thông cảm, động viên họ tìm đến bác sĩ tâm lý để chữa trị.

Bạo dâm (Sado) - một hình thức ngược lại của khổ dâm

Ngược với khổ dâm là bạo dâm (hay còn gọi là ác dâm) là một chứng khoái cảm tình dục cao độ khi bản thân hành hạ bạn tình. Danh từ này bắt nguồn từ chữ Sadism dùng để mô tả một hoặc động tình dục quá đần có đặc tính tàn bạo, hung ác, khác hẳn với một giao hợp bình thường, nó được xem như một biểu hiện bệnh hoạn, đó là một dạng bệnh tâm thần trong dục tính.

Mức độ của bạo dâm có thể chia ra từng dạng tàn bạo khác nhau về mặt lời nói và hành động. Nặng thì rên rỉ chửi rủa, cấu véo, tát tay nặng có thể gây tổn thương từ vong cho bạn tình.

Về lời nói có thể là phát âm những lời thô tục, chửi rủa, chửi thề hoặc la hét, rít, gào rú cuồng loạn với mục đích là mô tả bản năng thú vật qua ngôn ngữ trong khi giao cấu.

Về phương diện hành động thì véo, đánh đập, phun nước bọt, cắn, xé, cào cấu hoặc dùng dụng cụ để tra tấn như roi, dây da, quất bằng roi, đập bằng son chày, dìm đầu vào nước, bóp cổ hoặc gây tổn thương thân thể bằng dao găm, búa thậm chí hung bạo hơn là phải đổ máu, giết chết. Có như vậy mới được cảm giác "khoái lạc

tột đỉnh" về ân ái cho những người bị chứng bạo dâm.

Bạo dâm và khổ dâm - một cặp cho và nhận

Người thì chỉ đạt khoái cảm tuyệt đối khi bị hành hạ dã man về thể xác hoặc tinh thần. Người thì lại phải hành hạ người khác mới có thể "lên đỉnh" khi làm "chuyện đó". Giả mà một anh ác dâm gặp một chị khổ dâm thì sẽ thành một "cặp bài trùng". Nhưng ở đời đâu có được sự trùng hợp may mắn như thế.

Những câu chuyện từ "người trong cuộc"

"Ông" không chỉ có "nhu cầu" cao quá mức mà còn có những sở thích rất kỳ quái mỗi khi làm chuyện đó. Có lần "ông" còn dốc ngược người tôi lên làm tôi bị đổ máu xuống mắt, cào cấu, đánh đập tới. Càng nhìn tôi bị hành hạ đau đớn đến phát khóc "ông" lại càng thấy hưng thú".

Chồng chị Khue là một doanh nhân thành đạt trong cộng đồng ai cũng biết nên Diệp Anh xin phép tạm giấu tên. Còn chị cũng có bằng đại học ở Sydney Uni nhưng khi lấy nhau về thì chồng không cho chị đi làm, một mực nhất quyết bắt chị ở nhà chăm sóc con cái và chăm sóc luôn "cảm giác" cho anh ta bất kể lúc nào anh ta muốn.

Người ngoài nhìn vào ai cũng ao ước được một mái ấm như chị, cho là chị "sướng" như tiên, mọi chuyện đã có chồng lo, ở xứ này mà được sống đời nội trợ khời đi cây thì còn đòi gì nữa, nhưng đằng sau chị Khue một mực đòi chia tay chồng. Lý do thì chỉ có một mình chị biết bởi ẩn đằng sau vẻ lịch thiệp của một doanh

nhân dễ mến là một con người đầy dục vọng và cách anh ta "gần gũi" với vợ thì rất là bạo dâm.

Chị Khue kể rằng mình đã trải qua những chuỗi ngày rừng rợn khi phải sống trong cảnh chăn gối "quá tải". Hầu như tối nào anh cũng "đòi" chị kể cả khi chị nhất quyết từ chối. Mỗi lần "xáp lá cà" cùng chồng đối với chị là một thảm họa kinh hoàng, một cuộc tra tấn thật là đáng ghê tởm về tinh thần lẫn thể xác.

Chị cũng không nhớ hết bao nhiêu lần thân thể mình bị bấm đập hay những hành động "thủ tính mọi rợ" của chồng liên tiếp xảy ra. Thậm chí ngay cả khi chị ốm đau anh cũng không tha, và không để chị được tình dục.

Nhưng sự đời thật trở tréo sau khi "hết cơn" nhìn những vết bầm tím trên người vợ, anh ta lại có vẻ xót xa, lại cương cứng đầu yếm chị. Chị lại mủi lòng. Và chỉ đến tối hôm sau thì đầu lại vào đó. Lâu dần, chị không thể chịu đựng nổi và nhất định đòi ly dị. Thật tình mà nói chị Khue thấy chồng mình cái gì cũng được chỉ trừ mỗi chứng bạo dâm của ông là không giống ai. Thôi đành "xí bùm bùm" cái ông chồng thành đạt này cho ai muốn "hưởng" thì hưởng chứ chị không còn kham nổi.

Theo các tài liệu về tâm lý cho rằng bạo lực tình dục có muốn hình vạn trạng, có khi là "cưỡng hiếp" khi vợ không đồng ý, có khi là vừa "yếu" vừa đánh vợ để thỏa mãn một nỗi ám ức nào đó, cũng có khi là bỏ lửng không thêm quan tâm gì đến vợ. Cuộc sống của những người vợ bị "bóc lột tình dục" luôn ở trong cái vòng tròn luẩn quẩn: hành hạ, sau lại hối lỗi, yếu thương, (người vợ) tha thứ, rồi lại tiếp tục hành hạ, hối lỗi, yếu thương, tha thứ... Đó là chu trình tâm lý tiêu biểu của bạo lực, nếu người vợ không nhận ra để giải quyết triệt để mà để mủi lòng tha thứ thì vòng tròn luẩn quẩn ấy không thể chấm dứt được.

Cũng như chị Khue, chị Nhàn, 38 tuổi kể rằng đã bao năm nay, cuộc sống vợ chồng đối với chị là địa ngục và mỗi lần chồng chị đòi là những giây phút khủng khiếp nhất trong đời chị. Lý do chị Nhàn muốn chia tay chồng, vì chị đã "sức tàn lực kiệt" không còn đủ sức để "phục vụ" chồng nữa. Bởi vì "ông" không bình thường như người ta, mà mỗi lần khi cơn "sướng" (nguyên văn) vừa tới đánh là ông chồm lên thẳng tay xáp vào mặt chị đến sặc máu. Vừa đánh ông vừa găm gừ chửi thề ừ... má ừ... mẹ mày ừ... l... tia lia miêng, và còn gọi chị là con đĩ chó và khi cơn "đỉnh" đã tới thì ông rống lên như con trâu điên bất kể hàng xóm ai có nghe.

Lúc đầu tuy bị đánh khá đau trong lúc lâm tình, nhưng chị cũng ráng chịu đựng vì nghĩ với chứng bệnh này anh ấy sẽ phải rất chung thủy với chị, chứ còn lạng quạng với mấy cô ở "trung tâm giải trí" mà làm vậy thì bị họ thừa cho đi tù là cái chắc. Nhưng sau này do sức khỏe giảm sút và nhu cầu ham muốn tình dục của chị cũng bị giảm theo lúc này chị mới thấy tàn đời.

Nhiều lần không đáp ứng được cho chồng, anh dâm ra bản tính, hay cấu gât. Nhiều khi, phải ráng chịu đựng quá sức, chị bị ngất đi nhưng anh vẫn dựng chị dậy, "có hôm ông vợ cái điện thoại ở đầu giường động thẳng tay làm tôi bị đổ máu đầu cá đầu" Chị Nhàn thành thật kể.

Bên cạnh chị Khue và chị Nhàn là những phụ nữ trực tiếp tiếp nhận "sức mạnh tay chân" của chồng thì cũng có có không ít phụ nữ bị một dạng hành hạ nhẹ nhàng hơn, không dùng đến cơ bắp nhưng cũng không kém phần khủng khiếp so với dạng tay chân trên.

Chị Thêm từng có người yêu và trót mất cái ngàn vàng với người ấy trước khi đến với chồng chị bấy giờ, điều đó khiến chị Thêm ám ảnh, day dứt khôn nguôi vì cảm thấy mình "không xứng đáng" với tình yêu của chồng. Chị "thành thật khai báo" và "thủ tội" trước với hy vọng anh hiểu và tha thứ cho lòng mình được thanh thản. Lúc đó, quả anh có bao dung, yếu thương chị.

Nhưng càng ngày, cái cục tự ái của người đàn ông phải "dừng lại giây cù" của người khác cứ theo đè nặng anh trong đời sống hôn nhân, khiến

anh sinh ra cấu bẩn, rượu chè, đánh đập, si nhục chị và cấm vận luôn cả chuyện vợ chồng gần nhau.

Chị Thiêm bộc bạch: "Đã gần 1 năm nay, chồng tôi không còn muốn chạm vào người tôi nữa. Tôi đã cố gắng xóa bỏ mặc cảm trong anh ấy bằng việc làm một người vợ tốt. Chủ động chiều chuộng hết lòng, thậm chí van xin nhưng anh ta vẫn lạnh lùng. Ngày qua ngày, tôi vừa đau khổ lại vừa ám ức, sống như một tội đồ trong ngôi nhà của hai người".

Có rất nhiều nguyên nhân dẫn đến những hành động từ phía những người chồng. Đó có thể là việc do nhu cầu quá cao, do ghen tuông, hay kềm còi hơn vợ về mặt học thức, địa vị xã hội mà không dám hành hạ công khai vì sợ thiên hạ chế cười hoặc có khi chỉ là sở thích của một số người đàn ông và một phần cũng là những người vợ không đáp ứng đủ cho chồng.

Tuy ở đây chuyện "bạo động gia đình" bị luật pháp ngăn cấm nhưng Diệp Anh biết là vẫn có nhiều quý ông chồng Việt Nam mình còn mang nặng chút "văn hóa" bên quê nhà với suy nghĩ theo kiểu "vợ ta, ta thích làm gì cũng được", coi vợ là "vật" sở hữu riêng của mình. Ý thức bình đẳng vợ chồng bị cho đi chỗ khác chơi. Người vợ hoàn toàn không có tiếng nói trong chuyện "giường chiếu" cũng như nhiều chuyện khác trong đời sống vợ chồng.

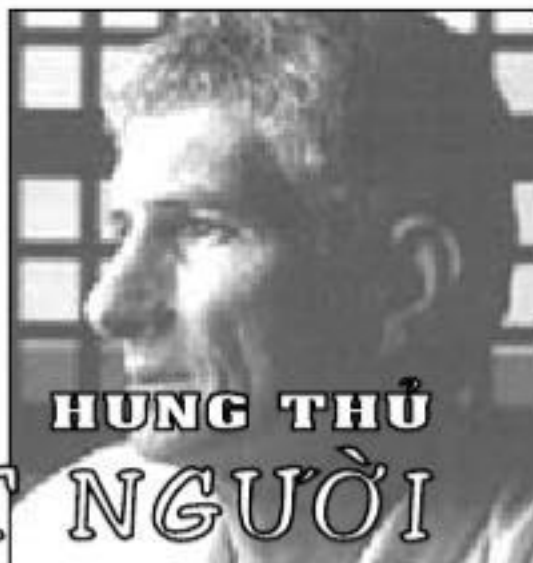
Những người vợ cần mạnh dạn thay đổi suy nghĩ về quyền bình đẳng với chồng theo luật pháp quy định, thứ hai là học cách bày tỏ tình cảm, thái độ, cho cả hai vợ chồng cùng muốn hay không muốn chuyện ân ái vợ chồng chứ không nên chịu đựng kiểu "thích thì chiều" mà mình thì cảm thấy không muốn, thứ ba là cởi mở bản bực về kế hoạch cho "chuyện ấy" với chồng để tạo bầu không khí thân mật cũng như sự thoải mái cho hai người, thứ tư là phải kiên quyết lên tiếng bảo vệ bản thân đồng thời giúp chồng thoát ra ngoài vòng tròn bạo hành, nếu cần có thể lên tiếng nhờ các tổ chức trợ giúp phụ nữ tại cộng đồng khu vực mình đang ở (council community v.v...) kể cả phải mạnh dạn nhờ pháp luật nếu xét thấy cần thiết. Xin chào tạm biệt và hẹn gặp lại quý bạn đọc trong số báo sau.

Diệp Anh

(Tên nhân vật đã được thay đổi)

Một cô gái sắp lấy chồng hỏi bà ngoại "Ngoại ơi, lúc trẻ ngoại có... 69 lần nào không?" Bà ngoại trả lời "Ôi! đến 69 thì khá nhiều đấy, lần nhiều nhất của ngoại là tất cả thúy thủ trên chiếc tàu cập bến hôm đó cũng chỉ có chị có 53 người thôi."

Tóm tắt kỳ trước: Liên tục bắt đầu từ giữa tháng 12/90, tháng 2 và tháng 3 năm 91. Toàn thành phố Dallas, bang Texas của Hoa Kỳ rung động với ba vụ án mạng kinh hoàng. Ba nạn nhân tất cả đều là gái mại dâm, bị giết bằng những phát đạn 44 ly bắn vào đầu, vào ngực, vào lưng. Tất cả đều bị lột trần trướng liệm xác giữa phố, và kinh hoàng hơn hết, cả ba đều bị hung thủ móc đi hai tròng mắt...

GIẾT NGƯỜI

MỐC MẮT DÃ MẠN

Mai DJ

Nạn nhân thứ ba là Shirley là một gái mại dâm da đen cũng bị các vết thương ở mặt, mũi bị gãy (có lẽ do bị đâm vào mặt) và cũng đã bị bắn vào đỉnh đầu và vào mặt, cũng bằng đạn 44 ly.

Nhưng lần này hung thủ đã không được khoé tay lăm khi khoé hai con mắt, đã vậy hắn còn để lại trong hố mắt của nạn nhân một mẫu dao loại X-Acto, là một loại dao chuyên dụng của các bác sĩ phẫu thuật.

Theo một vài người bạn, tối hôm trước đó họ đã thấy Shirley bước lên một chiếc xe hơi và đó là lần cuối cùng mà họ đã nhìn thấy cô ta.

Cũng trong lúc này, một em mại dâm có tên Brenda cũng cho lời khai rằng trước khi Shirley bị giết chết vài hôm, chính cô cũng là nạn nhân của một vụ suýt chút là đi đời. Brenda cho biết có một tay (da trắng) định giết cô. Tay này đã lớn tuổi, tóc muối tiêu, lái chiếc wagon màu xanh lá cây hoặc nâu.

Hắn để râu mép và nước da hơi nâu nhưng không phải là một người Mỹ gốc Phi. Hắn đã mời Brenda vào xe và đề nghị đưa cô ta tới một nơi nào đó để "vui vẻ". Brenda từ chối vì

hôm đó lúc Shirley mẹ cô ra khỏi nhà nó nhớ là trời có mưa và mẹ nó đã mặc một chiếc áo mưa màu vàng. Bởi tất cả các nạn nhân bị móc mắt, khi phát hiện họ đều trần trướng xác liệm giữa phố. Vì vậy cảnh sát tin rằng hiện trường nơi họ bị giết chỉ lẫn quần áo đầy, và như vậy, quần áo nạn nhân phải bị vứt ở một nơi nào đó cũng gần đây. Lập tức một chuyến đi đặc biệt được thả ra để "rà" từng góc ngách tìm cho ra chiếc áo mưa màu vàng của Shirley... Tuy nhiên chỉ là hoài công chẳng ai tìm thấy gì cả. Cuộc điều tra ngày càng bế tắc và cảnh sát Dallas đành tuyên bố chào thua. Chuyến án được chuyển qua cho FBI.

Với ngành pháp y trong các vụ án giết người, thì xác chết cũng là một hiện trường phạm tội. Vì vậy khi xác Shirley được đưa về ban giải oan thì người ta tìm ra được một vài sợi tóc sau gáy nạn nhân có một sợi không phải là tóc mà là "lông" của chó "lắc lắc" trên đống quần áo thuộc chủng Caucasian. Điều đó cho thấy, nó không phải là của nạn nhân, vì nạn nhân Shirley, như đã nói là một "black magic woman" là một da đen rặc.

Tuy một sợi lông không giúp cảnh sát tóm được thủ phạm nhưng ít ra nó cũng thu nhỏ được nhóm người bị tình nghi. Hơn nữa, khẩu súng mà hung thủ dùng để bắn chết Mary Lou Pratt đã được các chuyên gia khẳng định chính là khẩu súng bắn chết Shirley.

Vì cả 3 vụ giết người trên đều xảy ra trong khu vực phụ trách của hai nhân viên cảnh sát tuần tra là John & Regina nên họ đã chú ý tới câu chuyện của Flaca kể về việc cô tìm mất nhìn thấy Mary Lou Pratt bị giết chết. Hai thấy đội cô đội này vẫn còn nhớ người đàn ông đã bị họ chặn lại trước đó là SpeedDee, tay này có cái mặt gian không chịu được vậy là họ quyết định check lại địa chỉ ghi trên bằng lái của hắn. John & Regina đến nhà của SpeedDee thì lời ra một chuyện khác là căn nhà mà SpeedDee khai là đang ở lại đứng tên của Fred Charles, người làm chủ vài căn nhà khác gần nơi xác chết của Mary Lou Pratt được tìm thấy. Nhưng ông Charles đã qua đời. Điều này càng làm cho họ thêm nghi ngờ về SpeedDee, và cũng trùng hợp với vài ngày trước đó, một phụ nữ đầu tên đã gọi điện thoại cho cảnh sát và nói về một người đàn ông lạ có tên là Charles, con trai của Fred Charles chủ những căn nhà nói trên. Người phụ nữ này cho biết đã có thời gian làm việc trong một cửa hàng bán quần áo, trong thời gian này Charles, thường xuyên đến đó để rửa cốc. Mặc dù những người làm việc trong cửa

hàng không ra gì Charles nhưng cô vẫn quyết định đi chơi với hắn. Và không bao lâu sau, cô đã thấy hơi tiếc về quyết định của mình và hơi đơn đơn cái tên đẹp trai phong độ này. Charles cho biết hắn là một kẻ lừa tình chuyên nghiệp. Mặc dù đã có vợ nhưng hắn vẫn dụ cô đến để "tìm cảm giác lạ" với hắn trong một căn nhà thuê, nơi hắn thường đến để "quét nhau" với những phụ nữ khác không phải vợ hắn. Cô còn kể thêm rằng, Charles có những đôi mắt rất "binh hoạn" trong chuyện sex và nhiều lần hắn đã làm cô sợ đến xỉu. Sau đó, cô đã bỏ hắn và lập gia đình nhưng vẫn lo sợ Charles sẽ tìm mình để giết chết. Chi tiết quan trọng nhất mà cô gái trẻ này cung cấp cho cảnh sát là cô biết chắc chắn Mary Lou Pratt nạn nhân thứ nhất và Charles có quen biết nhau.

Khi hai nhân viên tuần tra John & Regina điều tra về thân thế của SpeedDee, họ phát hiện, hắn là kẻ có nhiều tiền s, tiền s trong đó có tội hành hung một đứa trẻ.

Không chỉ có thế, một người đàn bà tên Dixie đã xuất hiện trong tập hồ sơ hành hung trẻ em này đã làm họ chợt nhớ lại hôm trước tên SpeedDee có nói với họ vợ hắn cũng có tên là Dixie. Vậy là họ quyết định phải đào sâu hơn vào cuộc đời tên SpeedDee này thật kỹ.

Thăm từ Westphalen để nghị John & Regina, hai cảnh sát tuần tra, cho Brenda có gái nhảy xe trốn tên tấn công trước vụ Shirley xem một số bức ảnh lộn xộn vài ba người đàn ông khác nhau để xem có ta có thể nhận ra người đàn ông đã dọa giết cô hay không. Và thật không ngờ là không một chút do dự, Brenda chỉ tay vào tấm ảnh của Charles, người mà cô gái trẻ nhận chứng từng cặp bồ với hắn và cho biết hắn có những sở thích "biến thái" trong mấy lần họ "quét" nhau. Lập tức cảnh sát liền lạc trở lại với Flaca cho cô ta xem những bức ảnh này và cô cũng chỉ vào bức ảnh của Charles khẳng định đó chính là kẻ đã đón cô đi và "đâm" cô tới tử rồi không trả xu tiền nào mà còn nhốt cô ở căn nhà hoang, đến nỗi khi trốn được cô phải lết đến nhà bạn nhờ giúp đỡ.

Chỉ bốn ngày sau khi Shirley có gái thứ ba bị móc tròng mắt được đưa vào nhà xác, cảnh sát đã có trong tay lệnh bắt giữ Charles và một kế hoạch để vây bắt hắn. Căn cứ vào các lời khai của những cô gái mại dâm trên, Charles coi như dính chuỗi. Dù yếu tố để khép hắn vào tội có âm mưu giết người và hành hung nghiêm trọng. Và Cảnh sát tin rằng sau khi tóm gáy tên này thì họ sẽ moi ra được những điều liên quan để "đóng" hắn dính

vào 3 vụ giết người móc mắt kia luôn. Thế là mặt lệnh chiến dịch bủa lưới được ban hành. Sáng sớm 23/3, các thành viên thuộc nhóm cảnh sát đặc nhiệm đã bao vây nhà của Charles ở Oak Cliff.

Họ nhìn thấy một chiếc xe station wagon màu xanh đang đậu trước cửa nhà, rất giống với chiếc xe mà Brenda mô tả. Trước đó, một nữ cảnh sát giả làm một người bán hàng qua phone gọi điện thoại tới căn nhà này làm bộ xạo sự mời mua ticket dự từ thiện trong khu vực để biết chắc chắn rằng người trả lời phon trong nhà là một người đàn ông.

Vậy là lệnh tiếp cận mục tiêu được ban hành. Hai trong số nhân viên hành động bỏ trốn sát mặt đất áp sát vào nhà. Khi được khẩu lệnh "action" truyền qua bluetooth đeo ở tai, chẳng nói chẳng rằng hai nhân viên này đứng dậy vung búa tài xế sáng mạnh cho bung văng cửa sổ kính rồi quăng thêm mấy trái lựu đạn cay vào nhà (Sau này, Charles có than phiền về những quả lựu đạn với nồng độ quá cay và hỏi tại sao cảnh sát lại không gõ cửa). Đồng lúc đó cửa trước cũng bị một cú ghẹo móc vào xe tải rồi rú ga cho giật tung búa l. Một tiểu đội cảnh sát đột nhập từ phía cửa trước, súng ống rầm rầm theo kiểu giải cứu con tin trong phim hành động, thấy nhút nhát là bắn ngay, và quả thật họ thấy Charles và vợ là Dixie đang ôm nhau ngủ ngon lành trên giường.

Dixie là hét chài bãi như trời sập, và cũng cổ với cảnh sát hỏi họ đang làm cái quái quỷ gì với vợ chồng bà đây? Thấy kẻ con gà mái đầu này lên cơn động kinh, cảnh sát dĩ nhiên quát hỏi Charles là SpeedDee đang ở đâu nhưng tên này tỏ ra rất bối rối không hiểu cảnh sát muốn tìm cái quỷ gì mà tổng ban của nhà hắn để tìm tên cóc cấn SpeedDee chứ không phải tìm hắn.

Thì ra SpeedDee chỉ dùng địa chỉ của Charles trên bằng lái xe của hắn mà thôi chứ hắn không sống ở đó. Charles và Dixie đã bị hốt về trạm cảnh sát để thẩm vấn, cùng lúc đó một toán chuyên môn khác đã lật ụp căn nhà này và quét luôn toàn bộ các căn khác do người cha qua đời của Charles làm chủ. Vật chứng mà cảnh sát thu được trong căn nhà Charles đang ở là một đồng các bao condoms ngừa thai màu đỏ trong đó có 1 bao có màu sắc giống hệt với loại đã được tìm thấy bên cạnh xác chết của Shirley.

Trong nhà Charles, cảnh sát cũng phát hiện nhiều cuốn sách nói về những kẻ giết người hàng loạt và một vài cuốn nói về Đức Quốc Xã. Họ thấy rất nhiều búp bê không có tròng mắt, 1 số bức tượng Lladro hình

các cô gái. Các nhà điều tra tin rằng chính những con búp bê không mắt này có liên quan tới điều mà họ đã biết về Charles là hắn rất say mê các con mắt.

Không những thế, cảnh sát còn tìm thấy một chiếc túi dính đầy bụi bẩn từ chiếc máy hút bụi và một vài khẩu súng mà Charles cất giấu ở một nơi bí mật. Lúc đầu, hắn khai không có khẩu súng nào cả nhưng cuối cùng cũng phải chỉ ra nơi cất giấu súng. Trong số vũ khí được tìm thấy tại nhà Charles, cảnh sát thu được khẩu súng lục Smith & Wesson 44 ly, trùng hợp với loại súng gây ra 3 vụ án mạng trên. Nhưng họ phải thử nghiệm để biết chắc nó có phải là khẩu súng đã được sử dụng để bắn chết các nạn nhân hay không. Tại một căn nhà khác của Charles, cảnh sát tìm được những con dao X-Acto có lưỡi rất sắc, có thể được sử dụng để móc xé các chi tiết trên thi thể nạn nhân. Có một lưỡi dao đã bị gãy mũi, có thể chính là mũi dao đã được tìm thấy trong hốc mắt của nạn nhân thứ ba.

Tại cơ quan điều tra, thanh tra thẩm từ Westphalen thẩm vấn Dixie. Lúc đầu, bà ta tỏ ra khá kinh ngạc vì có người nghi ngờ mình đã phạm phải các tội ác cực kỳ dã man. Theo Dixie, Charles là người cư xử rất dễ chịu, được nhiều người yêu quý. Dixie đưa ra bằng chứng ngoại phạm là mỗi tối, Charles đều nằm ngủ cạnh bà và mỗi sáng đều đi mua báo. Khi được hỏi có biết Charles có hồ sơ phạm tội rất dày, Dixie thú nhận không hề biết chuyện này và cũng không giải thích được tại sao hắn lại có những bao condoms trong khi bà ta đã... hết trứng từ lâu, và hắn có bao giờ xài mấy thứ của vợ này với bà đâu? Dixie tiếp tục bênh vực cho chồng, nhưng các chi tiết mà cảnh sát đưa ra về Charles đã làm bà ta bị sốc hốt.

Sau đó, ông Westphalen bắt đầu thẩm vấn Charles. Hắn một mực khẳng định không biết gì về những nạn nhân bị giết cũng như bất cứ cô gái mại dâm nào. Hắn tự biện minh bạch rằng, hồ sơ phạm tội của hắn chỉ bao gồm những tội trộm cắp vặt. Hắn khai có quen biết SpeedDee, là người thuê một trong các nhà khác của hắn, nhưng không biết tại sao tên này lại chồm địa chỉ nhà hắn đang ở để cho vào bằng lái xe mà không ghi địa chỉ của căn nhà hắn thuê.

Sau đó SpeedDee, tên thuê nhà của Charles, bị thẩm vấn vì hắn đã đi cùng với Flaca và biết được điều gì đó về vụ tấn công này. SpeedDee khai với cảnh sát rằng Flaca chưa bao giờ đưa Charles đến nhà của hắn nhưng cảnh sát không tin tưởng vào lời khai này.

Còn tiếp kỳ sau

Tóm tắt các kỳ trước: Huy Thống một Tổng Cục Trưởng công an đặc trách về an ninh kinh tế có cô con gái đang "sống thử" với một anh chàng bạn học cùng trường, bên cạnh đó cô còn "yêu say đắm" vài bạn trai khác nên bị người tình nổi ghen đâm chết. Vì không muốn báo chí làm lớn chuyện sẽ tai tiếng và ảnh hưởng cho con đường hoạn lộ của mình đang nhắm vào chức vụ Ủy Viên Trung Ương nên Thống nhờ đàn em "cắm án" biến vụ có sát thành tự tử vì tình cho đủ luận được chìm xuống, và đồng thời ngó ý nhờ Năm Cam ra tay "tiễn" dìm cái tên đã hại chết con gái mình. Nhận thấy sẽ lợi dụng được Huy Thống trong tương lai nên Năm Cam nhận vụ án và giao cho Triệu Minh là một nữ trợ thủ của mình thực hiện. Triệu Minh huấn luyện cho Tâm Nhi con trai của nàng ra tay đâm trạch phi vụ "xóa sổ" theo yêu cầu của ông Tổng công an, để từ đây nó sẽ bước lên hàng sát thủ chuyên nghiệp được trọng dụng trong gia đình Năm Cam. Toàn bộ diễn tiến kế hoạch và hành động của Triệu Minh và Tâm Nhi sẽ được tác giả trình bày đầy đủ trong số báo hôm nay, mời độc giả vào truyện...

ooOoo

Chương 8 (tiếp theo)

Tuần lễ thứ hai, từ Hà Nội Triệu Minh nhận được phone của Châu Cao Cáo, thẳng trường nhóm trong toán tiến trạm cho biết là đã có thông tin đầy đủ cho các chi tiết cần thiết. Tối hôm đó Triệu Minh cùng Tâm Nhi bay về Sài Gòn.

Trên chuyến phi cơ ngồi bên con trai Triệu Minh ôn lại chương trình "huấn luyện" của nàng trong ba tuần vừa qua lần chốt "Đây là một vụ làm ăn, con phải hết sức đừng để bị "chìm xuống". Ở trên đời chuyện gì cũng có thể xảy ra. Bất luận mình có kế hoạch kỹ đến đâu nhưng cũng vẫn có thể có những điều ngoài dự tính. Điều quan

trọng là đừng để bị bắt tại trận. Cứ nhớ trong xã hội này, người thường thôi, nhưng hễ bị bắt là có tội, chứ đừng nói gì đến những kẻ bị coi là xã hội đen như mình. Vì vậy, bất cứ tình huống nào cũng đừng để bị bắt, và nhất là đừng bao giờ nghĩ đến "bản chất thật" của công việc mình đang làm. Nên nhớ đây chỉ là một vụ "làm ăn". Nếu con không thực hiện phi vụ này thì suốt đời sẽ chẳng có cơ hội để ngoi lên với thiên hạ, và mẹ cũng chẳng còn chỗ đứng trong nhà cậu Năm... Phim tập cũng có nói "người không vì mình thì trời chu đất diệt". Ai ai cũng phải kiếm miếng ăn. Nếu như cạp đất mà ăn được thì giang hồ đâu cần gì phải chém nhau làm gì..."

Tâm Nhi cắt ngang mấy bài học "chuẩn bị tâm lý" của mẹ nó mà nó đã nghe suốt cả hai tuần nay thiếu điều muốn điếc rầy. Nó hỏi mẹ: "ông Thọ Đại Ủy muốn sự việc xảy ra như một tai nạn. Mình phải làm sao đây?"

Triệu Minh cười khẩy. Dù không kinh chống, nhưng chưa bao giờ nàng coi Thọ Đại Ủy ra cái đinh gì cả. Thọ sợ dĩ có "chức sắc" nhờ là cháu gọi Năm Cam bằng cậu ruột. Mà thật sự Thọ Đại Ủy cũng chỉ được thăng đến chức... Đại Ủy trong nhà là cùng. Thọ được giao cho cầm đầu một nhóm lâu la đi đâm chém, hù dọa khách, phá ổ, triệt tiêu các sông bãi lậu nào dám mở cửa mà không chịu nằm trong hệ thống quản lý của Năm Cam chứ Thọ chẳng có bản lĩnh gì. Đã vậy gần đây, khi nắm sức mạnh của mấy chục tay chém

Thọ lại hay cậy thế, thỉnh thoảng chỉ vài đòn chạm vó vẫn của đám nhóc ở ngoài đường, chuyện loại "không có gì mà ấm i" Thọ cũng xua quân đi chém cho lấy được, làm loạn cả xóm làng

Phía công an đã nhiều lần "nhắc nhở" với anh Năm là liệu mà tốp bớt cái tánh hữu đồng vô mưu của Thọ lại, đừng để Thọ gây ra chuyện lớn. Nếu không phải là cháu anh Năm thì Thọ đã bị Dương Minh Châu bắt xác lâu rồi. Triệu Minh quay qua con gái giọng nhấn mạnh.

"Đã sống bằng "nghề này" thì con nên nhớ một điều tối quan trọng là đừng bao giờ để người khác dạy cho mình phải làm như thế này hay thế kia. Cứ kể con mẹ nó ai muốn nói gì thì nói mình phải có chủ kiến riêng của mình. Bởi vì hậu quả của công việc, thắng hay thua là bằng chính mạng sống của mình, do đó đừng bao giờ đem mạng mình ra cho thiên hạ tố bài bằng cách của họ..."

Về đến Sài Gòn nhận thông tin từ toán "tiền trạm", Triệu Minh bắt Tâm xem xét thật kỹ tất cả những dữ kiện. Cả chục tấm hình chụp "con mồi" mà nó phải ra tay ở đủ mọi góc cạnh. Một bản đồ lộ trình di chuyển hàng ngày từ chỗ thẳng Hưng ở đến quán bar Lido trong khách sạn Quê Hương 1 ở khu Tây Ba lộ trên phố Phạm Ngũ Lão, nơi mà nó đến chơi nhạc hàng đêm. Kể cả nhà của con bé tên Ngọc Vi bạn gái mới của nó, và cũng là cả sĩ quán bar cùng chỗ nơi nó làm.

Tâm Nhi ngạc nhiên hỏi mẹ: "Nó đâm lòi mắt con bố cũ, theo vú theo dít con người ta, vậy mà có đứa vẫn còn dám... cạp bỏ với nó hả?"

Triệu Minh cũng ăm ực như con: "Chuyện đó thì chỉ có nó và sở công an biết, ông Tổng biết, và mình biết thôi, còn với dư luận, nhất là với đám con gái, thì nó là một thằng "yếu hết lông" đâm chết chung cùng với người yếu của nó... Nói nhiều đó thôi cũng làm

mấy đứa mới lớn ướt nước mắt cảm thương nó hết ý rồi."

Triệu Minh lấy lại nhóm lính của mình hiện do Thọ Đại Ủy tạm thời cai quản từ lúc nàng ra Hà Nội, và cử Lương Diệc sẽ là "xử lý thường vụ". Nàng kêu Châu Cao Cáo, là thẳng trưởng toán tiến trạm đưa mình đích

quán bar Lido trong khách sạn Quê Hương 1 ở khu Tây Ba lộ trên phố Phạm Ngũ Lão.

thần đi quan sát hiện trường và sắp xếp mọi việc. Hai ngày sau Triệu Minh báo cho con biết giờ hành động sẽ là tối mai.

Hôm sau mới sáng sớm thẳng Tâm Nhi đã bốn chồn. Tâm như bị "đồng bóng" với cơn nắng sớm tràn ngập Sài Gòn vào buổi sáng. Nó ngồi thử người trên sân thượng nhìn buổi bình minh thật rực rỡ, ánh nắng tràn ngập chảy thành một dòng sông vàng trời quét vào từng ngõ ngách của thành phố, dường như dòng sông nắng này cũng bập bềnh vỗ sóng làm cho cả thành phố như đang chòng chành lung linh. Sài Gòn buổi sáng thật đẹp và thân thương với nó đến vô cùng.

Không đứng mà Tâm thấy sốt ruột, khó chịu bởi hồi. Một cảm giác lằng lằng thật khó tả. Nó muốn thời gian phải được tăng tốc thật nhanh như mỗi khi nó vẫn mạnh tay ga miết chiếc Yamaha 175 của nó rập rình trên đường phố. Tâm muốn buổi chiều mau tới để nó thực hiện việc dứt điểm "xóa sổ" cái thẳng Hưng thợ đàn mắc dịch này đi cái cho rồi.

Cà phê xong, Triệu Minh cùng con trai vô khách sạn Ceissa ở chợ An Đông ăn buffet nhấm xà theo kiểu Hongkong với nhiều món rất ngon miệng. Nhà hàng này ở tầng hai của Ceissa Hotel rộng đến 600 chỗ ngồi và có cả trâm cổ xăm lại, xinh như mộng. Tất cả đều mặc vớan xăm xé vạt cao tận mông khoe trọn cặp chân dài đẹp như chân người mẫu vậy xe tới lui cho khách vừa ăn vừa ngắm. Giá chỉ 6 đô là một đứa người (LTS: thời điểm 1997) được bao bụng cho ăn thả giàn. Ăn xong hai mẹ con ra hớt tóc Hùng ở Lê Thánh Tôn một nơi chuyên trị tóc tai cho giới hoa hậu, người mẫu, và các siêu sao ca nhạc ở nước ngoài về. Cả hai năm dài ra ghé làm một "full set" từ cắt, tỉa, gội, massage mặt, móng tay móng

chân v.v... Cho đến trưa họ đi lên cả phê Panorama ở tòa nhà Saigon Trade Center năm ở số 37 Tôn Đức Thắng đối diện kéo góc hăng Ba Sơn cũ. Vừa nhấm nhai cà phê, vừa ngắm thành phố từ tầng thứ 33 của tòa nhà cao nhất thành phố.

Panorama tráng lệ, sang trọng, khiến bất kỳ ai đã từng một lần đến nơi này đều có thể tự phong mình đã là dân sành điệu. Thực ra, ít ai nghĩ đến đây để thưởng thức cà phê, mà là chỉ là để mua cái chỗ ngồi. Cái cách uống cà phê phải trả bằng đô la ở đây ngoài việc khá xa xỉ nó còn sàng lọc bớt nhiều giới người loại linh tinh tạp nhạp và đó đã trở thành phong cách riêng của Panorama. Lắm người đến một lần cho biết, rồi thôi. Những ai bị "viêm màng túi", sau vài lần đến dù có thích cũng phải nhường lại sân chơi cho giới có tiền sành điệu. Cho

hớt tóc Hùng ở Lê Thánh Tôn một nơi chuyên trị tóc tai cho giới hoa hậu, người mẫu, và các siêu sao ca nhạc ở nước ngoài về

đến bây giờ, Panorama vẫn mê hoặc người Sài Gòn. Dẫu có đắt đôi chút, nhưng vừa được nhấm nhai cà phê, vừa được ngắm thành phố từ trên cao, lại có cơ hội thể hiện đẳng cấp của mình, vậy thì còn gì bằng.

Đầu giờ chiều Triệu Minh, xuống tầng trệt của tòa nhà với nhiều căn shop hàng hiệu. Ghé tiệm giày Ý nàng lựa đôi Amelia Pump, loại như sandal gót thấp có quay phía sau quanh gót chân. Đứng là đàn bà, dù thuộc loại "chuyên nghiệp" sắp ra tay "tề" một mạng trong đêm nay mà vẫn không quên chuyện mua sắm.

Mua giày xong Triệu Minh đưa Tâm về một căn vi là thuộc "cơ sở nhà" ở đầu Trường Sơn khúc gần sân bay, trong nhà một nhóm hành động thứ thiện chiến nhất của nàng đã chờ sẵn. Một đàn cá chực chờ chiếc Suzuki, Yamaha, Space toàn phần khối lớn loại 150, 175 dựng trong sân. Đây là những chiếc thống dụng của giới trẻ, mấy đứa con nhà đại gia đại cán rất ưa chuộng và có rất nhiều trên đường phố. Ngoài ra còn có luôn cả vài chiếc xe hơi cũng loại thống dụng như mấy chiếc taxi chạy ngoài đường. Toàn là xe để lẫn lộn trong dòng xe trên đường lộ chứ không có gì đặc

biệt để dễ bị nhận dạng. Tất cả đều là xe không lý lịch. Những chiếc này là hàng ăn cắp ở nước ngoài, đa số là từ Thái Lan, Lào rồi về Việt Nam qua ngã Campuchia. Chủ nhân của nó không có ở Việt Nam. Dù vậy khi vào "cơ sở nhà" của Nam Cam thì vẫn được giao cho lô Sáu Dậu ở Nguyễn Cư Trinh, một đệ tử của anh Năm chuyển về mấy móc độ lại, nòng máy được nâng đỡ cho thành những "ống hoàng tốc độ" trên đường phố, và quan trọng hơn hết là tất cả đều đã được sơn lại màu khác cùng bản số giả để khi nếu phải cần bỏ lại hiện trường công an có lượm về cũng chào thua. Tất cả đều không có số sườn số máy trong lưu trữ của nhà lộ vận thành phố. Toàn hành động do Triệu Minh chỉ huy lúc nào cũng có những chiếc xe loại này sẵn trong sẵn, và chỉ để sử dụng cho các "phi vụ" khi cần.

Tâm hơi ngờ người trước sự sang trọng của ngôi nhà. Nó hoàn toàn không biết được là mẹ nó, hay cậu Năm có tổng cộng bao nhiêu căn nhà, hoặc cơ sở làm ăn chìm hay nổi trong thành phố... chỉ biết là nhiều lắm. Như ngôi nhà này chẳng hạn, đây là lần đầu tiên nó mới biết đến khi hôm nay mà nó cần dùng để làm "bộ tư lệnh" xuất quân. Ở giữa thành phố đời bây giờ mà còn một biệt thự rộng lớn, loại kín cổng cao tường, trong sân có vườn cảnh, có trang trí non bộ, luôn cả hồ bơi với 6 phòng ngủ trong nhà thì chắc phải là bọn tiền, cỡ vài ngàn cây vàng chứ không ít. (LTS: giữa thập niên 90, 2 ngàn cây vàng trên dưới 1 triệu USD)

Mấy đứa có mặt đều là tụi Tâm đã quen trong đám lính của Lương Diệc đang hoạt động cho má nó. Tâm cũng đã từng nhiều lần "làm việc" chung với tụi này, nhưng chỉ là những phi vụ "nặng lời" chứ thôi chứ chưa lần nào nghiêm trọng đến phải cho "tàng hình" như phi vụ của nó hôm nay. Vậy là chỉ chào hỏi qua loa thôi chứ khỏi cần giới thiệu.

Theo kế hoạch giờ "đáp" sẽ là 7 giờ tối nay, giờ này mọi người trong hẻm đang bận rộn với buổi cơm tối, và cũng là giờ mà theo thường lệ, thẳng Hưng sẽ mở cửa để chuẩn bị ra khỏi nhà. Lịch trình thì thường giờ này nó đi đón con bé nó, xong hai đứa đi ăn tối rồi cùng đến đến quán bar Lido nơi nó làm. Lúc đầu Triệu Minh phần vẫn không biết nên chọn "bait" ở đâu. Ngay tại Lido nơi thẳng Hưng mọi đó đánh đàn, khi nó vừa tan việc, hoặc dọc đường lúc nó đi chuyển. Trong quán ăn? Hay tại nhà con ghê của nó... Cuối cùng nàng quyết định ngay tại nơi nó ở.

Thẳng Hưng thuê căn nhà nhỏ trong hẻm gần sát mặt lộ của đường

Nguyễn Đình Chiểu chỗ khu Vườn Chuối, thỉnh thoảng ngày cuối tuần nó lại dẫn con bạn gái mới của nó về đây mà đập chủ con thường ngày nó chỉ ở một mình. Cơm nước thì nó ăn hàng ăn quán, quán sô bò giặt ủi nên nó cũng không cần nuôi người giúp việc. Đi ra khóa cửa, đi về mở cửa chui vô ập lại. Suốt ngày thảnh thơi rúc trong nhà nghe nhạc, xem phim, đọc sách báo không giao thiệp với ai trong xóm. "Quất" nó ở trong căn nhà này là kín đáo nhất, khỏi sợ có người trong thấy, vì nó không giao thiệp với ai trong xóm nên sẽ cũng chẳng có tay hàng xóm nào thêm quan tâm đến căn nhà mà ngày đêm, dù có nó ở nhà hay không lúc nào cũng đóng kín cửa im ru bà rù.

Đám đầu đình và vài đứa con gái cũng trong nhóm tụi nó như Trang Chùa biệt hiệu Bà La Sát con gái của Lương Diệc, Liên Bính Ủ v.v... đang tụ tập trong sân vườn để chờ hành động chiều nay, Tụi nó còn đến 5 tiếng đồng hồ, không đếm xỉa gì đến chiếc TV to khổng lồ giữa phòng khách với giọng hài của Hữu Nghĩa, Minh Nhi đang ơng ơng trong nhà, những tên khỉ đột, khỉ cái này bận chúm mũi vào bộ bàn ghế đá cạnh hồ bơi, tụi nó sát phạt nhau qua một sòng xập xám rất sôi nổi. Tất cả đều ở trần chỉ mặc mỗi cái quần bơi, con Liên Bính Ủ thì có thêm áo khoát để che bớt hai cái bánh ú của nó dường như hơi bị chặt trong chiếc áo ngực bikini không đúng cỡ. Trên mặt quầy bar của hồ bơi. Tâm thấy có một cái túi shopping lớn của năm bảy cái quần bơi trong đó, có cả vài bộ dành cho nữ và khăn lông mới toanh với nhãn hiệu tên tea chưa ai xài. Chắc là một thằng nào đó khi đến đây thấy có hồ bơi quá đã nên vừa chạy ra chợ hết hết cả từ của người ta đem về. Tâm vợ một cái, nó thay đồ xuống nước bơi vài vòng cho giãn gân cốt, chừng hơn tiếng thì nó leo lên nhấp cùng cả đám ăn món đồ biển và thịt nướng theo kiểu "làng nướng" do một tên khác chuẩn bị này giờ nơi chỗ phơi nắng bên cạnh hồ bơi. Mấy đứa nó khui bia lon nước ừng ực, có đứa dùng rượu đỏ bỏ thêm mấy viên đá cục vào. Đây là một cách uống của dân "cá-ô-i" khá phổ biến tại Sài Gòn (LTS: chữ tắt SOE = State Owned Enterprise = quốc doanh nhà nước, nhưng tiếng lóng là để chỉ dân nhà quê hai lúa), riêng Tâm nó chỉ làm một ly sô đa chanh có pha chút Rum Bundaberg. Tụi nó ăn uống cười đùa vui đùa như một buổi cắm trại dã ngoại bên hồ bơi...

Ăn xong, đích thân Triệu Minh lấy chiếc Fiat 180, một loại xe hơi nhỏ của hãng Mekong Auto ở Sài Gòn sản xuất, Mekong là một hãng

liên doanh giữa bộ ba Vietnam, Ý, Nhật chuyên về lắp ráp hai loại Fiat, Mekong, Musso, tại Việt Nam, riêng loại Fiat 180 được bán cho các hãng taxi dùng đại trà trên đường phố và xuất ra một số nước Á châu trong khu vực. Chiếc Fiat nhỏ này cũng là một xe ăn cắp không lý lịch, Triệu Minh đích thân cầm lái đưa Tâm Nhi đi quan sát "bãi đập" chiều nay. Từ Trường Sơn qua Nam Kỳ Khởi Nghĩa mẹ nó quẹo phải ở Võ Thị Sáu, đến bùng binh 3 tháng 2 thì quẹo trái vào Cách Mạng Tháng Tám rồi rẽ phải ở Nguyễn Đình Chiểu đổ về Vườn Chuối. Hai mẹ con đậu xe thả bộ trên lề đường, Triệu Minh dẫn Tâm đi vào con hẻm nơi thằng Hưng cư ngụ cho Tâm nhận dạng căn nhà mà nó sẽ "đập" tối nay. Chỉ là một căn nhỏ chừng 3 mét chiều ngang, sâu vào chắc cũng cỡ đó. Toàn diện tích chưa đầy 15 mét vuông theo kiểu xe ngang xe dọc của nhiều nhà dân dân tương tự trong hẻm. Trong nhà chỉ mỗi cái gác lửng làm chỗ ngủ, còn tầng dưới là một cái chuồng cừu trong đó có toilet và vòi nước dùng cho việc tắm giặt, phần còn lại chỉ đủ dựng chiếc Honda. Lối ra vào duy nhất của căn nhà là cánh cửa sắt loại lùa xếp lại có lá gấp làm vách che không nhìn xuyên trong ngoài với nhau được. Vị trí nhà gần sát đầu hẻm chỉ cách mặt tiền đường chưa đầy 10 mét. Một loại chỗ trọ "khép kín" dành cho giới độc thân chỉ rộng hơn chiếc giường ngủ chút xíu.

Dù là một nghệ sĩ nhưng thằng Hưng lại là một tay có thói quen rất đúng giờ. Gần như ngày nào cũng vậy, cứ tầm khoảng 7 giờ tối là nó đẩy chiếc Vespa Piaggio ra, vọt qua Lê Văn Sĩ đón con bồ nó, cũng có thể nó đứng giờ là tại con nhỏ này muốn anh Hưng phải chuẩn bị đồ đón cho xóm trò vậy thôi, xong hai đứa tìm cái gì ăn. Bữa thì phở, bữa bún bò, hay linh tinh cơm tấm sườn bì giò rồi cùng nhau đến bar Lido. Nơi đó Hưng đảm trách chính là một dàn keyboard cộng thêm cây kèn saxo mà cả hai thử, thử nào nó cũng chơi nhuyển nhừ. Có lẽ vậy nên lúc trước Nga, người yêu cũ bị nó đâm chết, mẹ nó một phần cũng nhờ vào nó có lần hơi dài mỗi khi nó biểu diễn thổi saxo ở trên... bụng dưới của nàng. Có ca sĩ quán bar bạn gái mới của nó bây giờ chắc cũng vậy.

Ca sĩ quán bar là một loại ca sĩ không đẳng cấp vì không đủ chất giọng để ra sân khấu lớn. Thật tình thì nhiều em cũng rất "mượt" và chịu đựng hiên, cả giọng ca lẫn thân xác, để các anh bầu sô sân khấu đưa mình ra ánh sáng. Nhưng khổ một nỗi là nghệ thuật bây giờ đã qua rồi cái thời bao cấp. Muốn trở thành siêu sao thì

phải có thực tài đi cùng với ý muốn. Dù có đẳng hiên và được nâng đỡ nhưng nếu hát không ra hồn thì giới lắm cũng chỉ được lên sân khấu làm "ca lót" một vài lần rồi cũng sẽ trở về chạy show các quán bar hoặc cà phê sân vườn là những nơi có sân khấu loại "hát với nhau nghe" mà thôi.

Ngọc Vi là một cô gái khá đẹp không biết có thực tài hay không nhưng với sự kèm dạp về nhạc lý của Hưng có lẽ tiến bộ thấy rõ. Bằng chứng là mấy hôm nay Vi được bà bầu Hương Loan chiếu cố nên đã cho cô một hợp đồng trong nhóm biểu diễn tạp kỹ đi theo một show diễn thời trang ở khu resort Furama ngoài Đà Nẵng, chuyến đi phải hai tuần nữa mới về, vì vậy bây giờ mỗi tối sau khi đàn hát xong trên đường về thằng Hưng thường ghé ngấu ngao ca "...liều xiêu trên con đường nhỏ... có đơn cùng với ta về..."

Suốt ngày hôm đó, hai thằng nhóc được gài lại gài làm xe ôm trụ ở đầu hẻm để bám sát Hưng. Bỗng nhiên mất tụi nó thay phiên nhau dán chặt vào cánh cửa sắt căn Hưng đang ở. Để, nếu như thằng này có thay đổi lịch trình bất từ, hay bỗng dưng nó lại rời nhà đi đâu đó ngoài giờ dự định

7 giờ là nó đẩy chiếc Vespa Piaggio ra, vọt qua Lê Văn Sĩ đón con bồ nó

thì toán gài lại này sẽ phone về cho biết ngay.

Trở về nhà Triệu Minh ôn lại "bãi bán" đã hoạch định với mấy tên kia một lần cuối. Sáu đứa với bốn chiếc Suzuki, Yamaha đi đầu mở đường. Một toán boc hậu tương tự đi sau kèm chiếc Fiat của Triệu Minh và Tâm Nhi vào giữa. Tụi nó đi cặp với nhau, hai đứa một chiếc, và một cặp khác là hai tay lái xịn nhất sẽ đi lẻ mỗi đứa một chiếc để dự phòng trong trường hợp có "sự cố" nếu bị truy đuổi phải bỏ xe Fiat thì hai chiếc trống này sẽ tước thằng Tâm và Triệu Minh biến trước, đám còn lại sẽ tạo rối cản hậu.

Đúng 6 giờ chiều hai đứa "thăm báo" ở đầu hẻm phone về xác nhận thằng Hưng vẫn ở trong nhà, mọi việc y như kế hoạch không có gì thay đổi. Triệu Minh cho lệnh xuất phát. Chờ cho bốn chiếc của nhóm Châu Cào Cào ra khỏi cổng, nàng cho xe từ từ lấn bánh bám theo, sau lưng là cặp chị em song sát Trang Chùa và Dũng

hai thằng nhóc được gài lại gài làm xe ôm trụ ở đầu hẻm

Liều cùng con Liên Bính Ủ và toán của nó tất cả nối đuôi nhau tiến về điểm hẹn, họ đến "bãi đập" trước 15 phút là đúng 7 giờ. Triệu Minh cho xe đậu cách đầu hẻm nhà thằng Hưng chỉ hơn 10 mét. Con Liên Bính Ủ nhanh chóng đưa chiếc Space của nó bật cây chống ngang ngang xe cấp lễ chiếm một khoảng vài mét trước đầu xe Triệu Minh để giữ chỗ trống không cho nhỡ như có chiếc xe lạ đồ vào sẽ bị ngáng đường ra của Triệu Minh. Mấy đứa khác tản rộng ra hai bên hẻm và bên kia đường, có chiếc chạy sâu luôn vào trong hẻm...

Trời đã bắt đầu ngả màu chạng vạng, hàng cột điện hai bên lề đường có nơi đã lên đèn. Sài Gòn đang nổi ngầy vào đêm. Đêm Sài Gòn rực rỡ náo nhiệt khi bắt đầu, càng về khuya càng chìm sâu vào tĩnh lặng với từng cơn gió lộng chao chát buồn tẻnh. Đêm nay Tâm nghe hơi thở của tim mình dồn dập với phi vụ đầu đời mà nó đang ra tay, nỗi chốt dạ bối rối vẫn da diết đeo bám nó suốt ngày nay. Đêm Sài Gòn không có mùa đông nhưng không đứng mà Tâm thấy như trời trở lạnh...

Tầm sọc lại chiếc áo jacket loại blouson bằng da mà nó đang mặc, bên trong là một sơ mi sẫm màu cùng quần tây đen để lẫn với bóng đêm. Trong nách áo là khẩu Chrome Blank 9 ly nặng gần trắng bạc. Đây là loại súng thuộc dòng Cold 45 của Mỹ năm xưa nhưng kiểu tấn thời bây giờ nhỏ gọn và đẹp như món đồ chơi. Khẩu này chính đích thân chú Lương Diệc đưa cho nó và đã chỉ cho nó cách sử dụng nhưvấn nhuyển. Thật ra thì đầu thằng Hưng đã từng đâm chết bạn gái nó nhưng với loại "chấn yếu tay mềm" của giới nghệ sĩ như Hưng, Tâm chẳng cần gì đến súng, chỉ một lưỡi dao nhọn thôi nó cũng có thể "hiện" thẳng này đi dễ dàng. Chẳng qua là má nó muốn phải để lại hiện trường một hình ảnh thật "ấn tượng" cho lão Huy Thống vui lòng. Và đích thân Triệu Minh đã nhờ chú Lương Diệc

"thừa" cho nó khẩu Chrome Blank 9 ly này trong giới hàng lâu đưa từ Trung Quốc vào qua ngõ Campuchia.

Trong bộ sưu tập "nhà trên" của Năm Cam thì ngoài anh Năm ra có lẽ chỉ có mình Lương Diệc là tay chơi có "bể dầy lịch sử" từ những năm trước 75. Tâm đã từng nghe chính miệng chú Lương kể lại (không biết chú có nổ thêm hay không) thì chú là một thiên tài về vũ khí quân dụng. Chú đã từng đeo đến lon Thượng sĩ nhất của binh chủng Quân Cụ của miền Nam trước 75, và từng là huấn luyện viên, về sử dụng súng, lựu đạn, mìn claymore đủ các thứ cho tấn binh khóa sinh của Trung Tâm Huấn Luyện Quang Trung trước 75. Cũng theo chú kể thì chính chú là người "chê" ra cách lấy đầu đạn M79, một loại súng phóng lựu tầm xa, đập cho mốp để bắn trực xạ ở tầm gần sẽ có sức công phá y như lựu đạn, và cũng chính chú "phát minh" cách dùng chàng hăng vác ống M72 trên vai để triệt xe tăng T54 của Liên Xô chứ khỏi cần cần ba càng. "Hải hùng" hơn nữa chú còn nói cách dùng trái sáng bắn ra từ trực thăng sẽ làm đổi đường bay của hỏa tiễn tầm nhiệt đang chui vào phi cơ... Sức nóng của trái sáng sẽ thu hút hỏa tiễn bay theo trái sáng mà "quên" mục tiêu của nó chính là chiếc trực thăng... Than ôi! Cũng chỉ bởi chính phủ miền Nam lúc trước có mắt như không trông nên không không thấy

Đêm Sài Gòn không có mùa đông nhưng không đứng mà Tâm thấy như trời trở lạnh...

một "thiên tài" về vũ khí như chú nên chỉ cho chú đeo cách gài dây tấn binh ở quán trường thôi... Bởi vậy chú "chấn đờ" đào ngũ đi làm... ăn trộm kiếm sống.

Vào nghề "nhập nha" chú cũng phát huy được tính "sáng tạo" của mình. Cửa gỗ, cửa sắt có khóa cỡ nào chú cũng vào được. Nhờ tương tá chú lùn tịt và nhỏ con nên chỉ cần một vài dụng cụ đơn giản là chú tọt vào nhà người ta dễ dàng. Cửa sắt xếp thì chú dùng xà beng nạy cho hở ra một khe nhỏ, xong đưa cây đội xe hơi vào mà quay thì hai mép cửa sẽ bị banh cạy đứt một khoảng cách cho chú lách vào. Còn song sắt như nhà tù chú chỉ cần quần đoạn dây dù vào rồi dùng một que sắt xoắn ngang qua mà quay. Đoạn dây tiết lại kéo cong hai song sắt,

tạo một khoảng rộng hơn ở giữa đủ để chú đưa cái đầu nhỏ xíu của chú lách vào. Thường trước khi "nhập" nhà nào chú cũng đã canh mặt trước. Đợi lúc chủ nhà đi vắng chú mới ra tay. Nửa đêm chú đẩy xe ba gác giả như người lấy rác ban đêm, đẩy xe đến nhà khổ chủ chú đã định. Chú không có nhá chú nhấp vào và ung dung dọn đồ ra để hết gần trước cửa rồi mới lách ra đưa ra xe ba gác đến làm một lượt lên xe. Phủ tấm sô mờ poncho to rộng lên đống đồ mới dọn ra xe, chú đổ ụp lên mặt vài thùng rác nữa rồi cưỡi thẳng má đẩy đi.

Đạo trước nhiều cô gái lấy lính Mỹ, những lúc chống đi hành quân hay bị trục lại doanh trại, chỉ có bà chủ trẻ vợ Mỹ ở nhà cũng chẳng "xì nhè" gì đến chú. Theo chú kể mấy cô gái này có ở nhà cũng như không, chú cứ vãng vãng mà dọn. Họ sợ đến nỗi trộm chần kín đầu giả vờ ngủ say cho chú mặc tình muốn lấy thứ gì thì lấy. Có nhiều cô len lén hé mép chần ra hí hí nhin. Chú chỉ cần họ nhẹ tênh hăng vài tiếng là mấy cô lại trộm ụp lại nín re không dám nhút nhít. Có bữa vừa dọn xong chú thấy còn sơm, lại thấy mấy cô chủ nhà vợ Mỹ đa số có nào cũng là loại "điện nước đầy đủ". Thông thường thì đàn bà con gái thường trấn áp nỗi sợ của mình theo kiểu con đã điều chỉnh đầu trong cát. Họ chỉ cần che trộm kín mặt lại không dám nhìn ai là coi như đã có một sự phòng thủ vững chắc rồi. Bởi vậy, hóm đó nàng chủ nhà chúm mặt xuống gối vờ ngủ không dám nhìn tên trộm đang ung dung trong nhà. Nhưng khổ nỗi, cả một tầng lương trăn và hai bờ mộng của bà chủ chẳng có chút vài vốc nào che khi ngủ lại không được cái chần đắp phủ cho trọn vẹn. Thế là chú Lương này ra ý định muốn vừa dọn nhà và luôn cả... dọn người. Chú ngồi xuống mép giường đưa bàn tay "chuyên gia vũ khí" của chú vuốt ve hai bờ mộng trăn mịn màng của cô gái chủ nhà, rồi cho mấy ngón tay thám hiểm trăn mạc bờ nhẹ nhẹ vào bụi lao say trong vùng cấm địa giữa hai đùi của khổ chủ đang run rẩy vì sợ thiếu điều sắp vài nước trên giường. Thấy nàng không dám lên tiếng phản kháng chú Lương tự tin nhẹ nhẹ kéo nàng xoay người lại, mong có có sự đồng tình để cùng chú nhấp dính thiên thai thì... "Bà nội nó có ai ngờ!". Chú Lương Diệc cười thề kể tiếp, cô gái chủ nhà vợ Mỹ đó lại chính là con Sáu Lê hàng xóm ở trong ngõ nhà chú chứ ai. Khi biết được tên "hung thần" trộm đạo này giờ chính là thằng chó đẻ vừa lùn vừa diếc trong xóm nhà mình chứ ai thì cơn sợ hãi của cô vợ Mỹ này này giờ đang làm cô muốn xỉu bồng dưng tiều tụy biến mất. Chỉ thoáng qua và

giấy ngơ ngàng thối rồi con nhỏ này nhắm mắt hủ to cái họng nó ra mà hết lên lạnh lạnh giữa đêm khuya.

Cả một tầng lưng trần và hai bờ mông của bà chủ chẳng có chút vải vóc nào che khi ngủ lại không được cái chân đắp phủ cho trọn vẹn.

Bấy giờ thì đến chú Luồng liêng đồ mà chạy trời chết. Dù vậy sáng hôm sau con nhỏ vẫn báo thẳng chống Mỹ của nó dẫn quân cảnh đến tìm chú tại nhà. Báo hại chú Luồng lúc đó đang đào ngũ phải trốn biệt cả năm trời không dám lộ mặt về xóm.

Sau này do cơ duyên chú Luồng điếc kết hợp cùng với cậu Năm Cam và trụ lại ở "đại gia đình" của cậu Năm cho đến nay. Ngoài chuyện chỉ huy đám lực lượng trong nhà chú Luồng còn kiêm chức "thủ kho" cho mấy loại "hàng nóng". Khẩu 9 ly là do chính tay chú tác chế lại bị đạn. Tất cả đều được chú lấy đầu đạn đồng ra mà đồ chỉ tự ghém vào. Theo chú Luồng thì đạn chỉ tự ghém sẽ tạo âm thanh của tiếng nổ nhỏ hơn và sức công phá sẽ "ác liệt" hơn nhiều so với đầu nguyên thủy. Chỉ có điều đường đạn sẽ không chính xác, dễ bị trật mục tiêu hơn là đạn đồng nguyên thủy. Nhắm gì chuyện đó, phi vụ này thẳng Tầm sẽ chĩa thẳng súng đến dụng da mặt mà bóp cò thì làm sao trật được...

Còn đúng 2 phút nữa là 7 giờ, con "đé" nhỏ trong tay Triệu Minh reo vang, thẳng "trình sát" trước cửa nhà Hưng phone báo cho biết Hưng đang chuẩn bị ra. Triệu Minh khều thẳng Tầm nói gọn một tiếng "Xuống!" Tầm Nhí mở cửa xe bước xuống lễ đường, nó quay lại nhìn mẹ "cơ" mỉm cười gương gao. Triệu Minh nháy mắt nói thêm để động viên thẳng con "Bình tĩnh chơi một cú đẹp cho mẹ coi nghen! Mẹ và tụi nó rảo kín ngoài này, không việc gì đâu!" Rồi nàng chu môi hôn

gió một cái cho thẳng nhỏ yên tâm. Tầm thả bộ về hướng con hẻm và rẽ vào hẻm. Nó canh chừng khi tiếng ken két của cửa hai cánh cửa sắt vừa dạt ra thì giả vờ như nó vừa tình cờ đi ngang qua nhà và vô tình nhìn thấy thẳng Hưng trong khung cửa. Tầm ngạc nhiên chỉ vô mặt Hưng nó mừng rỡ cười thân thiện hỏi "Ừa anh Hưng! Anh ở đây hả?"

Vừa mở cửa ra thấy một thẳng cao không đi ngang sát vách nhà mình, Hưng có vẻ cảnh giác, nhưng nhìn nét mặt "hiền lành" của thẳng nhóc và câu hỏi thân thiện của cậu thân thiện của nó, Hưng gật đầu mỉm cười dù chưa nhớ được mình quen thẳng nhóc này ở đâu sao biết tên mình. Thấy về ngơ ngơ của Hưng, Tầm Nhí giới thiệu thêm: "Không nhớ hả? Em hay đến Lido ngồi cái bàn gần quầy đồ. Tuần nào tụi em cũng đến đó mấy lần, công nhận anh Hưng vừa chơi keyboard vừa hát hay nghen... Bữa nào truyền nghề cho em vài chiêu, em chơi cũng được nhưng hề hát là bị rớt..."

Vừa nói Tầm vừa nhích thêm vào khung cửa. Còn Hưng đã vỡ lẽ, "À! thì ra thẳng này là một "fan" của mình". Sự thiện cảm của nghệ sĩ dành cho người ái mộ mình đã nhanh chóng làm Hưng mất cảnh giác với người lạ, nó không để ý là Tầm vừa nói vừa đang lén sâu qua khung cửa, đã

Còn đúng 2 phút nữa là 7 giờ, con "đé" nhỏ trong tay Triệu Minh reo vang

vậy Hưng còn làm một chuyện đại dột chết người là tự mình thụt lùi một bước như mời Tầm bước hẳn vào trong nhà. Chỉ đợi có vậy, Tầm muốn ra đòn ngay ở trong nhà. Ít lắm sẽ không có một đôi mắt nhìn chứng nào thấy nó lúc ra tay.

Hai đứa đứng đối diện trong khoảng cách gần. Về tuổi tác, Hưng có vẻ lớn hơn Tầm Nhí khoảng 5, 6 tuổi nên nó xưng anh em với thẳng nhóc này cũng tiện, Hưng vui vẻ hỏi: "Em chơi loại nào, classis hay mô... ư...uh..." Hưng chưa kịp nói hết câu, chắc là nó muốn hỏi thẳng Tầm chơi nhạc classis hay mô đẹt (modern), cổ điển hay thời đại, nhưng câu hỏi chưa kịp xong thì nó đã rống hự lên một tiếng rồi nhắm mắt hay tay bụm lấy quăn. Trong khoảng cách gần Tầm đã nhanh chóng áp dụng một đòn đầu gối cùn

chiến của môn "Muay" trong võ Thái Lan mà người ta hay gọi là Thai kick boxing, đòn này là do Thành Lai đã dạy cho nó. Thành Lai là một võ sĩ Thiếu Lâm bậc phải đồng môn với cháu nội đích tôn của đại lão võ sư Xuân Bình ở Biển Hòa, một lò võ từng đã rút mấy tay chiến đấu nhất của băng Mã Thủ Dục trên sân Tinh Võ ở Nguyễn Trãi trong Chợ Lớn năm xưa. Từ hôm nhét mũi súng vô họng thẳng Tầm mà nó không sợ, rồi còn được kết nạp vào "băng rặng" của Triệu Minh quận chưa, Thành Lai kết mô đen với Tầm Nhí nên thỉnh thoảng lúc rảnh rỗi nó thường hay chỉ cho Tầm vài đòn loại chuyên đánh vào tử huyệt. Bấy giờ Tầm đem áp dụng liền trong phi vụ đầu đời của mình. Chấn trời Tầm bước lên nửa bộ làm điểm trục cho tấn đứng, rồi chĩa phải nó nhấc lên thức đầu gối vào ngay đũng quần của Hưng một cú "nhé nhẹ" thôi. Cú này mà thức tận lực thì thẳng Hưng sẽ bị nứt đé năm thẳng căng mắt trợn trừng với bọt mép đi liền ngay tại chỗ. Tầm chỉ muốn nó vừa đủ thốn đau, chứ chưa muốn nó "theo bác" vì đòn gối. Quả là công hiệu. Hưng chưa gục nhưng khom người xuống, hai tay bụm để nhắm mắt trốn nạn. Nó ngược mắt nhìn thẳng Tầm ngạc nhiên như thấy quái vật. "Đui má nó! Thằng chó đé này nó nói là fan của mình lại còn muốn theo mình học đàn... Có đời nào đét từ nhập môn bằng cách bắt thấy một cú chạy mẹ nó hai bị lên đến cẳng cổ rồi hay không..."

Còn chưa hết thắc mắc thì Hưng lại lãnh thêm một cùi chỏ từ trên cao đập xuống cái "pắc" đúng ngay huyệt nhán trung giữa chóp mũi và môi trên của nó. Theo Thành Lai thì ở huyệt nhán trung này mà đối thủ nào có hăm rặng trên khá cứng không chịu gãy, nếu bị trúng đòn thì dăm có khả năng "thăng" luôn chứ không phải chơi. Nhờ mấy cái rặng cửa sẽ bị gãy nên sức đòn hồi làm cho đòn đánh bị giảm lực chứ còn nhán trung cũng là một trong các tử huyệt, ra đòn đúng cách thì có thể lấy mạng chỉ bằng một cú đánh là chuyện có thể làm.

Tầm Nhí đang làm lễ ra mắt với Hưng bằng hai cú "bái sư" liền hoàn chớp nháng vào hai tử huyệt, nhưng nó không tận lực mà chỉ làm cho thẳng này bị liệt sức phần kháng. Hưng nổ đom đóm hai mắt, hai chân nó bủn rùn mất thế cân bằng muốn quỵ. Cơ đau thốn ở hạ bộ còn tràn trề mà thẳng chó đé này lại tổng cho nó một cái chày vô vó miệng nữa thì làm sao mà chịu cho thấu. Hưng thấy chất mặn tuồng ra trong mồm và biết là có vài cái răng lớn ngón trong búng máu nó đang ngấm làm

cho nó có cảm giác buồn nôn, muốn ói. Hai bên thái dương Hưng nóng bừng bừng như chảo lửa, trong đầu nó có tiếng kêu u... u... của ve sầu mùa hạ...

Từ tuốt luốt sâu xa trong "tri tuệ" của nhà đại kịch tác gia kiêm nhạc sĩ Quấn Bar, Hưng lẽ mờ đoán là một đại họa gì đó đang đến với nó hôm nay...

Thấy kẻ tay đao diễm kịch nghệ này nghĩ gì thì nghĩ Tầm Nhí xoay người kéo hai cánh cửa sắt cho xấp kín lại để nhóc ai ngang qua cửa cũng không nhìn thấy được chuyện gì trong nhà. Bấy giờ thì nó và thẳng Hưng hoàn toàn ở trong một không gian "khép kín". Trông thẳng chó đé từng theo vũ theo chim của bạn gái của nó bấy giờ rất thảm. Hai mắt Hưng lẽ mờ mất nét tinh anh sinh lực, hai tay vẫn bụm quăn với cơn đau thốn ọc, Tầm Nhí không biết thẳng Hưng đã bị gãy hết mấy cái răng nhưng miệng nó thì đang bung ra một mồm máu và nước miếng nhiều lòng thông nhuộm đỏ hết chiếc áo và màu xanh nhạt mà nó đang mặc. Hai chân Hưng bấy giờ như hai cây cà khều bị mất thăng bằng. Hưng xiêu tới xiêu lui rồi tự té ngã ra sau nửa năm nửa ngồi bết ra trên sân nhà. Tầm Nhí rút khẩu Chrome Blank trong nịch ra dùng ngón cái kéo cái đầu chó cơ bấm cho đạn lên nòng trong lúc mũi súng chĩa thẳng vô mặt thẳng Hưng, hai đứa nó bốn mắt nhìn nhau.

Trong khoảnh khắc của muôn trùng kỷ ức xuyên qua vòng đời mà Hưng đã sống, như một vòng tua của đĩa hình DVD đang ngược về. Hưng hiểu ra tất cả mọi chuyện. Nó thấy gương mặt "giả tạo điển hình" của lão Tổng Cục Trưởng công an ở lần đầu tiên niềm nở tiếp đón nó tại nhà. Nó cũng thấy đôi mắt của Nga, khi bị nó đâm chết rồi mà vẫn không chịu nhắm lại, cứ trừng trừng nhìn nó đến phải làm nó đâm luôn vào hai mắt của nàng...

Tâm lý của con người ta thật kỳ, lúc đó Hưng không cầu sống nên nó thẳng tay "bấm" cái xác của Nga thêm mười mấy dao nữa sau khi nàng đã chết. Sau đó nó tự đâm vào bụng để tự tử. Rồi lúc được cứu sống ở bệnh viện Hưng cũng ung dung chờ ra viện sẽ lãnh bản án dựa cột... Nó coi cái chết phải đến với mình là chuyện đương nhiên. Nhưng bấy giờ, khi mọi chuyện đã qua, thì Hưng lại không muốn chết nữa. Dù không thành công trong nghệ viết kịch như ý nó muốn, nhưng Hưng vẫn đang có chỗ chơi nhạc đánh đàn. Nó có bạn gái mới và cũng rất say mê làm cho thần thế nỏn của con nhỏ này phải "quần quai" như với Nga ngày trước. Thoảng, có đôi lúc nó cũng hối hận về chuyện mình đã giết Nga. Dù sao Hưng biết

mình cũng là một loại đĩa muốn đeo chân hạc. Nó cũng có lần tự hỏi: "Tại sao bạn gái mình là một đại tiểu thư con nhà đại cán? Tại sao mình phải nổi ghen với nàng trong khi đã chia tay, Nga đã có người yêu khác mà vẫn cho mình "quất" mỗi khi mình muốn, vẫn đưa tiền cho mình làm live show vậy thì còn đòi cái gì nữa. Nga có tội gì trong sự thất bại vừa tình lẫn tài của đời mình mà phải trả giá bằng mười mấy dao đâm đến lòi mắt trong cơn điên của mình. Còn bố của nàng, người mà mình luôn gọi là "giả tạo điển hình". Tại sao mình phải xi xiên với lão. Lão có cơ chức, có tiền, và có quyền lực không muốn loại "đĩa" như

Trong khoảnh khắc của muôn trùng kỷ ức xuyên qua vòng đời mà Hưng đã sống, như một vòng tua của đĩa hình DVD đang ngược về. Hưng hiểu ra tất cả mọi chuyện.

mình đeo chân "hạc" của con gái lão cũng là đương nhiên thôi. Lão không cho công an công đầu mình, gán tội mình cho mình buồn tài mà thuốc lác và tống đi tù mới chỉ cả tha là may

Nga có tội gì trong sự thất bại vừa tình lẫn tài của Hưng mà phải trả giá bằng mười mấy dao bị nó đâm đến lòi mắt trong cơn điên của nó...

lắm rồi. Chẳng lẽ muốn lão phải thật lòng thương yêu mình vì tài viết kịch (không ai xem) của mình à?"

Dù thì thoảng có gợn chút chao đảo lòng về những chuyện đã làm, nhưng cuộc đời làm gì có nút "undo" như trên lập trình của computer để Hưng

có thể tái hiện lại chuyện đã qua bằng những hành xử khác, và tạo hóa cũng nể ra tính hèn của con người nên người ta chỉ làm được chuyện "tự sướng" với chính mình chứ ít ai có thể "tự xử" về mình được. Lần trước Hưng tự tử là do nó sợ. Nó muốn trốn tránh hậu quả trách nhiệm chuyện mình đã làm chứ không vì hối là đã giết Nga, còn bấy giờ mỗi khi đang cảm giác thối khoải trong lúc làm tình với cô bạn gái mới, tuy có lúc nó có thoáng chao đảo nghĩ đến thân thể trần trụi đầy máu me của Nga lúc bị nó đâm chết... nhưng nó vẫn "tới đỉnh" trên bụng cô bạn mới được như thường thì làm sao nó còn có khả năng tự chết thêm lần nữa về chuyện nó đã giết Nga.

Nhìn mũi súng của Tầm đang cảm lạnh lòng chĩa thẳng vô mặt Hưng biết là giây phút cuối cùng của đời mình đang đến. Dù đoán biết trước là lão Tổng "giả tạo điển hình" bố của Nga sẽ không tha cho nó, nhưng trước khi chết thường là ý thức cầu sinh của con người rất mãnh liệt. Hưng không nghĩ đến chuyện phản kháng, vì cơn đau của hai cú đánh đã làm nó té sụm ra nhà, mà không đi nữa thì nó cũng chẳng có khả năng động tay động chân với một thẳng cao to như Tầm, thẳng này đã chẳng phải nhẹ hai cú là đã quất sụm nó rồi hay sao? Cặp mắt sê hãi của Hưng vẫn đối mặt nhìn Tầm không chớp. Một cái nhìn tha thiết van lơn cầu sống của kẻ đang chờ chết, và biết nhìn sẽ chết...

Từ thẳm thẳm sâu trong đáy mắt của Hưng, Tầm thấy cả một sông nước mênh mông thẳng lương. Nước chao chao đầy sông vô bờ, dường như sông đang khiêu vũ cùng khối mù hơi sương của Tây Hồ Hà Nội đang vào đông mà nó đã nhìn mấy hôm trước. Một loại "khởi sống giang hồ" cuốn quýt lẫn nhau. Dòng "yến ba giang vĩ" trong mắt Hưng tự lại, dâng lên tràn thành hai dòng lệ thấm lã dài trên má. (LTS: Yến Ba Giang Vĩ, tiếng Hán Việt = Khởi Sống Mưa Sông và cũng là bút hiệu tác giả của câu chuyện này)

Trong tích tắc của thời gian lúc đó, Tầm bỗng rơi về một khoảnh khắc chấn thiên tự nhiên trong nhán bản con người. Nó thoáng rùng mình với ánh nhìn mênh mông và dòng lệ cầu sống thể lương của thẳng Hưng. Tầm nhớ có một hôm nó cùng đám Châu Cáo Cáo và Dũng Liễu đi đòi một món nợ nhỏ, xong việc cả đám kéo lên Ngã Ba Ông Tạ ăn thịt cầy. Tầm không hảo cái món ăn mà nhiều người cho là "ghế rợn" này lắm, nhưng cũng không từ chối. Nó cũng theo mấy đứa kia tợp một ngụm rượu thuốc có ngấm mấy con tắc kè, và một con rắn hổ

mang lợn đang phùng má trong keo, quần miếng thịt chó luộc vào tấm "lã thúy dịch" (lã mơ) cấp thêm một lát tiếng móng cùnng vài lá rau thơm, Tấm quét chút mắm tôm bỏ vô miệng mà nhai ngòm ngòm, và "ém" thêm bằng một góc nhỏ của chiếc bánh đa nướng giòn rụm, nó thấy thật ra cái món "nai đồng quê" này cũng... "vào" lắm, dù vậy Tấm chỉ ăn cầm chừng.

Giữa bữa nhậu, Tấm rời bàn đi ra sau tìm toilet, nó lảng đàng thế nào mà lại lạc qua chỗ nhà bếp nơi dành để "xử" mấy con chó. Một dãy lồng hai tầng gần hơn cả chục con chó sống còn trong lồng. Cả chục cặp mắt im lặng nhìn qua khung lưới xem đồng loại của mình, từng con, từng con đang bị xử tử bằng nhả nước cho ngất rồi đập bằng chày vô... Trên một cái bàn dài, giữa phòng, một con chó ta bị trói quắc hai chân trước ra sau. Hai chân sau cũng vậy. Con chó không sủa, không tru, không ahe răng chống cự mà chỉ thím sấu nằm trườn ép bụng trên bàn. Tấm tần mẩn nhìn mặt nó. Má ơi! Có ai tin được không, ánh mắt

Mắt nước chao đảo đầy sóng vô bờ, dường như sóng đang khiêu vũ cùng khối mũi hơi sương của Tây Hồ Hà Nội đang vào đông

con chó thật thể lương của sự van cầu được sống, nó đang khóc với hai dòng lệ ướt đầm nhúm lông rậm ven mắt. Buổi nhậu hôm đó Tấm bỏ dở nửa chừng về trước. Từ bữa đó đôi mắt của con chó sắp chết làm nó cách luôn chắc tới già chẳng bao giờ dám rờ đến cái món "cấy tơ" nữa.

Trước mắt Tấm bấy giờ cấp mất thằng Hưng y thể như cấp mất con chó nằm trườn trên bàn chờ chết mà nó đã gặp... Tuy im lặng nhưng trong đó nó chứa tràn sự van lơn cầu khẩn làm đau đầu nỗi lòng của tay "sát thủ" lần đầu tiên mới vô nghề như Tấm. Hai dòng lệ đang ứa dài ra khôe mắt bị thương của Hưng đã làm Tấm muốn liệng mẹ nó khẩu súng chạy ra kêu Dũng Liểu vô xử vụ này chứ nó không nỡ xuống tay...

Nhưng cũng đồng lúc đó, cũng trong

một tích tắc của thời gian. Những lời "động viên tinh thần" của mẹ nó mấy hôm trước mà nó từng cảm thấy điếc lỗ tai chợt trở về. Nó cố hình dung ra hình ảnh một cô gái bị theo vũ, theo chim, hai mắt bị đâm lòi tròng v.v... để có can đảm mà "thể thiên hành đạo". Hưng cũng nghĩ đến câu nói trong phim tập mà mẹ nó rất đặc ý là "Người không vì mình thì trời chu đất diệt". Nó nghĩ phi vụ (giết người) này của nó chỉ là chuyện "mắn ớn" như lời mẹ nó nói mà thôi.

Ừa! Sao lại không chứ! Biết bao nhiêu xác định của khoa học là thuốc lá gây ung thư chết người, vậy mà người ta vẫn làm thuốc lá, vẫn bán vẫn thu hàng tỷ đô la hàng năm tiền "mắn ớn" qua cách giết người hàng loạt (bằng thuốc lá) đó hay sao? Và như khẩu súng mà nó đang chìa vô mặt thằng Hưng nè, kiểu nhẹ ngón tay một cái là đi đứt một mạng người. Có loại còn "khủng" hơn, chỉ cần bấm nút một cái là cả trâm, cả ngà, hay trâm ngà mạng sẽ đi đơng, vậy mà người ta vẫn chế ra, đó không phải là "mắn ớn" qua cách "giết người" đó hay sao? Vậy thì vì chuyện "mắn ớn" của má nó, chuyện "mắn ớn" của cậu Năm Cam của nó... Mà hơn nữa thằng này tội lỗi tày trời...

Bấy giờ Tấm thấy mấy lời "động viên tư tưởng" của má nó thật hữu lý, ít lắm cũng cho nó một "lẽ phải" để nó mạnh dạn kéo ngón tay siết cò.

Giữa lúc đó Tấm nghe giọng chửi thể của con Trang Chùa cùng tiếng xe máy của năm bảy chiếc đang ồn ào ngoài đầu hẻm "Đù con đi mẹ tui bây, biết lái xe hôn dấy. Có tin là chị mầy húc một cú là đi đời chiếc xe mới cầu đó nghe con!" Cùng với câu chửi thể là tiếng nẹt bô từ bàn tay nhấn ga của con Trang cũng gầm rú vang một khúc hẻm. Đáp lại là giọng con Liên Bánh Ú chen trong tiếng rú ga cũng của nhóm xe trong đám của thằng Châu Cào Cào phía nó. "Ế! Con đi chó, mầy đòi húc ai mầy! Tao má "dạ" vô mặt một cái là "tét đĩa" luôn đó nghe mầy. Coi chừng thằng kép mầy phân nhai sượng cá thảng đó biết hôn con chó" (con này không nói là tại sao bị vả ở mặt mà lại bị tét ở... đĩa).

Tiếp theo là tiếng thằng Châu Cào Cào phụ họa "Đù má tao đến ba tiếng má tui bây không tránh xe ra là chết mẹ hết cả đám đó nhen!" Rồi lại con Trang Chùa "Đù con đi mẹ nó, đưa hàng dấy cho em, chém chết mẹ hết đi chứ đếm hai ba làm cái con c... gì cái đám ớn... quán quê này". Cứ như vậy lộn xộn trong âm thanh gầm rú của tiếng nẹt bô là tiếng chửi thể văng tục bằng ngôn ngữ thường nhật loại hạ đẳng nhất của dân đường phố. Tấm biết đám trẻ thủ bên ngoài của nó

đang gây náo loạn qua một vụ chen xe chửi nhau, tụi nó cấp bắt đầu bụp nhau để kéo sự chú ý (nếu có) của mọi người ra đầu hẻm, và nhất là tiếng nẹt bô xe liên tục gầm rú đủ để che đi, tiếng la hét của thằng Hưng (nếu có) và tiếng nổ gọn nhỏ của khẩu Blank 9 ly bắn đạn tự ghém bằng chì. Tấm nghiêng rặng bốp cò.

"Tách..."

Một luồng điện nhẹ chạy rần trên sống lưng thằng Tấm. Má ơi! Viên đạn bị lép... Nó giết mình "Chết mẹ!" nhưng rồi nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Ánh mắt thằng Hưng bừng sáng tia hi vọng mong manh khi nó biết viên đạn của Tấm bắn đã không nổ, bắn nằng sinh tồn của người tìm sống trong cái chết, mới vừa hụp qua, rất mãnh liệt. Hưng nghĩ rằng "trời" còn "thương" nó nên cây súng đã không nổ. Viên đạn này hư hay cây súng bị hư? Phần vụng tâm lý của người đang tràn hi vọng cho một con đường sống trong cái chết đã giúp Hưng giảm đi cơn đau, nó co chân dậm thế đứng lên...

Tấm Nhí toát mồ hôi trán, sao lại có vụ súng bị hóc đạn trong lúc này. Nó nhớ tới lời Luông Diệc khi dạy nó cách sử dụng, cứ bốp là nổ, bốp là nổ. Trong "sạc giờ" (charger) chứa 9 viên, bốp liên tục, nổ liên tục... Tấm không ngăn gì thằng Hưng, dù có súng hay không nó nghĩ nó vẫn dứt được thằng thối kèn này dễ dàng. Thằng Hưng còn đang ngất ngư, Tấm chỉ ra thêm 2 đòn nữa thì thằng này mà không quơ tay bắt chuồn chuồn cho chết liền. Chỉ có điều như vậy thì

Ánh mắt thằng Hưng bừng sáng hi vọng khi nó biết viên đạn của Tấm bắn đã không nổ

trật hết "kịch bản" của má nó đã đẩy công dân dựng. Trước khi thằng Hưng kịp đứng dậy trọn vẹn Tấm hoảng hồn đẩy mũi súng tới trước vào giữa mắt Hưng làm một cú "đúp". Nó bốp liên hai phát nữa... cậu may coi có nổ hay không, nếu bị lép nữa thì nó sẽ liệng súng mà ra đòn khác.

Khi hai viên đạn sau thoát nòng liên tục đập mặt thằng Hưng thì gương mặt nó biến thành một chiếc mặt nạ đầy máu. Sức công phá của đạn chỉ thật dữ tợn đã làm dập nát mặt

thằng này như một đồng bầy nhảy. Hai mắt nó lòi ra như hai trái pinh pong màu trắng có sọc đen lẫn đỏ. Hưng bật ngửa ra trên nền nhà, hai đầu gối và mấy ngón tay của nó liên tục giắc tề tề. Chỉ là mấy cái cơ tự nhiên bị mất lệnh điều khiển từ trung khu thần kinh não bộ thôi chứ hồn vía của Hưng thật sự đã "thăng" ra khỏi cõi trần gian này rồi. Nó có gặp lại Nga người tình mà nó giết chết ở thiên đàng địa ngục gì đó hay không thì quá tình không ai biết được.

Tấm Nhí ngơ ngàng nhìn khẩu súng còn đang khét lẹt mùi thuốc pháo. Nó bắt chước tiếng chửi thể của con Liên Bánh Ú đang ồn ào ngoài đầu hẻm "Đừng là hàng họ gì như "quần què" người ta vậy (dù nó không biết quần què là quần gì). Lúc thì không nổ, lúc nổ đến hai viên rồi mà vẫn còn... giứt giứt..."

Sợ thằng Hưng chưa chết, Tấm khom người xuống đưa mũi súng dẩy thêm một viên nữa vào giữa

Khi hai viên đạn sau thoát nòng liên tục đập mặt thằng Hưng thì gương mặt nó biến thành một chiếc mặt nạ đầy máu.

đỉnh đầu Hưng, xong nó moi trong túi áo nó một bao heroin chừng hơn 100 gr, và một gói đồ gần 200 viên Ecstasy loại hồng phiến, đây là mấy thứ đang "cháy hàng" ở các vũ trường quấy bar. Tấm ném người qua một bên tránh vết máu đang loang thảnh vũng gần liếm vào đế giày dưới chân nó. Nhét cả hai bao vào trong người thằng Hưng, Tấm xốc lại quần áo của mình, có vấy chút máu vào hai ống quần nó đang mặc, nhưng kệ gì, toàn người nó từ trên xuống dưới quần đen, áo blouson đen, dính chút máu đỏ vào có ai thấy.

Nghe lời mẹ nó dặn, Tấm không bỏ lại súng tại hiện trường mà giắt cất súng cất vào túi da đeo trong nách trở lại. Bài bản bỏ súng lại tại hiện trường là của mấy tay găng tơ trong tiểu thuyết "Bố Già" của Mỹ để tránh chuyện (lỡ như) bị tóm quá tang nhưng không có súng trên người thì ra tòa còn có đường mà chạy tội. Triệu Minh thấy có vẻ như không hợp với phi vụ "xoa sô" thằng Hưng. Bỏ súng lại thì an toàn hơn cho thằng Tấm con của

nàng trên đường rút thật, nhưng nó sẽ thành một vụ "chuyên nghiệp" một vụ ra tay có chủ định với kế hoạch hẳn hoi. Triệu Minh muốn hưởng cuộc điều tra cái chết của thằng Hưng sẽ đi vào trọng điểm là băng đảng thanh toán nhau vì quyền lợi trong phân phối heroin và thuốc lắc tại vũ trường. Tấm Nhí lấy ra cái máy ảnh digital nhỏ chộp vài tấm hình chiếc mặt nạ máu với hai con mắt bị bung tròng lòi ra ngoài (LTS: lúc đó chưa có mobile phone chụp hình như bây giờ). Hình ảnh thì sớm muộn gì cũng đến tay Huy Thống nhưng mẹ nó muốn làm quà cho ông Tổng trong chuyến trở về Hà Nội kỳ này. Tắt đèn căn nhà, kéo hi cánh cửa sắt nhìn ra lòng hẻm Tấm thấy vắng hoe. Nó lách người ra ngoài, với tay cầm theo cái ống khóa bự treo tồn ten trên khoen cửa bên trong, tháo chìa khóa búng cho văng vô nhà rồi xáp cửa móc ống khóa vào khoen bên ngoài bốp lại. Đây là một cách để hiểu là chủ nhà đi vắng không có bên trong.

Tấm bước nhanh ra đầu hẻm, đám trẻ thủ của nó vẫn còn nẹt bô gây náo nhiệt. Hai con gà mái đang nầm tốc nhau vừa ghịt đầu vừa chửi tục xối xả. Thường ngày hai đứa này không biết có thù gì nhau không mà tụi nó diễn màn đánh nhau giả mà y như đang đánh thiệt. Bà chị Trang Chùa sau khi bị con Liên vả cho một tát đến xéo quai hàm thì nó chụp được chiếc áo thun lưng rộng cổ mà con Liên Bánh Ú đang mặc kéo mạnh một cái cho tuột sấu xuống đến lộ lộ... bánh ú của con Liên giữa đường. Cũng may là bên ngoài con này còn khoát một chiếc áo gió. Còn chưa kịp trả đũa thì Liên thấy Tấm đang kéo cửa bốp ống khóa lại. Liên biết là phi vụ đã

tụi nó diễn màn đánh nhau giả mà y như đang đánh thiệt.

xong, nó tiếc là không còn kịp "bụp" lại cho bạn nó lời "sô" để trả đũa vụ đám khoe bánh ú của nó cho thiên hạ soi. Liên tức tới chửi thảm thằng Tấm ra sớm làm ngưng ngang cuộc đánh nhau của nó "Mẹ nó thằng này làm cái đéo gì mà nhanh dữ, nó "chơi" chưa đầy ba phút đã "ra" rồi. Bờ là gờ chắc!"

Mà quả thật, từ lúc bước vào nhà

nổi chưa xong câu Tấm đã ra hai đòn vào suốt chút trí mạng cho thằng Hưng bị liệt kháng rồi móc súng chìa vô mặt thằng Hưng. Tuy nó có bị nội tâm dằn xé đôi chút, nhưng khi tin hiệu náo loạn ồn ào của đám bên ngoài vừa phát, dựa trong tiếng nẹt bô xe gầm rú thì Tấm đã bốp cò. Kể thì lâu chứ đúng là tất cả chưa hơn ba phút.

Liền bỏ tốc con Trang Chùa ra, nhảy về chiếc Spacy của mình đang án giữ chỗ trước đầu xe Triệu Minh, đá cây chống ngang bật vào nó thót lên xe mà còn với lại chửi toan thêm câu nữa. "Đù má mầy con đi chó, mầy có ngon thì ở đó đợi đi, tao về tao kêu bạn tao ra là tụi bầy lòi kèn hết cho coi...!" Nói xong nó kéo áo gió che bánh ú lại, vắn ga cho chiếc Spacy của nó tách lể chưa cho trông cho chiếc Fiat của Triệu Minh trườn lên vừa lúc Tấm cũng ra đến lể đường, nó tót lên băng trước ngồi cạnh mẹ, báo cáo kết quả phi vụ bằng một tiếng gọn đ: "Xong!". Triệu Minh mừng hùm thờ phào, đưa xe ra giữa đường tà tà chạy về hướng Lý Thái Tổ, liếc nhìn gương chiếu hậu, nàng thấy toán mở đường và bọc hậu của mình còn rắng đủ má đủ mẹ thêm vài tiếng nữa rồi tụi nó cũng lục tục lên xe vào đội hình chiếc trước chiếc sau như vị trí của từng đứa đã định. Tuy không hụ còi như mô tô công lộ nhưng bốn chiếc đi trước trong nhóm Châu Cào Cào, Luông, lịch chèn xe của khách đi đường dạt bợt vào để chiếc Fiat 180 rộng đường mà lướt. Đoàn xe đi qua vài con đường lúc xuôi lúc ngược cho đến khi biết chắc là không có đuổi (bị theo) họ rẽ về hướng biết thủ nơi xuất phát bàn chiều. Nửa sau giờ tất cả các toán đã về điểm đến an toàn. Thay đổi lại xe cộ riêng của mình, cả bọn lại ủa m đường. Tụi nó xé dần tẩn ra từ phía hòa vào dòng xe cộ trong ánh đèn rực rỡ của Sài Gòn đêm, sau khi hẹn nhau gặp lại ở karaoke Sân Họa Diêu cơ sở nhà của Triệu Minh để khao quần. Tấm vào tắm rửa thay bộ quần áo mà nó đang mặc có dính chút máu của thằng Hưng, trả cây súng cho chú Luông Diệc nháp vào kho "quần cụ" trở lại, nó vứt hết tất cả toàn bộ áo sổng vào trong cái lò "làng nướng" bên hồ bơi. Đây là một loại lò tự chế làm bằng một thùng phuy cắt đôi theo bề dọc. Tấm gọi chú ba giúp việc rút trong mấy chiếc xe ra cho nó một chai xăng, nó đổ vào lò đốt cho cháy rụi hết mọi thứ.

Xong Tấm cũng theo mẹ nó về karaoke Sân Họa Diêu. Đám Châu Cào Cào, Liên Bánh Ú, Dũng Liểu, Trang Chùa v.v... Cả bọn cũng lục tục đưa trước đưa sau kéo đến. Tụi nó hát hò náo nhiệt vui chơi như chẳng có chuyện gì.

Triệu Minh sáng như con gái mới biết hẹn trai lần đầu. Phi vụ thực hiện quá gọn gàng. Thắng Tâm chờ "gõ" đến trên mức năng dự đoán, nhất là khi biết nó "đổ" đến ba viên vào chỉ một cái đầu làm hai mắt của thắng kia bung lòi trông ra ngoài. Những tấm hình "nóng" mà thắng Tâm chụp được gương mặt bấy nháy của thắng Hưng chắc chắn sẽ làm lão Huy Thống sượng tới đánh, còn hơn lúc bị "tét ống khói tàu" vì những cú "kamikaze" của phi đội "Tora Tora" trên dòng Thiên Lâm của nàng.

Chỉ có thắng Tâm là hơi bức chửi Luồng Diệc, nó câu nhàu tiếng chửi thề của Liền Bính U mà nó rất khoái chỉ mới học hồi chiều "hàng họ của chú như cái "quần què" người ta vậy mà cũng nói là "chuyến gia đình chơi". Luồng Diệc cười hề hề, cha nội này có giọng Bắc, cười và nói y chang nghệ sĩ hải Thanh Hoài khi xưa.

"Hi... hi... nếu tao không để viên đầu tiên bị lép thì chú mày làm đết gì có can đảm lấp tức làm "đúp" (double) một lượt hai viên tiếp theo... Thường thì cú đầu tiên mười thắng bị hỏng việc có hết chín thắng là tại nhát tay không dám siết viên thứ hai... Không nổ thì thôi, nhưng hể nổ là phải nổ cho chắc chết, chú công an đến hiện trường mà nó còn giết giết hể lên được mặt tiếng là mình sẽ đi đời với nó. Dám làm tiếp viên thứ ba là khá đấy. Mấy ngon!"

"Hé... thì ra thắng chả gọi mình chứ không phải đạ hư..." Tâm hơi què độ khi nhớ lại phản ứng lúc đó của nó y như lời Luồng Diệc nói. Sau viên đầu không nổ nó lật đặt "đúp" thêm hai viên là chỉ vì phản ứng tự nhiên bị hoảng hồn (với viên không nổ), đã vậy khi thấy tay chân thắng kia còn giết giết nó còn sợ thắng kia chưa chịu đi nên đã (hoảng hồn) chơi thêm viên thứ ba vào giữa đỉnh đầu...

Đúng là mấy ông bà già chuyển nghiệp như má nó và chú Luồng Diệc tính cái gì là xảy ra y chang cái đó. Đoán tâm lý người ta hay như thế.

Loay hoay với ca hát ăn uống tại chỗ cũng trong phòng karaoke này xong cũng phải đến gần nửa đêm. Cơ choáng vẫn chưa tan trong đầu thắng Tâm, cái đầu bấy nháy máu của Hưng vẫn ám ảnh nó. Tâm tập mạnh hai ly Jack Daniel's không pha sô đa, thủ uống từ của nó, cho cần băng lại tinh thần đang sốc lớn. Nó nói với mẹ cần phải kiếm chỗ thư giãn vài ngày. Triệu Minh OK liền với đề nghị này. Cần tắc vó sí này, nàng cũng muốn thắng con biển ra khỏi thành phố vài hôm, chờ động tĩnh coi ra sau rồi hẵng về. Triệu Minh kêu thắng Long Cao lấy xe đưa Tâm đi ngay trong đêm nay ra khu resort Ana Mandara ở Nha Trang chơi một

tuần đi, "có Hoa PR manager ở đó là bạn của mẹ má! Nói mẹ gửi lời thăm là có đấy sẽ lo cho con chu đáo"

Quay qua con Chi Ngổ ngồi cạnh bên. Con nhỏ này trông rất bất mắt và sáng sủa, loại "mặt tiền nở hậu, điện nước đầy đủ" không thua gì người mẫu hoa hậu, á hậu v.v... Chỉ mỗi cái tội hơi ngổ nên phải đi làm bia ôm karaoke ở nhà Sân Diệu của nàng. Triệu Minh móc ví đếm 10 vé (LTS: vé = 100 USD) đưa cho Chi Ngổ bảo: "Cho con nghỉ một tuần, cầm tiền đi theo anh Tâm của mày, nó có cần gì thì "lo" dùm nó cho má."

Dù còn trẻ nhưng luật bất thành văn của tất cả các nhà karaoke bia

Con bé này trông rất bất mắt và "sáng sủa" không thua gì người mẫu hoa hậu, á hậu...

ôm thì tiếp viên đều gọi bà chủ bằng má (má mì) và chủ cũng xưng má lại với họ. Chỉ thấy má mì cho nó nghĩ làm cả tuần để đi chơi với cậu Hai con bà chủ, con nhỏ sượng rên. Nó mơ mơ nghĩ nghĩ cũng giống như cung nữ trong phim tập, đã lọt vào tầm ngắm của "Hoàng a ma" và được Thái hậu "Hoàng a ma" đích thân chọn cho thái tử con trai của bà thì còn cái vương nào bằng. Chỉ có điều đã nói là bản chất nó hơi ngổ nên nó ngờ người ra không biết tại sao "mẫu hậu" lại đưa cho nó cầm cả cấp tiền đó để "lo" cho cậu hai nên lấp bắp hỏi "Bợ... bợ... anh Tâm hông có bóp đưng hả má?"

Triệu Minh nghiêng người vào tai nó rít khe chọc nó "Để cho mấy mua bao OK đó biết hơn con quý ngổ. Mày mà để có bầu với nó là tao giết cả mẹ lẫn con đó nghe" Triệu Minh lườm yếu nó mím mím cười. Trong khi con nhỏ mắc cỡ bên lên tiếp tục ngổ nữa "Ồi Má này! nhiều đấy mà mua bao OK hết chắc xài đến ba đời luôn... mà anh Tâm anh có chịu xài mấy thứ của nó đó đâu, toàn bắt tụi con uống Postinor loại phòng cháy khẩn cấp không hà"

"À thì ra tụi tụi mày đã quất nhau tụi bụi rồi đợi gì bà má này cho phép phải hôn?" Triệu Minh gần giọng hỏi chơi để chọc nó nhưng cũng làm con nhỏ

sợ hết hồn khai thiệt luôn "Hông phải có mình con đâu má... còn mấy đứa..." Chi Ngổ định khai thêm ra thêm tên nữa của mấy đứa đã khoe với nó là đã từng "du khi" được cậu hai nhưng nó nhận được cú lườm của thắng Tâm nên hoảng hồn nín re...

Mười lăm phút sau hai đứa nó xuống xe. Tâm kêu thắng Long đi ngang qua hiện trường "bãi đáp" lúc ban chiều. Tất cả vẫn im lặng như bình thường, chưa ai biết trong căn nhà bóp khóa bên ngoài đó, xác thắng Hưng giờ này chắc đã cứng đờ. Tâm thở dài ôm chặt con Chi Ngổ trong tay, không ngớt thỉnh thoảng tìm mồi con nhỏ hơn thậm thiết, nó muốn làm một cái gì đó để cho khóa lấp khoảng trống của thời gian.

Xe xuyên màn đêm trên quốc lộ một, ánh trăng giữa đêm lúc gần ngày rằm sáng vắng vật. Đêm ngoài ố với cảnh đối núi trái dài cùng biển khơi trên quốc lộ một ở đoạn Bình Tuy, Phan Thiết thật đẹp. Giữa cái mênh mông bên bờ đại dương muốn tròng thăm thẳm trong màn đêm, Tâm thấy mình thật nhỏ bé và quá cô đơn. Đường như có tiếng ngân vang mờ hồ nào đó hòa trong sóng biển. Tâm im lặng nhìn màu đen của biển đêm chỉ để suy nghĩ và hình dung. Bóng tối lẫn chứa những bí mật của điều thác cình kỳ gửi án hận và không án hận. Trong đêm đen Tâm như bắt gặp nét mặt thứ hai của chính mình. Khuôn mặt thật làm nó ngỡ ngàng nhận ra

Tâm thở dài ôm chặt con Chi Ngổ trong tay, không ngớt thỉnh thoảng tìm mồi con nhỏ hơn thậm thiết, nó muốn làm một cái gì đó để cho khóa lấp khoảng trống của thời gian.

mình. Bóng tối phản kháng hay một định mệnh được sắp đặt an bài?...

Tâm tự hỏi và lắng nghe lời trấn tĩnh. "Có khi nào ta tự ghê tởm với chính ta - tự xót xa cho ta - tự biến họ những lỗi lầm hay những giá trị của thủ đoạn? Không ai biết ngoài ta."

Ngoài kia giữa sóng biển là bóng đêm giam giữ, chia sẻ, và ngỡ vực! Hy vọng và tuyệt vọng. Tương tương và phủ nhận. Chấp nhận định mệnh phận số như không phải món nợ của giang hồ, mà chính lại là giang hồ không lối thoát.

Khắc khoải trong bóng đêm! Khao

khát bùng sáng nhưng vẫn rút vào bóng đêm. Đêm nay Tâm tự dằn ái mình hay nó thật không hiểu nổi chính mình! Tại sao ta cứ phải loay hoay tìm điều biện hộ cho ta? Những điều được gọi là đứng hay ngốc đại đều tuân thủ một quy tắc mặc định. Một ước lệ không thể vượt ra trong cái thế giới ngấm đầy bí ẩn này...

Ngồi im trong bóng tối, mơ chút ánh sáng le lói của đời mình sau này. Tâm lại thấy đường như mình đang chìm lìm cùng màn đêm lẫn trong tiếng sóng biển rì rào.

Bật cửa chốt khóa cho thoi ra độ dốc của chiếc băng dĩa phía sau trên chiếc Toyota Tarago loại cá mập 7 chỗ đời mới, phủ tấm chăn mỏng quăn quanh ngang người hai đứa, Tâm vén mếp váy đầm của con Chi Ngổ lên. Xoay lưng con nhỏ này lại, đập chiếc quần xịp của nó cho tụt ra rơi luôn xuống sàn xe. Tâm ôm ngang hông đứa con gái rồi lừa thế từ đằng sau bờ mông của con nhỏ này từ từ nẩy tới. Nó nhẹ nhàng làm tình với con bé trong thế ngồi ngang trên băng sau xe. Con Chi Ngổ quay đầu ngược ra sau lưng háp tấp tìm mồi anh Tâm nút chặt để chặn tiếng rên ưhh ưhh... cứ muốn tưởng trần ra cùng khoái cảm giữa lúc chiếc xe vẫn băng băng xuyên quốc lộ một lướt đi trong màn đêm...

Lúc tụi nó đến Mũi Né thì trời cũng vừa hừng sáng, mặt trời đang lên trên đường chân trời tít ngoài khơi đó ối. Trước mắt nó là cả một sa mạc đại dương rực lửa u sầu. Tâm không bao giờ quên được chuyến xe xuyên qua màn đêm hôm đó. Xuyên bóng đêm qua đồi cát, và xuyên ánh bình minh đã rực sáng chói dài bất tận...

Tâm chợt tỉnh khỏi cơn mê. Giang hồ luôn luôn bao giờ cũng là bóng tối nhưng làm gì có màn đêm của một giấc ngủ yên lành cho nó được đi tìm giấc mộng đời.

ooOoo

Và cũng đúng thời điểm của ánh bình minh tỏa rạng trên biển Mũi Né sáng hôm đó, người ta tìm được cái xác của thắng Hưng sớm hơn Tâm dự liệu. Con bạn gái của nó đêm qua đã từ Đà Nẵng, đột xuất trở về sớm hơn hợp đồng, gọi phone cho bạn trai mình không được nên sáng sớm hôm nay đã đến tìm. Chị nàng thấy ông khóa bên ngoài nhưng vẫn đa nghi nhìn qua khe cửa để rồi xui xẻo lẩn kềnh ra giữa hẻm khi nhìn ra được trọn vẹn hình ảnh của thắng Hưng với hai con mắt lồi tròn cùng cái đầu nát bấy đang nằm trên vũng máu đã quánh khô giữa sân nhà.

Dư luận lập tức hưởng về sự kiện tại hiện trường. Trên báo đài, và phía công an người ta thối ra câu chuyện Hưng sở hữu một lượng hàng trắng

và thuốc lắc trị giá đến cả... tỷ đồng. Đây là một mất xích trong đường dây buôn bạch phiến lớn có lượng hàng cả mấy chục tỷ mà công an đang điều tra. Hưng bị đồng đảng thanh toán để trừng trị tội cướp hàng và cũng để chặt mất xích cho bít lỗi điều tra. Không có một dòng nào khơi lại quá khứ thắng này từng tự tử với người yêu mà không chết chỉ mới cách đây chưa trọn năm. Không ai moi ra có bé tự tử cùng với nó lúc trước chính là con gái Tổng Cục Trưởng 25. Ông Tổng sạch trơn sạch trơn không liên quan gì đến vụ băng đảng ma túy thuốc lắc của thắng Hưng.

Qua vụ này Tâm Nhí cũng biết thêm nhiều điều ở "sự đời". Số lượng

mặt trời đang lên trên đường chân trời tít ngoài khơi đó ối. Trước mắt nó là cả một sa mạc đại dương rực lửa u sầu.

ma túy nó bỏ lại trên xác thắng Hưng đáng giá chỉ vài triệu đã được nâng lên thành cả tỷ. Ông Tổng 25 đích thân bay vào Nam ôm vai "người thợ máy" khu chế xuất là ba của thắng Hưng để chia buồn. Dù gì thì "hai tré" cũng đã từng thương yêu nhau. Cha mẹ thắng Hưng đứt ruột giận cho thắng con đã chết. Được một gia đình quyền quý và có "tư cách" như vậy thương yêu mà sao nó chẳng biết chọn đường ngay để bước. Họ cấm động rừng rưng vì thân thể "cao sang" như ông Tổng Cục Trưởng mà lại biết "thương" những người thuộc giai cấp thợ thuyền giới công nhân "vô sản chuyển chính" như họ. Mẹ thắng Hưng thút thít lơ mơ đoán rằng "Ông Tổng Cục này quả là một người đã "giác ngộ cách mạng" đến đỉnh cao chứ không thương".

Thắng Tâm hơi nhói nhói trong lòng khi thấy rằng chính mình cũng đang góp phần giúp cho cái lão "giả tạo điển hình" này diễn kịch. Suốt cả tuần lễ nằm ở Ana Mandara ngoài Nha Trang, Tâm quán nghiêng con Chi Ngổ ra mà làm tình cả ngày lẫn đêm để cố quên đi nỗi ám ảnh với cái đầu nát bấy dẫm máu của thắng Hưng vì 3 phút 9 ly của nó. Chỉ tội nghiệp cho cái bản chất ngổ của con Chi, nó không cảm nhận được gì với sự hơi bị "quá đờ" của anh Tâm, Chi hạnh phúc tràn trề như cô dâu mới trong

tuần trăng mật. Nó tự tin một cách không tự ái là anh Tâm chắc phải "thương" nó lắm nên mới "đậm" với nó đủ vậy.

Về Sài Gòn Tâm được đích thân Năm Cam khen ngợi cả hai mẹ con

Tâm quán nghiêng con Chi Ngổ ra mà làm tình cả ngày lẫn đêm để cố quên đi nỗi ám ảnh với cái đầu nát bấy dẫm máu của thắng Hưng...

nó vì "kịch bản" quá thông minh và nó diễn thật hoàn hảo xuất sắc. Mọi người dành cho nó một sự nể vì xứng đáng. Bằng chứng là nó được Cậu Năm cho biết từ đây Tâm sẽ được hưởng một phần trăm trên lợi tức trong chuyện "làm ăn" với Huy Thống cho việc "qua đời" các công rước ngoại nhập lậu. Nói một phần trăm nghe thì ít, nhưng chỉ nội cái khoản rước hiện tại thôi, hàng tháng phần Tâm đã có gần 20 vé. Đó là chưa kể sau này tiềm năng phát triển trong việc làm ăn chung với ông Tổng còn gia tăng nữa mà nó cũng sẽ có phần.

Ài cũng hiểu là giờ đây Tâm đã là một thành viên chính thức trong "bộ sậu" được ngồi chiếu trên của nhà Năm Cam, nó có bốn phần phải hết lòng với gia đình cậu Năm, và sẽ được giao cho thực hiện nhiều phi vụ khác nữa, với phần chia lợi nhuận cao hay thấp tùy theo mức độ khó khăn và nguy hiểm nhiều hay ít của "kịch bản" mà nó sẽ "thiết kế" cho các "phi vụ" sau này.

Xin mời xem tiếp kỳ sau: Từ một "nhất nhếp" trong sông bãi của Bảy Sy, làm thế nào Năm Cam bước lên ngôi vị trùm của các ông trùm tại Việt Nam? Vì sao Năm Cam chịu tội giết người và ở tù thế cho anh rể? Tất cả những tình tiết éo le chưa từng được tiết lộ sẽ được tác giả tường trình một cách tỉ mỉ về quãng đời hàn vi của Năm Cam, qua các thư từ hùng dũng độ với băng Đại ca Thay, Huỳnh Tỳ, Tài Chém v.v... Câu chuyện càng ngày càng hấp dẫn, mời bạn đọc đón xem cho đủ bộ.

CÀ PHÊ - TAKEAWAY

Lunch Shop - Eltham Vic

Vị lý do sức khỏe, muốn sang nhanh tiệm cà phê takeaway, vị trí lý tưởng, khu đông đúc, tập nập, mới được tân trang, tiềm năng thu gấp đôi mức hiện tại dễ dàng, hiện thu \$3000/5 ngày, tiền thuê \$323/tuần, hợp đồng thuê 2+3+3, xin cho giá khoảng \$50,000 + hàng

Xin vui lòng gọi Ross

0400 045 226

(mô tả Anh)

(216-1510)

SANG NHÀ HÀNG

Cần sang nhà hàng đầy đủ trang thiết bị, có fully Lic. nhà bếp rộng rãi, có walk-in coolroom lớn, thích hợp làm đủ loại thức ăn, làm catering, rất tiềm năng. Vì chủ dọn đi nước ngoài nên rất tiếc phải sang lại, sang nhanh dễ dàng.

Xin vui lòng gọi trực tiếp (mô tả Anh)

0432 371 250 - 0405 776 514

(214-1817)

SANG BAKERY- Cà PHÊ

Yung Daylesford & Ballan

Cần sang lại 2 lò bánh mì & cà phê vùng Daylesford và Ballan, vị trí rất tốt, khu đông khách du lịch quanh năm, chỉ cách Melbourne 1 tiếng lái xe, rất đơn giản, dễ làm, bonus luôn chỗ ở apartment 5 phòng ngủ tiện nghi, thu nhập mỗi năm khoảng \$1 triệu, kêu giá \$620,000 dễ dàng thương lượng.

Xin vui lòng gọi để biết thêm chi tiết

0400 178 750

(216-1286)

SANG NHÀ HÀNG

Yung Gympie - Sydney

Sang nhà hàng BYO Lic đang sắp có Fully Lic. tại vùng Gympie, vị trí lý tưởng, gần ga xe lửa, shop & office đông đúc, tập nập. Tiền thuê rất rẻ, vừa mới tân trang, có 85 chỗ, trang thiết bị mới toanh. Có thể làm thêm phục vụ điểm tâm sáng, ăn trưa. Bếp thích hợp cho tất cả các loại thức ăn. Bán trực tiếp từ chủ

Xin gọi để biết thêm chi tiết (mô tả Anh)

0448 410 610

(214-2171)

CAFE & TAKEAWAY Laverton Vic

Vị trí tuyệt đẹp trong khu Industrial hăng xưởng văn phòng. Chỉ bán từ 6.30am - 2.30pm từ Thứ Hai-Sáu, đã làm 3 năm qua, khách đông tập nập thu nhập cao lời nhiều sướng sẽ. Quán có chỗ ngồi trong và ngoài lý tưởng. Toàn bộ đã lắp đặt trang thiết bị đầy đủ. Hợp đồng lâu dài thuê mượn phải chăng. Sang giá \$350,000 thương lượng

Giá \$350,000 thương lượng
Tel.: 041 441 0989 xin nói tiếng Anh

(216-1510)

MOBILE PHONE SHOP North Shore NSW

Sang shop bán Mobile phone, đã làm 7 năm vị trí rất tốt vùng North Shore, Hiện đang là đại lý của các hãng lớn như Vodafone & Virgin Dealer. Khách quen rất đông, có luôn dịch vụ sửa chữa và bán các loại link kiện của phone. Rất thích hợp chủ tự làm, thu nhập 45,000/tháng lãi ròng 8,000/tháng.

Giá \$195,000 WIWO
Tel.: 0417 064 620 xin nói tiếng Anh

(204-32609)

CHARCOAL CHICKEN HURSVILLE NSW

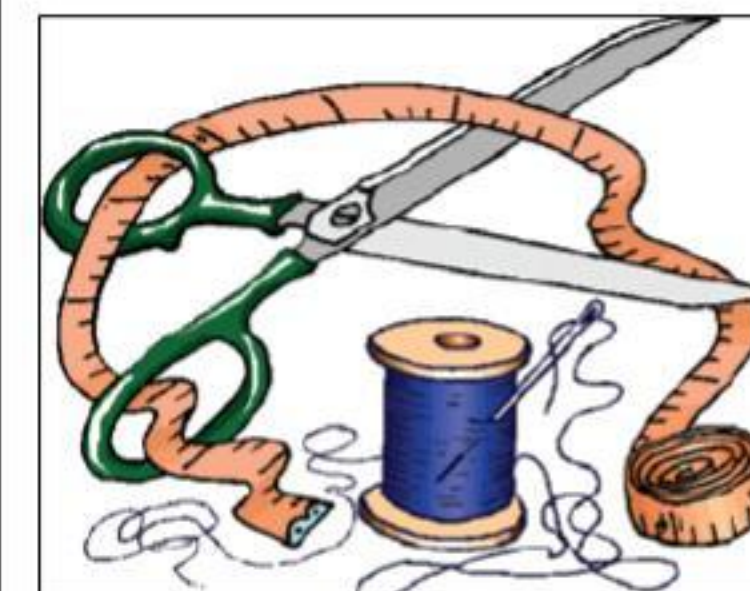

Ngay trung tâm tập nập Hurville, gần xe lửa, taxi, dọc bên là shopping strip, đang bán tập nập khách quen và khách vắng lại rất đông. Hợp đồng lâu dài giá thuê mượn phải chăng. Chỉ làm 5 ngày rưỡi. Thích hợp cho vợ chồng hay partner. Tất cả đều đầy đủ, vào là bán ngay không chi phí gì thêm

Giá S nhận đề nghị theo ý người mua
Tel.: 044 909 4345 xin nói tiếng Anh

(2379-3009)

SHOP SỬA QUẦN ÁO Canberra ACT

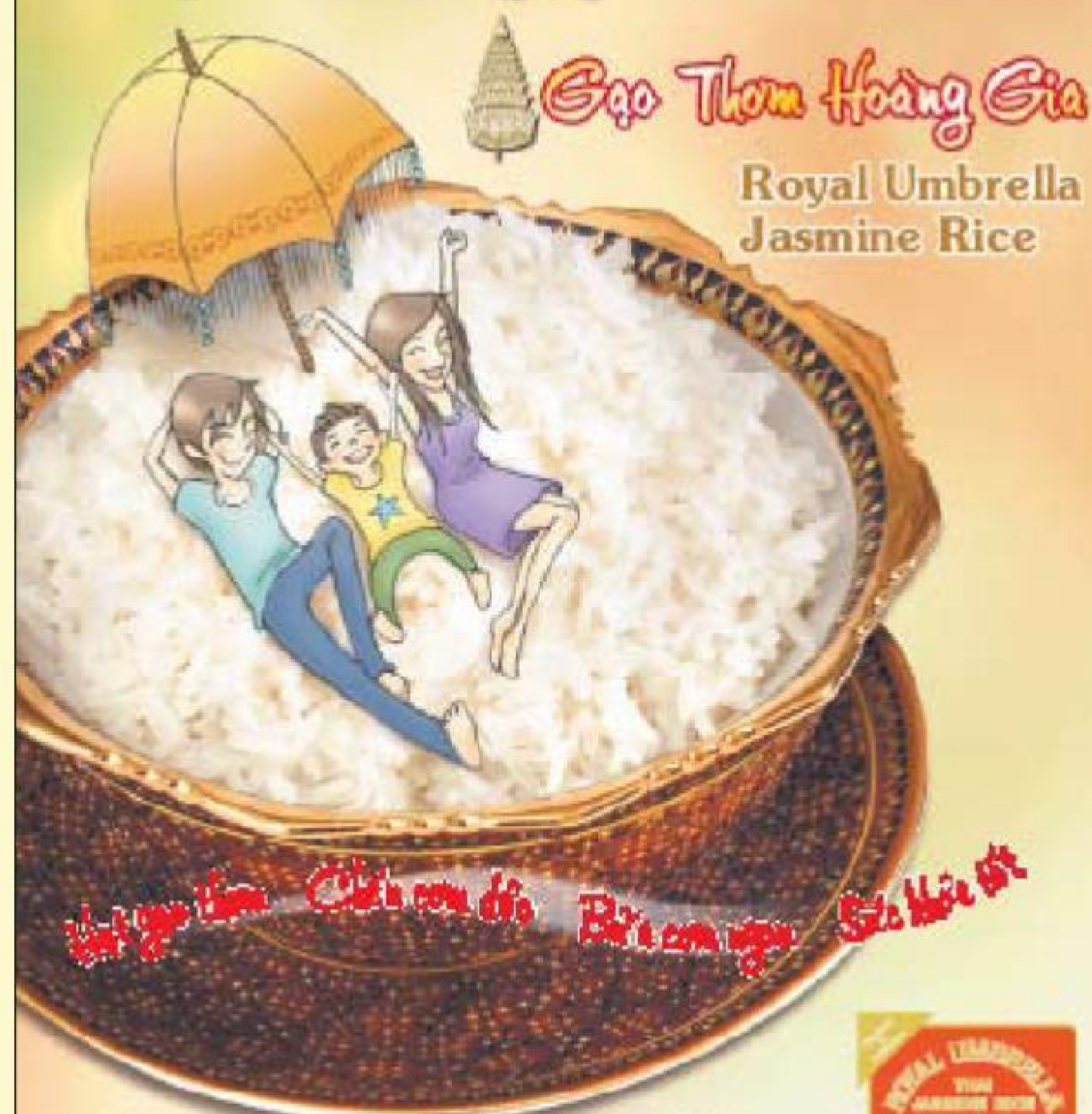

Sang tiệm sửa quần áo tại ngay trung tâm Canberra, hiện rất đông khách. Có hợp đồng làm quanh năm. Tiền thuê shop rẻ. Công việc đơn giản chỉ một người làm.

Giá S Xin gọi để biết thêm chi tiết
Tel.: 0413 511 627 nói tiếng Việt

(2328-1616)

Hãy dành cho Gia Đình
Bạn những gì Tốt Nhất

Những điều đơn giản trong cuộc Sống...
thường là những điều Quan Trọng nhất

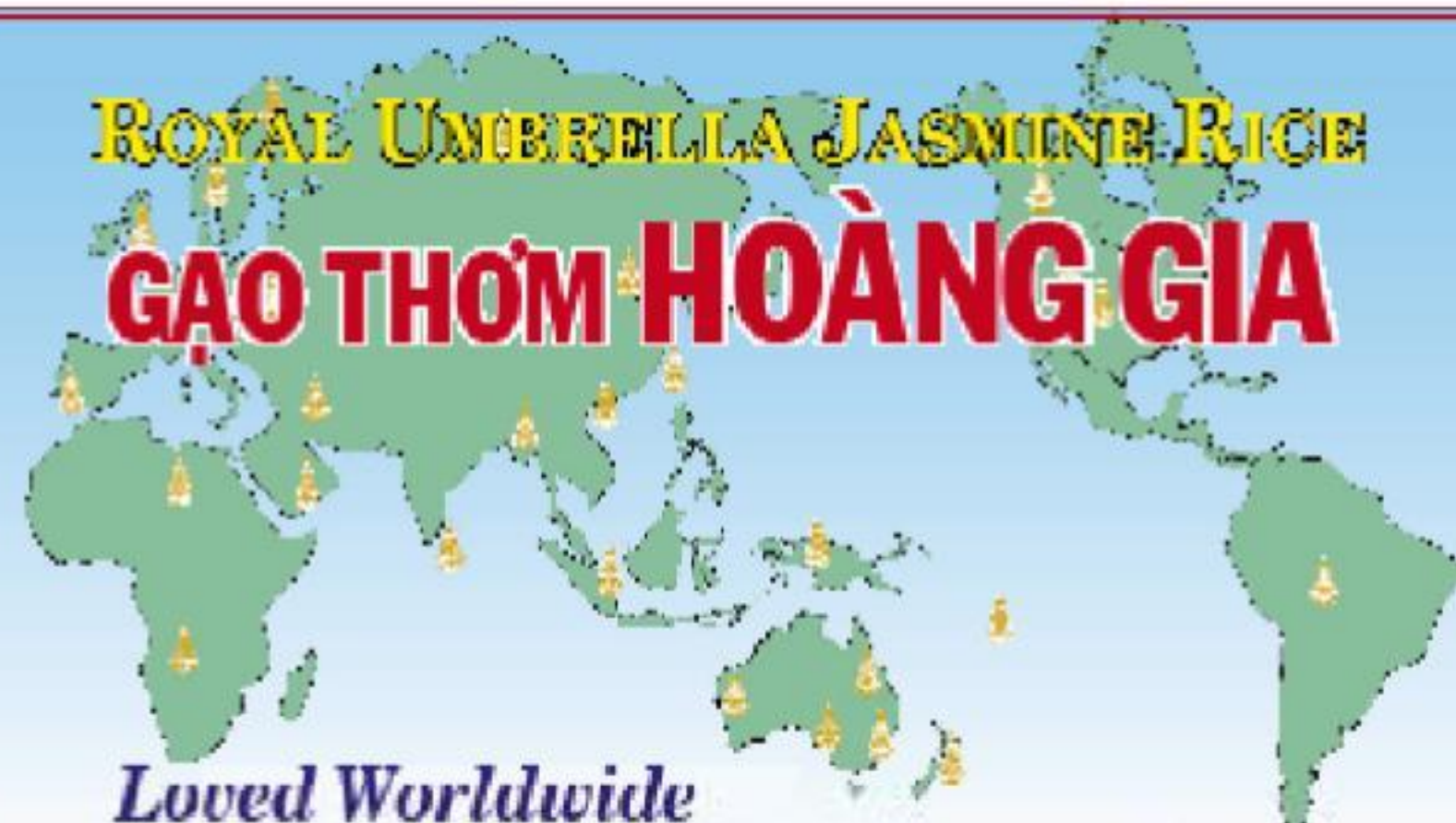
Có bán tại các tiệm tạp hóa
A châu trên khắp nước Úc

www.BestRice.com.au

ROYAL UMBRELLA JASMINE RICE

GẠO THƠM HOÀNG GIA

Loved Worldwide

Được yêu chuộng trên toàn thế giới

Hạt gạo thơm
Chén cơm dẻo
Bữa cơm ngon
Sức khỏe tốt

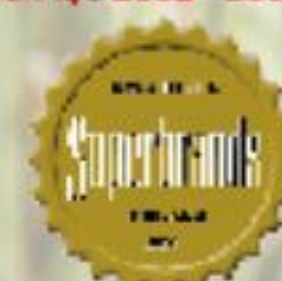

www.BestRice.com.au

Gạo Thơm Hoàng Gia chân thành cảm ơn cộng đồng người Việt về sự ủng hộ liên tục cho chúng tôi.

Hầu hết khách hàng của chúng tôi biết đến Gạo Thơm Hoàng Gia là qua sự giới thiệu của gia đình và bạn bè của họ. Chúng tôi cảm ơn những người bạn trung thành đó và cam kết sẽ không phụ lòng những khách hàng mới để họ cũng sẽ trở thành những người bạn của Gạo Thơm Hoàng Gia.

Với tiêu chuẩn vệ sinh - bổ dưỡng - thơm ngon,
GAO HOÀNG GIA đã chiếm được
Giải thưởng Thương Hiệu Uy Tín (Superbrands)
trong hai năm liên tục 2005 - 2006.

Giải thưởng Thương Hiệu Uy Tín 2005 - 2006

Giải thưởng của Thủ tướng Thái

Thân gửi: Chủ nhân các tiệm bán lẻ,
Gạo Thơm Hoàng Gia là loại gạo thơm ngon được ưa chuộng khắp thế giới.
Loại gạo này đang có bán ở Úc và chúng tôi cần hợp tác với các tiệm bán lẻ.
Hãy gọi điện thoại cho chúng tôi và chúng tôi sẽ gửi đại diện đến thảo luận
cùng quý vị về cách Gạo Thơm Hoàng Gia sẽ góp phần tăng cường sự kinh
doanh của quý vị như thế nào.

(02) 9756 6338 Sydney
(03) 8562 0500 Melbourne
0423 546 160 Brisbane, Adelaide,
Darwin, Perth, Tasmania